

RECULL DE PREMSA

Diada de Sant Jordi 2007

- **El DIEC, bestseller**
- **Jornada de Portes Obertes**
- **Presentació de la nova tenora**

23 d'abril del 2007

[Consulta El Butlletí de l'IEC](#)

Diàleg

AVUI+
Des del 1976
CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.
ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
CARLES FLO, director general
BERTA CASTELLET, directora de màrqueting i subscripcions
IVAN GRAU, director financer
ORIOL GALLISSÀ, director comercial
JOAN SERRA, director de producció
PATRICIA TARRIDA, cap de distribució
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**EL POLÍTIC S'ACABA CREIENT
LA SEVA PRÒPIA PROPAGANDA**
**Salvador Cardús
i Ros**

Sociòleg i periodista
salvador.cardus@uab.cat

EN SÍNTESI
**Els
comptes
clars**

Una política nyicris

Qui ho té del néixer, no ho deixa, diuen. I l'antic president Pasqual Maragall tampoc no pot abandonar les seves sortides, entre franques i frívoles, i que mig amb sorna, mig amb afecte, un dia el país va decidir, amb gràcia, qualificar-les de "maragallades". Sí, Maragall hi ha tornat, ara sense la cotilla del càrrec —que tampoc no s'havia deixat cordar del tot ni quan l'exercia— i, des de Roma on sempre s'ha sentit com a casa, ens ha dit que, vist com va anar tot plegat, va ser un error impulsar la reforma de l'Estatut i que va ser un afany massa complicat per a tan poca cosa. Sosté Maragall que sense una reforma prèvia de la Constitució que reconegui el caràcter plurinacional de l'Estat, la resta sempre quedarà coixa i a la mercè de les interpretacions del Tribunal Constitucional.

SOM LLUNY, DONCS, D'AQUELLA EUFÒRIA postreferendum que feia dir al llavors encara president, poc abans del darrer Onze de Setembre, que l'Estatut ens donava tantes competències que ja érem un "quasi-Estat" i que, per aquesta raó, seria ridícul seguir aspirant a la independència. Però no m'interessa gens burxar ara en les contradiccions presidencials i les seves responsabilitats en el suposat error. No: el que convé considerar és fins a quin punt comencen a ser clares les raons de fons de les grans decisions que han orientat la política catalana de final de 2003 ençà i si acabarem entenent el camí que va portar des d'aquella pujada de temperatura sobiranista fins a l'estat de desil·lusió i confrontació actuals.

SABEM QUE, ESPECIALMENT EN PERÍODES de convulsió, l'acció política es cobreix amb una teranyina de confusió en la qual acaben atrapats els mateixos actors que l'han teixit per emmascarar les pròpies misèries. No tinc cap mena de dubte que el polític s'acaba creient la pròpia propaganda, i que no li és fàcil mantenir el cap prou clar per destriar, ell mateix, allò que és anàlisi crua de la realitat d'allò que és autojustificació per a consum personal o públic. Així, per exemple, la cultura conspirativa tan pròpia de l'acció política, serveix al polític per protegir-se de les crítiques, i aquest imagina, paral·lelament a com és el seu món, que els mitjans de comunicació i els seus analistes polítics o que determinats sectors professionals s'organitzen per enfonsar-lo. Cap crítica no és llegida per la raó que pugui contenir, sinó per la hipotètica conspiració de la qual forma part. El drama és que, fins que no han sortit de la teranyina, com ara Maragall, no es torna a veure la realitat tal com és.

TANMATEIX, LA BOIRA ACABA ESCAMPANT. I, tot i el risc d'anticipar-me quan encara no s'ha aclarit tot perquè no ho sabem tot, crec que ja es poden fer tres afirmacions definitives en relació a aquest període. En primer lloc, el procés de reforma estatutari es va encarar inadequadament perquè els interessos de partit van estar sempre per damunt dels objectius de país. ERC va justificar el pacte de govern de 2003 amb els socialistes, entre altres raons, amb el pretext que, si el PSC no era al govern, no se l'hauria arrossegat a la reforma de l'Estatut i

CRISTINA LOSANTOS

"Cap crítica no és llegida per la raó que pugui contenir, sinó per la hipotètica conspiració de la qual forma part. El drama és que, fins que no han sortit de la teranyina, com ara Maragall, no tornen a veure la realitat tal com és"

que, amb CiU a l'oposició, aquest apujava el seu to sobiranista. Excuses. El fet és que el canvi forçat de majories al govern va introduir uns nivells de desconfiança i violència entre partits que van fer que —sense exclusió— prioritzessin l'interès partidista per damunt del nacional. Allò que Maragall en diu "complicacions" i "esforç" són eufemismes per referir-se a la impossibilitat d'una acció concertada i a l'agressivitat destil·lada en tot el procés. Davant la divisió dels partits catalans en l'etapa posterior de debat a les Corts, no és estrany que per l'Estatut ens hi passessin el ribot, les tisores d'esporgar, el paper de vidre i que ara el Tribunal Constitucional l'acabi de polir.

SEGONAMENT, ARA ES VEU AMB TOTA CLARETAT que l'acord de Mas a la Moncloa no s'explica tant per la voluntat de desencallar un Estatut que hauria estat més intel·ligent —i patriòtic!— retirar de les Corts, com pel compromís de Zapatero de respectar el guanyador de les eleccions catalanes i forçar la sociovergència. Aquí la pressa per tornar al govern va fer cometre dos errors gravíssims a CiU: confiar en les promeses de l'actual líder socialista espanyol, i pensar que el PSC estaria disposat a fer-se l'harukiri per complir les exigències del PSOE. Només des d'aquesta ingenuïtat es pot entendre la campanya ferotge contra ERC —i, sabent-ho, d'ERC contra CiU—, ja que mai, cap dels dos, diguessin el que diguessin, no van considerar la possibilitat de pactes posteriors.

TERCERAMENT, L'ACTUAL GOVERN, suma de les diverses febleses fabricades per la decepció nacional per tot el procés i que va restar, en tres anys, el vint-i-cinc per cent de suport en vot a PSC i ERC, es troba que ha de lligar la seva supervivència a una existència lànguida, evitant el més petit en-surt que, a causa de la seva debilitat constitutiva, es converteix immediatament en daltabaix. En català diem que viu més el que piula que el que xiula. I aquest és el drama: tenim un govern la llarga vida del qual va lligada a la impossibilitat de xiular. Un govern nyèbit i una política nyicris que anuncien un futur de nyigui-nyogui. (Per cert, ja teniu el nou diccionari de l'IEC?)

**Marçal
Síntesi**

Segueixo amb atenció les ventures i desventures de García Prieto des de fa temps, i finalment el serial s'ha posat d'allò més interessant. Després d'anys i panys durant els quals convergents i socialistes havien anat entregant a García Prieto el delme que els exigia per muntar la Fira d'Abril, ara ha sortit algú, en aquest cas el conseller Tresserras i el secretari de Cultura, Eduard Voltas, que ha decidit deixar de mirar cap a una altra banda. La conselleria ha reclamat una cosa que increïblement no s'havia demanat abans, això és, transparència. Els comptes clars i la xocolata espessa. Els republicans tenen l'aval del Síndic de Greuges, que ha emplaçat a ser més seriosos a l'hora de donar les subvencions i ajudes a la FECAC (Federació d'Entitats Culturals Andalusas a Catalunya), l'entitat de García Prieto. Així mateix, un jutjat investiga si García Prieto ha comès un delictes d'estafa i una falta d'injúries. L'actitud del departament de Cultura ha obligat a modificar el conveni firmat entre la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona i la Diputació sobre la FECAC i la Fira. No ha sigut gens fàcil que els socialistes acceptessin que García Prieto s'hagi de retratar pel que fa als 214.300 euros que li donaran les administracions i també als aproximadament 900.000 del total del pressupost de la Fira. Veurem si ho complirà. I també si els socialistes, a qui molesta el rigor del departament de Cultura, es prendran seriosament el conveni o si amb ell i amb les condicions introduïdes per Tresserras i la seva gent en faran un cucurcutxo per posar-hi *pescaito frito*.
m.sintes@hotmail.com

El IEC con Ségolène

Soy un adicto a los diccionarios. Monolingües o bilingües, de sinónimos y antónimos, ideológicos, generalistas, etimológicos. Cortazar los llamaba los cementerios de las palabras. Supongo que los vería como una colección de mariposas decedidas. A mí más bien me parecen una foto fija del idioma en un momento dado. La lengua es un ser vivo que evoluciona constantemente. A la larga (y cada vez más, también a la corta) los desajustes que provoca el uso cotidiano de las palabras repercuten en su sentido. El ámbito donde esto es más evidente es el de los nuevos referentes. Hace sólo diez años, si acababas de tener un hijo y alguien te preguntaba si te parecería bien que le regalase un móvil, tú entendías que sería uno de esos colgantes de cuna con música de Brahms. Hoy, tal vez te llevaría a preguntarte si no habrías inventado ya teléfonos móviles para bebés. Lógicamente, los diccionarios siempre van a remolque de los cambios que provocan los nuevos referentes. Nadie podía definir móvil como teléfono hace dos décadas. Ni imaginar que palabras como internet, Google, Wikipedia, sudoku o blue-

EL RUNRÚN

MÀRIUS SERRA

LOS DICIONARIOS suelen ir a remolque de la realidad, pero el IEC ha logrado avanzarse a ella

tooth estarían hoy en boca de todos. Como máximo, podemos aspirar a diccionarios en línea que se actualicen con más facilidad que los impresos, de modo que una secuencia de fotos fijas genere la ilusión del movimiento. Aun así, sería lógico pensar que cualquier diccionario siempre irá por detrás de la realidad.

Pues no. El nuevo *Diccionario de la lengua catalana* del Institut d'Estudis Catalans desmiente este tópico. En la página 444 logra avanzarse a la realidad. Concretamente, a un referente inédito que pronto podría dejar de serlo y que hasta ahora los diccionarios no recogían, entre otras cosas porque no sucedía, como mínimo desde la Revolución Francesa. Se trata de la entrada *copríncep*, a cuya veera leemos por primera vez *copríncepa* y que viene definida como "Persona que copresideix el principi d'Andorra". En la anterior edición *copríncep* era sólo palabra masculina. Por su parte, el también referencial *Gran diccionari de la llengua catalana* de Enciclopèdia lo define como "Cadascun dels dos senyors que regeixen Andorra". No lo busquen en diccionarios castellanos. Suelen pasar de

copón a *coprofagia*, tal vez porque la realidad andorrana les es ajena. En todo caso, los coprínceps andorranos que comparten de modo indiviso el poder y la representación del único Estado del mundo donde el catalán es la sola lengua oficial son el señor obispo de La Seu d'Urgell y el señor presidente de la República Francesa. Por la vía episcopal, tal como están las cosas, no parece que vaya a haber cambios de género copríncepsco, pero la vía republicana en teoría es diferente. Y, por primera vez en siglos, también en la práctica. Ya saben que el próximo 6 de mayo los franceses votarán a Nicolas Sarkozy o Ségolène Royal, con lo que, por primera vez en la historia, una mujer podría ser presidenta de la República Francesa y, por ende, copríncepa de Andorra. El *Diccionari* del Institut d'Estudis Catalans, pues, se ha avanzado con precisión a este sensible cambio. Tal vez eso explica que en la primera vuelta una mayoría de franceses residentes en Barcelona votaran por Ségol, a diferencia de Madrid, donde la siega no es tan apreciada.

MariusSerra@verbalia.com

trarse versiones originales de *Fernace*, *Catone* en *Utica*, *Il Giustino*, *La Griselda* y muchas otras obras.
JAIME ROSAL
Barcelona

Accident? Sinistre!
Un conductor conduceu un vehicle pesat pel bell mig de la ciutat de Palma de Mallorca, triplicant la tasa d'alcoholèmia permesa i reconeixent que el dia anterior havia consumit cocaïna. En fer un gir d'una curva li volca la càrrega i mata una innocent vianant de 20 anys i en malferèix una altra. Això no és un accident! Demano que es comencin a fer servir els termes correctes i a diferenciar els sinistres dels accidents, i així potser aconseguirem que imprudències greus com aquesta no es posin al mateix sac de determinat cúmul de circumstàncies que, malauradament, provoquen desgràcies i que si podem entendre com a fortuïtes.
MONTSE MONTAL GIBERT
Barcelona

Defensa dels animals
En referència a la carta de J. Sánchez Manrubia "Toros en Barcelona" (14/IV/2007), m'agradaria fer un apunt. En un món governat per les persones és evident que els animals necessiten que se'ls defensi, ja que ells no ho poden fer. Aleshores, si com diu J. Sánchez Manrubia, la festa nacional es vol abolir per raons polítiques o per qualsevol altre motiu, em sembla que això als animals els és ben bé igual. La qüestió és que es faci, que ja seria hora.
M.R. BOSCH GUIBERNAU
Premià de Dalt

¿Suprimir la regla?
Tengo una amiga que no consigo dar con un método anticonceptivo de su agrado. Cuando le sugerí que preguntara a su ginecólogo acerca de los métodos para hombres me dijo que sentía algo de vergüenza. Mi amiga es andaluza y proviene de una familia chapada a la antigua. No lo tiene fácil. Ni por su educación ni por los roles sociales que le han inculcado.
Por ella y por todas las mujeres quiero expresar lo que siento. Estoy segura de que nos queda aún mucho por ver y oír. Cambiamos los pechos, la nariz, las cartucheras, el color de los ojos y ahora... ¿suprimir la regla? No voy a entrar en el juego de dar una opinión médica acerca de esta nueva opción, porque este umbral impuesto a las mujeres no me hace ninguna gracia. Lo que parece mentira, en pleno siglo XXI, es que la investigación de los contraceptivos se centre casi exclusivamente en la mujer. Seguiré aguardando a que abran la puerta de al lado, con la esperanza de que un día las soluciones estén repartidas, con igualdad.
I. MOLINS CASAMITJANA
Sabadell

Prima la audiencia
Es alucinante el sigilo con que se cargan el excepcional programa de ciencia de Eduard Punset: ¡o pasan a las tres de la madrugada! Como lo único que hay que primar en este mundo fantástico de la televisión es la audiencia y no la calidad, hay que dejar que se salga con la suya un ente público que cada vez invierte menos en investigación y que no va a preocuparse lo más mínimo por un programa que promueve la ciencia. ¿Hay que protestar? Total, es lo único que nos queda. Pues que quede constancia.
VICTÒRIA SULLER
Barcelona

CARTAS DE LOS LECTORES

La desfachatez de la burocracia

El cáncer de colon que padezco me ha ayudado muchísimo a relativizar las cosas. Creo que mi deber es pelear sin desasosiego, pero con firmeza, por lo que nos pertenece, después de una vida dura y difícil. Mi mujer, Carmen Callejón, y yo vivimos en Catalunya desde 1964. Tenemos cuatro hijos y siete nietos. He cumplido los 65 años y desde el año 1997 recibo una paga de jubilación, por minusvalía total, de 606 euros.
No hace falta que explique las dificultades que tenemos para vivir con normalidad. Y no digo "vivir con dignidad", por que creo que la dignidad de la vida no está ligada al dinero.
Con la intención de aumentar los ingresos mensuales y para asegurar una renta para mi mujer en el caso de que quedara viuda, solicité para ella a Benestar Social una pensión no contributiva. Fue denegada por no haber cumplido los 65 años.
Ahora ya lo tiene, así que inicié de nuevo el trámite. El lunes 16 de abril nos llegó la notificación confirmando que le había sido concedida una paga de 78 euros mensuales. Dos días después, recibimos con remite de

la delegación de la Seguridad Social de Barcelona la resolución siguiente: "Resuelvo suprimir el complemento de mínimos, por cónyuge a cargo, en la pensión de José Casas Gaitán, y fijo su importe, a partir del 1 de abril del 2007..." y en la cantidad de 132,59 euros (...). Total a percibir: 493,22 euros."
Es decir, que gracias a la paga de 78 euros concedida a mi esposa, debo prescindir de 132,59 euros de los 606 que cobraba: si alguien puede dar una explicación razonable a semejante desfachatez, le ruego que, por favor, me lo explique.
Más allá de lo absurdo de la situación, nos sentimos ofendidos personalmente, es una burla, un insulto a nuestra inteligencia, una hipocresía burocrática inaudita, una clara tomadura de pelo y un atropello a la *sociedad del bienestar*.
Me pregunto: ¿qué debo hacer? ¿Que mi esposa renuncie a su recién concedida paga? ¿Pedir asilo en casa de algún hijo? ¿Fantasear con que algún día habrá un cambio importante en nuestra sociedad?
JOSÉ CASAS GAITÁN
Sant Boi de Llobregat

Perplejo

Así me he quedado. Perplejo. Hace unos meses, cierto intelectual me enseñó que debía abandonar mis prejuicios religiosos y confiar en mi razón. Le seguí la pista con interés, pero no volví a saber de él hasta que leí el artículo "Un día para el encuentro con los autores" (24/IV/2007). Salí, al parecer, subido a unos pasos, llevado por doce jóvenes, con ocasión de Sant Jordi. Defendía *La revelación*, su último libro, y atacaba *Camino* -libro de san Josemaría Escrivá- por argumentar que algu-

nos libros no son buenos. Con más precisión, que son "basura". Hasta aquí, nada nuevo. Pero cierto joven replicó que él también consideraba que ciertos libros son basura.
La respuesta de Leo Bassi es la que me dejó perplejo: "¿Y quién decide cuáles son buenos?". La razón. Estaba convencido de que Bassi defendía precisamente eso. Si rechazo *Camino* y defiendo *La revelación*, ¿no estoy diciendo que uno es malo y otro bueno? Si no lo hago en función de la razón, ¿en función de qué lo hago? Ni hace lo que dice ni dice lo que hace. Perplejo. Así me he quedado. Perplejo.
SERGIO LOZANO ARCO
L'Hospitalet de Llobregat

El moderno Vivaldi
Me ha sorprendido enormemente el artículo "Vivaldi, es moderno" publicado en el *Cultural/s* (11/IV/2007). Su autor, Patrick Barbier, comete algunos errores de bulto cuando nos habla de la "nueva" interpretación vivaldiana. Si bien Giuliano Carminola y Fabio Biondi se han sumado a la operación de limpieza de los estilos clásicistas con los que sentaron cátedra I Musici, quienes comenzaron la recuperación del Vivaldi canónico fueron los británicos Christopher Hogwood, Simon Standage o Trevor Pinnock, y eso sucedía a principios de los ochenta. Los italianos Biondi, Carminola, Andrea Marcon, Paolo Pandolfo o Jean-Christophe Spinosi llegaron más tarde, cuando los ingleses ya llevaban firmadas numerosas versiones historicistas que nos devolvieron el sabor original de la música del veneciano.
Por otra parte, ¿qué empeño en citar únicamente la música instrumental de Vivaldi cuando, en pleno siglo XXI, tras una ardua labor de recuperación, se están poniendo en escena -y grabando- sus óperas, que constituyen un legado tanto o más importante que sus *concerti* y que habían sido menospreciadas por muchos que ni siquiera las conocían. Hoy pueden encon-

La Vanguardia agradece las cartas de sus lectores y escoge para su publicación aquellas cuyo texto no supera las veinte líneas a máquina. Es imprescindible que vayan firmadas con nombre y apellidos y debe constar la dirección y el teléfono. No se publicarán escritos firmados con seudónimo o iniciales. *La Vanguardia* se reserva el derecho de resumir o extraer el contenido de las cartas y de publicar aquellas que considere oportuno. No se atenderá correspondencia ni se atenderán visitas o llamadas telefónicas respecto a los originales no publicados.

Alcaldables
He seguit amb interès el debat televisiu guiat per Lorenzo Milà entre els candidats a l'alcaldia de Barcelona. Sentint-los, és difícil prendre una decisió de vot, ja que tots els programes que van presentar són impecables: l'habitatge, la immigració, la seguretat ciutadana... Ara bé, cap d'ells va explicar com pensen vehicular amb eficàcia aquests propòsits tan ben intencionats. Cap d'ells ha qüestionat el sistema operatiu ni ha parlat de revisar l'eficiència del funcionari.
L'estructura administrativa es menja els pressupostos i la ineficàcia operativa entorpeix la iniciativa individual. Quan es depurarà el funcionari de cadira? Quan deixaran de ser vitalícs els llocs de treball? Quan es modificaran les exigències burocràtiques inútils en benefici de l'eficàcia de la gestió? Ens sentim ofegats per un sistema que ha perdut la consciència de servei. Els ciutadans ens sentim extorsionats per una Administració que, lluny d'estar al nostre servei, s'autoalimenta del nostre treball.
Tots recordem, per posar un exemple, el que costa encara aconseguir un permís d'obres o obrir un negoci, la paperassa que requereix el seguiment de qualsevol petita empresa i les dificultats que tenim, pels motius que tots els candidats van demostrar conèixer, per tirar endavant amb l'encariment del dia a dia.
ROSER BOFILL I SOLIGUER
Badalona

¿Fiasco en Iberia?
Sobre el editorial en el que se califica de "fiasco" la privatización de Iberia (24/IV/2007), me gustaría ofrecer algunos datos que contradicen esta afirmación.
Por la venta de Iberia, el Estado español obtuvo más de 1.500 millones de euros de beneficio. Desde su privatización en abril del 2001 hasta ahora, los accionistas de la compañía han visto revalorizarse sus títulos en un 233% (casi un 40% anual) y han cobrado 470 millones de euros en dividendos. En estos seis años de empresa privada, Iberia ha obtenido unos beneficios netos de más de mil millones de euros y ha pagado impuestos que revertien en la sociedad

Flora Martínez Actriu → ESTRENA 'TUYA SIEMPRE'

«Encara em sento immadura com a actriu»

FERRAN NADÉU

EN ASCENS ▶ 29 ANYS ▶ COLOMBIANA ▶ SERÀ LA PROTAGONISTA DEL PRÒXIM FILM DE VICENTE ARANDA

Flora Martínez delinqueix arossegada per la seva parella a 'Tuya siempre', de Manuel Lombardero. La pel·lícula s'estrena demà.

FERRAN IMEDIO
BARCELONA

-A *Tuya siempre* hi ha robatoris, assassinsats... Però sobretot hi ha amor, el de Lola, el seu personatge. Una vegada vaig llegir que, sempre, en qualsevol escena, hi ha l'amor en alguna banda. I és cert en aquest cas.

-Però és un relació difícil perquè la seva parella l'arrossega a delinquir. ¿Tan lluny es pot anar per amor? -Sí. Per això hi ha crims passionals. Lola necessita dels altres per treure les seves emocions i té una relació malaltosa amb els altres pels abusos que va patir de petita. Per això és veu obligada a entrar en aquesta sorridosa, a repetir una mica el seu trauma i acostar-se a la prostitució.

-¿Tan difícil és desprendre's dels traumes? -Sí. A alguns els cal tota la vida i a altres, menys. Però ningú s'escapa dels traumes. Des de nen les circumstàn-

cies van formant la teva personalitat, el teu disc dur. Un pare que et pega, una mare que no t'estima... Però tots podem esborrar aquest disc, tot i que per a això fa falta no mentir-se a un mateix; el més difícil.

-Va acariciar el premi a la millor actriu del festival de Màlaga. -La gent em deia que havia de guanyar jo però, sincerament, no em sento tan orgullosa del meu treball per pensar que mereixia el premi.

-És molt exigent... -És clar. L'espectador veu alguna cosa, però jo ho veig tot, tot. I veig tot el que he de millorar. És com si estigués fent una escultura amb trossos encara per tallar. És un treball que no està acabat.

«Em persegueixen els papers de dona de mala vida. Però pressento que me n'arribaran d'altres»

-¿Té la sensació que no farà mai l'actuació perfecta? -«Ai, no! Espero fer-la. Ara hi ha moments en què sento que ho aconseguixo. Però només són segons.

-Potser el fet que sigui tan jove... -Encara em sento immadura com a actriu. A mesura que creixi com a persona, creixeré com a actriu.

-Ara farà un salt majúscul: rodarà amb Vicente Aranda. -És un premi. Però al principi vaig dubtar per les escenes eròtiques.

-Disculpi, però a *Tuya siempre* hi ha una seqüència d'allò més tòrrida amb José Coronado que... -Quan no es veu la meua cara, em substitueix una doble. M'encantaria que ho publicués, seria un regal.

-Em parlava del seu pròxim film... -Es diu *Canciones de amor en Lolita's club*. Eduardo Noriega interpreta dos bessons, un discapacitat i un policia. Jo sóc una prostituta que cuida el discapacitat, amb qui té una relació amorosa.

-Una altra dona de mala vida... -Em persegueixen. Però pressento que m'arribaran altres papers. ≡

Llibres NO FICCIÓ

Setmana del 19 al 25 d'abril

POSICIÓN A LA SEMANA PASADA
XXX p. ↑ PÁGINAS
XX€ ↑ PREU DE VENDA
S'ENTRENA A LA LLISTA
X

EL RÀNKING D'EL PERIÓDICO

Català		Castellà	
1	'Relacions particulars' Josep Maria Espinàs. La Campana. Espinàs evoca les seves amistats literàries. 155 p. ↑ 7 15€	1	'20 pasos hacia adelante' Jorge Bucay. RBA / Integral. El camí per guanyar confiança en un mateix. 95 p. ↑ 8 15€
2	'El llibre mediàtic de Polònia' Diversos autors. Columna - TV-3. Els secrets més ben guardats del programa televisiu. 264 p. 22,50€	2	'La autoestima' Luis Rojas Marcos. Espasa. Consells per refermar la personalitat. 280 p. 20,90€
3	'Me'n vaig' Pepe Rubianes. Ara Llibres. El popular actor opina sobre la vida, l'amor i la intolerància. 112 p. 16€	3	'El cerebro femenino' Louann Brizendine. RBA. Claus per entendre com funciona la ment de les dones. 18€
4	'Els secrets de la felicitat' Sebastià Serrano. Ara Llibres. Afectes positius. 128 p. 18€	4	'Dr.House. Guia para la vida' Toni de la Torre. Now Books. Retrat del cínic i provocador doctor televisiu. 176 p. 14€
5	'Diccionari de la llengua catalana' Institut d'Estudis Catalans. Nova edició revisada. 1.762 p. 67€	5	'El alma está en el cerebro' Eduardo Punset. Aguilar. Anàlisi de les emocions cerebrals. 200 p. 16,50€
6	'El preu de ser catalans' Patricia Gabancho. Meteora. Una visió pessimista de la salut de la cultura catalana. 245 p. 18€	6	'Me voy' Pepe Rubianes. Now Books. El popular actor opina sobre la vida, l'amor i la intolerància. 160 p. 12€
7	'Com anava dient' Andreu Buenafuente. Columna. Monòlegs del popular 'showman' de televisió. 250 p. 21€	7	'Última guía de restaurantes de Barcelona...' Margarita Puig. Óptima. Guia gastronòmica de BCN. 240 p. 8€
8	'Catalunya sota Espanya' Alfons López Tena. La Magrana - Dèria. Desacords polítics. 259 p. 15€	8	'El economista camuflado' J. Harford. Temas de Hoy. Clara i didàctica lliçó d'economia quotidiana. 320 p. 19,50€

Espinàs supera els autors mediàtics

En la atípica i accelerada setmana de Sant Jordi, Josep Maria Espinàs ha estat capaç de superar en la llista de més venuts mediàtics tan populars com Toni Soler i Pepe Rubianes. Un èxit que deu molt a la seductora combinació de memòria i bona literatura de *Relacions particulars*, llibre en què evoca la seva amistat amb Cela, Espriu, Foix, Pla, Delibes i Sagarra.

INFANTILS

Català		Castellà	
1	'La llegenda de Sant Jordi' Núria Font i Pau Estrada. Cruïlla. Recreació il·lustrada de la llegenda del cavaller i el drac. 16 p. 4,25€	1	'En el reino de la fantasía' Gerónimo Stilton. Destino. Aventures del ratolí periodista en un llibre amb olors. 384 p. 19,95€
2	'Els tres porquets' Peter Stevenson. Ediciones B. El clàssic conte infantil amb un teatre de marionetes. 15 p. 16,50€	2	'Princesas olvidadas o desconocidas' Philippe Lechermeier. Edelvives. Èssers amb encant. 96 p. 23,50€

LLIBRERIES CONSULTADES: Alacús, Al·lòs-El Petit Principat, Casa del Llibre, Catalunya, Documenta, El Corte Inglés, Etcòtera, Fiac, La Central, Laia i Roquer (Barcelona), Saltamartí (Barcelona), La Llibra (Gallit), La Gralla (Grandollers), Robalves (Mataró), La Llar del Llibre (Sabadell), El Cau Fle de Ullers (Terrassa), La Tralla (Vila), Llibres (Vilanova i la Geltrú), La Capona (Tarragona), Galatea (Peus), Caselles (Lleida), Gali i Llibreria 22 (Girona) i Mallart (Figueras)

tele todo

Cada dissabte, amb EL PERIÓDICO, la millor guia de televisió

serrat Personal

EL PERIÓDICO li ofereix, cada diumenge, els llibres més significatius de Joan Manuel Serrat. Una col·lecció de 16 CD i 116 llibres comentats.

Diumenge, per nom s 8,95€ amb EL PERIÓDICO, el CD i el llibre de

Fa vint anys que tinc vint anys

RECOPILACIÓ DE L'EL PERIÓDICO

fecsa endesa

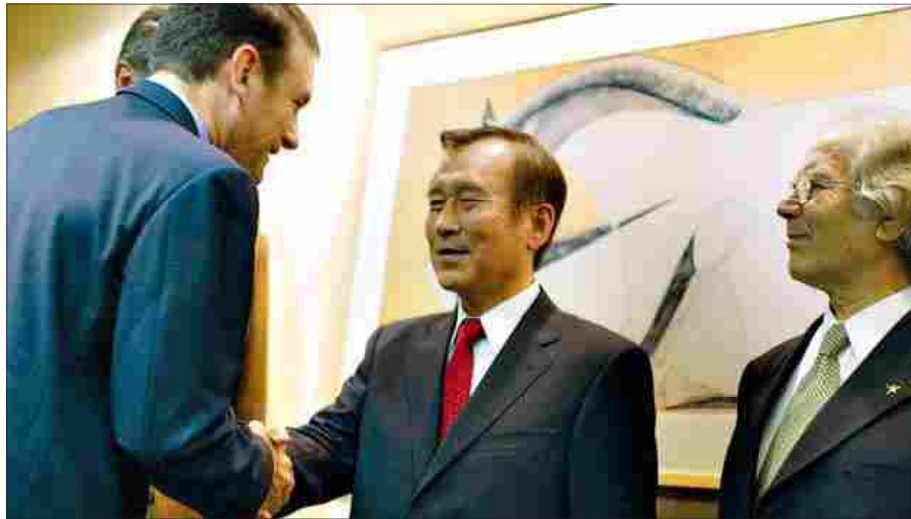
el Periódico

www.elperiodico.com/info/promocions

EXPO SERRAT 2008

Alemanya recorda el tràgic bombardeig de la ciutat basca, arrasada avui fa set dècades per la Luftwaffe

Guernica, 70 anys

El lehendakari Juan José Ibarretxe ahir amb l'alcalde d'Hiroshima, Tadatashi Akiba, i el Nobel Pérez Esquivel ■ REUTERS/V. WEST

Oriol Serra
BERLÍN. CORRESPONSAL

El 26 d'abril del 1937 la legió Còndor de la Luftwaffe va bombardejar la localitat de Guernica. La capital cultural i històrica del País Basc va quedar arrasada. Van morir 5.000 persones. Aquell va ser el resultat de la col·laboració entre l'Espanya feixista i l'Alemanya nazi.

El führer Adolf Hitler va ajudar el colpista general Franco a combatre la República durant la Guerra Civil Espanyola (1936-1939) i aquest va deixar que el III Reich utilitzés Guernica de camp de tir per posar a prova els seus aviadors de cara a la Segona Guerra Mundial.

Guernica va passar a la història com l'escenari del

primer bombardeig indiscriminat contra una ciutat. D'aquella matança, immortalitzada per Pablo Picasso al quadre *Guernica*, avui en fa 70 anys. Alemanys i bascos recorden a Berlín, a través d'un ampli programa d'activitats culturals, la tragèdia, que està considerada com "l'inici de tot", tal com va indicar l'historiador Wolfgang Wipperman durant la presentació de *Guernica 1937-2007: recordar per la Pau* (Erinnerung für den Frieden/Bakea gogoratuz).

Sota aquest títol, l'associació cultural basco-alemanya Guernika, presidida per Ingo Niebel, i l'Institut Cervantes de Berlín projectaran fins al 6 de maig una sèrie de llargmetratges que recorden

"l'horror de la guerra".

Entre aquests hi ha el documental *El bombardeig de Guernica*, dirigit per Klaus Ihlau, i la cinta del 1987 *Gernika Arbolaren Espiritua*, de Laurence Boulting, que explica la destrucció de l'entorn social de Guernica a través d'històries personals. També es mostrarà *El frente de Vizcaya y el 18 de Julio*, una pel·lícula de mitja hora coproduïda entre el departament de propaganda de la Falange Espanyola i el règim nacionalsocialista alemany el mateix any del bombardeig.

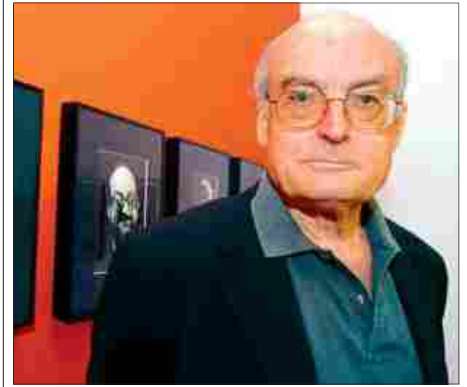
Una ciutat en el record

Entre els col·loquis destaca *Gernika und die Deutschen 1937-2007* (Gernica i els alemanys), que intentarà

clarir "quin significat tenen tant el bombardeig com la mateixa ciutat en el record col·lectiu dels bascos i els alemanys".

Segons els organitzadors, "Guernica era i és com un símbol nacional dels bascos i ocupa un lloc central en la seva memòria" i per això reclamen al govern alemany que reconegui l'aportació en la lluita antifeixista dels combatents alemanys al costat de la República espanyola. Alemanya no va reconèixer la seva culpa fins l'any 1997.

D'altra banda, ahir, en la vigília de l'aniversari, el lehendakari Juan José Ibarretxe va rebre l'alcalde d'Hiroshima, Tadatashi Akiba, i el Nobel de la Pau Arturo Pérez Esquivel. ■

El pintor andalús Luis Gordillo va ser proclamat ahir premi Velázquez del 2007 ■ EFE/BALLESTEROS

Gordillo, premiat

El pintor sevillà Luis Gordillo s'endú el premi Velázquez de les Arts Plàstiques

Ramon Palomeras
MADRID

L'artista sevillà Luis Gordillo (1934) ja ha rebut el seu regal de nit de Reis, tal com reconeixia ahir després de saber que havia estat guardonat amb el premi Velázquez, guardó equivalent al Cervantes de les Arts Plàstiques i dotat amb 90.000 euros. Gordillo, que l'any passat s'havia fet una certa il·lusió, enguany estava realment a la lluna. "Ni m'ho havia plantejat. Pensava que aniria a mans d'algun artista sud-americà i me n'havia oblidat completament", reconeixia un autor que en la seva obra interrelaciona el cos i la psicologia. "Representa l'obsessió per a l'autoconeixement", revela Gordillo. Els membres del jurat n'han destacat el

fet que Gordillo ha estat un dels pioners en la recuperació de la figuració i el color, tot recordant que va assimilar pressupostos de l'art pop internacional, i va esdevenir d'aquesta manera l'introducció d'aquest llenguatge en l'escena artística de l'Estat.

Artista singular, l'obra de Gordillo inclou pintures, dibuixos, fotografies i collages. En el seu discurs posa especial èmfasi en les nocions de sèrie i de repetició, al temps que subratlla el fet que qualsevol imatge contemporània està sotmesa a processos permanents de reproducció i mai no assolix un estat definitiu. Profundament interessat en la psicoanàlisi, s'ha mantingut fidel a un pensament de tall existencialista i tràgic que sol acarar personalment amb l'humor.

La seva obra, habitual a Barcelona gràcies a la galeria Joan Prats, és present en nombrosos museus, tant a Europa com als EUA. ■

El Comentari

Ignasi Aragay
iaragay@avui.cat

És l'hora del plaer

Darrerament hem reconvertit l'obsessió política, sovint quasi metafísica, per la llengua com a dipositària de la identitat en el plaer de descobrir-la en la seva concreció, paraula a paraula. Diria que l'interès col·lectiu és el mateix de sempre, si no més, però sembla com si entre tots hàgim decidit treure dramàticament a la qüestió, fer-la menys transcendent. Ja no es tracta de salvar els mots, com deia l'Espriu,

sinó de fer-los servir, de conèixer-los, de jugar-hi. No deu ser un mer atzar que hagin coincidit en el temps l'èxit de *Caçadors de paraules* -el programa de la tele i el llibre-, l'interès per la segona edició del *Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans* (DIEC2) -també entre els més venuts de Sant Jordi- i l'original campanya d'apadrinar paraules organitzada per l'Escola d'Esriptura de l'Ateneu Barcelonès.

No entraré ara en si estem millor o pitjor. Senzillament ens comencem a mirar la llengua d'una altra manera. Desencis amb la política? Potser. Però potser també, i sobretot, desig de llengua sense interferències. És com allò de ser catalanista o ser simplement català. Després d'un segle i mig d'esforç, de Coromines i Fabra, de tants escriptors que han exercit la llibertat de reinventar la llengua, ara ha arribat l'hora del plaer.

El triple èxit de 'Caçadors de paraules', del DIEC2 i de l'apadrinament de mots mostra un desig de llengua

Amb un dia de retard, m'arriba el llibre de regal que la Diputació de Barcelona ha editat per Sant Jordi, una antologia poètica de Miquel Martí i Pol en aforismes, a cura de Xevi Planas. "Rere cada paraula / hi alena un home". "En cada mot m'hi jugo l'existència". "Di-guem només el que és essencial: / els mots de créixer i estimar i el nom / més útil i senzill de cada cosa". "Viure en els mots és comu-nicar vida". Doncs això, a viure.

La crisi a la Conselleria d'Innovació, Universitats i Empresa

Una dicotomia obsoleta

No s'ha d'escollir entre donar prioritat a la recerca bàsica o a la de suport immediat a la indústria

PERE Puigdomènech

En les discussions al voltant de la conveniència de mantenir l'actual Conselleria d'Innovació, Universitats i Empresa o retornar a l'anterior estructura d'una Conselleria d'Universitats i Recerca (i potser de la Societat de la Informació), el DURSI, una qüestió que ha estat mencionada és l'oportunitat que dona d'estimular la recerca útil a les empreses. Des d'aquesta perspectiva, ja hi hauria hagut prou esforç a casa nostra en recerca bàsica, i ara caldria prioritzar la recerca aplicada. Aquesta distinció que potser fa un temps podia ser útil actualment ha quedat obsoleta. Mantenir-la pot acabar sent perjudicial per als esforços que estem fent per tractar de tenir una investigació de qualitat i que serveixi per donar impuls a la innovació de les empreses.

ÉS PROBLEMA que es pugui defensar que hi ha una recerca que té com objectiu prioritari augmentar el nostre coneixement. Aquesta recerca es fa essencialment amb finançament públic i dona lloc a un coneixement d'accés obert. Hi ha també una investigació que té com a objectiu millorar un procés productiu o posar un nou producte al mercat. Aquesta recerca es fa sobretot amb finançament privat i no és pública, o bé es fa en forma de patent. Es poden distingir aquests dos tipus extrems d'orientacions, però a principis del segle XXI sabem que entre elles no hi ha una barrera absoluta, sinó un continuu que alimenta els dos tipus de processos.

La recerca és més útil per a les empreses si té com a base el coneixement més innovador, i sovint

aquest coneixement es justifica per les possibles aplicacions a les quals dona lloc i que apareixen durant el seu desenvolupament. Una recerca basada només en aplicacions pot acabar sent mediocre i, per tant, no serveix per a l'empresa. D'altra banda, no té sentit una investigació bàsica que no sigui d'excel·lència, i aquest és un paràmetre que sabem avaluar. Per tant, hem de parlar de recerca de frontera i de mecanismes per extreure'n els millors beneficis socials i industrials.

És en aquest context que l'estructura que es vulgui donar a l'administració de la recerca a Catalunya seria relativament poc important. Ens podem demanar si l'actual estructura està relacionada amb una reflexió estratègica sobre el tipus de recerca o ensenyament universitari que volem o el resultat d'un intercanvi de parcel·les de poder entre partits. Però hi ha uns quants models en el món que indiquen que les possibilitats són molt diverses. És possible que si el Govern hagués volgut donar un senyal de la importància que atorga a les universitats i la recerca, potser hauria estat més evident mantenir un departament independent o posar-lo sota la dependència del president o el vicepresident, com la Bioregion. L'experiència ha demostrat que els millors moments per a la nostra recerca han coincidit amb l'existència del DURSI, ja sigui durant la darrera etapa de CIU o en el primer tripartit. Però aquest pot no ser el problema essencial.

Un altre problema que es dona en el canvi de departaments ha es-

SILVA ALCOBA

Els millors moments per a la nostra recerca han coincidit amb l'existència del DURSI

tat el desmantellament de l'estructura interna del DURSI. Això podria explicar per què les negociacions amb universitats i centres de recerca han estat paralitzades. Actualment, les aportacions de la Generalitat es fan mitjançant contractes-programa que permeten portar a terme una programació plurianual, i la seva negociació s'ha aturat. Les activitats de les universitats i dels centres de recerca es fan a llarg termini, i durant el Govern anterior s'havia parlat d'allargar els contractes fins a sis o fins i tot vuit anys, cosa que donaria molta més estabilitat a la tasca dels centres. Que els equips que gestionen aquests temes canviïn com ho ha fet en els darrers anys és perjudicial. I encara més si els equips estan formats per perso-

nes sense experiència. Sovint passa que quan s'han donat de la situació real del país i comencen a actuar de forma eficaç, els arriba el canvi. La pèrdua de temps i energies com a conseqüència d'aquesta inestabilitat és considerable.

PERQUÈ, a més a més, a casa nostra, en aquests darrers anys tenim experiències que han posat Catalunya com a model. Hi ha nous models de gestió, de contractació o de creació i manteniment de centres en els quals participen diferents institucions i que estan donant molt bons resultats. El que s'ha fet necessita temps per assestar-se i, per tant, continuïtat en la gestió. I, per tornar a la qüestió inicial, un dels aspectes més positius dels darrers anys és la relació dels centres de recerca amb les empreses. S'han creat empreses, i el nombre de doctors en aquestes està creixent. Sovint, tant empresaris com doctors en empreses vénen de laboratoris de recerca bàsica. Seria interessant que aquestes experiències fossin ben conegudes. Experiències com els Parcs Científics o l'IRTA ens demostren que ja hi ha gent que sap com fer que les empreses es beneficiïn de la recerca.

El que ara necessitem és continuïtat en el suport a tot allò que s'ha creat, des dels centres que fan la recerca en la frontera del coneixement fins aquells que resolen problemes de les empreses. Això no vol dir manca de política, però tampoc la negociació sistemàtica del que s'havia fet abans. En el programa del Govern d'Entesa hi ha la proposta d'un pacte per la recerca. Que aquest pacte permetés de posar les bases per a una actuació continuada i ambiciosa del Govern a mitjà termini ja seria suficient. ■

Director del Laboratori de Genètica Molecular Vegetal CSIC-IRTA.

La roda

JOSEP-MARIA Terricabras

Sant Jordi no en té la culpa

Per sant Jordi, cada any s'alcen veus criticant l'enorme pressió comercial i mediàtica d'aquesta diada. ¿Que potser durant tot l'any no hi ha pressió comercial perquè es comprin colònies, autos, pel·lícules o jocs infantils? Amb pressió o sense, està molt bé que es comprin, venguin i regalin llibres. Que tothom llegeixi, que llegeixi molt, tant com pugui, el que bonament pugui i sàpiga llegir. Quan es llegeix, es poden anar millorant els nivells de qualitat de lectura. En canvi, passar de no llegir res a llegir alguna cosa és un salt difícilíssim de fer. I encara ho és més si volem que, de cop, es llegeixin llibres savis, cultes, elevats i molt profunds.

Està comprovat que als nens petits no els agraden les gambes. Potser els agradaran algun dia, però no hem de començar donant-los gambes: són cares, difícils de menjar, de gust ben especial. Tampoc no els agrada el whisky. I potser no els agrada mai. Que comencin menjant i bevent allò que els agrada i que no els perjudiqui massa la salut. Després, vindrà la resta. La gran literatura, l'alta literatura

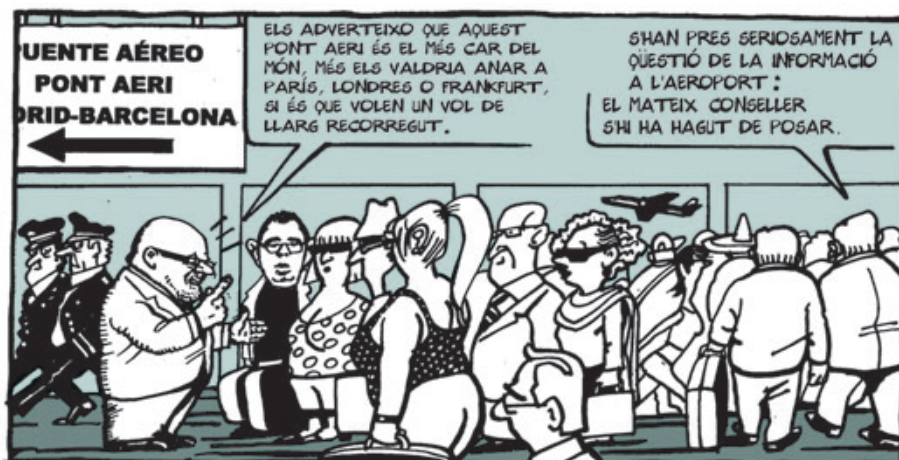
Són la família i l'escola els que ens han d'introduir en el món de la lectura

—fer-ne una llista acceptada pels experts no seria gens fàcil—, no és apta per a qualsevol moment, per a qualsevol edat. En canvi, llegir, simplement llegir, es pot fer sempre, i és bo que es faci.

També aquest any, molts milers de persones han comprat llibres dels anomenats *autors mediàtics* per Sant Jordi. ¿I què? Que tothom es compri el llibre que es vegi amb cor de llegir. Els més entrenats ja sabran què han de fer. Els acostumats a llegir poc o poquíssim, valdrà més que tinguin relació amb algun llibre que no els avorzeixi, que els desperti curiositat i interès.

Són la família i l'escola els que ens han d'introduir en el món de la lectura, no el pobre sant Jordi. ¿Per què li hem de donar a ell la culpa dels nostres mals? En canvi, sí que hauríem pogut recordar que per Sant Jordi també celebrem el Dia dels Enamorats. Però els centres comercials i molts mitjans de comunicació catalans s'entenen a anunciar-ho per sant Valentí. I els que fan això acostumen a ser gent que ha llegit molt. ¡Glorios sant Jordi! ■

Animus
iocandi

Ferreres

EL RASCLET

Francesc Codina i Valls
francesc.codina@telefonica.net

Lliçons d'un Sant Jordi

Trobo simptomàtic que, entre els llibres més venuts el dia de Sant Jordi, hi figurin el nou diccionari de l'IEC, algunes novel·les inspirades en la història de Catalunya, diversos productes mediàtics generats a l'entorn del nostre *star system* i dos assaigs incisius, *El preu de ser catalans*, de Patrícia Gabancho, i *Catalunya sota Espanya*, d'Alfons López Tena. S'haurien de considerar mostres eloqüents de la nostra vitalitat nacional, cultural i lingüística. Com també ho és la participació popular en actes culturals i festius de tota mena al carrer. O la implicació de molts mestres, alumnes, pares i mares en els jocs florals que organitzen al voltant de Sant Jordi la majoria d'escoles. Veient tot això, no em fa l'efecte que visqui en un país nacionalment agònic, ni que parli i escrigui en una llengua moribunda. En un país subordinat, sí; en una llengua malmesa i entrebancada, també. Però no pas en un país ni en una llengua agonitzants. En tot cas, en lluita o, si ho preferiu, en construcció. El missatge de l'agonia nacional i lingüística és llançat amb insistència des de múltiples tribunes, probablement de bona fe. Me'n dona el darrer exemple un programa de la nostra televisió pública que sembla que s'hagi especialitzat a glossar el desgavell hispano-base, sovint amb una nombrosa participació d'experts madrilenys. El dia de Sant Jordi devia tocar conrear el patriotisme depressiu. Què millor, doncs, que organitzar un debat amb el títol *Català: l'agonia d'una llengua viva?* Encara sort de l'interrogant! Sort, també, que hi van intervenir persones sensates que devien posar les coses al seu lloc. Un servidor no s'ho va mirar. Ja tenia una resposta. Me l'havia donada un nen, Mohamed, guanyador de l'englantina de primer de primària als jocs florals de l'Escola Fortià Solà, de Torelló, on vaig assistir. Aquí la teniu: "El mar fa onades i també hi ha petjades. Les ha fetes un dofí de dins del fons marí". ■

La font de Díaz de Mera nega que hi hagués un informe que vinculés ETA i l'islamisme

■ García Castaño revela que el 12-M va comentar a l'excap policial que tot apuntava als islamistes ■ Zaplana, disposat a assumir responsabilitats per les seves paraules

Redacció
MADRID

El comissari Enrique García Castaño, més conegut —o desconegut— com la font que va fer servir l'exdirector general del Cos Nacional de Policia, Agustín Díaz de Mera, per argumentar que hi havia un informe que vinculava els atemptats de l'11-M amb l'organització ETA, va comparèixer ahir davant el tribunal per dir justament tot el contrari.

En la 29a sessió del judici que se celebra a la Casa de Campo de Madrid, García Castaño, que ja va tornar la versió llançada per Díaz de Mera a finals de març a través d'una carta enviada al president del tribunal Javier Gómez Bermúdez, va esplaïar-se a l'hora d'explicar que "mai de la vida" va dir a l'aleshores alt càrrec policial i avui eurodiputat del PP que ETA estava lligada "ni per casualitat" a les explosions.

Abans de ser interrogat pel presumpte informe, el comissari encara va donar un altre detall definitiu que apuntava la seva versió: un dia després dels atemptats, el 12-M, va informar a Díaz de Mera que no hi havia proves ni indicis que apuntessin a ETA, que el que hi havia "enfocava claríssimament cap a islamistes". García Castaño va assegurar que, davant d'aquesta informació, Díaz de Mera el va instar a tirar endavant amb la investigació "fos el que fos" i "opinessin el que opinessin altres persones", en referència al

Un moment ahir de la celebració a Madrid del judici de l'11-M ■ EFE/TVE

L'interrogatori

"Mai de la vida li he dit que hi hagi una prova que relacionés ETA amb l'11 de març. Li vaig dir: «T'has equivocat.» Crec que la seva declaració equivoca dades"

Enrique García Castaño
COMISSARI DEL COS NACIONAL DE POLICIA

"Ara s'està fent el que no s'ha fet mai: intentar aprofundir en la investigació. En aquest debat cadascú ha d'assumir la seva responsabilitat i jo la meua la tinc molt clara"

Eduardo Zaplana
PORTAVEU DEL PP AL CONGRÉS

gran debat polític que es va suscitar.

Per la seva banda, el portaveu del PP al Congrés, Eduardo Zaplana, es va comprometre a realitzar una anàlisi "rigorosíssima" de totes les seves declaracions entre els dies 11 i 14 de març del 2004 i posteriorment des de l'oposició. I va afegir que assumiria responsabilitats si fos necessari. Zaplana va defensar que

era una "obligació moral" exigir el coneixement de la veritat sobre els atemptats de l'11-M i va reconèixer que té "moltes expectatives" que això sigui possible en el judici que s'està celebrant actualment.

"Em comprometo i puc assumir totes i cadascuna de les declaracions i manifestacions que he realitzat aquesta legislatura i com a portaveu del govern el

2004", va insistir en declaracions a Onda Cero, per defensar a continuació que els populars no tenen "res de què avergonyir-se" en relació amb els atemptats.

El portaveu parlamentari del PSOE, Diego López Garrido, va respondre emplaçant Zaplana a complir efectivament amb la seva paraula, i demanant que assumeixi responsabilitats per la gestió de l'11-M. ■

Un soldat espanyol mor en bolcar el vehicle a Kosovo

Redacció
MADRID

Un soldat espanyol va morir ahir i un altre va resultar ferit en bolcar accidentalment el vehicle blindat BMR on anaven per un camí de la vall d'Osojane, al municipi d'Istok, a Kosovo. Els dos militars estaven realitzant una patrulla rutinària quan es va produir l'accident, poc després de les 13.00 hores, en sortir el BMR de la vorera i

donar una volta de campanya. En el vehicle també hi anaven dos ocupants més, que no van patir ferides de consideració.

El mort és el soldat José Javier Colorado Ramírez, de 19 anys, natural de Puertollano. El militar ferit, Juan Carlos Correa Muñoz, de 22 anys, té una fractura al braç dret i una contusió abdominal severa.

Es tracta del tercer BMR bolcat que se salda amb

víctimes mortals pertanyents al contingent espanyol integrat en la missió de l'OTAN (Kfor). Anteriorment, ja havien mort dos militars espanyols de la missió aliada en altres accidents similars registrats a Skopje (Macedònia) i prop de Pec, a la província sèrbia.

Cinc anys després

L'últim accident registrat amb aquest vehicle blindat,

que l'Estat espanyol manté desplegat als principals teatres d'operacions, és del 30 d'abril del 2002, data en què va perdre la vida el subtinent d'artilleria Juan Manuel Lozano. Dos dels seus companys van resultar ferits.

Els tres militars, pertanyents a la Kfor, anaven dalt d'un BMR que va bolcar quan circulava per la carretera entre Skopje amb Salònica, al nord de Grècia. El 21 d'agost del 2001, el legionari Javier del Castillo va morir després de bolcar el seu BMR quan anava per una carretera que uneix les localitats kosovars de Rakos i Durakovac amb Pec. ■

El fecs a endesa

Comunica als seus clients i públic en general de les poblacions a sota indicades que, amb la finalitat de **seguir invertint i millorant la qualitat del servei elèctric**, caldrà interrompre el subministrament d'energia, al lloc, dia i hores que a continuació es detallen:

GAVÀ

Dia: 5 de maig de 2007

Horari: de 17:00 a 19:00 h. (Ref. 1857237)

Carrers afectats: AUTOVIA CASTELLDEFELS, CIUTAT DE REPOS, CLL 3020, CUNIT, JOSEP LLUIS SERT, JOSEP TORRES CLAVE, LAGUNA DE LA MURTRA, PINEDA (LA)

MOLINS DE REI

Dia: 7 de maig de 2007

Horari: de 7:00 a 8:00 h. (Ref. 1847709) i de 16:00 a 17:00 h. (Ref. 1847811)

Carrers afectats: ARRABAL SANT BARTOMEU, RIERA DEL MOLI, VALLVIDRERA

SITGES

Dia: 7 de maig de 2007

Horari: de 8:00 a 8:30 h. i de 16:30 a 17:00 h. (Ref. 1875243)

Carrers afectats: CENT CIAL OASIS, M RIBAS LLOPIS, MORERA, S OLIVELLA, SINIA MORERA

CASTELLCIR

Dia: 28 d'abril de 2007

Horari: de 8:00 a 12:00 h. (Ref. 1849395)

Carrers afectats: AFORES

SANT MATEU DE BAGES

Dia: 27 d'abril de 2007

Horari: de 15:00 a 17:00 h. (Ref. 1876763)

Carrers afectats: SANT MATEU DE BAGES (AFORES, AFORES (VALLS TORRUELLA)), ST MATEU BAGES - CASTELLTALLAT (BIOSCA, CAN VOIXEDA, CASTELLÓ, CSA FERRER, GOBERNA, MANSO VIÑAS, PONS, SELVAS)

Horari: de 9:15 a 9:45 h. i de 15:30 a 16:00 h. (Ref. 1876761)

Carrers afectats: ST MATEU BAGES - C.VALLS (CAPUTXI), ST MATEU BAGES - SALO (AFORES (S.MA-SALO), RAVAL MEJA, SALO)

MONISTROL DE CALDERS

Dia: 28 d'abril de 2007

Horari: de 8:00 a 12:00 h. (Ref. 1849395)

Carrers afectats: AFORES, FINCA RUBIO

Preguem que ens disculpin les molèsties que els puguem ocasionar. Per a qualsevol aclariment poden trucar al 902 536 536

I N F O R M A C I Ó

Sergi Pàmies, un dels triomfadors del Sant Jordi amb el llibre 'Si et menges una llimona sense fer ganyotes'

La climatologia ha acompanyat la diada de Sant Jordi d'enguany. D'acord amb la llista que elabora el Gremi de Llibreters de Barcelona i Catalunya, el gran triomfador en llengua catalana d'aquest any ha estat Sergi Pàmies, en la categoria de ficció, amb l'obra Si et menges una llimona sense fer ganyotes. A l'apartat de no ficció en català el més venut ha estat el llibre de Josep Maria Espinàs, Relacions particulars.

El segon lloc d'aquesta divisió, la de llibres de no ficció en català, ha estat, curiosament, per a la segona edició del Diccionari de la llengua catalana que ha publicat **l'Institut d'Estudis Catalans (IEC)** per davant de títols com El preu de ser catalans i Catalunya sota Espanya de Patricia Garbancho i Alfons López Tena, respectivament, a la tercera posició.

D'altra banda, pel que respecta als llibres en llengua castellana, a l'apartat de ficció la més venedora ha estat Julia Navarro amb el seu llibre La sangre de los inocentes, seguida d'un gran èxit editorial ja consolidat com és La catedral del mar, d'Ildefonso Falcones. En no ficció El secreto de la felicidad de Sebastián Serra, ha estat el més venut. L'ha seguit Jorge Bucay amb 20 pasos hacia delante i l'Eduard Punset amb el títol El alma está en el cerebro.

El Gremi de Llibreters també ha confeccionat una llista dels anomenats "llibres mediàtics", els quals conjuguen perfectament la repercussió i la fama dels autors – presentadors de televisió, esportistes...- amb aquesta cita ineludible de predisposició cap a la lectura. En aquest apartat els grans triomfadors han estat els del conegut programa de televisió Polònia i Me'n vaig de l'humorista Pepe Rubianes.

JOSEP LLUÍS Micó
El català

Difícilment es podia afrontar una diada de Sant Jordi amb tant d'optimisme com la d'aquest any. Amb independència de la projecció internacional de la nostra literatura o de l'acollida domèstica de les novetats populars, sempre sotmeses als capricis de la mercadotècnia, la bona notícia ha estat que, en les últimes setmanes, la segona edició del Diccionari de **l'Institut d'Estudis Catalans (IEC)** ha encapçalat la llista dels llibres més venuts. La publicació de l'obra, que enforteix i millora la versió anterior, coincideix amb el centenari d'un organisme que no mira únicament al passat, sinó que es prepara amb fermesa per al futur. Conscient que l'idioma ha sobreviscut en els darrers decennis «en condicions força adverses», el president de **l'IEC**, Salvador Giner, dedica el diccionari «al poble que enraona, sent i pensa en llengua catalana». I els ciutadans als quals s'adreça han donat les gràcies a la institució i han convertit l'obra en un èxit comercial. O sigui, han possibilitat que un dels guanyadors d'aquest Sant Jordi hagi estat el propi idioma.

Comunicación

TV3 indaga sobre los fascistas catalanes en la Guerra Civil

JOSEP M. ORTA | BARCELONA

El domingo, a las 21.35 h, TV3 emitirá el reportaje histórico *Entre el jou i l'espasa*, de Dolors Genovès y realizado por Lluís Montserrat. El reportaje indaga el papel de los fascistas catalanes en la guerra civil española, con testimonios tanto de una parte como de otra. La cadena autonómica hace coincidir este programa con la celebración del 15.º aniversario de la emisión de su primer documental histórico.

Genovès contextualiza el trabajo a partir de la fascinación que los movimientos fascistas europeos –especialmente el italiano– despertó en algunos jóvenes españoles. “Han pasado muchos años desde la Guerra Civil y siempre hemos creído que en una democracia todo el mundo debe tener voz”, dice Genovès, que en su trabajo ha contado con la colaboración de dos falangistas y dos carlistas que explican su actuación. “Darles voz no significa justificarlos, defendieron unos ideales, para mí equivocados, pero que eran los suyos”, asegura Genovès, quien añade que con este trabajo sólo han pretendido “entender lo que pasó, sin juzgarlo”.

El director de TV3, Francesc Escribano, explicó que con este tipo de documentales la cadena demuestra que “somos una televisión diferente en un país que no ha sido normal”, recordó que el franquismo fue una época gris para Catalunya y que “parece que tras la muerte de Franco aquí no hubo franquistas”, por lo que ahora, casi ochenta años después, es el momento para “mirar el pasado sin rencor y explicar

Jóvenes catalanes se sintieron atraídos por la parafernalia de los movimientos fascistas

quiénes fueron y lo que hicieron” los catalanes que colaboraron con el Movimiento.

El documental, tras una explicación de los orígenes del fascismo europeo, recoge los testimonios de Albert Galícia, simpatizante de la Falange y condenado a muerte –posteriormente conmutada– por quintacolumnista. Cuando pasó a la zona nacional fue recibido con un duro “¿ahora llegas?”. Francisco Pons es un farmacéutico que po-

see el carnet número 5 de la Falange de Lleida. Luchó en el frente de Madrid y fue alcalde de su ciudad entre 1957 y 1967. Felio Vilarrubias es un profesor diplomado en Protocolo. En 1931 su padre le afilió a la Comunió Tradicionalista y el 19 de julio salió a la calle para apoyar el golpe. Condenado a muerte, logró pasar a la zona nacional y luchó en el frente de Extremadura. Acabada la guerra, se opuso a la unificación de falangistas y car-

listas. Una historia parecida a la de Carles Vives, carlista también, que se opuso a la unificación y acabada la guerra lo encarcelaron. Mención aparte merece el seguimiento que hace de la trayectoria de Josep Roig Trinxant, un falangista que trabajó como ingeniero en la Generalitat. Detenido por espía, fue torturado. Con la entrada de los nacionales se incorporó a la brigada de informes de la Policía. Se suicidó en 1986.●

LETRA PEQUEÑA

La lengua, protagonista

MAGÍ CAMPS

Para los puristas, Sant Jordi ha devenido en una kermés, una verbena, una feria de las vanidades. Puede ser. Pero como vivimos rodeados de todo tipo de ferias irrelevantes, es más que legítimo que el libro viva su propia fiesta, cercana al gran público, con sus dosis de glamour, exhibicionismo y “vida literaria” popular.

Este año, los de la Escola d'Esriptura del Ateneu Barcelonès y los de la Escuela de Escritores de Madrid han pedido que apadrinemos palabras en desuso para salvarlas. La iniciativa tiene un precedente francés, en forma de libro, de Bernard Pivot, y una secuela catalana de Pau Vidal, *En perill d'extinció*.

Del ranking resultante se ha creado reservadeparaules.com y reservadepalabras.org, webs que guardan las propuestas como oro en paño, a la espera de que los escritores las empleen y las revitalicen. En catalán, con 7.926 padrinos, han destacado *atzucac*, *xiuxiuejar*, *suara* y

Este Sant Jordi ha visto escuelas de escritores reanimando palabras y un 'Diccionari' superventas

gamarús. Y en castellano, con 13.833, ganan: *bochinche*, *gazanapiro* y *alféizar*, y *cáspita* asoma en la 13.ª posición.

Por una parte, las escuelas de escritores reanimando palabras moribundas, y por otra los lectores encumbrando a la lista de superventas nada más y nada menos que el *Diccionari de la llengua catalana*, del IEC, han conseguido que, por una vez, la lengua –siempre al servicio de la literatura– fuera protagonista el día del Libro.

Visto el éxito del programa *Caçadors de paraules* y las ventas del *Diccionari*, bien se podría decir que en este peculiar país el catalán también es más que una lengua.●

mcamps@lavanguardia.es

Pons cree que en TVE “se ha recuperado la ilusión”

J.M.O. | BARCELONA

El director de TVE, Javier Pons, considera sobre los tres meses que lleva el actual equipo al frente del ente: “Hemos recuperado la ilusión (de los que trabajan en la empresa y) damos argumentos a la audiencia para que nos vea. De momento, hemos demos-

trado que TVE está viva”. Pons también aseguró: “Estamos satisfechos con lo que hemos hecho en los primeros meses; los cambios se hacen con mucha prudencia, pero necesitamos tiempo para que se visualicen nuestros objetivos”.

Pons señala que con programas como *Tengo una pregunta para usted* o con la nueva programación

desde el centro de Sant Cugat se demuestra que las cosas están cambiando. “Se nota que estamos haciendo cambios con la finalidad de que La 2 sea una cadena identificable” –uno de los grandes objetivos de Pons, además de hacer una decidida apuesta por la ficción nacional–, “dado que lo que ha de diferenciar la televisión pública de las privadas es la calidad, aunque ésta no esté siempre acompañada por la audiencia”. Sin embargo, TVE ha recuperado cuotas de mercado en estos dos meses con cambios propios de una televisión pública. “La audiencia es un referente, hemos

de estar en el grupo de cabeza, pero no estamos obsesionados por el liderazgo”.

Estas explicaciones las ofreció en la presentación del programa especial de *Saber y ganar*, un concurso cultural de La 2 que se emite en la sobremesa y que es el programa más visto de esta cadena, con el 12% de media de cuota de pantalla y 1,6 millones de media de audiencia en sus diez años de emisión. El tándem Sergi Schaff-Jordi Hurtado fue puesto de ejemplo de lo que ha de ser la filosofía de La 2, y por ello han sido premiados con un especial en *prime time* el 3 de mayo.●

EL DIAL

RAC 1 FM		RAC 105 FM		Diales 077	
Barcelona	87.7	Barcelona	105.0	Onda Cero Radio	Barcelona
Girona	100.1	Girona	91.9	Radio 5 (RNE)	Barcelona
Tarragona	99.2	Tarragona	103.3	Radio Barcelona (SER)	Barcelona
Lleida	90.3	Lleida	98.4	Radio 1 Tortosa (RNE)	Tarragona
Catalunya Central	101.7	Catalunya Central	104.8	Radio 1 (RNE)	Barcelona
El Garraf	94.7	El Garraf	91.2	Rock & Gol	Barcelona
Terres de l'Ebre	101.0	Terres de l'Ebre	94.2	Radio Terrassa (SER)	Tarragona
Lloret	87.6	Lloret	89.0	Radio 1 (RNE)	Tarragona
Castell d'Aro	99.9	Castell d'Aro	91.4	COM-Radio	Barcelona
Osona	101.2	Osona	91.8	Radio Girona (SER)	Girona
Garrotxa	100.3	Garrotxa	92.1	Radio Reus (SER)	Tarragona
Ripollès	87.7	Ripoll	105.0	Cope Reus	Tarragona
Cerdanya	87.7	Cerdanya	91.4	COPE	Lleida
Sant Celoni	102.5	Sant Celoni	105.0	COPE	Lleida
Andorra	89.0	Andorra	91.4	Radio Lleida (SER)	Lleida
				Radio 5 (RNE)	Tarragona
				Radio 5 (RNE)	Girona
				Onda Ràmbia, Vilanova i la Geltrú	Barcelona
				Radio Manresa	Barcelona

Julia Navarro, Sergi Pàmies y Martí Gironell triunfan en un Sant Jordi que concluyo sin libro de la jornada

'La sangre de los inocentes', de Julia Navarro, 'Si et menges una llimona sense fer ganyotes', de Sergi Pàmies, y 'La clave Gaudí', de Andreu Carranza y Esteban Martín, se han convertido en los grandes triunfadores de este Sant Jordi, que no ha tenido un libro que arrasara como sucedió el año pasado con 'La catedral del mar', de Ildefonso Falcones, pero que ha contado con Martí Gironell, con 'El pont dels jueus', como la gran sorpresa de la jornada tras agotar ejemplares en muchas librerías.

Otros libros que se han encaramado a las primeras posiciones de los más vendidos son 'Relacions particulars', de Josep Maria Espinàs, 'El secreto de la felicidad', de Sebastián Serrano, y 'La ciudad sin tiempo', de Francisco González Ledesma, bajo el seudónimo de Enrique Moriel.

En las horas previas a la jornada, fueron la reedición de 'Cien años de soledad' de Gabriel García Márquez, 'El pont dels jueus' del periodista Martí Gironell y 'Me voy', de Pepe Rubianes los más vendidos.

La presidenta del Gremi de Llibreters de Barcelona i Catalunya, Imma Bellafont, calificó, en declaraciones a Europa Press, de "extraordinaria y fantástica" la jornada de Sant Jordi para los libreros y destacó que es "la mejor fiesta que tenemos al año".

Bellafont señaló que es una fiesta que "sale del pueblo" y mostró su gozo por ver las calles llenas con gente en busca de libros y rosas. Los libreros perciben que las ventas han podido ir mejor que el pasado año en este Sant Jordi "fantástico", a falta de las cifras finales.

La presidenta de los libreros destacó que, al contrario que la pasada edición de Sant Jordi, no ha habido "un gran libro", sino que ha sido muy repartido, aunque apuntó que si 'El pont dels jueus' no se hubiera agotado se podría haber encaramado aún más a los primeros puestos.

Sobre la posibilidad de alargar a una semana la venta callejera de libro para Sant Jordi, Imma Bellafont afirmó que "tenemos un año para hablar", pero remarcó que la postura de los librereros es que los puestos en la calle se ciñan al día 23 de abril.

Ranking de ventas

Según datos del Gremi de Llibreters, en ficción en lengua castellana, el libro más vendido ha sido 'La sangre de los inocentes', de Julia Navarro, seguido de 'La catedral del mar', de Ildefonso Falcones, 'La ciudad sin tiempo', de Enrique Moriel (seudónimo de Francisco González Ledesma), 'Cien años de soledad', de Gabriel García Márquez y 'El pedestal de las estatuas', de Antonio Gala.

En castellano de no ficción, el más vendido ha sido 'Los secretos de la felicidad', de Sebastián Serrano. Tras él, se han situado '20 pasos hacia delante', de Jorge Bucay, 'El alma está en el cerebro', de Eduard Punset, y 'Las pequeñas memorias', de José Saramago.

En catalán, en ficción ha sido el más vendido 'Si et menges una llimona sense fer ganyotes', de Sergi Pàmies. Tras él, se ha situado 'La clau Gaudí', de Andreu Carranza y Esteban Martín, 'El conte número tretze', de Diane Stterfield, 'El pont dels jueus', que se ha visto lastrado por agotar existencias, y 'L'església del mar'.

En no ficción, el libro más vendido ha sido 'Relacions particulars', de Josep Maria Espinàs, seguido de la segunda edición del 'Diccionari de **l'Institut d'Estudis Catalans**', 'El preu de ser catalans', de Patricia Gabancho, 'Catalunya sota Espanya', de Alfons López Tena, y 'Els secrets de la felicitat', de Sebastià Serrano.

En el apartado de los libros mediáticos, según las mismas fuentes, el pulso lo ha ganado 'El llibre mediàtic de Polònia', seguido de 'Me'n vaig', de Pepe Rubianes, 'Como iba

diciendo', de Andreu Buenafuente y el libro de 'Caçadors de paraules'.

Colas en busca de firmas

Los escritores Antonio Gala, Martí Gironell y Almudena Grandes, el popular presentador televisivo Andreu Buenafuente y Francisco Ibáñez, el creador de 'Mortadelo y Filemón', han sido las firmas más buscadas durante esta edición de Sant Jordi.

Las colas para que Antonio Gala estampara su firma en el reciente 'El pedestal de las estatuas' fueron las más numerosas de fieles lectores, que no sólo le traían su último libro sino otros de su bibliografía.

Otra escritora que congregó a decenas de lectores fue Almudena Grandes, mientras que un clásico en esta fiesta como Francisco Ibáñez no paraba de firmar ejemplares de 'Mortadelo y Filemón' y otros de sus cómics. Los consolidados Francisco González Ledesma y Eduard Punset también han sido objeto de deseo de los lectores.

Los autores que más impactaron fueron el británico Simon Scarrow, que iba custodiado por cuatro legionarios romanos, y el cómico Leo Bassi, que fue porteado cual faraón de una parada a otra.

La jornada de Sant Jordi en Barcelona se inició con el tradicional 'Desayuno de Escritores' en un céntrico hotel barcelonés, como previo paso a la firma de ejemplares de sus libros por las paradas de toda la ciudad.

DIADA DE LAS ROSAS Y DE LOS LIBROS

LA FIESTA LITERARIA

Triunfa la novela histórica en la lista de los libros más vendidos

Los escritores más solicitados han sido Sergi Pàmies, Josep Maria Espinàs, Julia Navarro, Sebastián Serrano y Toni Soler

P. C. / M. S.
20 MINUTOS

En Sant Jordi compramos historia. De los diez libros de ficción más vendidos en castellano y en catalán, siete son novelas históricas. Si el año pasado hubo una clara ganadora, *La catedral del mar* (Ildefonso Falcones), que repite entre los más solicitados, ayer el pastel editorial estuvo muy repartido.

Los libros más vendidos han sido *Si et menges una llimona sense fer ganyotes* (Sergi Pàmies), *La sangre de los inocentes* (Julia Navarro), *Relacions particulars* (Josep Maria Espinàs), *Los secretos de la felicidad* (Sebastián Serrano) y *El llibre mediàtic de Polònia*.

Las grandes sorpresas han sido la novela del periodista y escritor Martí Gironell, *El pont del jueus*, que agotó existencias, y la del dueto formado por Andreu Carranza y Esteban Martín, *La clau Gaudí*.

Las que no sorprendieron fueron las largas y ya habituales colas de lectores en busca de firmas de Antonio Gala (que rubrica cuatro libros por minuto), Andreu Buenafuente, Almudena Grandes y Francisco Ibáñez.

Pombo, sin tacones

Entre los más recurrentes destacó el premio Planeta 2007, Álvaro Pombo, que durante el desayuno de escritores que se celebró en el Hotel Regina aseguró que «para el Sant Jordi nunca me pongo los tacones de aguja». Muy jocoso estuvo también Andreu Buenafuente, que tachó los libros

Apadrinan 11.000 voces en desuso

La iniciativa *Apadrina un aparaula*, de la Escola d'Esriptura de l'Ateneu Barcelonés y la Escuela de Escritores de Madrid ha logrado que 22.000 personas apadrinen 11.000 palabras en vías de extinción. La más votada en castellano fue *bochinche* y en catalán, *atzucat*. Además, ayer la Generalitat organizó en la plaza de Sant Jaume el acto *Sant Jordi, el plaer de la lectura*, en el que 30 personalidades como Toni Albà, Empar Moliné o Josep Cuní leyeron fragmentos de obras de Ramon Llull, Dalí, Pla, Roredora o Salvador Espriu.

20

MILLONES DE EUROS es la previsión de facturación de los librerías, un 9% de su facturación anual

mediáticos de «tontería que se inventó un gilipollas».

Desde la estresada Lucía Etxebarria al tranquilo Eduard Punset, de la benjamina Paula Cifuentes, de 22 años, al veterano Ian Gibson, todos los autores intentaban disfrutar del día a su manera, aunque los poco reclamados por el público lo tuvieron difícil.

Entre los estrambóticos, el italiano Leo Bassi lució una nariz de payaso y el británico Simon Scarrow vino acompañado de legionarios.

UNA DIFÍCIL ELECCIÓN. Las últimas novedades editoriales fueron las protagonistas de la Diada. El sector editorial facturó ayer el 9% de las ventas totales del año.

FRANCISCO IBÁÑEZ. El autor de *Mor-tadelo* y *Filemón* acompañaba su firma con un dibujo personalizado.

DESAYUNO Y FOTO. Los escritores de la jornada posan para la tradicional foto de familia en el Hotel Regina, previa a las firmas y a los 'rankings' de ventas.

NATIEL PRECIADO: «Cuando se acerca un lector es como si te sacara a bailar Brad Pitt»

LIBROS MÁS VENDIDOS

Ficción (catalán): *Si et menges una llimona sense fer ganyotes* (S. Pàmies), *La clau Gaudí* (A. Carranza y E. Martín), *El conte número tretze* (D. Setterfield).

No ficción (catalán): *Relacions particulars* (J. M. Espinàs), *Diccionari del IEC, El preu de ser catalans* (P. Gabancho).

Ficción (castellano): *La sangre de los inocentes* (J. Navarro), *La catedral del mar* (I. Falcones) y *La ciudad sin tiempo* (E. Moriel).

No ficción (castellano): *El secreto de la felicidad* (S. Serrano), *20 pasos hacia delante* (J. Bucay) y *El alma está en el cerebro* (Eduard Punset).

SIMON SCARROW, autor de *Sangre joven*, acompañado de cuatro legionarios romanos.

20 SEGONS

Investiguen dos mossos per agafar 60 euros

El Jutjat d'Instrucció número 1 de Barcelona investiga a dos mossos per apropiarse de 60 euros que duía a la cartera un home al que van detenir per un suposat robatori a la via pública. El detingut va depositar els seus objectes personals —un rellotge i una cartera amb 60 euros— abans d'entrar als calabossos. Quan el van deixar lliure, una hora després, els diners no hi eren. El mateix jutge ha imputat a dos mossos per presumpte detenció il·legal.

Presó per una agressió sexual

Òscar M. A., un jove de 23 anys, ha estat condemnat a dos anys de presó per agredir sexualment a una dona a casa seva.

Més pernocctació als hotels

El nombre de pernocctacions als hotels de Barcelona ha pujat un 5,6% en relació amb el mateix mes del 2006. N'hi va haver 1.289.194. El nombre de turistes va ser de 621.616, un 4,4% més.

FGC té 8.700 usuaris per la nit

Ferrocarrils va registrar 8.700 validacions dissabte, durant la segona nit de servei ininterromput, a les línies 6, 7 i 8. La Plataforma pel Transport Públic va felicitar ahir l'EMT per la millora al NitBus, que ara circula cada 20 minuts.

adsl **20** + llamadas a fijos y móviles con tecnología ADSL2+

No me duran ná por Jazztel y tú.

4,95 €/mes

Eres rápido. Eres JAZZTEL

Llama gratis al 900 80 90 03 www.jazztel.com

Promo válida hasta el 12/06/07. Cuota 2 meses. Llamadas a fijos nacionales y 30 minutos gratis llamadas a móviles. Coste línea 15 €/mes. Falso cuota: 34,74 €/mes. IVA incluido. Sujeto a disponibilidad geográfica.

L'Institut d'Estudis Catalans celebra Sant Jordi, centenari i nou diccionari, mentre que l'Ateneu Barcelonès aconseguix que prop de 8.000 persones apadrinin paraules

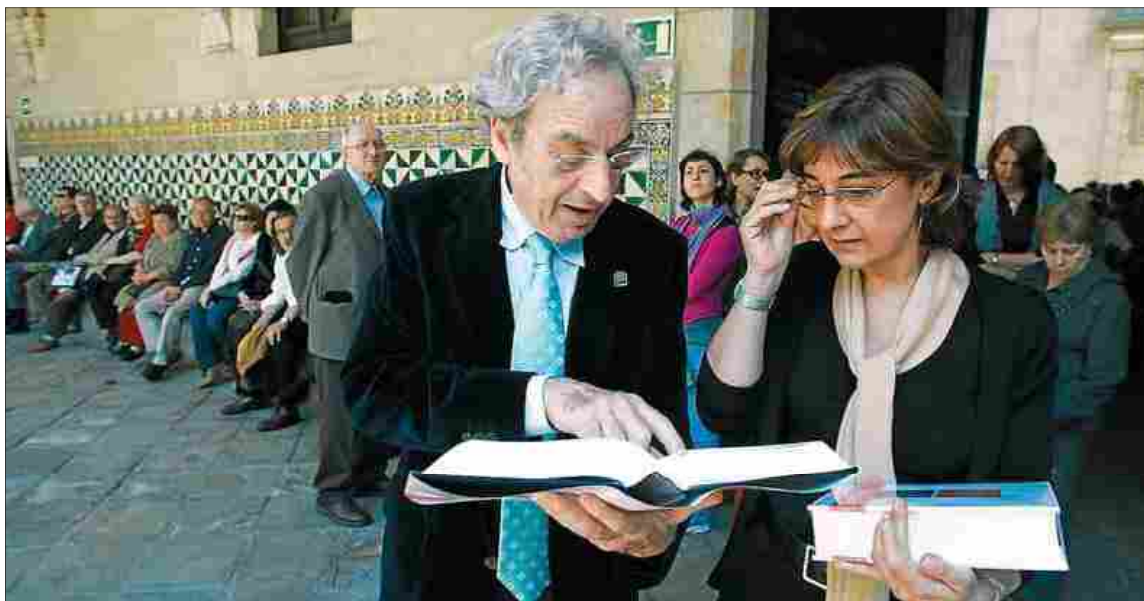
Sopa de paraules

Aina Mercader
BARCELONA

Hi ha dies de Sant Jordi de llibres, dies de Sant Jordi de roses, dies de Sant Jordi de senyeres i dies de Sant Jordi en què, per sobre de tot, importen les paraules; i el dia s'acaba convertint en una sopa de lletres. Ahir, l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), el guardià de tots els mots, va voler fer-se lloc entre els escriptors mediàtics, els editors estrangers i les roses de coloraines, per presumir de tenir cues de gent a l'entrada. I en va tenir. A partir de les 10 del matí, l'IEC va decretar l'estat *obert de bat a bat*, i grups de 15 persones van entrar, cada 15 minuts, a la Casa de Convalescència, l'actual IEC, que celebra el centenari i estrena edició del seu diccionari, el DIEC.

A primera hora, la gent s'amuntega per fer la ruta per l'edifici barroc; la majoria, jubilats que escalfen motors per firar algun llibre a la Rambla. "He vingut perquè és una institució representativa de la cultura catalana -diu la Rosa- i després aniré a buscar *Un home de paraula*, d'Imma Monsó". La ruta inclou el jardí Mercè Rodoreda, on, segons expliquen, hi ha sembrades les plantes que l'autora menciona a la seva obra; les sales de reunió que abans eren habitació de malalts, o la capella.

Salvador Giner, president de la institució creada per Prat de la Riba, recorda que "aquest és el primer cop que obrim del tot, però el pati sempre està ple de gent, sobretot turistes".

Salvador Giner presumeix de diccionari, al pati de la Casa de la Convalescència, la seu de l'Institut d'Estudis Catalans, plena de gom a gom ■ PERE VIRGLI

A l'Institut presumeixen de tenir la calaixera en la qual Pompeu Fabra guardava curiosament les fitxes amb les paraules, que el 1932 van presentar-se com el *vademècum* de la llengua catalana. Setanta-cinc anys després, el DIEC ja es pot consultar en línia -des de dimecres l'han visitat prop de 100.000 persones-, i l'edició en paper queda reservada per als més fetitxistes, que deuen ser bastants perquè ahir l'obra es va col·locar com la segona més venuda de no-ficció.

Molt a prop, a la Biblioteca Nacional de Catalunya la gent surt carregada de lli-

bres: com que és jornada de portes obertes, en lloc de prestar-los els regalaven. És la sorpresa reservada per als qui arriben al final de la ruta: una sala plena de llibres (editats per la Biblioteca) de franc. En Ferran, que fa 48 anys que viu a l'Argentina, ha agafat un volum de Maragall i un altre de Verdaguier, el que més triomfa.

Per acabar de fer la sopa de paraules, a l'Ateneu es presenten els resultats de les paraules apadrinades. En total, 7.926 padrins i 4.083 mots per rescatar de l'oblit. Un èxit de participació, com el Sant Jordi. ■

Rànquing de les paraules més apadrinades

■ **Xiuxiuejar:** 61 vots.
Salvador Giner, president de l'IEC, no n'ha apadrinat cap, però assegura que, si ho hagués fet, hauria triat aquesta, o el substantiu *xiu-xiu*.
■ **Atzucac:** 59 vots.
"És una paraula molt expressiva, d'origen àrab, que designa just allò mateix que li passa, el carreró sense sortida en el qual es troba", diu l'escriptor Màrius Serra.
■ **Suara:** 47 vots.
La Marta escriu: "Quan se'n vagin totes les àvies del món, quina paraula ens quedarà?".

■ **Gamarús:** 37 vots.
"M'ho deien de petita", escriu la Carmen.
■ **Péixer:** 36 vots.
La padrina Núria explica: "Sóc mare de dos infants i he de posar-la en pràctica de dos a tres cops al dia".
■ **Carallot:** 33 vots.
"És nostrat", diu la majoria.
■ **Capsigrany:** 33 vots.
El Xavier explica que "en un món tan ple de persones poc entenimentades, és necessari que es mantingui".
■ **Moixaina:** 32 vots.
"Fem-nos més moixaines!",

anima la Sònia.
■ **Eixida:** 29 vots.
"Ho deia la meva àvia, que era d'Ontinyent, i paraules com aquesta són per a mi un punt de trobada emotiu entre el català de València i el valencià que parlem aquí", diu Oriol Izquierdo, director de la Institució de les Lletres Catalanes.
■ **Menester:** 22 vots.
L'Imma ha deixat el seu granet de sorra al web de l'Escola d'Escriptors de l'Ateneu (www.reservadeparaules.com) "perquè *necessitar* és humà".

Tesoros artísticos en los conventos y monasterios madrileños

CLAUSURAS
25/04/07 hasta el 24/05/07 - Pía Almonte (Museo Diocesano de Barcelona)

De martes a sábado de 10 a 14 h y de 17 a 20 h
Domingos y festivos de 11 a 14 h
Precio 5 euros

MADE IN MAD 2007
BCN/MAD

www.madeinmad.org

Tres vídeos tristes
ALBERTO GARCÍA-ALIX

25/04/07 hasta el 15/05/07 - CBCB

De martes a domingo de 11 a 20 h
Entrada libre

AUDITORI

Gastronomia: El Bulli, millor restaurant del món per segon any consecutiu **P57**

AVUI+

Des del 1976 www.avui.cat

Dimarts 24 d'abril del 2007 | ANY XXXII N.10633 | 1€

Dialeg, P26

Ferran Sáez Mateu:
La tele medieval

Societat

Control antidroga en 216 químiques catalanes ■ **P29**

Món

Mor Ieltsin, el polític que va acabar amb l'URSS ■ **P17**

Els escriptors Manuel Forcano, Lluís-Anton Baulenas, Isabel-Clara Simó, Eduard Màrquez, Emili Teixidor, Miquel de Palol i Joaquim Carbó ahir a la Rambla de Barcelona ■ FRANCESC MELCION

Sant Jordi mira cap a Frankfurt

NOU RÈCORD • El Gremi de Llibreters calcula unes vendes superiors a 20 milions d'euros, un milió més que el 2006

NOVETATS • Montilla suprimeix el discurs institucional i el besamans de la recepció, actes instaurats per Maragall ■ **P5,40**

Els llibres més venuts

Català ficció

► **Si et menges una llimona**
Sergi Pàmies

► **La clau Gaudí**
Andreu Carranza i Esteban Martín

Català no-ficció

► **Relacions particulars**
Josep Maria Espinàs

► **DIEC**
Institut d'Estudis Catalans

Mediàtics

► **El llibre mediàtic de Polònia**
'Polònia'

► **Me'n vaig**
Pepe Rubianes

Català ficció

- 1 **Si et menges una llimona**
Sergi Pàmies
- 2 **La clau Gaudí**
Andreu Carranza i Esteban Martín
- 3 **El conte número 13**
Diane Setterfield
- 4 **El pont dels jueus**
Martí Gironell
- 5 **L'església del mar**
Ildefonso Falcones

Català no-ficció

- 1 **Relacions particulars**
Josep Maria Espinàs
- 2 **DIEC**
Institut d'Estudis Catalans
- 3 **El preu de ser catalans**
Patricia Gabancho
- 4 **Catalunya sota Espanya**
Alfons López Tena
- 5 **Els secrets de la felicitat**
Sebastià Serrano

Castellà ficció

- 1 **La sangre de los inocentes**
Julia Navarro
- 2 **La catedral del mar**
Ildefonso Falcones
- 3 **La ciudad sin tiempo**
Enrique Moriel (F. González Ledesma)
- 4 **Cien años de soledad**
Gabriel García Márquez
- 5 **El pedestal de las estatuas**
Antonio Gala

Castellà no-ficció

- 1 **Los secretos de la felicidad**
Sebastià Serrano
- 2 **20 pasos hacia adelante**
Jorge Bucay
- 3 **El alma está en el cerebro**
Eduard Punset
- 4 **Las pequeñas memorias**
José Saramago
- 5 **Gran recetario de Karlos Arguiñano**

Mediàtics

- 1 **El llibre mediàtic de Polònia**
'Polònia'
- 2 **Me'n vaig**
Pepe Rubianes
- 3 **Como iba diciendo**
Andreu Buenafuente
- 4 **Caçadors de paraules**
Roger de Gràcia
- 5 **On vols anar a parar?**
Llúcia Ferrer

El ritual de la tria de llibres va omplir ahir els carrers de Catalunya ■ XAVIER BERTRAL / ALBERT G.F.

Sergi Pàmies, Josep Maria Espinàs i el llibre del programa 'Polònia' encapçalen les llistes de llibres més venuts d'un Sant Jordi en què augmenten les vendes

Sense sorpreses

Redacció
BARCELONA

Diada de Sant Jordi sense sorpreses. En un rànquing sense la presència dels premis literaris tradicionals, el brevíssim recull de contes *Si et menges una llimona sense fer ganyotes* (Quaderns Crema), de Sergi Pàmies; *Relacions particulars* (La Campana), de Josep M. Espinàs, i *El llibre mediàtic de Polònia* (Columna) han estat els llibres més venuts d'aquest Sant Jordi, segons les dades del Gremi de Llibreters de Catalunya.

Pàmies fa mesos que encapçala la llista dels més venuts en català, per això no és sorprenent que també s'hagi erigit en el triomfador d'ahir. En segona posició, pel que fa

a la ficció, s'ha situat la novel·la *La clau Gaudí* (Rosa dels Vents), en què Andreu Carranza i Esteban Martín especulen si l'atropellament mortal del genial arquitecte per un tramvia va ser només accidental. La novel·la històrica *El pont dels jueus* (Columna), de l'escriptor i periodista de TV3 Martí Gironell, s'ha erigit també com un dels títols més venuts de la diada, fins al punt d'esgotar-se a primera hora de la tarda.

D'altra banda, quan té novetat, Josep Maria Espinàs és un altre dels habituals triomfadors de Sant Jordi, i aquest any, amb el recull de retrats literaris *Relacions particulars*, és el més venut de no-ficció. El segueix en la llista un altre candidat a convertir-se en

best seller, i que era clar que seria un bon regal per Sant Jordi: la nova edició del *Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans*. I dos llibres marcats pel catalanisme s'han col·locat darrere del diccionari de l'IEC: *El preu de ser catalans*, de Patricia Gabancho (Metèora), i *Catalunya sota Espanya* (Dèria i La Magrana), d'Alfons López Tena.

En l'àmbit dels llibres considerats mediàtics, els còmics triomfen. El televisiu *El llibre mediàtic de Polònia* i *Me'n vaig*, de Pepe Rubianes, van mantenir un empat tècnic al llarg de tot el dia, però finalment la sàtira política de *Polònia*, amb DVD inclòs, es va imposar. Tornant a la literatura,

La batalla entre llibreters i Abacus també es trasllada a la llista dels més venuts

en ficció en català ha irromput amb força *El conte número tretze* (Empúries), de Diane Setterfield, l'única obra estrangera en el llistat, que ha estat precedida d'un gran èxit internacional.

Falcones continua

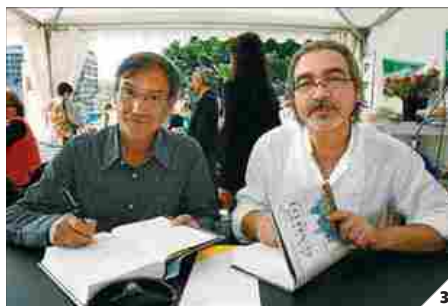
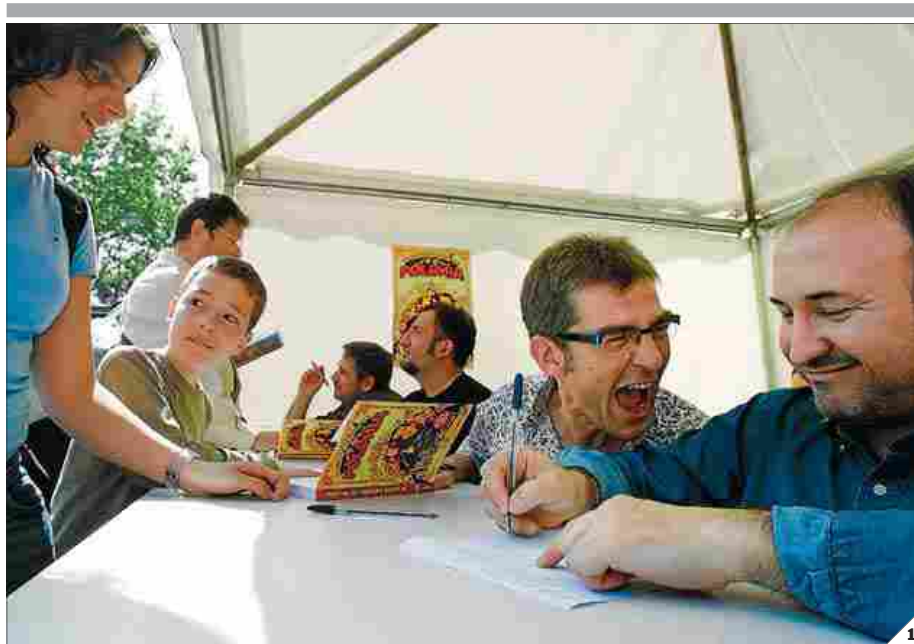
També cal remarcar la posició en el cinquè lloc en la categoria de ficció en català de *L'església del mar* (Rosa dels Vents), d'Ildefonso Falcones, la clara triomfadora del Sant Jordi passat. En la versió original castellana, la novel·la de Falcones se situa en segon lloc, després de *La sangre de los inocentes* (Plaza & Janés), de Julia Navarro.

I com que per sort sempre hi ha llibres eternals, no és estrany que en el llistat de ficció en castellà s'hagi colat un

dels grans clàssics del segle XX, *Cien años de soledad*, de Gabriel García Márquez, que aquest any celebra 40 anys de la publicació.

Tres mestres de l'assaig d'autoajuda de qualitat protagonitzen la llista de no-ficció en castellà. Després de triomfar en català, la traducció castellana d'*El secret de la felicitat*, de Sebastià Serrano, encapçala el rànquing. A més, el metge i psicòleg Jorge Bucay també té cura de la recerca de la felicitat dels seus lectors amb *20 pasos hacia delante*, mentre que Eduard Punset analitza el funcionament de les emocions en el cervell a *El alma está en el cerebro*.

Aquestes dades del Gremi s'han elaborat te-

nint en compte les vendes des de divendres, tant a les grans superfícies com a les llibreries petites. Les vendes podrien superar els 20 milions d'euros, un milió més que l'any passat. En el seu rànquing, el Gremi no inclou dades de la cooperativa Abacus, que a causa de la polèmica sobre el preu fix que manté amb els llibreters ha fet una llista pròpia.

Abacus, que sols fa dues categories de ficció, dona com a triomfador del Sant Jordi *Me'n vaig*, de Rubianes, seguit d'Espinàs i *El quart Reich: el secret de Montserrat*, de Francesc Miralles. En castellà, situa primer *El corazón helado*, d'Almudena Grandes. *L'església del mar* va segona, seguida

de *La clau Gaudí*. Abacus situa en primer lloc dels llibres infantils en català més venuts *El cor damunt la sorra*, de Jordi Llompart.

Girona escull Gironell
A les comarques gironines *El pont dels jueus*, de Martí Gironell, va ser el llibre més venut, i un altre cop va segon *L'església del mar*, d'Ildefonso Falcones. La rambla de la Llibertat va ser el punt neuràlgic de la diada, en què també van tenir molt bona acollida els autors mediàtics com ara Andreu Buenafuente i *Polònia*. Un altre dels punts més concorreguts va ser la plaça de les Olles, on es van fer, entre altres activitats, les *Dotze hores de lectura viva* i *El club de*

La facturació ha augmentat més d'un milió d'euros respecte a l'any passat

lectura infantil, segons informa **Elisabet Escriche**.

Gaudí a Tarragona
A Tarragona ha tingut un enorme impacte *La clau Gaudí*, escrit a quatre mans entre dos autors d'aquestes comarques, Andreu Carranza i Esteban Martín. El llibre va esgotar les existències en català al matí. L'altre gran èxit va ser el llibre de *Polònia*, tant a Tarragona com a Reus i Tortosa, segons informa **Oriol Margalef**.

A Lleida els autors locals més venuts van ser Josep Vallverdú, que feia el doblat amb *El testament de John Silver* i *Pelegrí dels mots*; Pere Rovira, amb la novel·la *L'amor boig*; i Imma Monsó, amb *Un home de paraula*, segons informa **Joan Tort**.

Antonio Gamoneda i Joan Carles durant la cerimònia de lliurament del premi Cervantes ■ EFE

Gamoneda veu la misèria com una font d'inspiració en el discurs del Cervantes

Cant a la pobresa

Redacció
ALCALÀ DE HENARES

El poeta Antonio Gamoneda va rebre ahir el premi Cervantes de mans del rei Joan Carles. L'escriptor, que està a punt de fer 76 anys, va dedicar el seu llarg i emotiu discurs a la influència de la pobresa en l'obra de Cervantes i en la creació en general.

L'autor de *Libro del frío*, *Arden las pérdidas* i *Libro de los venenos* va endinsar-se en un terreny que coneix per pròpia experiència, ja que va viure una guerra i una postguerra molt dures. Va néixer a Astúries i la seva mare es va quedar viuda quan ell tenia un any. La infantesa la va passar a Lleó.

Gamoneda va remarcar que els fills de la pobresa "no vam tenir llibres, no vam anar a la universitat. Aquesta diferència amb els creadors cultes a partir d'una situació social que pugui considerar-se afortunada, no juga ni a favor ni en contra, una diferència de grau qualitatiu. Aquesta diferència només la procura el talent".

El poeta va rebre el reconeixement institucional amb un discurs de la ministra de Cultura, Carmen Calvo, que va fer una defensa dels versos "davant de la

banalització" perquè el poeta "imposa la paraula exigent, la bellesa que en la seva màxima expressió del patiment humà i ens ofereix també el més gran consol, un consol i una pietat que transcendeixen el localisme de la història per fer-se universals".

Els acompanyants
En l'acte van ser presents el poeta Antonio Colinas i altres col·legues de Gamoneda com Gustavo Martín Garzo, Luis Mateo Díez, Antonio Pereira, el cantautor Amancio Prado i el pintor Eduardo Arroyo. També hi havia l'agent literària Carmen Balcells i l'escriptora Ángeles Caso.

Un cop acabat el discurs, Gamoneda va voler justificar la seva tria de tema i va declarar: "La meua vida s'ha fet suportable, però jo, des dels catorze anys i un dia, i abans també, he hagut de suportar la pobresa. Va ser realment molt dur. Jo no he tingut una vida gens fàcil, encara que no arribi als extrems de la de Miguel de Cervantes".

El poeta va rebre l'abraçada del president espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, gran admirador de Gamoneda, que li va dir que "avui era un dia just" en ferència al reconeixement rebut. ■

► **Lleida.** La Diada de Sant Jordi más calurosa que se recuerda en Lleida en mucho tiempo animó la afluencia de público. El presidente del Gremio de Libreros de Lleida, Jordi Caselles, calcula que ayer se vendieron más de 10.000 libros en toda la provincia, entre el 15% y el 40%, según las librerías, de las ventas de todo el año. Según este colectivo, los más vendidos fueron *Me'n vaig*, de Rubianes; el libro de *Polònia*; *La sang dels innocents*, de Julia Navarro; *La clau Gaudí*; *Si menges una llimona sense fer ganyotes*, de Sergi Pàmies; el *Diccionari de la llengua catalana*, del IEC, o el *Corazón helado*, de Almudena Grandes. De entre los autores locales, los más vendidos fueron *Amor boig*, de Pere Rovira; *Blau de Prússia*, de Albert Vilaró; *La pell dels altres*, de Joan Francesc Dalmau, y *Un home de paraula*, de Imma Monsó.— LLUIS VISA

Toda la ciudad en La Rambla

Cataluña celebró ayer un Sant Jordi festivo y multitudinario, cargado de sorpresas

R. MORA / C.GELI, **Barcelona** “Nunca se sabe qué puede ocurrir este día, ésa es la magia”, aseguraba ayer el historiador Ian Gibson desde la parada en la que firmaba ejemplares de sus *Cuatro poetas en guerra* (Planeta) en plena plaza de Cataluña de Barcelona. El día de ayer era el del Libro, la festividad de Sant Jordi en Cataluña, y, contrariamente a lo que afirma el riguroso historiador, ya empiezan a darse unas leyes clásicas de la jornada, como ocurrió ayer: el centro de Barcelona y su La Rambla, colapsada de gente de buena mañana; escuelas que han encontrado la fórmula para sacar un día los niños a la calle, cinco millones y medio de rosas y unas ventas de libros de 20 millones de euros, que equivalen al 8% de la facturación del año de las librerías y que ayer fue “de las mejores de los últimos años”, según los libreros catalanes.

La novela de intriga histórica se impuso ayer entre las preferencias de la marea humana, si bien sin un título demasiado destacado. Quizá ese honor se lo llevó *La sangre de los inocentes*, de Julia Navarro (Plaza & Janés). Otro destacado fue el *best-seller* del año pasado, *La catedral del mar* (Plaza & Janés), de Ildefonso Falcones, imparable por haber conseguido casi repetir pero “encantado” de que su libro se lea más ya en España que *El Código Da Vinci* porque “creo que escribe mal”. El tercero en discordia era el veterano Francisco González Ledesma, que la semana pasada desveló que era

el Enrique Moriel que ha firmado *La ciudad sin tiempo* (Destino). A las 11.30, apenas a la media hora de ponerse a firmar, ya había fundido dos bolígrafos y recibido la petición más temible: que dedicara un libro con los dos nombres. “Con lo que cuesta hacerse un hueco en este oficio”, bromeaba quien firmó con otro nombre para que no se encasillara su nuevo libro en la novela negra. *El pedestal de las estatuas*, de Antonio Gala (Planeta) —un ayudante preparando el libro por la página— y la espectacular edición conmemorativa de *Cien años de soledad* (Alfaguara) fueron otros títulos exitosos.

Las obras en torno a la autoayuda y la búsqueda de la felicidad coparon las preferencias a la hora de comprar ensayo. Como muestra, los libros del lingüista y comunicólogo Sebastián Serrano —*El secreto de la felicidad* (Books Now)— y *Veinte pasos hacia delante* (RBA), de Jorge Bucay, el único autor que firmaba de pie y que hacía escoger puntos de libros con aforismos suyos que luego traducía como si fuera un tarot.

Los relatos de Sergi Pàmies *Si et menges una llimona sense fer ganxotes*, (Quaderns Crema, en castellano en Anagrama) unos retratos del veterano periodista Josep Maria Espinàs *Relacions particulars* (La Campana) y el diccionario normativo del catalán del Institut d'Estudis Catalans fueron lo más solicitado en catalán. Eso y una novela de corte histórico, *El pont dels jueus* (Columna), del presentador

Una florista coloca una rosa a María Teresa Fernández de la Vega, que ayer paseó por las Ramblas. / MARCELLÍ SÁENZ

de la televisión autonómica Martí Gironella. Él hacía de puente con los que fueron en verdad dos de los libros más vendidos de la jornada, ambos mediáticos: quizá el que más, *Me voy* (Books Now), del ac-

Legionarios romanos y el paso de Semana Santa de Leo Bassi animaron la jornada

tor Pepe Rubianes, y el del programa de sátira política de TV-3 *Polònia* (Columna).

Cuando Gibson decía que podía pasar cualquier cosa, se refería a que más de uno se encontró paseando en la Rambla al presidente

de la Generalitat, José Montilla, con la vicepresidenta del Gobierno, María Teresa Fernández de la Vega. Él le regaló *La piel fría* (*La piel fría*), de Albert Sánchez Piñol, y ella a él, *Viajes por el Scriptorium*, de Paul Auster (Anagrama). O a cuatro legionarios romanos y su estandarte, guardia pretoriana que no se despegó de Simon Scarrow, autor de una serie de novelas sobre Roma (Edhasa). O también al cómico Leo Bassi, de traje pero con una nariz roja de payaso. Se paseaba en un paso estilo Semana Santa, llevado por 10 jóvenes costaleros. Precedía la comitiva —“una cruzada laica”, decía— un muchacho con una pancarta en la que se reproducía un texto de Escrivá de Balaguer: “Libros: no los compres sin aconsejarte de personas cristianas, doc-

tas y discretas. Podrías comprar una cosa inútil y perjudicial”. En realidad, Bassi firmaba por vez primera en Barcelona: sus monólogos teatrales reunidos en *La revelación* (Barataria). “Enhorabuena Barcelona, porque en estos tiempos de tantas pantallas, sacar los libros a la calle y convertirlos en fiesta popular es fantástico”, dijo. ¡“No defendemos con bastante pasión el laicismo. Las palabras de Escrivá son un insulto a mi inteligencia”, vociferaba.

Otro debutante era Luis Leante, último Premio Alfaguara con *Mira si yo te querré*. “Me habían explicado como era esto, pero no se puede contar. Desde que puse un pie en la calle, me di cuenta de que es algo que hay que vivir aunque sea una vez en la vida”. Sí, porque puede pasar de todo.

‘Kamasutra’ de la torpeza

Ian McEwan se consagra con ‘On Chesil Beach’ como el escritor más aplaudido y leído de su generación en Reino Unido

ENRIQUE MURILLO, **Londres** La crítica británica dice que si toda novela nueva de Ian McEwan es en el Reino Unido todo un acontecimiento, la recién aparecida *On Chesil Beach* llega más lejos: es una “obra maestra”. Una reseña se refiere a la “devastadora precisión” con la que analiza ciertas características específicas de lo inglés —“el engaño, la evasividad, la represión, el remordimiento”—, y en otra se concluye que la historia es “una proeza de concentración, en los dos sentidos de la palabra”.

En su despacho de Random House UK, no lejos de la Tate Gallery, el editor de Ian McEwan, Dan Franklin, no puede ocultar su sonrisa satisfecha cuando habla de los más de 100.000 ejemplares vendidos en apenas dos semanas. No sólo las críticas han sido por lo general extraordinariamente positivas, sino que el libro lleva camino de superar con facilidad ventas por encima de los 200.000 ejemplares, tras haberse instalado cómodamente en la cabeza de los más vendidos esta primavera.

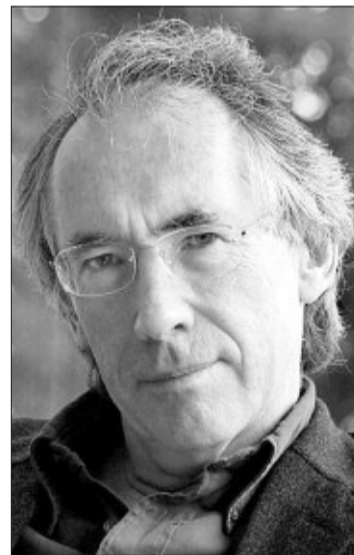
“McEwan es ahora un hombre feliz, y un tipo inmensamente rico”, comenta el editor de sus cuatro últimas obras y director editorial del sello Jonathan Cape y del grupo de sellos literarios de la multinacional Bertelsmann en el Rei-

no Unido. Las ventas de McEwan están 10 veces por encima de las que alcanzan los más conocidos miembros de su generación —Martin Amis, Salman Rushdie, Julian Barnes—, entre otras cosas, porque McEwan se ha convertido ahora en un famoso, según Franklin. “Se le ocurrió mencionar en una entrevista que, mientras escribía este libro, tenía sobre el escritorio tres guijarros de la playa de Chesil, y al día siguiente los tabloides sacaban la noticia y decían que por este hecho podía caerle una multa tremenda por delito ecológico, ya que se trata de un espacio protegido”. Y no sólo eso. “Hace unos meses salía en la prensa una presunta denuncia por plagio, que jamás llegó a presentarse. Y *Sunday Times* centró su información sobre el libro con una entrevista en la que se hablaba, sobre todo, del hecho de que se haya sabido que McEwan tenía un hermano, concebido por sus padres antes del matrimonio y cedido en adopción por el miedo que les debió de inspirar el hecho de que al entonces marido de su madre le pusieran los cuernos mientras estaba combatiendo en la II Guerra Mundial”.

Los hechos transcurren en apenas dos horas. Es la noche de bodas de una joven pareja en el verano de 1962, es decir, justo en la

vispera de la revolución sexual. Esto ha provocado que no haya casi crítica periodística que no haya citado el famoso poema en el que Philip Larkin se lamentaba de haber llegado tarde a la consagración del sexo y la juventud ocurrida a partir “del primer elepé de los Beatles”. Como dice una reseña, *On Chesil Beach* es “un kamasutra de la torpeza y el aplazamiento”, y en el relato McEwan da todo un recital de su “consumado dominio del primer plano”. El anticuado hotel, la vecina y famosa playa de grava de Chesil, con sus más de 20 kilómetros de piedras de tamaño creciente, la timidez de la novia, la acometividad irreprimible del novio y la inexperiencia sexual de los dos son desarrollados por McEwan con una morosidad tan libidinosa, con una precisión tan morbosa, como con una ausencia marcada de pretensiones experimentalistas o estilemas modernos.

El escritor Colm Tóibín, en la crítica que publica el semanario literario más progresista, *The London Review of Books*, echa de menos en esta obra y en general en las novelas más recientes de McEwan, la “deliciosa crueldad” de sus primeros cuatro libros. Por cierto, este crítico comete la indelicadeza de contar el momento culminante del relato, su desenlace, aunque luego

El escritor inglés Ian McEwan.

pida excusas. Por su parte, otro crítico, precisamente el que fuera director de aquel semanario, Karl Miller, y que firma la reseña del más conservador *Times Literary Supplement*, celebra la nueva obra en términos más que generosos. “No es un acontecimiento” como lo fueron los anteriores. “Es más que eso. Es una obra maestra”. Y se deshace en elogios hablando de la capacidad de McEwan para ser “serio, pero no solemne”. Puede parecer, añade, que su obra es mero entretenimiento, que su capacidad para crear inquietud es propia de un autor de *thrillers*, pero en realidad no es así. Aquí hay mucho más, mucho arte literario de primera magnitud. Justin Cartwright habla en *Independent* de la “devastadora precisión” con la

que analiza “los momentos seminales, arbitrarios e irrevocables” que marcan nuestras vidas, y de los temas esenciales de su obra, la juvenil y la madura: el amor, sobre todo, y el desasosiego que es propio de las vidas humanas.

Inquietud en la narración

En algunos *bloogs* se pueden encontrar quejas de críticos jóvenes en contra de la perfección que demuestra la narrativa de McEwan en sus últimos cuatro libros. Una obra muy vinculada a la historia, incluso a los acontecimientos más recientes. Baste recordar que *Sábado* (publicada en España por Anagrama, que no tiene previsto editar *On Chesil Beach* antes de finales de año) se centraba en las manifestaciones masivas en contra de la segunda guerra de Irak. Hay quienes se quejan también de las opiniones no estrictamente “progres” que parecen deducirse de las obras de McEwan. Pero, sobre todo, lo que denotan estas opiniones disidentes es la inquietud que produce su forma de narrar tan clásica, tan poco dada a llamar la atención sobre sí misma. Porque desde hace unos años McEwan parece haber renunciado a toda pirotecnia formal, como si le estuviese echando el cerrojo de forma definitiva a la época que en el mundo anglosajón se llamó postmodernismo y que se define como la prolongación del movimiento *modern* que Joyce coronó con su *Ulises* y que es un capítulo de la historia de la novela occidental que podría estar llegando a su fin.

Día del libro 2007

Sant Jordi convierte el lunes en una gran fiesta

Se vendieron 5,5 millones de rosas de todo tipo y color, así como libros por valor de 20 millones de euros

El buen tiempo fue un aliciente para que miles de personas se lanzaran a las calles y plazas pese a ser un día laborable

En la iniciativa 'Apadrina una paraula' ha ganado 'atzucac', que en catalán quiere decir 'callejón sin salida'

C. GELI / I. PUNZANO, Barcelona
"Nunca se sabe qué puede ocurrir este día, esa es la magia", aseguraba ayer el historiador Ian Gibson desde el puesto en el que firmaba ejemplares de sus *Cuatro poetas en guerra* (Planeta), en plena plaza de Catalunya de Barcelona. El día de ayer era el del Libro, la festividad de Sant Jordi en Cataluña, y, contrariamente a lo que afirma el riguroso historiador, ya empiezan a darse unas leyes clásicas de la jornada, como ocurrió ayer: el centro de Barcelona y La Rambla, colapsada de gente de buena mañana; escuelas que han encontrado la fórmula para sacar un día a los niños a la calle, 5,5 millones de rosas (con novedades como unas con un tallo de 160 centímetros y otras con la inscripción *Sant Jordi 2007* en sus pétalos) y unas ventas de libros por unos 20 millones de euros, que equivalen al 8% de la facturación del año de las librerías y que ayer fue "de las mejores de los últimos años", según afirmó la presidenta del Gremio de Libreros de Barcelona y Cataluña, Imma Bellafont.

La novela de intriga histórica se impuso ayer entre las preferencias de la marea humana, si bien sin un título demasiado destacado. Quizá ese honor se lo llevó *La sangre de los inocentes*, de Julia Navarro (Plaza & Janés), que se mostró sorprendida este año al ver que 4 de cada 10 libros que firmó, de acuerdo con sus cifras, eran de la traducción catalana. Dentro del mismo género, coleó el *best-seller* del año pasado, *La catedral del mar* (Plaza & Janés), de Ildefonso Falcones, impasible por haber casi repetido la hazaña, pero "encantado" de que su libro se lea más ya en España que *El Código Da Vinci*, de Dan Brown, porque cree "que escribe mal". Quizá ése hubiese sido el destino de *El pont dels jueus* (Columna), la novela del periodista Martí Gironell, de no ser porque los libreros se quedaron sin ejemplares a media mañana. Su semblante mostraba una perpleja alegría: "Ha ido tan bien que ahora ya no tengo libros que firmar". El honor de ser el más solicitado en narrativa catalana correspondió a Sergi Pàmies, por los cuentos de *Si et menges una llimona sense fer ganyotes* (Quaderns Crema).

A diferencia de Gironell, quien no tuvo problemas de abastecimiento libresco fue el veterano Francisco González Ledesma, que la semana pasada desveló que era el Enrique Moriel que ha firmado *La ciudad sin tiempo* (Destino). A las 11.30, apenas a la media hora de ponerse a plasmar dedicatorias, ya había fundido dos bolígrafos y recibido la petición más temible: que dedicara un libro con los dos nombres. "Con lo que cuesta hacerse un hueco en este oficio", bromeaba quien firmó con otro nombre para que no se encasillara su nuevo libro en la novela negra. Entre los habituales de la *diada* no faltó tampoco Antonio Gala, aplicado, casi sin hablar y con un ayudante incluido abriendo el libro por la página que iba a dedicar.

Querer encontrarse mejor consigo mismo copó las preferencias a la hora de comprar ensayo. Ade-

Aspecto que ofrecían ayer los puestos de libros establecidos en La Rambla de Barcelona. / TEJEDERAS

LOS CINCO MÁS VENDIDOS

- **Catalán ficción:** *Si et menges una llimona sense fer ganyotes*; *La clau Gaudí*; *El conte número 13*; *El pont dels jueus*; *L'església del mar*.
- **Catalán no ficción:** *Relacions particulars*; *Diccionari de l'IEC*; *El preu de ser catalans*; *Catalunya sota Espanya*; *Els secrets de la felicitat*.
- **Castellano ficción:** *La sangre de los inocentes*; *La catedral del mar*; *La ciudad sin tiempo*; *Cien años de soledad*; *El pedestal de las estatuas*.
- **Castellano no ficción:** *Los secretos de la felicidad*; *Veinte pasos hacia delante*; *El alma está en el cerebro*; *Las pequeñas memorias*; *Gran recetario de Karlos Arguiñano*.
- **Mediáticos:** *El llibre mediàtic de Polònia*, *Me'n vaig*; *Como iba diciendo*; *Caçadors de paraules*; *On vols anar a parar*.

más de Sebastià Serrano (Ara Llibres), triunfó Jorge Bucay (RBA), el único autor que firmaba de pie y que hacía escoger a los compradores puntos de libros con aforismos suyos que luego traducían como si fuera un tarot. Pero fue otro consa-

grado, Josep Maria Espinàs, quien con sus retratos recogidos en *Relacions particulars* (La Campana) se convirtió en uno de los protagonistas del día al encabezar la lista de la no ficción catalana, *perseguido* por el diccionario normativo del

Institut d'Estudis Catalans, que ya se puede consultar *on line* en la página *web* de la institución (www.iec.cat).

El interés por la lengua no se ciñó sólo a las páginas del diccionario, sino que llegó al Ateneo Bar-

celonés, que presentó los resultados de la iniciativa *Apadrina una paraula*, dedicada a rescatar términos en peligro de extinción. En Cataluña —el proyecto también se realizó en Madrid— participaron 7.926 personas, que recuperaron del olvido 4.083 palabras. La más votada fue *atzucac* ('callejón sin salida'), en una serie que ya puede consultarse en www.reservadeparaules.com.

Bastante menos académicos fueron dos de los libros más vendidos de la jornada. Ambos *mediáticos*: el del programa de sátira política de TV-3 *Polònia* (Columna) y *Me'n vaig* (Ara Llibres), del actor Pepe Rubianes, según el orden del Gremio de Libreros. Una lista de los más vendidos en sus establecimientos facilitada por la cooperativa Abacus, que mezclaba géneros, presentaba el libro de Rubianes en cabeza, seguido por el de Espinàs.

Buen tiempo, éxito seguro

Sólo bastó que acompañara el buen tiempo para que la jornada repitiera el éxito de otras ediciones, aunque este año cayera en un antipático lunes laboral. El de ayer fue un Sant Jordi largo en Barcelona. Las calles más céntricas (paseo de Gràcia, Rambla de Catalunya, La Rambla, estas dos últimas cortadas al tráfico por la tarde) estuvieron abarrotadas todo el día. Por la mañana, las recorrían sobre todo escolares y jubilados. Por la tarde, a éstos se les unieron los que salían del trabajo para cumplir con el ritual del libro y la rosa. Algunos, incluso, un día les sabe a poco. De nuevo, resurgió el viejo debate sobre la posibilidad de celebrar Sant Jordi durante toda una semana, propuesta que Bellafont no rechazó estudiar, si bien destacó que la postura de los libreros es que los puestos se limiten al 23 de abril, así como el descuento del 10%.

La jornada también fue más larga quizá porque Joan Barril empezó a firmar libros a las siete de la mañana en el bar Pinotxo del mercado de la Boqueria, donde las cajas se apilaban al lado de las bolsas de hielo.

Sin saberlo, posiblemente a eso y a las múltiples anécdotas que coleccionaron los autores se refería Gibson al hablar de lo imprevisible de Sant Jordi. Así, Joaquim Pijoan, autor de *Sayonara Barcelona* (Proa), iba con un bolígrafo japonés que por un lado era un pincel y por otro, un fino rotulador. Javier Sierra, el autor del *best-seller* *La cena secreta*, acababa sus dedicatorias con un *ex libris* rojo con una S de Dureno con las proporciones áureas, mientras Lucía Etxebarria mostraba su hinchada vena de la mano derecha, cansada de firmar.

El debutante Luis Leante, último premio Alfaguara con *Mira si yo te querré*, no daba crédito. "Me habían explicado cómo era esto, pero no se puede contar. Desde que puse un pie en la calle, me di cuenta de que es algo que hay que vivir aunque sea una vez en la vida". Sí, porque puede suceder cualquier cosa.

TEMA DEL DIA 2 a 15

La festa dels lectors

L'ÈXIT DEL DIA DE LES ROSES I ELS LLIBRES

Sant Jordi es consagra com a gran diada i consolida els mediàtics

Una multitud entusiasta va sortir als carrers de tot Catalunya en una jornada gairebé estiuenca

Només Espinàs i Pàmies van resistir l'empenta de vendes de Rubianes, 'Polònia' i Buenafuente

ELS MÉS VENUTS A CATALUNYA

FICCIÓ EN CATALÀ	NO FICCIÓ EN CATALÀ	FICCIÓ EN CASTELLÀ	NO FICCIÓ EN CASTELLÀ	MEDIÀTICS
1r 'Si menges una llimona...', de Sergi Pàmies 2n 'La Clau Gaudí', d'Andreu Carranza i Esteban Martín 3r 'El conte número 13', de Dianne Setterfield	1r 'Relacions particulars', de Josep Maria Espinàs 2n 'Diccionari de la llengua catalana', IEC 3r 'El preu de ser catalans', de Patricia Gabancho	1r 'La sangre de los inocentes', de Julia Navarro 2n 'La catedral del mar', d'Ildelfonso Falcones 3r 'La ciudad sin tiempo', d'Enrique Moriel	1r 'Los secretos de la felicidad', de Sebastià Serrano 2n '20 pasos hacia delante', de Jorge Bucay 3r 'El alma está en el cerebro' d'Eduard Punset	1r 'El llibre mediàtic de Polònia', de diversos autors 2n 'Me'n vaig', 'Me voy', de Pepe Rubianes 3r 'Com anava dient', 'Como iba diciendo', d'A. Buenafuente

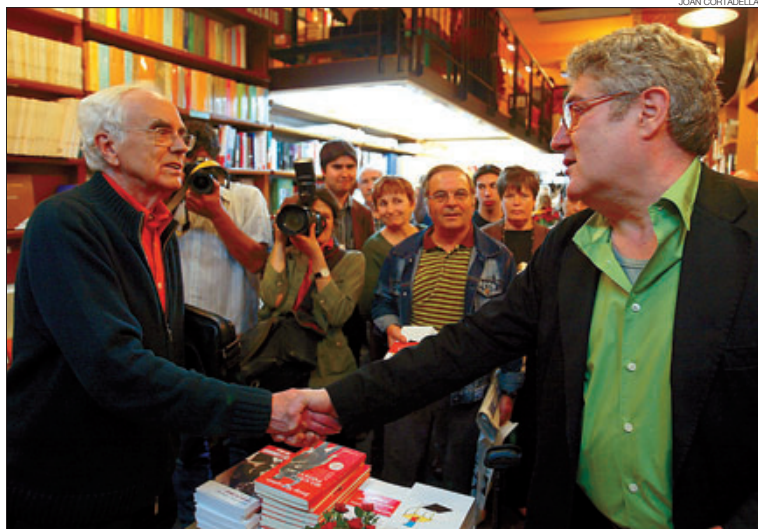
ALEX R. FISCHER

ELOY CARRASCO
BARCELONA

La postal va tornar a quedar preciosa. Una multitud amb roses i llibres a mans plenes, ulleres fosques i amb caminar despreocupat en mànigues de camisa o amb les espatlles al sol es va escampar ahir per les voreres en un altre lluminós Sant Jordi de la Barcelona que més s'agrada. Aquella mateixa gentada que decreta cada 23 d'abril com la diada popular de Catalunya va emetre al final de la jornada el veredictes comercial. Sense novetat: els mediàtics van arrasar la literatura convencional. Només Espinàs, García Márquez i Pàmies van resistir l'huracà de Buenafuente, infal·libre en aquesta època, més els provocats per Rubianes i la tropa de Polònia.

Un altre cop la ciutat, i Catalunya sencera, va proclamar el dia com a festiu sense demanar permís al calendari. La inèrcia del cap de setmana va ajudar a enlairar un dilluns gairebé estiuenc i amb molta pinta d'ociós. I això que Joan Barril va matinar força com si es tractés d'un radiofonista per ser el primer a oficiar la cerimònia de les firmes. A les set del matí ja era a la Boqueria, dutxat i afaitat, disposat a escriure dedicatòries enginyoses als exemplars de *Sobre l'amor*.

EL SILENCI DE MONTILLA // Unes hores més tard, a l'altra punta de Barcelona, el president de la Generalitat, José Montilla, va gestar un dels titulars periodístics de la diada més enllà de flors, vianants i llibres despatxats: l'esmorzar recepció al Palau de Pedralbes no va anar seguit d'una declaració institucional, com havia instaurat Pasqual Maragall fa tres anys. Partidari de no parlar amb la boca plena, Montilla va oferir el pis-

JOAN CORTADELLAS

►► Quim Monzó saluda Josep Maria Espinàs a la llibreria Ona, ahir.

EL RÀNQUING

Un càlcul a corre-cuita

El balanç de vendes del Gremi de Llibreters es confirmarà (o no) d'aquí a una setmana. Les llibreries consultades són 50 (una mostra important), però els exemplars servits a les parades no estan registrats als ordinadors i les xifres recollides són estimacions.

colabis i va callar enmig del petar de dents dels partits de l'oposició, que es van menjar l'esmorzar però no van digerir la decisió del president: van fer volar l'estel un dia sense vent.

Si alguna cosa no necessitava l'ambient era que es caldegés, és clar. Al migdia, als 23° que pintava el megatermòmetre de Portal de l'Àngel, l'exuberància urbana ja era d'escàndol, la pròpia de les manifestacions d'alegria amb les victòries del Barça. Molts transeünts atribuïen la sufocació preestiuenca al «canvi climàtic», com un mantra que Al Gore ha colat al cap de

tothom. L'home que va ser el pròxim president dels EUA, com es presenta ell mateix, s'hauria inflat de firmar exemplars d'*Una veritat incòmoda* si hagués vingut. Igual que Pepe Rubianes.

L'autor de *Me'n vaig*, tantes vegades acusat d'escalfar l'ambient de la dreta que mai està per a bromes, va ficar la seva obra al podi mediàtic, que és gairebé el mateix que dir que va ser un dels tres més venuts en general. Rubianes era a Granada visitant els seus col·laboradors en el triomfal muntatge de *Lorca eran todos* i havia declinat la idea de firmar els seus llibres. Mediàtic fins a la me-

dulla, va explicar que li feia cosa fer actes propis dels escriptors de debò.

El canell d'Andreu Buenafuente, en canvi, treia foc. *Com anava dient...*, la nova recopilació de monòlegs del *showman*, va resistir el desgast dels anys, va mobilitzar els seus parroquians i va estar a l'alçada pel que fa a vendes d'*El llibre mediàtic de Polònia*, segons la mostra de 50 llibreries de tot Catalunya que va fer el Gremi de Llibreters.

LA NOVEL·LA HISTÒRICA // Al marge dels imbatibles *reis catòlics*, la veta de la novel·la històrica va mantenir ahir la seva fertilitat amb *La sang dels innocents*, *El pont dels jueus*, *La ciutat sense temps*, *La clau Gaudí* i, un cop més, *L'església del mar*, campioníssim de l'any passat. Darrere de mediàtics i històrics, només alguns autors van aconseguir posar el peu al llinard i colar-se després en el magnífic rànquing: Pàmies, Espinàs i García Márquez.

Aquests van ser els artífexs dels grans números amb què les editorials (i els floristes: més de cinc milions de roses venudes, incloent-hi les blaves) quadren els comptes de tot l'any, ja amb un ull en la fira de Frankfurt de l'octubre vinent. Però va ser el carrer, una vegada més, el que va fer seva la festa (els turistes es preguntaven perplexos si era cert que era un dia laborable) i en fi, fins i tot es va apropiat les paraules.

La campanya per donar empara a vocables en vies d'extinció va acabar el seu camí amb una collita de gairebé 22.000 *padrins*. En català, l'elegera va resultar *atzuzac*, o sigui carrer sense sortida. En castellà es va guanyar l'afecte la fonètica del terme *bochinche*, és a dir, tumult, aldarull, rebombori. Una cosa semblant va ser ahir Barcelona. Un càlid aldarull. Ordenat, llegit i perfumat. ▢

Pàmies, Espinàs i «La clau Gaudí», els més venuts en la diada de Sant Jordi

El nou diccionari de l'IEC se situa en segona posició en el rànquing dels llibres de no-ficció en català

VALÈRIA GAILLARD/Barcelona
 ● Si menges una taronja sense fer ganyotes, de Sergi Pàmies, va desbancar *La clau Gaudí*, d'Esteban Martín i Andreu Carranza, i ocupa la primera plaça en la llista

Val 69 euros i es va presentar fa només quatre dies. El nou diccionari de l'IEC –69.988 articles, 2.422 més que la primera edició del 1995– ha deixat tot-hom amb un pam de nas en situar-se ni més ni menys que en segona posició en el rànquing de llibres de no-ficció en català. Tota una novetat per Sant Jordi.

Pel que fa a la ficció, res de novel·les històriques. El llibre que més ha venut –segons una enquesta del Gremi de Llibreters de Barcelona i Catalunya realitzada a cinquanta llibreries del país– és *Si menges una taronja sense fer ganyotes*, de Sergi Pàmies, un títol que va sortir l'any passat; seguit de *La clau Gaudí*, d'E. Martín i A. Carranza; *El conte número 13*, la primera novel·la de la britànica Diane Setterfield; *El pont dels jueus*, de Martí Gironell, –ara sí– que va quedar exhaurit al migdia; i el títol més venut l'any passat, *La catedral del mar*, d'Idelfonso Falcones. En canvi, ha quedat segon entre els més venuts en castellà, rere *La sang de los inocentes*, de Julia Navarro. Enrere queden els premis literaris, un *Sayonara Barcelona*, de J. Pijoan, i el premi Pla *El retorn de Voltaire*, de Martí Domínguez.

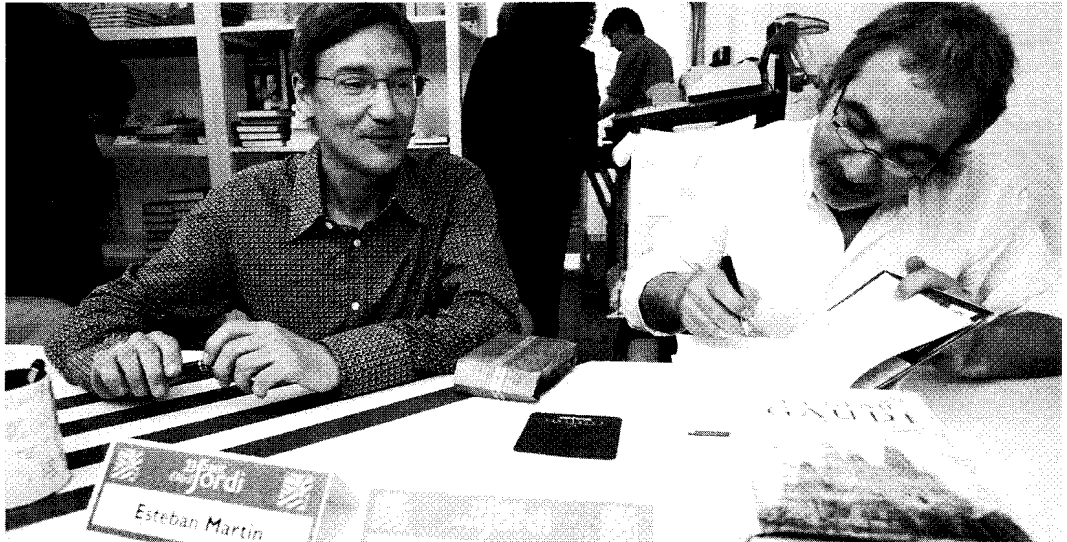
En no-ficció s'ha imposat l'excelsionari llibre de Josep Maria Espinàs, *Relacions particulars*. Després del DIEC –en segon lloc–, els més venuts han estat *El preu de ser catalans*, de Patricia Gabancho; *Catalunya sota Espanya*, d'Alfons López Tena, i *Els secrets de la felicitat*, de Sebastià Serrano, el més venut en castellà.

Entre els llibres mediàtics, que aquest any el gremi presenta per separat –per no eclipsar la literatura– s'han complert les previsions i ha quedat primer de la llista *El llibre mediàtic de Polònia*, de Toni Soler, això sí, seguit de prop

dels més venuts de llibres de ficció en català per aquest Sant Jordi. Entre els llibres de no-ficció, *Relacions particulars*, de Josep M. Espinàs, encapçala el rànquing, seguit de prop, davant la sorpresa de tot-

hom, pel nou diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, el DIEC. Entre els mediàtics, les travesses es compleixen i triomfa *El llibre mediàtic de Polònia*, de Toni Soler. Tot i la mandra del dilluns, Sant Jordi

es va deixar sentir en l'ambient calorós de la jornada des de primera hora del matí, i el degoteig de gent va ser constant durant tot el dia, tant per les llibreries com per les parades de llibres i roses del carrer.

Esteban Martín i Andreu Carranza, ahir, signant el llibre *La clau Gaudí* en una parada de Barcelona. / QUIM PUIG

«El drac ens ha salvat»

A VIVES
 ● «Tal dia com avui Sant Jordi va matar el drac. Nosaltres hem salvat el drac, el de Gaudí, i ell ens ha salvat a nosaltres.» Esteban Martín se sentia com el James Stewart que va dirigir Frank Capra a *Qué bello es vivir* o a *Caballero sin espada*. Eren les dues de la tarda i els acabaven de comunicar que *La clau de Gaudí* estava a punt d'exhaurir-se. L'editorial Plaza y Janés ha publicat 35.000 exemplars en castellà i Rosa dels Vents, 11.000 en català. Tant l'escriptor i editor tortosí com el lli-xanco Andreu Carranza són conscients de l'atracció que desperta l'arquitecte modernista, però, així i tot, es mostraven sorpresos de l'èxit aconseguit. «És el somni del nostre Sant Jordi», afirmava convençut Carranza.

Més que somniar, Joaquim Pijoan, premi Sant Jordi 2006 per *Sayonara Barcelona*, semblava per *Me'n vaig*, de Pepe Rubianes, i una altra aposta d'Ara Llibres *Caçadors de paraules*, de Roger de

descol·locat. Assegut entre Almudena Grandes i Sebastià Serrano, que signaven llibres com posseïts, es mirava perplex l'espectacle. «Quan em van donar el premi Sant Jordi era l'escriptor desconegut, ara no sé si presentar-me com el desaparegut», ironitzava mentre criticava, encara que amb la boca petita, la «parafernàlia excessiva». Després passava a reflexionar: «Hauríem de viure com un país civilitzat, on la lectura fos un hàbit real i no es comprés un llibre perquè surt per la tele i és Sant Jordi.»

Ahir ningú el podia qüestionar, més encara quan es veïen les cues que es van formar entorn de cares mediàtiques com ara Andreu Buenafuente. El regal d'aniversari de Sara Miranda va ser viatjar de Canàries a Barcelona per viure aquest Sant Jordi i, atenció, conèixer de prop el president del grup empresarial El Terrat. La se-

va mare portava el vídeo i la càmera en mà i el seu pare, el llibre *Com anava dient*. Al locutor i productor de televisió just, just, s'hi podien acostar. Malgrat els vuit Sant Jordi que porta a l'esquena, Buenafuente afirmava que el d'ahir era «un dels millors dies de l'any. M'ho passo bé i em poso moreno». El més estrany que li havia passat: li acabaven de fer signar un cigarret Marlboro. El periodista, que està disposat a tornar a TV3 «sempre que em vulguin», no acaba mai les idees; «és impossible, és una qüestió de supervivència». Els *polacos* tampoc les acaben. Lulú Palomares i Agnès Busquets estaven a punt d'abandonar l'estand que l'editorial Columna havia instal·lat davant el Palau Robert per vendre *El llibre mediàtic de Polònia*. Lulú signava «esperança» perquè a Polònia encarna Esperanza Aguirre, a més de Manuela de Madre i

Carmen Sevilla. «Algun dia farem com la Rosa Quintana, contractarem un negre perquè ens escrigui un llibre», deia la Rusqui ara d'Agnès. Mentre Queco Novell recordava els moviments que van fer el diumenge dia 15 quan va saber que Maria de la Pau Janer anava a les llistes del PP al Parlament balear. El pare de Maria de la Pau, Gabriel Janer Manilla, que ahir signava *Tigres* (premi Ramon Llull 2007) i el seu marit, el doctor Corbella, que feia el mateix amb *Educar amb valors*, no s'explicaven el rebombori que ha desencenat la notícia. Corbella deia que havia donat tot el «suport» a Maria de la Pau i que «la primera sorpresa va ser que se li acostés el PP». I Janer, que «ho ha fet per amistat amb Matas. Hi va com a independent, no és tan greu, i si ella té una responsabilitat política, d'altra manera no hi seria, pot beneficiar a tothom».

Gràcia. Buenafuente s'ha quedat fora del podi.

Escriptors que signen a casa seva? Res. Manifestos antimediàtics? Res de res. Aquest any el Sant Jordi s'ha desenvolupat, a més de sota un sol d'estiu

espantant, en una calma absoluta. Les males llegendes diuen que els escriptors fan de bons mi-

nyons, no sigui cas que no els convidin a la Fira del Llibre de Frankfurt. La propera cita.

editorial

Perquè cada dia sigui Sant Jordi

La presència de deu editors estrangers ahir a Barcelona per contactar amb el món de l'edició catalana va tenir un marc força favorable amb els carrers plens de parades de llibres. Un país que ha sabut crear una festa tan singular, però alhora tan evident, tan senzilla i integradora, dóna prou confiança per prendre's seriosament la seva producció literària. El camí a Frankfurt sembla que ha trobat una bona via. No només per aquesta circumstància

sinó perquè en relació amb altres *santjordis* el protagonisme de la diada s'ha concentrat gairebé en exclusiva en els llibres i les roses, la qual cosa ha fet la sensació que es tractava d'un Sant Jordi menys intens, però no ha estat així, el que ha succeït és que la força de la diada s'ha focalitzat en els autèntics protagonistes del dia: el llibre i la rosa. Fins i tot el discurs institucional ha estat substituït pel president Montilla per una lectura literària.

L'impacte dels mediàtics s'ha

posat a lloc ja que el Gremi de Llibreters ha creat un apartat específic en vendes, com fins ara es feia en diferenciar la ficció de la no-ficció. Un dels fets destacables és que el nou diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans ha ocupat els primers llocs de vendes, que per altra banda han cobert àmbits diferenciats. Des de l'impacte mediàtic que ha afavorit les vendes del llibre de Rubianes i de l'equip de *Polònia*, fins al boca orella que ha afegit nous lectors als fidels de sempre d'Espinàs, passant

per la continuïtat del fenomen de *l'Església del mar*, que fa entendre l'èxit d'enguany de *La clau Gaudí*, la diada ha aportat també els noms de Martí Gironell i Sergi Pàmies a les lleixes de les cases. La cultura, aquest bé que tothom reconeix, però que després sempre queda relegada, guanya cada Sant Jordi una batalla. A força d'aquestes batalles, el repte de normalitzar la lectura sembla assolible, perquè una de les contradiccions del país és que encara Sant Jordi no se celebra cada dia.

Vora vora

Joan Mari

Punt de trobada?

Tinc per mi que Jaume Matas i jo no tenim el mateix concepte d'intel·lectualitat, però estic amb Felip Puig quan diu que el president illenc ha estat molt intel·ligent amb el fixatge de l'escriptora i presentadora Maria de la Pau Janer per a incorporar-la al número vuit de la candidatura autonòmica del PP com a independent. La veritat és que m'agradaria veure-la en els bancs de l'oposició la propera legislatura, però com que ella –aquest obscur misteri del desig– sempre aposta a cavall guanyador i s'ha deixat estimar per Matas, tal vegada la veurem investida consellera de Cultura del Govern balear i anunciant alhora a la televisió junt amb Toni Soler i Júlia Otero la segona edició del *Diccionari de la Llengua Catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans. Són les prestacions de la genètica ubi-qua. Si tal cosa s'esdevingués realitat, què volen que els digui, prenguem-nos-ho amb resignació i busquem-li el costat posi-

tiu. Deia ella mateixa fa pocs dies i amb motiu de la notícia, al programa *Problemes domèstics* de Catalunya Ràdio, que “fa temps que sé que la realitat de les meves illes és una realitat molt concreta i molt diferent [de la de Catalunya]. No sóc una persona del PP ni tinc la seva ideologia i ell [Jaume Matas] ho sap perfectament”. Ai, com és ell. També deia: “Per sort o per desgràcia, estic entre aquestes dues realitats.” La veritat és que les polítiques de cultura i comunicació dels Països Catalans –terme que ella ha utilitzat de vegades molt desacomplexadament– podrien tenir en la Janer consellera, per sort o per desgràcia (per usar la mesura janeriana), un punt de trobada polític que avui sembla difícil. Ella, que presenta un programa a IB3 televisió que nom justament *Punt de trobada*, és alguna cosa en el món perquè la seva llengua materna té un mercat cultural que a alguns els dóna de menjar i molt bé: per sort o per desgràcia, estimada?

joan_mari@hotmail.com

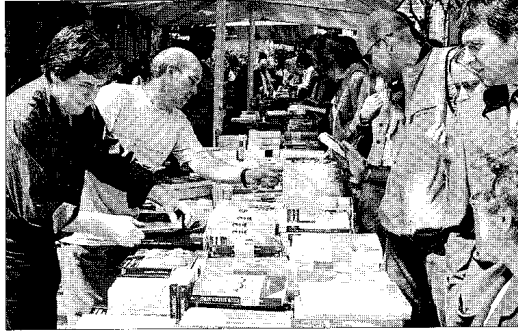
Jornada de satisfacción para el sector editorial. Los libros de Julia Navarro, Ildefonso Falcones, Martí Gironell y Antonio Gala encabezaron ayer las listas de ejemplares más vendidos.

Un Sant Jordi de 21 millones

Escribe Teresa Ferreirós

Rambla Catalunya estaba, ayer por la tarde, atestada de gente que peleaba por hacerse con un puesto en primera fila para hojear cómodamente los libros expuestos en la parada de turno. Caminar a paso normal era difícil. Sin embargo, los libreros coincidían en que, al ser lunes, había mucha menos gente que otros años, aunque no contemplaban un descenso en las ventas. Se calcula que los ingresos por venta de libros ascendieron a 21 millones de euros, cifra que equivale a cerca del 9% de la cifra anual del sector. En 2006, Sant Jordi aportó a los libreros una facturación de 19 millones de euros.

Los títulos más vendidos fueron, según Imma Bellafont, presidenta del Gremi de Llibreters, los esperados. En ficción en castellano —la categoría predominante—, fueron Julia Navarro, con *La sangre de los inocentes*; Ildefonso Falcones, con *La catedral del Mar*; y Antonio Gala, con *El pedestal de las estatuas* los que más éxito tuvieron entre el público. Un público que, en la mayoría de los casos, acudía a las paradas de libros con una idea fija de qué querían comprar, "incluso con recortes de periódicos y revistas

Un hombre se dispone a pagar un ejemplar de 'La sangre de los inocentes' de Ramón

ya al mediodía: *Las ovejas de Glenn-kill*, de Leonie swann, y *El pont dels jueus*, de Gironell.

Para los responsables de las librerías, como Gerard, de Proa Espais; Joan Manel, de La Central; Sandra, de Abacus Cooperativa; y Alfonso, de la librería Mallorca, tampoco hubo sorpresas. Las escritoras lideraban la lista: Matilde Asensi con *Todo bajo el cielo*; Almudena Grandes con *El Corazón Helado*; y Julia Navarro con *La sangre de los inocentes* estaban en los primeros puestos. A ellas se suma-

ban Eduard Punset, con *L'ànima és el cervell* y *El viaje a la felicidad*; y Esteban Marín y Manuel Carranza, con su último libro, *La clave Gaudí*, uno de los que más se veían en manos de los compradores.

Algunas de las recomendaciones de los editores cayeron en saco roto. Libros como *La fortuna de Matilde Turpín* (Planeta), de Álvaro Pombo, o *Rastros de sándalo* (Planeta), de Asha Miró y Anna Soler Pont, parecía que encabezarían las listas de los más vendidos, pero no fue así. Al menos, según los datos vespertinos del gremio. Bellafont puntualiza que, quizás, "haya sorpresas de última hora, aunque no es lo usual".

Imprevisible ensayo

La novela dominó las ventas, pero según Sandra, de la librería Abacus, hubo cambios en las previsiones del ensayo: "Esperábamos que se vendiera más no-ficción y, sobre todo, títulos diferentes a los que están teniendo éxito". Los autores preferidos por los compradores fueron Patricia Gabancho, con *El preu de ser catalans*, Alfons López de Tena, con *Catalunya sota Espanya*, y el Diccionari de la Llengua Catalana, del Institut d'Estudis Catalans.

Más de 5 millones de rosas para acompañar la lectura

Los floristas de Catalunya sitúan la cifra de venta de rosas durante el día de ayer en 5,5 millones, lo que supone un 10% más que el año anterior, según informó la sección del Mercado de la Flor y la Planta Ornamental de Mercabarna. Gracias al buen tiempo, los floristas esperaban ayer una buena respuesta. La rosa *Sexy Red*, que no pincha y procede del Maresme, y la *Gran Prix*, de origen holandés, son las más destacadas. Las tradicionales rosas rojas continuaron en la lista de las más vendidas, aunque se preveía que este año ganasen protagonismo otras opciones cromáticas, como azul o amarillo, informa Europa Press. Según estimó Mercabarna, el 25% de las rosas vendidas proceden de España, mientras que el resto provienen, principalmente, de Holanda, Ecuador y Colombia. Josep Roig, propietario del vivero de flores Ribas i Mateu, explicó que, aunque las rosas autóctonas son de mejor calidad, sin la importación "no se podría cubrir la demanda interior que hay en Catalunya, sobre todo durante el día de Sant Jordi". Al lado de las numerosas paradas de libros y flores naturales, los transeúntes tenían ayer la posibilidad de comprar pulseras y pendientes con forma de flor, rosas de cristal e, incluso, rosas solidarias con las que contribuir a una buena causa.

Antonio Gala firmando «El pedestal de las estatuas»

Marta Rivera de la Cruz y Álvaro Pombo, en un momento de descanso

El «thriller» histórico y Barcelona se imponen en un Sant Jordi masivo

Sergi Pàmies, Martí Gironell, Julia Navarro y Francisco González Ledesma, los más vendidos en la fiesta del libro

Víctor Fernández

BARCELONA- El «thriller» de corte histórico y la ciudad de Barcelona como tema han vuelto a ser los temas preferidos de los lectores de Sant Jordi. «La sangre de los inocentes» de Julia Navarro, «La ciudad sin tiempo» de Enrique Moriell alias de Francisco González Ledesma, «La clave Gaudí» de Andreu Carranza y Esteban Martín, y «El pedestal de las estatuas» de Antonio Gala fueron los títulos más buscados, según el balance que ofreció el Gremi de Llibrers al cierre de una jornada masiva. A ellos se les sumó alguna sorpresa como «El pont dels jueus» de Martí Gironell y el «Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans», y nombres ya consagrados como «Si et menges una llimona sense fer ganyotes» de Sergi Pàmies, «La catedral del mar» de Ildefonso Falcones, y «Relacions particulars» de Josep Maria Espinàs. En el terreno de los mediáticos los referentes fueron «El llibre mediàtic de Polònia», «Me'n vaig» de Pepe Rubianes y «Como iba diciendo» de Andreu Buenafuente.

Por una vez, y sin que sirva de precedente, el día de Sant Jordi empezó a las siete de la mañana, no

en una librería sino en un mercado. La Boquería acogió al más madrugador de los escritores, Joan Barril, dispuesto a firmar «Sobre l'amor». Si algo marcó la jornada de ayer, como es frecuente, es el contacto directo

entre autor y sus lectores. Por eso no parecía extraño, a las diez de la mañana, que algún espontáneo consiguiera hacerse una fotografía con Álvaro Pombo. «Es que le admiramos mucho», decía el apasionado

seguidor del último Premio Planeta. La escena tenía lugar a las puertas del Hotel Regina, donde se realizó el tradicional desayuno con el que queda inaugurada, extraoficialmente, la celebración.

Como siempre veteranos y primezcos, mediáticos y literarios, escritores en definitiva, bebían el primer café de la mañana como manera de coger fuerzas ante el maratónico día. Entre los debutantes, Silvia Tortosa explicaba a este diario que «me siento muy emocionada porque siempre he sido una persona muy lectora, a la que le gusta el aroma de las rosas y las letras impresas. Creo que va a ser una jornada inolvidable porque una cosa es ser espectador y otra tener una participación directa». Por su parte, el último Premi Sant Jordi, Joaquim Pijoan, comentó que «hace 25 años firmé libros en Sant Jordi, pero aquello fue un aperitivo respecto a lo de hoy. He comenzado la jornada a las seis de la mañana, me he leído los periódicos, he escrito notas en mi diario y luego me he venido hasta aquí. Tengo mucha curiosidad por estar en medio de la plaza de toros, aparte de que considero muy interesante y útil poder conocer a mis lectores». Joan Antoni Martín Piñol, manifestó que «yo pagaría por estar aquí».

Tras la tradicional fotografía de familia, los autores empezaron a pasearse por las diferentes librerías. En la plaza Catalunya, Fran-

SIN PERDÓN

■ Francisco Marhuenda

Es razonable que un cambio en la presidencia de la Generalitat modifique algunas costumbres en la fiesta de Sant Jordi. Los antecesores de Montilla optaron por modelos que se ajustaban a lo que creían más conveniente. Este año han llegado tiempos de cambio e incluso resulta muy satisfactorio que la máxima autoridad de Cataluña acuda a la misa oficiada por el arzobispo de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, en la Capilla de Sant Jordi del Palau de la Ge-

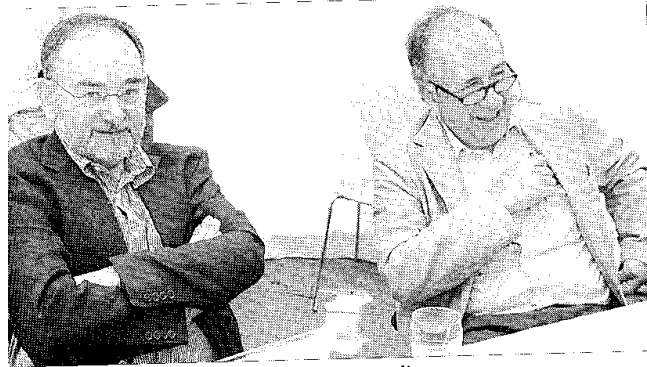

Otro año

neralitat. Hay que felicitarle por no tener esos complejos ridículos que muestran algunos políticos de izquierdas en estas cuestiones. Otra novedad con respecto a su antecesor es que no ha contado con un discurso institucional. No pasa nada, porque tenemos excesos de declaraciones. Y quiero mostrar mi satisfacción por la desaparición del insufrible «besamarnos». Era algo propio de un jefe de Estado. Un quiero y no puedo. Por cierto, lo de la banda de música y los aperitivos «selectos» era de un pijerío indescriptible. Nunca dejó de sonarme a nuevo rico, aunque con el inevitable aire provinciano de una burguesía advencidiza.

Con tantos invitados, más de 3.500, es aquello de «las comarcas nos visitan» y los inevitables trajes grises, camisas grises, calcetines grises, zapatos grises y corbatas grises de los funcionarios nacionalistas. Un uniforme oficial que pueden complementar con el negro. Es la marca que los identifica y que nada tiene que ver con la elegancia de aquella burguesía de los años veinte. No hay más que observar a los políticos de la Lliga como Cambó, Prat de la Riba, o Ventosa. Lo mismo se puede decir de su espíritu emprendedor, compromiso con Cataluña y España, sobre todo, su apoyo a una cultura abierta.

Oscar Mach/Shooting

González Ledesma, Joaquim Pijoan y Joan Margarit

cisco González Ledesma, gracias a su alias de Enrique Moriel, e Ian Gibson, conocían las primeras colas de lectores. Otros, como, los responsables de «La clave Gaudí», Andreu Carranza y Esteban Martín, expresaban ayer a este periódico su satisfacción por como iba funcionando todo, además de añadir un deseo: «ojalá podamos ser como Falcones». Mientras «El pont dels jueus», de Martí Gironell, agotó rápidamente todos los ejemplares disponibles en librerías.

El hecho de tener tras de sí un premio literario o al menos haberse

Los ejemplares de «El pont dels jueus» se agotaron rápidamente por la mañana

quedado a las puertas de éste, también hace que varíe la perspectiva de Sant Jordi. Eso es lo que pensaba ayer Marta Rivera de la Cruz, finalista del último Premio Planeta, quien comentó que «no es la primera vez que vengo aquí a firmar, pero otros años, como era menos conocida, visitaba pueblos antes de llegar a Barcelona. Hoy estar aquí es estar en el Sant Jordi puro». Esa pureza también se veía rota con algún toque de exotismo, como los soldados romanos que acompañaron al paciente Simon Scarrow. Junto a este autor, Ángela Becerra escribía dedicatorias tan originales como «el tiempo que no se va es aquel que ha desbordado nuestros sentidos».

Claves

■ Los escritores Antonio Gala, Martí Gironell y Almudena Grandes, el presentador Andreu Buenafuente y el dibujante Francisco Ibáñez, fueron las firmas más buscadas.

■ Antonio Gala firmó cuatro libros por minuto según el cálculo de los periodistas que lo cronometraron.

■ En el apartado de no ficción, la sorpresa entre los cinco más vendidos fue la presencia de «Gran recetario de Karlos Arguiñano».

■ Álvaro Pombo e Ildelfonso Falcones fueron los autores que más firmaron a colegios.

Quien también compró libros fue el presidente de la Generalitat, José Montilla, que adquirió dos obras de género negro: «Roseanne» de Maj Sjöwall y Per Wahlöö, e «Impunidad» de Verónica Vila-Sanjuán y Andreu Martín. Este libro le fue regalado por su autora a la vicepresidenta del Gobierno, María Teresa Fernández de la Vega.

Como el pasado año, hubo una ausencia entre los autores más buscados. Carlos Ruiz Zafón no acudió a la cita porque sigue escribiendo su próxima obra. El próximo mes de mayo se celebrarán los ocho millones de ejemplares de «La sombra del viento» vendidos en todo el mundo.

El Rey entrega
el Cervantes
a Gamoneda
PÁGINA 47

Cultura

El Pompidou celebra 30 años con 'Airs de Paris',
página 47 / Aznavour presenta en Barcelona su úl-
tima antología, página 47 / 'Cahiers du Cinéma',
en castellano, página 52 **CARTELERA PÁGINA 48**

Sant Jordi

Adiós al libro único

Los lectores encumbran a 'Polònia', Rubianes, Pàmies, Navarro y Espinàs

XAVI AYÉN
JUSTO BARRANCO
Barcelona

Un día sin superhéroes. Este año, si la lista de Sant Jordi fuera una lotería, se diría que ha estado más repartida que nunca, con varios ganadores y un equilibrio entre autores mediáticos y literarios. Eso es lo que se desprende, al menos, de los datos oficiales del Gremi de Llibreters, hechos públicos ayer a las 20 h, basándose en las ventas de 50 librerías de Catalunya. A diferencia de los años en que un solo autor (Andreu Buena-fuente, Carlos Ruiz Zafón, Ildefonso Falcones...) se erigía en líder indiscutible de la jornada, esta vez la festividad ha alumbrado una biblioteca plural, a la que habría que añadir –según establecimientos como Fnac o Abacus– títulos como *El corazón helado* de Almudena Grandes o *El Quart Reich: el secret de Montserrat* de Francesc Miralles.

El llibre mediàtic de Polònia –basado en el programa de TV3– fue el más vendido del día. Toni Soler y su equipo firmaron durante todo el día en una carpa situada a la entrada del Palau Robert y consiguieron batir al mismísimo Andreu Buenafuente, rey absoluto de otras jornadas. Francesc Novell –alias Maragall o Zapatero– se felicitaba, sobre todo, de “haber visto la cara a nuestros espectadores, lo más curioso es que nos han preguntado todo el día si iban a venir los políticos de verdad”. Pepe Rubianes afirmó desde Granada: “Me llevo una gran alegría, sobre todo porque los beneficios de este libro van a la Fundación Gil Losada, para la reinserción de los niños en Etiopía. Precisamente estoy en Granada, dándole las gracias a Lorca y contándole todo lo que ha pasado con mi obra de teatro inspirada en su asesinato”.

Por su parte, Sergi Pàmies, triunfador en el apartado de ficción en catalán, afirma que “al igual que los escritores hemos invadido los medios de comunicación, encuentro justo, que, recíprocamente, los periodistas hagan li-

ALEX GARCIA

UNA LARGA JORNADA. Lectores y libreros protagonizaron una larga y ajetreada jornada en las calles de la ciudad con ocasión, ayer, de la festividad de Sant Jordi

bros. Desconozco las claves de mi éxito: puede deberse a que, en el fondo, yo sería un autor semimediático... aunque no hay que descartar del todo que el libro tenga algún valor en sí mismo”. Para Julia Navarro, la ganadora en castellano, “este año, por primera vez, también he firmado muchísimos ejemplares de la traducción de mi novela al catalán”, un signo de su gran aceptación popular.

En la no-ficción catalana, se impusieron las *Relacions particulars* de Josep Maria Espinàs, retratos de escritores a los que conoció, como Pla, Foix, Sagarra, Espriu, Cela o Delibes. “Tiene gracia que la gente compre este libro –afirmaba su autor ayer, entre firma y firma–, porque en él no hay ningún drama, violación ni asesinato ni siquiera medievalismos extraños”. Tras Espinàs, se situó el nuevo *Diccionari* del Institut d'Estudis Catalans

(IEC), lo que, a decir del presidente de su Sección Filológica, Joan Martí, “demuestra que hay una preocupación importante por la lengua, que los ciudadanos sienten afecto por ella e incluso el deseo de hablarla correctamente y de dotarse de los instrumentos necesarios. Para nosotros, es muy gratificante después de un trabajo ingente de doce años”.

Sebastià Serrano cosechó éxito por partida doble: su ensayo *Els secrets de la felicitat* se ha mantenido entre los más vendidos en catalán y su traducción al castellano ha sido el número uno de no-ficción. “Me produce mucha felicidad, claro –afirmaba ayer–. El tema nos afecta a todos, vivimos en una sociedad de la abundancia en la que, paradójicamente, falta mucha felicidad”. ¿Cree acaso la gente que será feliz tras leer su libro? “Sí lo creen y, sinceramente, yo también”.●

Los más vendidos

FICCIÓN CASTELLANO

1	LA SANGRE DE LOS INOCENTES	Julia Navarro
2	LA CATEDRAL DEL MAR	Ildefonso Falcones
3	LA CIUDAD SIN TIEMPO	Enrique Moriell
4	CIEN AÑOS DE SOLEDAD	G. García Márquez
5	EL PEDESTAL DE LAS ESTATUAS	Antonio Gala

FICCIÓN CATALÁN

1	SI MENGES UNA LLIMONA...	Sergi Pàmies
2	LA CLAU GAUDÍ	A. Carranza y E. Martí
3	EL CONTE NÚMERO TRETZE	Diane Setterfield
4	EL PONT DELS JUEUS	Martí Gironell
5	L'ESGLÉSIA DEL MAR	Ildefonso Falcones

NO FICCIÓN CASTELLANO

1	LOS SECRETOS DE LA FELICIDAD	Sebastià Serrano
2	20 PASOS HACIA ADELANTE	Jorge Bucay
3	EL ALMA ESTÁ EN EL CEREBRO	Eduardo Punset
4	LAS PEQUEÑAS MEMORIAS	José Saramago
5	GRAN RECETARIO	Karlos Arguiñano

NO FICCIÓN CATALÁN

1	RELACIONS PARTICULARS	Josep M. Espinàs
2	DICCIONARI DE LA LLENGUA CATALANA	IEC
3	EL PREU DE SER CATALANS	Patricia Gabancho
4	CATALUNYA SOTA ESPANYA	Alfons López Tena
5	ELS SECRETS DE LA FELICITAT	Sebastià Serrano

MEDIÀTICOS

1	EL LLIBRE MEDIÀTIC DE POLÒNIA	Varios autores
2	ME VOY	Pepe Rubianes
3	COM ANAVA DIENT	Andreu Buenafuente
4	ÇAÇADORS DE PARAULES	Roger de Gràcia
5	ON VOLS ANAR A PARAR?	Llucía Ferrer

FUENTE: Gremi de Llibreters

33

AQUESTA NIT A LES 22.00

60 MINUTS

ELS NENS DE DARFUR

La veritat directa del camp de refugiats de Darfur, al Sudan explicada per les víctimes més fràgils, els nens. Un reportatge premiat per la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

30 MINUTS

EL FOTÒGRAF DE L'ÈXODE

Juan Medina, fotògraf argentí testimoni de primera línia del tràgic èxode africà cap a Europa. Un reportatge premiat a Cuba i a França.

Espinàs, Pàmies, Julia Navarro y Martí Gironell, entre los autores más vendidos

'El pont dels jueus', de Gironell, agota existencias y se convierte en la gran sorpresa de esta Diada
Sebastià Serrano, Ildefonso Falcones o Jorge Bucay, también entre los más apreciados

Nativel Preciado, Jorge Bucay y Julia Navarro conversan en la parada de la Casa del Llibre en Passeig de Gràcia

EFE / Julián Martín Nativel Preciado, Jorge Bucay y Julia Navarro conversan en la parada de la Casa del Llibre en Passeig de Gràcia¹

'La sangre de los inocentes', de Julia Navarro, 'El pont dels jueus', de Martí Gironell, 'Si et menges una llimona sense fer ganyotes', de Sergi Pàmies, 'Relacions particulars', de Josep Maria Espinàs, 'La clave Gaudí', de Andreu Carranza y Esteban Martín, y 'El secreto de la felicidad', de Sebastià Serrano, se han encaramado a los primeros puestos en un ranking provisional de ventas facilitado por el Gremi de Llibreters de Barcelona i Catalunya, en un año en que no ha habido una única novela triunfadora como sucedió el pasado año con 'La catedral del mar', de Ildefonso Falcones.

En ficción en lengua castellana, el libro más vendido ha sido 'La sangre de los inocentes', de Julia Navarro, seguido de 'La catedral del mar', de Ildefonso Falcones, 'La ciudad sin tiempo', de Enrique Moriel (seudónimo de Francisco González Ledesma), 'El pedestal de las estatuas', de Antonio Gala, y 'Cien años de soledad', de Gabriel García Márquez.

En castellano de no ficción, el más vendido ha sido 'El secreto de la felicidad', de Sebastián Serrano. Tras él, se han situado '20 pasos hacia delante', de Jorge Bucay, y 'El alma está en el cerebro', de Eduard Punset.

En catalán, en ficción se ha producido un empate entre 'El pont dels jueus', de Martí Gironell, -que ha agotado existencias- y 'Si menges una llimona sense fer ganyotes', de Sergi Pàmies. Tras ellos, se ha situado 'La clau Gaudí', de Andreu Carranza y Esteban Martín, 'El conte número tretze', de Diane Stterfield, 'L'església del mar', de Ildefonso Falcones, y 'La ciutat sense temps', de Enrique Moriel.

En no ficción, el libro más vendido ha sido 'Relacions particulars', de Josep Maria Espinàs, seguido de la segunda edición del 'Diccionari de **l'Institut d'Estudis Catalans**', 'El preu de ser catalans', de Patricia Gabancho, y 'Catalunya sota Espanya', de Alfons López Tena.

Éxito de 'Polònia' y Rubianes

En el apartado de los libros mediáticos, según las mismas fuentes, se ha dado un empate entre 'El llibre mediàtic de Polònia' y 'Me'n vaig', de Pepe Rubianes.

En la provincia de Tarragona, el libro más vendido fue 'La clave Gaudí', hasta el punto que la edición en catalán se ha agotado y la castellana quedan pocos ejemplares a la venta. Otros títulos que se han vendido bien en Tarragona han sido 'Sayonara Barcelona', de Joaquim Pijoan, y 'El pont dels jueus', de Martí Gironell.

Los librereros de Tarragona aseguraron que, pese a 'La clave Gaudí', no ha habido obras que despunten sobre las otras y ha habido mucha diversidad en las ventas. "No es bueno que pase lo del año pasado con un libro que arrasó -'La catedral del mar'-- frente a los otros", afirmó Josep Rovira, responsable de la Llibreria La Capona de Tarragona y presidente del Gremio de Librereros de Tarragona.

Con temática local, sobresalieron 'Sepultura de bandoler', del periodista tarraconsense Xavier Carreras, 'Fem safareig!', de Dolors Joanpere e Isabel Martínez, y 'La flora del Montsant', un ensayo sobre la botànica en esta zona.

En Lleida, los libros 'Me'n vaig', de Pepe Rubianes, y 'El llibre mediàtic de Polònia' se han situado entre los libros más vendidos. También tuvieron buenas ventas 'La sangre de los inocentes', de Julia Navarro, y 'La clave Gaudí', de Esteban Martín y Andreu Carranza. Respecto a los autores leridanos, 'L'amor boig', de Pere Rovira, fue el más demandado.

En la provincia de Girona, el libro más vendido fue 'El pont dels jueus', de Martí Gironell, 'La clave Gaudí', de Andreu Carranza y Esteban Martín, 'El Quart Reich', de Francesc Miralles, y 'El conte número tretze', de Diane Stterfield.

También fueron muy vendidos el poemario 'Llast', de Narcís Comadira, la selección de artículos 'No em miris el cul', del editor Quim Curdet, y los libros mediáticos de 'Polònia' y 'Me voy', de Pepe Rubianes.

Como novedad este año en Girona, la Generalitat organizó un desayuno con los escritores gerundenses, en el que se homenajeó a Jaume Ministral i Misià.

El Saló del Còmic
alcanza los
100.000 visitantes
PÁGINA 41

Cultura

El canon digital español, por compra de CD, DVD y mp3, está entre los más altos del continente europeo, página 42 / La otra vida musical del actor Luis Tosar, página 43 **CARTELERIA** PÁGINA 44

SANT JORDI 2007

La lista de los favoritos

Los mediáticos, Espinàs, García Márquez y el DIEC se perfilan como triunfadores

Fiesta de los libros para los más pequeños

Anticipándose unas horas a la fiesta de Sant Jordi, la tercera edición de Món Llibre ha abierto este fin de semana sus puertas a los lectores más pequeños, que, acompañados por sus padres, han podido recorrer las instalaciones del CCCB, el Macba y la plaza Joan Coromines y disfrutar de las 150 actividades de este Sant Jordi infantil.

El espacio de Món Llibre, que han visitado unas 20.000 personas, se ha dividido en mundos temáticos. En los programas, que los padres llevaban consigo a modo de mapa del tesoro, se detallaba el segmento de edad de cada actividad y su localización. Marcela Martínez, que acudió a la fiesta con sus hijos Daniel y Víctor, de 7 y 10 años, destacó la originalidad de las actividades. Víctor exhibía contento un libro de ciencia para niños que le habían regalado al leer un fragmento de un cuento. Y Daniel comentaba

INMA SAINZ DE BARANDA

Imagen tomada el pasado fin de semana en el CCCB, uno de los escenarios de Món Llibre

que le había gustado el taller a cargo de Tri-Nas y Pecas, en el que, a medida que se contaba la leyenda de Sant Jordi, los niños completaban unos dibujos con lo que su imaginación les dictaba.

Para Eduard Márquez, que combina la publicación de libros infantiles con la de novelas y que ayer leyó su versión de Pinocho, "la lectura es un modo de combatir la dispersión de la televisión, requiere más esfuerzo. Hay que mostrar a los más pequeños que leer puede ser emocionante".

Pese a la diferencia de edad entre los dos años de Adrià y los siete de Marc, los hijos de Mónica Camicero se divertieron. "Los cuentos musicados son apropiados para Adrià, que no puede participar en otras actividades", comenta esta madre que considera muy importante que sus hijos se habitúen a leer cuentos, ya que "desarrolla la imaginación y la memoria fotográfica". Los conciertos a cargo de la Escola de Músics del Raval han sido una novedad de este año, junto con una carpa en la que actuaron miembros del Ateneu Popular 9Barris y *El laboratori escrit*, que presentó actividades de divulgación científica. - À. ANDRÉS

ROSA MARIA PIÑOL
Barcelona

Siempre es arriesgado hacer una previsión de cuáles serán los libros preferidos por Sant Jordi. Las listas de ventas de las semanas precedentes son una buena guía, pero siempre hay sorpresas: hace dos años, *El Quijote* se encaramó en la relación de best sellers coincidiendo con la celebración de su cuarto centenario. Y el año pasado, un autor desconocido, Ildefonso Falcones, triunfó con *La catedral del mar*.

Sin embargo, las tendencias de compra registradas por las librerías permiten aventurar pronósticos. Una relación fiable es la de la web *Totsellslibres.com*, de las librerías agremiadas de Catalunya, que en su última lista situaba *El llibre mediàtic de Polònia*, del popular programa de sátira política, en primer

lugar. El equipo de Toni Soler presentará batalla -y posiblemente desbancará- a Buenafuente en los puestos de cabeza, aunque el *showman*, con *Como iba diciendo! Com anava dient*, será de nuevo uno de los preferidos. Otro libro mediático que podría arrasarse es *Me'n vaig*, de Pepe Rubianes. Y en la lista de *Totsellslibres*, junto a los televisivos, dos sorpresas de las últimas semanas: la nueva edición del *Diccionari de la llengua catalana*, del Institut d'Estudis Catalans (DIEC), que ha entrado con fuerza en el mercado, y la edición especial y de precio popular de *Cien años de soledad*, libro que cumple 40 años.

En el *top ten* estará previsiblemente también Josep Maria Espinàs, habitual best seller de Sant Jordi, esta vez con los retratos literarios de *Relacions particulars*. Y parece que la ciudad de Barcelona volverá a tener tirón con dos obras: *La ciudad sin tiempo*, de Francisco González Ledesma, que tiene versiones cata-

lana y castellana, y *La catedral del mar*, que ya se ha convertido en un *long seller*.

También aparece muy bien situada la novela *El pedestal de las estatuas*, de Antonio Gala, otra *máquina* de vender libros. En el capítulo de narrativa, contarán también Almudena Grandes (*El corazón helado*), Julia Navarro (*La sangre de los inocentes*) y Lucía Etxebarria (*Cosmofobia*). El último Paul Auster, *Viajes por el Scriptorium*, lleva varias semanas en cabeza de los best sellers, especialmente en su versión catalana. Y también han figurado en las listas *Profundidades*, de Henning Mankell, y *Arthur & George*, de Julian Barnes.

Dos narradores catalanes se perfilan también como éxitos del día: Sergi Pàmies, con sus premiados relatos *Si menges una llimona sense fer ganyotes*, y Martí Gironell, que ha sabido situar muy bien su novela *El pont dels jueus*. Puede tener también gran aceptación *La clau Gaudí! La clave Gaudí*, la intriga en

torno al autor de la Sagrada Família de Andreu Carranza y Esteban Martín.

En el capítulo de no ficción destacan también *L'art de viure*, la memoria sentimental de la siciliana Goliarda Sapienza, y el ensayo político de Alfons López-Tena *Catalunya sota Espanya*. Y, siguiendo las listas, estarían *El preu de ser catalans*, el diagnóstico de Patricia Gabancho sobre la cultura catalana, y *El silenci de les campanes*, estudio de Jordi Albertí sobre la persecución religiosa en la Guerra Civil. En castellano, Eduardo Punset puede triunfar con *El alma está en el cerebro*, y un libro de economía cotidiana arrasa últimamente: *El economista camuflado*, de Tim Harford. Sin olvidar a Jorge Bucay con la autoayuda de *20 pasos hacia delante*, Màrius Carol con su diagnóstico de la edad madura en *El club de los 50* y Eduardo Martín de Pozuelo, con su investigación sobre *Los secretos del franquismo*.●

Si vius en una ciutat i estàs emprenyat aquest es el teu llibre.

Barcelona podria ser una ciutat capdavantera en qüestions culturals però tant el nostre govern com l'ajuntament persegueixen qualsevol activitat de la que no poden treure cullerada.

L'humor de les històries que apareixen a "Vivències d'un barceloni emprenyat" no és altra cosa que una eina per a la crítica, per deixar constància del desencís de molts barcelonins. Hem tornat a la "clandestinitat".

Jordi Cantavella i Francesc Vilar

TOISONEDICIONES

Un miler de persones han visitat en tres hores l'Institut d'Estudis Catalans, 'obert de bat a bat' per Sant Jordi

Barcelona.- Un miler de persones han visitat en tres hores **l'Institut d'Estudis Catalans**, 'obert de bat a bat' per Sant Jordi. La jornada de portes obertes coincideix amb la consulta en línia del nou Diccionari de l'IEC, que ja ha registrat prop de 90.000 entrades en cinc dies.

A la una de la tarda d'aquest Sant Jordi ja són més de 25 les visites guiades efectuades a l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), 'obert de bat a bat' amb motiu de la Diada de Sant Jordi i coincidint amb l'any del Primer Centenari de l'acadèmia catalana de les ciències i les humanitats. En acabar la visita, els visitants han estat atesos directament per **Salvador Giner**, president de l'IEC. En total, el nombre de persones interessades en conèixer totes les dependències i serveis de l'Institut sumen, a hores d'ara, prop d'un miler, amb llargues cues d'espera.

D'altra banda, al migdia d'aquest dilluns, la segona edició del Diccionari de la llengua catalana de l'IEC, més conegut com el DIEC2, posada a la venda fa pocs dies, ja havia registrat un total de 88.198 entrades des que el passat dia 18 d'abril va disposar d'accés lliure a través d'Internet.

De tres a quatre de la tarda, la sala Pere Coromines de l'IEC acollirà l'emissió en directe i oberta al públic, del programa dirigit per Xavier Graset, L'Oracle, de Catalunya Ràdio, un dels mitjans que han col·laborat en la difusió de la jornada.

La diada clourà, a les set de la tarda, amb un concert en el qual es presentarà un prototipus avançat de la nova tenora, amb un ampli repertori i la participació com a solistes dels especialistes en tenora que han participat en la investigació, Jaume Vilà i Jordi Campos, i la Cobla Sant Jordi, dirigida per Xavier Pagès.

La vetllada és la culminació del projecte d'investigació de millora de la tenora, impulsat per **I'IEC** i dirigit, juntament amb un equip multidisciplinari, per Joaquim Agulló, membre de l'IEC i catedràtic de la Universitat Politècnica de Catalunya. El concert serà enregistrat per Catalunya Música per a posteriors retransmissions.

L'objectiu ha estat crear una tenora lliure dels problemes de regularitat d'afinació i timbre de les actuals i que, per tant, no plantegi dificultats innecessàries a l'instrumentista. El projecte s'ha basat en experiments per mesurar la identitat acústica i ha emprat models matemàtics per determinar clarament com ha de ser la columna de l'aire de l'interior i la distribució i mida dels forats per a obtenir el so característic de l'instrument.

Premis Sant Jordi 2007

Demà, dimarts 24 d'abril, a les 19 hores, **I'IEC** lliurarà, a la seu de l'Institut, els Premis Sant Jordi 2007, que configuren el LXXVI Cartell de premis i borses d'estudi de l'IEC. L'acadèmia catalana atorgarà disset premis, tretze de generals i quatre per a estudiants, més quatre borses d'estudi. Els premis i ajuts sumen 121.100 euros —amb imports que oscil·len entre els 600 i els 12.000 euros—, a més d'incloure, segons els casos, la publicació del projecte.

'Si et menges una llimona sense fer ganyotes' es converteix en el llibre més venut d'aquest Sant Jordi

Barcelona.- El Gremi de Llibreterers de Catalunya ha donat a conèixer el llistat definitiu de llibres més venuts en la Diada de Sant Jordi d'enguany. El títol que ha aconseguit vendre un major nombre d'exemplars arreu de Catalunya ha estat 'Si et menges una llimona sense fer ganyotes' de Sergi Pàmies, desmarcant-se així de l'empat que a mitjans de la tarda s'havia anunciat de forma provisional, juntament amb 'El pont dels jueus' de Martí Gironell. Aquesta última, al final, ha quedat en quarta posició del rànquing de més venuts de ficció en català.

El número dos del rànquing ha estat per 'La clau Gaudí', d'Andreu Carranza i Esteban Martín, seguit d'"El conte número tretze' de Diane Settenfield, 'El pont dels jueus' de Martí Gironell i 'L'església del mar' d'Ildefonso Falcones, el 'best-seller' que l'any passat va encapçalar la llista de més venuts. En la categoria de no ficció en llengua catalana, el primer lloc l'ocupa 'Relacions particulars' de Josep Maria Espinàs, seguit del **Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC)**, 'El preu de ser catalans' de Patrícia Gabancho, 'Catalunya sota Espanya' d'Alfons López Tena i 'Els secrets de la felicitat' de Sebastià Serrano.

En llengua castellana, el llibre que ha venut més exemplars ha estat 'La Sangre de los inocentes' de Julia Navarro, seguit de 'La catedral del mar' d'Ildefonso Falcones, 'La ciudad sin tiempo' d'Enrique Moriel, '100 años de Soledad' de Gabriel Garcia Márquez i en cinquena posició 'El pedestal de las estatuas' d'Antonio Gala.

En no ficció, el més venut ha estat 'Los secretos de la felicidad' de Sebastià Serrano, seguit de '20 pasos hacia adelante' de Jorge Bucay, 'El alma está en el cerebro' d'Eduard Ponset, 'Las pequeñas memorias' de José Saramago i finalment, en cinquena posició, el 'Gran recetario' de Karlos Arguiñano.

Finalment, i en la categoria dels mediàtics, el llibre més venut ha estat 'El llibre mediàtic de Polònia', seguit de 'Me'n vaig' de Pepe Rubianes, 'Como iba diciendo' d'Andreu Buenafuente. En quarta posició figura 'Caçadors de paraules' de Roger de Gràcia i en la cinquena, 'On vols anar a parar?' de Lluçà Ferrer.

ALGUNES APRECIACIONS SOBRE
LA POLÍTICA BALEAR

Sebastià Alzamora

Escriptor

Coses de Mallorca

Joan Oliver dedicava fa quatre dies les seves sempre substancioses *Engrunes* a comentar el que sens dubte ha estat –amb perdó del gol de Messi– la notícia de la setmana, ço és, la incorporació de l'escriptora Maria de la Pau Janer a les llistes electorals de Jaume Matas, i aprofitava l'avinentesa per formular alguns comentaris a propòsit de l'escenari polític d'això que aquí és conegut com les Illes. Bé, sobre el susdit fitxatge no tinc res a dir-hi, tret de remetre a l'article –jo diria que definitiu– que, també fa quatre dies, hi dedicava l'U Forn. Però sí que m'agradaria comentar algunes de les apreciacions de Joan Oliver sobre la política balear: em consta, com diu ell mateix, que coneix bé i des de fa temps Mallorca i les seves circumstàncies, i que ha donat el seu suport al catalanisme polític illenc tantes vegades com ha calgut. Per això mateix, a la vista d'algunes de les seves afirmacions, em fa l'efecte que en els últims temps potser no ha seguit el tema tan de prop, i potser s'ha perdut alguna cosa.

JOAN OLIVER AFIRMA, PER EXEMPLE, QUE EL PSM s'ha aliat amb l'extrema esquerra per formar el Bloc amb el qual concorre a les imminents eleccions (que, a Balears, no són només municipals sinó també autonòmiques; ja sé que tothom ho té present, però tinc aquesta tendència a la reiteració). Bé, que jo sàpiga, el PSM s'ha aliat amb Esquerra Unida-Verds i amb ERC, dues formacions d'esquerres, certament, però que em penso que no reclamen la col·lectivització de les empreses i ni tan sols s'han declarat antisistema. Si a més tenim en compte que la solució del Bloc compta amb el suport dels millors veterans del PSM, com Damià Pons i Pere Sampol –gens suspects de situar-se en cap extrem ideològic–, l'afirmació em sembla com a mínim desproporcionada.

ENCARA DIRIA MÉS: PARLAR D'EXTREMA ESQUERRA en relació amb Mallorca em sembla un humorisme que diu molt sobre el fi sentit de la ironia que acostumen a destil·lar els articles de Joan Oliver, però en canvi té molt poc a veure amb la realitat. L'extrema esquerra illenca, si en un sobreesforç de valoració volem concedir que mai hagi existit tal cosa, va ser petita, suau i peludeta, com l'ase aquell de Juan Ramón Jiménez, i tan residual que el seu cicle vital va consistir tan sols a néixer i morir pràcticament a continuació, sense haver encertat mai a créixer ni

FRANK JENSEN

“L'extrema esquerra illenca, si en un sobreesforç de valoració volem concedir que mai hagi existit tal cosa, va ser petita, suau i peludeta, com l'ase aquell de Juan Ramón Jiménez”

molt menys a reproduir-se –per fortuna, m'apresso a afegir–. En canvi, ja veus tu quines coses, d'extrema dreta sí que en tenim, a Mallorca, i ben activa i ben impune: tant és així, que compta amb algun mitjà de comunicació que no dubta a arrenjar-se amb els seus deliris quan ho troba convenient, i fins i tot el moderat president Matas (un autèntic mestre, tot sigui dit, en l'art de captar vots de pertot arreu) no fa cap fàstic als sufragis d'aquesta genteta, encara que sigui al preu d'haver-los de dedicar algun gest significatiu de tant en tant.

DIU TAMBÉ OLIVER QUE VEU EL PSM “tocat i enfonsat”. Home: tocat, per descomptat; però potser és una mica prematur declarar-lo enfonsat. És molt natural sentir enyorança de l'històric PSM dels esmentats Pons i Sampol (i de molts d'altres), polítics realment excepcionals que van aconseguir donar carta de naturalesa i força parlamentària al catalanisme de centreesquerra a Balears, partint gairebé de zero i contra totes les hostilitats imaginables: i ara que ja estan a la reserva, és el moment de començar a retre'ls l'homenatge que mereixen (no només a Mallorca; també aquí) per la seva contribució excepcional. I és veritat que el PSM va ser el gran perjudicat per la derrota electoral del Pacte de Progrés, i que ha passat aquesta última legislatura dessagnant-se en lamentables dissensions internes i altres úlceres. Però, a l'inrevés d'Oliver, trobo que la sortida que al final ha tingut tot plegat ha estat força més airosa del que es podia esperar, i que la nova fornada de dirigents nacionalistes, amb Biel Barceló al capdavant –que per cert, també compta amb el ple aval dels grans veterans–, té prou força, discurs i intel·ligència per retornar al PSM l'espai central que li correspon. Una altra cosa és que CiU hagi decidit que ja no els vol d'interlocutors a Mallorca i s'estimi més entendre's amb la UM de Munar; però amb tots els respectes, jo diria que aquí el problema no ve de l'existència de cap imaginària extrema esquerra illenca, sinó de l'error d'entestar-se a llegir el panorama de les Balears amb les ulleres dels enfrontaments partidistes vigents a Catalunya.

EN UNA COSA SÍ QUE ESTIC TOTALMENT D'ACORD amb Joan Oliver: que la situació a Balears –i no només la del nacionalisme– és desesperada. Per això mateix, val la pena a esperar els resultats dels comicis abans de començar a tirar tovalloles.

VOLTA D'HORITZÓ

Meditació del dia de Sant Jordi

J.J. Navarro
Arisa

Totes les Voltes d'Horitzó semblen portar al mateix punt. El món no hi ha qui l'arregli.

El que sí que necessita alguna reparació de tant en tant és aquest cronista, i la vigília de Sant Jordi sembla un moment tan bo com qualsevol altre per entrar al taller i esperar el millor. Aquesta petita anècdota servirà per explicar alguna possible absència tan breu com sigui possible, i per prometre un retorn tan immediat com sigui factible. Deu ser aquesta imminència la que em fa sentir una mica malencòlic, com ja em sentís l'altre dia quan vaig cometre la lleugeresa d'afirmar que perdria unes eleccions a les quals ni tan sols tinc dret a participar. Demano excuses, perquè aquesta no és manera de mirar l'horitzó. A més d'una certa malenconia, potser derivada d'aquesta primavera de sol als matins i riuats a les tardes, el dia de Sant Jordi també em produeix una certa nostàlgia. Nostàlgia literària, esclar, i no sé si mai podré satisfer-la, enmig de tantíssima competència i tanta entropia. Descartada per motius de seny la transmutació de literat (que no sóc) en candidat (que no voldria ser), l'única opció que em queda és l'anonimat de comprador de llibres i, si la butxaca hi arriba, d'alguna rosa que espero que no serà rebutjada. Potser em decidiré per apadrinar alguna paraula en declivi (n'hi ha tantes!) i em dedicaré a aprendre el nou llenguatge sensiblement autoritzat pel nou diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans. Els nous mots acceptats em faran passar la malenconia primaveral, m'ajudaran a passar les obligades reparacions i, possiblement, em faran sentir la mar de *progre*. Que llegui molts llibres bons i que la resta de la primavera sigui de color de rosa. Que visqui el dia de Sant Jordi, i que els dracs esdevinguin cendra i oblit.

LA CRISI DEL MERCAT CAPITALISTA

Teresa Pàmies

Escriptora

Tots en l'atzucac

L'any 1888 fou creada la multinacional Eastman Kodak, present arreu del món en l'àmbit de la fotografia, però el senyor Antonio Pérez, un gal·lec de 61 anys a qui Kodak confià el “*reajuste*” de les seves 500 empreses als Estats Units, no fa volar coloms. A finals d'enguany s'hauran desempallegat de 50.000 dels 90.000 emple-

ats. El tècnic en “*reajustes empresariales*” resumí la seva experiència en una frase: “*O cambiamos, o Kodak deja de existir*”, i organitzà el “*cambio*” a la manera de Lampedusa: canviar quelcom perquè tot segueixi igual. Aquesta fórmula ja no és viable en un món capitalista que es mou enredat en el caos que

ha creat en un context polític i social que ja no controla, amb un sistema de producció i distribució submergides que ofereix a cada cantonada els productes d'ús corrent, terror del petit i mitjà comerç a Catalunya. També la banca practica la fórmula atípica, compra a fabricants endeutats articles d'ús domèstic o de lleu-

re com a regal a la clientela potencial que ingressi una quantitat important a termini fix, en paga rèdits irrisionis i guanya els diners destinats a hipoteques atuidores. Tanta martingala no és típica del capitalisme clàssic sinó de la crisi de superproducció que el mercat no pot absorbir, crisis que, segons el marxisme, només

es resolien amb guerres. Parlant dels resultats del “*reajuste*”, el senyor Pérez digué que els ha sortit massa car. Però el senyor Pérez confia en la “*devoción a la marca*” dels seus treballadors. Tal com es presenta el futur, caldrà inventar fórmules més factibles per sortir de l'atzucac en què ens trobem tots.

Ajuntament rep 4.000 visites fins a migdia en jornada portes obertes

Barcelona, 23 abr. (EFE).- L'ajuntament de Barcelona celebra avui una jornada de portes obertes amb motiu del dia de Sant Jordi i ha rebut ja, fins a les 14.00 hores, un total de 4.137 visites.

En declaracions a Efe, el responsable de participació ciutadana de l'ajuntament, Manuel Campillo, ha subratllat la "plena normalitat" d'una jornada "molt animada i amb molta afluència", que permet als visitants recórrer les sales més emblemàtiques del consistori, com el Saló de Cent.

Campillo ha afegit que les visites corresponen a gent molt variada, des d'escoles fins a gent gran, passant per grups de turistes o joves.

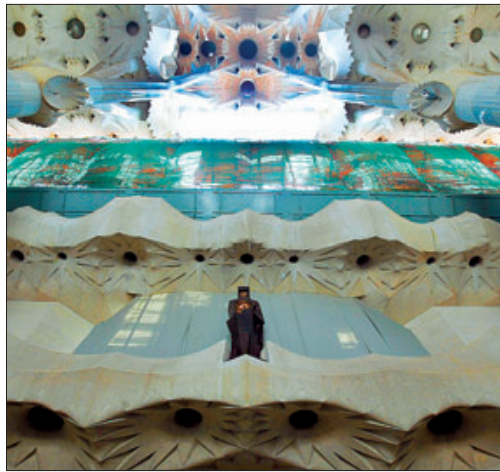
D'una altra banda, també avui se celebra una jornada de portes obertes en **l'Institut d'Estudis Catalans (IEC)** i, segons que ha informat l'entitat, fins a les 13.00 hores s'havien registrat prop de mil visites en tan sols tres hores, coincidint a més amb l'any del primer centenari de la institució.

L'IEC acollirà també aquesta tarda la celebració en directe del programa L'Oracle, de Catalunya Ràdio, i tancarà la jornada festiva de Sant Jordi amb un concert de solistes especialistes en tenora -instrument de vent usat en les cobles de sardanes-. EFE

Puertas abiertas. También celebran jornadas de puertas abiertas el Palacio de la Virreina (Rambla, 99); el Palacio Moja (Portaferrissa, 1), que ha habilitado en su vestíbulo un espacio para la lectura y el *bookcrossing*, y el Institut d'Estudis Catalans, que cerrará la jornada con un concierto en el que presentarán la nueva tenora (19.00 horas).

La festa dels lectors ▶ Actes institucionals

Pàgines 2 a 6 <<<>>

RICARD CUGAT

UN ALTRE SUBIRACHS A LA SAGRADA FAMÍLIA

Barcelona o Una fosca figura de tres metres d'altura, amb capa, escut i espasa, donarà la benvinguda als visitants de la Sagrada Família quan, en un futur llunyà, quedi oberta la porta principal d'accés del carrer de Mallorca. És un Sant Jordi de bronze, obra de Josep Maria Subirachs, que des d'ahir està a la vista sobre el balcó que separarà l'atri i la nau central. El projecte de Gaudí ja preveia per a aquest lloc preferent la presència del patró de Catalunya. Encara que, a jutjar per altres sant Jordi en obres de l'arquitecte, aquest l'hauria representat amb drac i llança, elements absents en l'obra de Subirachs. E.A.

El plaer de la lectura

L'audiovisual no ha de desplaçar el llibre

JOSÉ
Montilla
PRESIDENT DE
LA GENERALITAT

Catalunya celebra oficialment, des del segle XV, la diada de Sant Jordi. I més enllà dels mites i llegendes que ens parlen de dracs, cavallers i princeses, ja fa molts anys que aquesta festa ha esdevingut la celebració de l'amor i la cultura, simbolitzats en la rosa i el llibre, perquè els ciutadans i ciutadanes de Catalunya gaudeixen de la diada de Sant Jordi cultivant l'amistat i el coneixement que ens fa millors com a poble. Al llarg del darrer segle, periòdicament s'han associat a la festa de Sant Jordi elements de celebració o reivindicació cultural o política; un fet prou comprensible en una societat oberta i plural com la nostra, amb una cultura i una llengua que han hagut de madurar per sobreviure i guanyar-se el seu lloc en el món global.

Del Sant Jordi d'aquest 2007 m'agradaria remarcar tres fets, que reforcen –i en certa manera també transcendeixen– la seva vocació. En primer lloc voldria assenyalar que enguany la diada de Sant Jordi coincideix amb una fita molt remarcable en relació amb la llengua catalana: la publicació d'una nova edició del *Diccionari de la Llengua Catalana* de l'IEC. La nostra acadèmia ha culminat, l'any en què se celebra el seu centenari, un esforç ingent per posar al dia una eina bàsica per a l'ús i el coneixement de la llengua catalana.

En segon lloc vull recordar que els editors i autors catalans arriben al Sant Jordi 2007 amb totes les seves últimes novetats, però, al mateix temps, amb una mirada posada en un altre esdeveniment: d'aquí a uns mesos, l'octubre vinent, la literatura catalana i la nostra cultura en general tenen una cita a la Fira del Llibre de Frankfurt. Estic convençut que, amb el programa que ha coordinat l'Insti-

tut Ramon Llull, la nostra cultura sabrà treure el màxim profit del privilegi de ser convidada a la principal fira del llibre que se celebra a tot Europa i que té un ressò extraordinari a nivell mundial.

En tercer lloc voldria remarcar que, sense una resposta activa de la ciutadania, allò que fa inigualable la festa de Sant Jordi perdria bona part del seu sentit. Roses i llibres, avui, són els protagonistes, però allò que la rosa i el llibre impliquen hauria de formar part del nostre quefer diari i del nostre tarannà tot l'any.

El nostre Govern s'ha compromès a introduir estratègies que mantinguin i millorin el prestigi del llibre i que eduquin en el plaer de la lectura. Però no és solament als centres educatius on es forgen els futurs lectors i lectores, és també l'entorn familiar i social el

La nostra cultura sabrà treure el màxim profit de la fira de Frankfurt

que hi convida. Nosaltres, tota la societat som responsables de donar a conèixer, amb la pràctica, aquest privilegi de llegir per il·lustrar-nos, però sobretot recrear el nostre imaginari gaudint dels poemes, textos i relats dels nostres creadors literaris.

Per això m'agradaria que el Sant Jordi anés incorporant una presència més gran del plaer per la lectura, sobretot en un moment en què la cultura audiovisual i les noves tecnologies estan monopolitzant l'atenció i la dedicació del jovent del país. Una atenció i una dedicació que treu importància a gaudir d'una bona lectura. És en aquest sentit que aquest any hem volgut programar, amb voluntat de permanència, una activitat literària que reunirà una sèrie de veus ben conegudes del món de les arts llegint en veu alta fragments d'obres escollides dels nostres preats autors catalans de tal manera que puguem il·lustrar els nostres desitjos gaudint amb l'exemple. ■

Montilla despolititza la celebració de la festivitats

► **Suprimeix el missatge institucional instaurat per Maragall**

JOSEP TORDERA
BARCELONA

José Montilla viurà la seva primera diada de Sant Jordi com a president de la Generalitat d'una manera molt diferent de com ho feia el seu antecessor en el càrrec, Pasqual Maragall. Montilla vol despolititzar la jornada i per això la seva última decisió ha estat la de suprimir el missatge institucional que havia instaurat Maragall. Així mateix, el president assistirà a la missa que se celebra a pri-

mera hora del matí al Palau de la Generalitat, un costum iniciat per Jordi Pujol i interromput per Maragall, que només va assistir-hi en el primer any de mandat.

SENSE DECLARACIONS // En el tradicional esmorzar de la diada de Sant Jordi, que sota la presidència de Pujol se celebrava al Palau de la Generalitat, els polítics acostumaven a atendre de manera informal els periodistes. El costum es va mantenir quan Maragall va decidir traslladar l'escenari de la celebració al Palau de Pedralbes i fins i tot es va arribar a l'extrem de muntar un escenari per a les emissores de ràdio i televisió en què compareixien els representants dels partits per fer-hi declaracions. Aquest any, a més a més de suprimir

el missatge institucional del president, Montilla, durant l'esmorzar, té previst no fer declaracions a la premsa.

El president regalarà als convidats a l'esmorzar –entre 4.500 i 5.000 persones– el llibre *Fragments de la primera història d'Esther* de Salvador Espriu. Montilla, que abans de l'acte de Pedralbes es reunirà amb el Gremi de Llibreters, participarà a primera hora de la tarda en una lectura pública d'autors catalans, que tindrà lloc a la plaça de Sant Jaume. El president de la Generalitat llegirà un fragment de *Viatges i flors* de Mercè Rodoreda. Després, passejarà per la Rambla amb la vicepresidenta, Maria Teresa Fernández de la Vega, i assistirà a l'entrega del premi Terenci Moix. ■

Del 17 de abril al 1 de mayo

MOLL DE BOSCH I ALCINA DISPENSARIO

(entre muelle de Bosch i Alcina y el muelle de España)

BARCELONA

902 90 30 90 · marinador.com

Oropesa del Mar · Cabanes · CASTELLÓN

El dia dels lectors ▶ Les firmes dels autors

Pàgines 2 a 5 <<<>>

ESTEBAN MARTÍN / ANDREU CARRANZA La Casa del Llibre (12 h), El Corte Inglés (ECI) plaça de Catalunya (13), ECI Diagonal (17), Fnac L'illa (19).
JOAN ANTONI MARTÍN PINOL La Central (11 h), Fnac El Triangle (12 h), ECI Portal de l'Àngel (13 h), Catalunya (18 h), La Casa del Llibre (19).
MANUEL MARTÍN Abacus Lleida (18).
GABI MARTÍNEZ Fnac L'illa (11), Maite (12), ECI Francese Macià (13 h), La Central (17 h), Vips (18 h), Alibri (19).
PILAR MATAS Abacus Lleida (19 h).
MATXICO Abacus Lleida (19 h).
LORENZO DE' MEDICI Catalunya (11 h), Fnac El Triangle (12 h), ECI Francese Macià (13), ECI Portal de l'Àngel (17), ECI plaça de Catalunya (18 h).
RICARDO MENÉNDEZ SALMÓN Laie (11 h), Fnac El Triangle (12 i 19 h), Vips (13), Alibri (17), Catalunya (18), La Central (19), La Casa del Llibre (20).
JAUME MESTRES La Pleta (17 h), Altair (18,30 h).
HERNÁN MIGOYA Catalunya (17 h), Fnac L'illa (19 h).
JUAN JOSÉ MILLÁS Catalunya (11 h), Vips (12 h), La Casa del Llibre (13 h), La Central (16 h), Fnac El Triangle (17 h), Alibri (18 h), Maite (19 h).
FRANCESC MIRALLES ECI Diagonal (11), Fnac L'illa (11 h), Fnac El Triangle (13), Abacus Rambla de Catalunya (16), Catalunya (17), La Casa del Llibre (18), ECI plaça de Catalunya (19 h).
ASHA MIRO ECI Portal de l'Àngel (11 h), Fnac El Triangle (12), Catalunya (13), Fnac L'illa (17), ECI Diagonal (17), ECI F. Macià (18), Maite (19).
JORDI MOLIST Fnac El Triangle (11 h), ECI plaça de Catalunya (12 h), La Casa del Llibre (13 h), Catalunya (17 h), Vips (18 h), ECI Diagonal (19 h), Fnac L'illa (20 h).
IMMA MONSÓ La Casa del Llibre (11 h), Fnac El Triangle (13 h), La Central (12 h), Pròleg (17 h), Laie (18 h), Abacus plaça de Catalunya (19 h).
QUIM MONZO Ona (17 h).
JOSEP M. MORELL Abacus Lleida (11,30 h).
ENRIQUE MORIEL (F. GONZÁLEZ LEDESMA) Fnac El Triangle (11 h), ECI Portal de l'Àngel (12), Vips (13 h), Fnac L'illa (17), ECI Diagonal (18), ECI Francese Macià (19), Catalunya (20 h).
ENRIQUE MURILLO Catalunya (11 h), Abacus plaça de Catalunya (12 h), Alibri (18 h).
JOAQUIM NADAL Llibreria 22 de Girona (11 h).
RAFA NADAL / JAUME PUJOL-GALCERÁN ECI Diagonal (19 h).
JULIA NAVARRO ECI Portal de l'Àngel (11 h), Vips (12 h), La Casa del Llibre (13 h), Fnac L'illa (17 h), ECI Diagonal (19 h).
MARIA ANTÓNIA OLIVER ECI Diagonal (12 h), Fnac L'illa (13 h), La Central (16 h), Proa (17 h), Laie (18 h), Abacus Rambla de Catalunya (19 h).
ARCADI OLIVERES Estand Abacus rambla de Catalunya (11 h), Alibri (11 h), La Central (12 h), estand de Proa (13 h), Fnac El Triangle (17 h), Catalunya (18 h), Ona (20 h).

ADA PARELLADA Abacus plaça de Catalunya (11 h), Catalunya (12 h), Alibri (13 h), Proa (16 h), ECI Portal de l'Àngel (17), Laie (18 h), Fnac El Triangle (19 h).
SENEL PAZ Catalunya (11), ECI F. Macià (13), ECI Portal de l'Àngel (17).
CARLOS PERAMO Abacus plaça de Catalunya (12), Catalunya (16), Alibri (18).
EMILIO PÉREZ DE ROZAS/ MARCOS LÓPEZ / JOAN DOMENECH ECI Francese Macià (13 h).
CRISTINA PERI ROSSI Pròleg (13 h).
JOSEP PERNAU Alibri (12 h), Maite (13 h), ECI Portal de l'Àngel (19 h).

ALMUDENA GRANDES
L'autora d'«El corazón helado» serà a El Corte Inglés (ECI) de plaça Catalunya (11.00 h), La Central (12.00 h), Laie (13.00 h), ECI Diagonal (17.00 h), Fnac L'illa (18.00 h), Catalunya (19.00 h) i Casa del Llibre (20.00 h).

ALFRED PICÓ Proa (11 h), Catalunya (12 h), Maite (13 h), Fnac L'illa (17 h), ECI Francese Macià (18 h), Alibri (19 h).
JOSEP PIERA La Central (19 h).
JOAQUIM PIJOAN ECI plaça de Catalunya (11 h), Laie (12 h), Catalunya (13 h), La Central (16 h), La Casa del Llibre (17 h), Proa (18 h), estand Abacus Rambla de Catalunya (19 h).
ÁLVARO POMBO La Casa del Llibre (11 h), ECI plaça de Catalunya (12 h), Fnac El Triangle (13 h).
AGUSTÍ PONS La Central (11 h), Ona (12 h), Proa (13 h).
QUIMI PORTET ECI plaça de Catalunya (12 h), Catalunya (13), Alibri (16 h), Abacus Rambla de Catalunya (17), Fnac El Triangle (18), La Casa del Llibre (20).
ISMAEL PRADOS ECI Portal de l'Àngel (11 h), Fnac L'illa (12 h), ECI Diagonal (13 h), Fnac El Triangle (17), Abacus plaça de Catalunya (18 h), Catalunya (19 h).
JOAN DE DÉU PRATS Catalunya (11 h), Ona (20 h).
NATVEL PRECIADO ECI plaça de Catalunya (11 h), Catalunya (12 h), La Casa del Llibre (13 h), ECI Diagonal (17 h), Fnac L'illa (18 h), ECI F. Macià (19 h).
PAUL PRESTON Alibri (12 h), La Central (12 h), Catalunya (16 h), Laie (17 h), La Casa del Llibre (18 h), Proa (19 h).
JOAN PUIGERCÓS / GISELA PAIRO ECI plaça de Catalunya (17 h).

EDUARD PUNSET La Casa del Llibre (11), La Central (12), ECI Portal de l'Àngel (13), Abacus Rambla de Catalunya (18), Excellence (19), Catalunya (20).
MARIONA QUADRADA Plaça del Mercadal de Reus (12 h).
CARLES QUILEZ Negra y Criminal (13 h).
FERRAN RANÉ Ona (16 h), La Central (18 h), ECI Francese Macià (19 h).
REMEI RIBAS 'L'ÀVIA RÈMIE' Proa (17 h), La Casa del Llibre (18 h), Ona (20 h).
JAUME RIBERA Negra y Criminal (13).
JAUME RIBERA / ANDREU MARTÍN Proa (13 h).
CARME RIERA Proa (16 h), Fnac L'illa (17 h).
MANUEL RIVAS Laie (11 h), ECI plaça de Catalunya (12 h), Fnac L'illa (17 h), estand Abacus Rambla de Catalunya (18 h), Alibri (18 h).
MARIA CARMÉ ROCA ECI Portal de l'Àngel (11 h), Fnac El Triangle (12 h), Catalunya (13 h), ECI Diagonal (17 h), La Central (19 h).
MARIA MERCÈ ROCA Llibreria 22 de Girona (11 h).
XAVIER ROCA-FERRER ECI Portal de l'Àngel (12 h).
PEPE RODRÍGUEZ ECI de Can Dragó (11 h), Hipercor Meridiana (12 h), Fnac L'illa (17 h), Catalunya (18 h), ECI plaça de Catalunya (19 h), Vips (20 h).
ENRIQUE ROJAS ECI Diagonal (11 h), Fnac L'illa (12 h), ECI Portal de l'Àngel (17 h), Catalunya (18 h), Excellence (19 h), Vips (20 h).
LUIS ROJAS MARCOS ECI Francese Macià (11 h), Fnac L'illa (12 h), ECI Diagonal (13 h), ECI plaça de Catalunya (17 h), Excellence (18 h), La Casa del Llibre (19 h), Catalunya (20 h).
SANTIAGO RONCAGLIOLO ECI Diagonal (11 h), Fnac L'illa (12 h), estand Abacus Rambla de Catalunya (13 h), ECI Portal de l'Àngel (17 h), Vips (18 h).
SANDRO ROSELL La Casa del Llibre (12 h).
BRU ROVIRA Estand d'Amnistia Internacional (18 h).
PERE ROVIRA Catalunya (12 h), Alibri (13 h), La Central (16 h), Proa (18 h), Abacus Rambla de Catalunya (19 h).
JUANJO SÁEZ Fnac L'illa (11 h), La Central (13 h), Vips (17 h), Laie (18 h), La Casa del Llibre (19 h).
GUILLEM SALA Proa (12 h), Catalunya (13), Alibri (16), La Central (17 h), Ona (18), Abacus Rambla de Catalunya (19).
JOANA SALABERT ECI Portal de l'Àngel (11 h), Fnac L'illa (13 h).
JOSÉ M. SANCHÓN Le Boudoir (19,30).
CARE SANTOS ECI plaça de Catalunya (11 h), Catalunya (12 h), La Casa del Llibre (13 h), ECI Diagonal (17 h), Fnac L'illa (18 h), ECI Francese Macià (19 h).
SIMON SCARROW La Casa del Llibre (12 h), ECI Portal de l'Àngel (17 h), Fnac El Triangle (18 h).
PILAR SENPAU Estand Abacus plaça de Catalunya (13 h), Proa (16 h), La Casa del Llibre (17), Catalunya (18 h), Fnac El Triangle (19 h), Fnac L'illa (20 h).
CARLES SENTÍS Fnac El Triangle (12 h), Catalunya (13), La Central (18 h), Proa (19 h).

SEBASTIÀ SERRANO ECI plaça de Catalunya (11 h), Fnac El Triangle (12), ECI Portal de l'Àngel (13 h), Excellence (17), Ona (18), La Casa del Llibre (19 h), Catalunya (20 h).
ISABEL-CLARA SIMÓ ECI Portal de l'Àngel (11 h), La Casa del Llibre (12 h), Fnac El Triangle (13 h), ECI Francese Macià (17 h), Fnac L'illa (18 h), estand Abacus Rambla de Catalunya (19 h).
TERESA SOLANA Pròleg (11 h), Catalunya (12), Negra y Criminal (13), Proa (16), Abacus Rambla de Catalunya (17), La Casa del Llibre (18 h), Ona (20 h).

SERGI PÀMIES
L'autor dels relats de «Si menges una limona sense fer ganayotes» firmarà exemplars a la Fnac L'illa (12.00 hores), El Corte Inglés Diagonal (13.00 hores), Ona (17.00 hores) i La Central (18.00 hores).

SILVIA TORTOSA ECI de Can Dragó (11 h), Hipercor Meridiana (12 h).
FERNANDO TRIAS DE BES ECI Diagonal (11 h), Fnac L'illa (12 h), Maite (13), La Central (17), ECI plaça de Catalunya (18), La Casa del Llibre (19 h).
MONTSERRAT TURA ECI plaça de Catalunya (17 h), ECI Portal de l'Àngel (18 h).
JIL VAN EYLE Catalunya (11 h), Excellence (12 h), Vips (13 h), La Casa del Llibre (17 h), Fnac El Triangle (18 h), Abacus plaça de Catalunya (19 h).
RAFAEL VALLBONA Catalunya (12 h), Proa (13 h), Ona (18 h).
PAU VIDAL La Central (16 h), Vips (17 h), Proa (18), La Casa del Llibre (19 h).
ENRIQUE VILA-MATAS Alibri (13 h), La Central (18 h).
OLGA VILLAMIDE ECI Francese Macià (13 h).
VICENÇ VILLATORO Fnac L'illa (11 h), ECI Diagonal (12 h), ECI Francese Macià (13 h), Catalunya (16 h), Al-lots (17 h), Ona (18 h), La Central (19 h).
JORGE WAGENSBERG La Central (13 h), ECI Diagonal (17 h), Fnac L'illa (18 h), Catalunya (19 h).
MAURICIO WIESENTAL ECI Diagonal (12 h), Laie (17 h), Abacus Rambla de Catalunya (18 h).
PEDRO ZARRALUKI La Central (11 h), ECI Portal de l'Àngel (12 h), Laie (13 h), Alibri (17 h), Catalunya (18 h), Fnac El Triangle (19 h), Vips (20 h).

Les adreces

Abacus: rambla de Catalunya i plaça de Catalunya. **Abacus Giro:** carretera de Barcelona, 42. **Ab. Lleida:** rambla d'Aragó. **Alibri:** rambla de Catalunya / Gran Via. **Altair:** Gran Via, 616. **Amnistia Internacional:** estand passeig de Gràcia, 74. **Al-lots:** rambla de Catalunya / Consell de Cent. **Bar Pinotxo:** Rambla, 65. **Baibars:** Rambla, 125. **Bernat:** Buenos Aires, 6. **Catalonia:** passeig de Gràcia, 2 (ronda de Sant Pere i Casp). **Continuará:** Via Laietana, 29. **El Corte Inglés:** plaça de Catalunya, Portal de l'Àngel (19); plaça de Francese Macià. **Excellence:** Rambla de Catalunya, 25. **Fnac El Triangle:** plaça de Catalunya, 4. **Fnac L'illa:** Diagonal, 549. **Fundació Pere Ardiaca:** estand davant el Museu Marítim. **La Central:** rambla de Catalunya (Mallorca / Provença). **La Pleta:** Mallorca, 56. **Laie:** passeig de Gràcia (amb Casp i davant La Pedrera). **Le Boudoir:** Canuda, 21. **Llibreria 22, Llibreria i Llibreteria:** Rambla de la Libertat de Catalunya. **Maite:** Via Augusta, 64. **Museu Egipci:** estand rambla de Catalunya / Aragó. **Negra y Criminal:** Rambla / Boqueria. **Ona:** Gran Via, 654. **Proa:** rambla de Catalunya, 102. **Pròleg:** plaça Sant Jaume. **Universal:** ronda Sant Antoni, 9. **Vips:** rambla Catalunya, 7.

VUELA MÁS BARATO A IRLANDA

SHANNON
(Oeste de Irlanda)

DESDE

16,99€

FOR TRIPLETIC, TAXES INCLUIDAS

RYANAIR.com
VUELA MÁS BARATO

Tu propia Irlanda
Descúbrela en www.turismodelirlanda.com

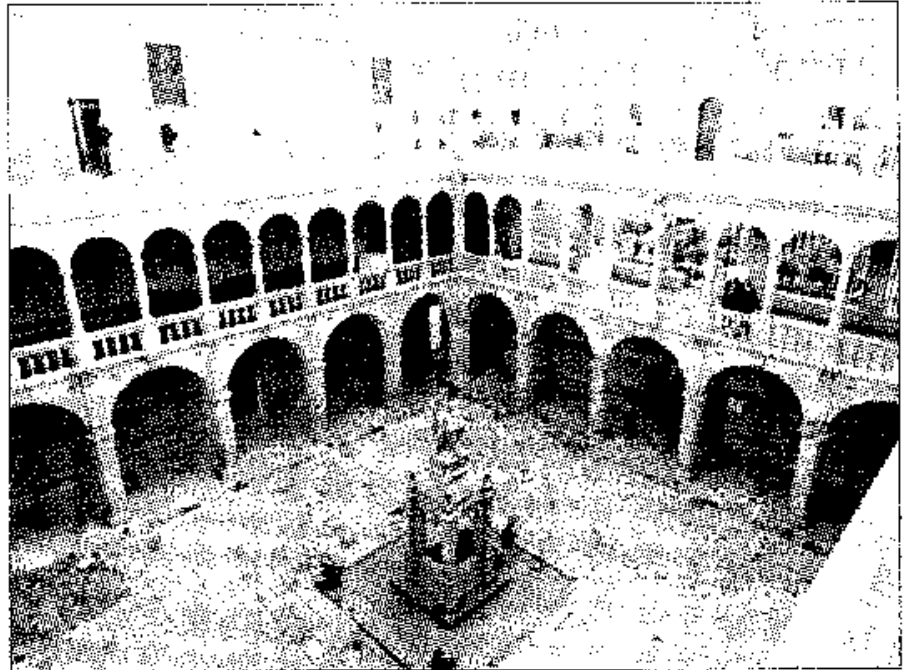
Reserva hasta el 22.03.07. Los términos y condiciones no son eludibles. Suplemento de 2,50€ por trayecto en tasas de gestión para billetes pagados con tarjeta de crédito. Salidas desde Girona.

Portes obertes a la Generalitat, l'IEC i la Biblioteca de Catalunya

El dia de Sant Jordi és el més adequat perquè diverses entitats que normalment tenen l'accés restringit permetin l'entrada lliure dels ciutadans a les seves dependències. Com el Palau de la Generalitat (plaça de Sant Jaume, s/n. De 10.30 a 20.00 h) i la Biblioteca de Catalunya (Hospital, 56. De 10.00 a 19.30 h).

Aquest centre celebra a més el seu centenari i ofereix un recorregut en què es podrà veure un audiovisual, una mostra d'adquisicions recents, llibres, fotos i una exposició sobre música.

Una altra entitat que celebra el

►► Vista aèria de l'IEC.

centenari és l'Institut d'Estudis Catalans (Carme, 47. De 10.00 a 19.00 h), que obre les portes i ofereix un concert de la Cobla Sant Jordi, Jaume Vilà i Jordi Campos, amb què presentarà la seva nova tenora. ≡

ARXIU

TEMA DEL DIA Pàgines 2 a 6

La festa dels lectors

► Famílies llegint en un dels múltiples espais de Món Llibre, el Sant Jordi infantil de Barcelona, ahir al CCCB.

UNA JORNADA CULTURAL I CIUTADANA

La Diada de Sant Jordi culmina cinc dies de fam de llibres

|| Els catalans van omplir les activitats de Món Llibre i el Saló del Còmic i van avançar les compres

|| Els llibreters esperen mantenir un any més les vendes de 20 milions d'euros en 24 hores

ERNEST ALÓS
BARCELONA

Hi ha ganes que Sant Jordi durí molt més que el dia d'avui. El Gremi de Llibreters, que defensa que la Diada es concentri únicament en el 23 d'abril, va instruir els seus associats perquè només traguessin els llibres al carrer i rebaixessin el preu un 10% aquest dilluns. Però l'activitat de les llibreríes, mentre han estat obertes, i l'afluència als actes culturals paral·lels d'aquest cap de setmana demostren que la força de la festivitat dona per a molt més que 24 hores. Les firmes de llibres, els regals de roses i les vendes per valor de 20 milions d'euros sí que s'hauran d'esperar fins avui.

El Sant Jordi infantil de Barcelona, Món Llibre, s'ha consolidat en la seva tercera edició, amb 20.000 visitants en dos dies, així com el nou pròleg de la Diada. Jordi Martí, gerent de l'Institut de Cultura, considera que no és necessari replantejar els espais i la programació (150 actes infantils relacionats amb el llibre al CCCB, el Macba i la plaça de Joan Cominades), que «han pogut absorbir la quantitat de famílies que hi han participat sense cues». Segons Martí,

ciutats de Catalunya i de la resta d'Espanya s'han interessat per «adoptar aquest model absolutament nou, respecte de les fires del llibre clàssiques, de promoure el llibre entre els nens».

LIBRERIES OBERTES # Les llibreríes ja van augmentar les vendes divendres i dissabte entre els seus clients habituals, amb descompte o sense. L'èxit d'afluència allà on també s'han mantingut obertes durant diumenge (localitats com Mataró, Sabadell o Granollers, o els quioscos-libreria de tot el país) també demostren que molts compradors s'estimen més evitar les aglomeracions del dia 23 d'abril.

L'avançament de dates del Saló del Còmic, a més a més d'impulsar un augment de visitants fins a la xifra de 100.000, també l'ha convertit en una alternativa per a les compres de llibres de Sant Jordi. Fonts de la fira van confirmar que els expositors van augmentar les seves vendes entre un 25% i un 50% i que els àlbums més venuts van ser els de tapa dura, més apropiats per regalar (més informació a la pàgina 68).

En tot cas, fins demà no es podrà intuir qui sortirà vencedor en la

competició de llibres mediàtics (surt destacats Buenafuente, Rubianaes o l'equip de Polònia) i a la lliga del best-seller històric (que es juga entre Ildefonso Falcones, per segon any

consecutiu, Martí Gironell i el seu *El Pont dels jueus*, Antonio Gala i els títols que abunden en els misteris de Barcelona (*La ciutat sense nom* i *La clau Gaudí*) i la relació entre els nazis

i Montserrat (*El Quart Reich* i *L'Abadia profanada*). En la divisió literària, Josep Maria Espinàs, Gabriel García Márquez, Almudena Grandes, Sergi Pàmies i el *Diccionari de la llengua catalana* de l'IEC figuren entre els més destacats.

La Diada també té el seu vessant internacional. La Maison de la Catalogne de París regalarà roses i inaugurarà una exposició sobre Lluís Llach, mentre l'Institut Ramon Llull distribuirà una guia de rutes literàries per Catalunya a Frankfurt i en els vols de Clickair que uneixen Barcelona amb aquesta ciutat.

Darrere del Sant Jordi públic, i del de les celebracions institucionals, també existeix el Sant Jordi editorial, amb actes com l'esmorzar dels autors firmants a l'Hotel Regina i els dinars i les festes nocturnes dels grans grups editorials que reuneixen autors i editors durant la pausa del migdia i un cop acabada la jornada. Ahir aquesta activitat ja va començar amb la festa del programa cultural de TVE a Sant Cugat, *Continuarà*, i la de la revista *Qué Leer*, que va entregar els premis dels seus lectors de l'any 2006 a Ildefonso Falcones per *L'església del mar* i Paul Auster per *Brooklyn Follies*. ■

Una rosa holandesa tenyida amb els colors de l'arc de sant Martí, la novetat

► Les floristeries catalanes exhibiran avui la *rainbow*, una rosa holandesa tenyida amb un sofisticat sistema de tints que dibuixa l'arc de Sant Martí sobre els pètals. Gairebé el doble de cara que la resta de les roses de la seva categoria, aquesta flor va arribar discretament a Catalunya per Sant Valentí, i avui desembarca en nombroses floristeries, que l'exhibeixen com a novetat. El sistema de tint és complex. La rosa, ja tallada, s'introdueix en recipients amb diferents tints que absorbeixen els colors per la tija, com si es tractés d'aigua, acolorint parcialment els pètals. El

procés dura unes 30 hores i aconsegueix, com a conseqüència col·lateral, que la flor mantingui la seva esplendor més temps. Encara que el preu d'aquesta rosa, entre 8 i 10 euros, segons l'ornamentació, feia dubtar ahir els compradors més avançats, la veritat és que la *rainbow* va despertar la curiositat de molts. I van ser pocs els que no van sucumbir a la temptació de tocar els pètals de colors amb els dits per comprovar si destenyien. Les floristeries tradicionals, però, es mantenen fidels a la rosa vermella de sempre. Garantia d'un bon amor per Sant Jordi. MAYKA NAVARRO

►10.00. Institut d'Estúdis Catalans, Carme, 47. Jornada de portes obertes de l'IEC.

Més enllà dels llibres i les roses

EL PUNT / Barcelona

A banda de roses i llibres, les entitats que participen en la diada de Sant Jordi ofereixen als vianants de Barcelona tot un seguit d'activitats per fer i disfrutar. La Plataforma per la Llengua i vint associacions de persones immigrades més celebren la diada amb un acte a la plaça de Catalunya que té com a objectiu promoure el català com a eina d'inclusió dels nous vinguts. Amb el lema *El català, la llengua comuna*, l'organització concep una jornada d'interrelació amb l'actuació, per exemple, dels grups Kavocheva, de Costa d'Ivori, i Milap, a qui acompanyaran poetes pakistanesos. El moment àlgid arribarà amb la pujada a l'escenari de Mònica Green, a les 19 hores. Posteriorment, llegirà el manifest.

Amb motiu de la commemoració del centenari, l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) obrirà «de bat a bat» les portes de totes les instal·lacions i dependències de la seu a Barcelona, a la Casa de Convalescència. A partir de les 10 del matí, es faran visites guiades per l'edifici, que inclouran una projecció d'un vídeo dels cent anys. El president de l'IEC, Salvador Giner, respondrà les preguntes dels assistents. De 15 a 16 hores, el programa *L'oracle*, de Catalunya Ràdio s'emetrà des de l'IEC. L'acadèmia conclourà la diada a les 19 hores amb la presentació de la nova tenora i el concert de Sant Jordi. Coincidint també amb el centenari de la seva fundació, la biblioteca de Catalunya oferirà una jornada de portes obertes especial, mostrarà des d'adquisicions recents a una selecció de llibres facsimil. Es podrà visitar el Museu del Llibre Frederic Marès i la sala Cervantina.

Les biblioteques pública de Catalunya obsequiaran els seus usuaris amb un llibre d'Isabel-Clara Simó. *Missatges a la biblioteca* és una obra escrita especialment per la diada. La narració tracta d'una història d'amor dos joves a través d'internet entre i amb la biblioteca com a tel·lè de fons. Per segon any consecutiu, la Fundació

ALGUNS AUTORS QUE AVUI FIRMARAN LLIBRES

Joaquim Pijoan

Sayonara Barcelona
11 h a 12 h El Corte Inglés, plaça Catalunya
12 h a 13 h Laie
13 h a 14 h Catalunya
16 h a 17 h La Central
17 h a 18 h La Casa del Llibre
18 h a 19 h Proa
19 h a 20 h Abacus, rambla Catalunya amb Còrsega

Marià Domínguez

El retorn de Voltaire
12 h a 13 h Laie
13 h a 14 h La Central
17 h a 18 h Proa
18 h a 19 h Catalunya

Gabriel Janer Manià

Tigres
11 h a 12 h El Corte Inglés, plaça Catalunya
12 h a 13 h Ona
13 h a 14 h FNAC Triangle
18 h a 19 h Laie

Imma Monsó

Un home de paraula
11 h a 12 h La Casa del Llibre
12 h a 13 h La Central
13 h a 14 h FNAC Triangle
17 h a 18 h Pròleg
18 h a 19 h Laie
19 h a 20 h Abacus, plaça Catalunya
20 h a 21 h Grup Muntanyes

Esteban Martín Andreu Carranza

La clau Gaudi
11 h a 12 h Llibreria Maite
12 h a 13 h La Casa del Llibre
13 h a 14 h El Corte Inglés, plaça Catalunya
17 h a 18 h El Corte Inglés, Diagonal
18 h a 19 h Laie (Pedrera)
19 h a 20 h FNAC Illa

Ildelfonso Falcones

L'església del Mar
11 h a 12 h La Casa del Llibre
12 h a 13 h Museu Egipci
13 h a 14 h Catalunya
17 h a 18 h Laie, passeig de Gràcia amb Casp
18 h a 19 h FNAC Triangle
19 h a 20 h El Corte Inglés, Portal de l'Àngel

Montserrat Rico

L'Abadia profanada
11 h a 12 h Maite Llibros
12 h a 13 h FNAC Illa
13 h a 14 h El Corte Inglés, Diagonal
17 h a 18 h El Corte Inglés, plaça Catalunya
18 h a 19 h FNAC Triangle

Francesc Miralles

El quart Reich
11 h a 12 h El Corte Inglés, Diagonal
12 h a 13 h FNAC Illa
13 h a 14 h FNAC Triangle
16 h a 17 h Abacus, rambla Catalunya amb Còrsega
17 h a 18 h Catalunya
18 h a 19 h La Casa del Llibre
19 h a 20 h El Corte Inglés, plaça Catalunya

Martí Gironell

El Pont dels jueus
11 h a 12 h VIP'S, rambla Catalunya
12 h a 13 h FNAC Triangle
13 h a 14 h Ona

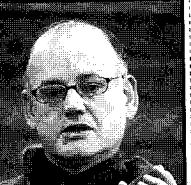
Paul Preston

Idealistes sota les bales
12 h a 13 h Alibri
13 h a 14 h La Central
16 h a 17 h Catalunya
17 h a 18 h Laie
18 h a 19 h La Casa del Llibre
19 h a 20 h Proa

Maria Antònia Oliver

Colors del mar
12 h a 13 h El Corte Inglés, Diagonal
13 h a 14 h FNAC Illa
16 h a 17 h La Central
17 h a 18 h Proa
18 h a 19 h Laie
19 h a 20 h Abacus, rambla

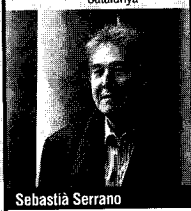

Lluís-Anton Baulenas

Àrea de servei
11 h a 12 h El Corte Inglés, plaça Catalunya
12 h a 13 h La Casa del Llibre
13 h a 14 h Laie
17 h a 18 h FNAC Triangle
18 h a 19 h Ona
19 h a 20 h Proa

Manuel Forcano

A fil d'espasa
11 h a 12 h Proa
12 h a 13 h La Central
13 h a 14 h Catalunya
17 h a 18 h FNAC Triangle
18 h a 19 h Ona
19 h a 20 h Abacus, plaça Catalunya

Sebastià Serrano

Els secrets de la felicitat
10 h a 11 h Hotel Regina
11 h a 12 h El Corte Inglés, plaça Catalunya
12 h a 13 h FNAC Triangle
13 h a 14 h El Corte Inglés, Portal de l'Àngel

Pau Vidal

Aigua bruta
16 h a 17 h La Central
17 h a 18 h VIP'S
18 h a 19 h Proa
19 h a 20 h La Casa del Llibre

Jordi Llompart

El cor sobre la sorra
12 h a 13 h FNAC Triangle
13 h a 14 h Abacus, rambla Catalunya amb Còrsega
17 h a 18 h La Casa del Llibre
18 h a 19 h El Corte Inglés, Portal de l'Àngel

Teresa Moure

Herba Mora
11 h a 12 h Laie
12 h a 13 h Pròleg
18 h a 19 h Alibri
18 h a 19 h La Central

Jordi Hereu i Oriol Bohigas

Converses a Barcelona. El plaer de viure a la ciutat
13 h a 14 h FNAC Triangle
17 h a 18 h La Casa del Llibre
18 h a 19 h El Corte Inglés, plaça Catalunya

Asha Miró, Anna Soler-Pont

Restes de sàndal
11 h a 12 h El Corte Inglés, Portal de l'Àngel
12 h a 13 h FNAC Triangle
13 h a 14 h Catalunya
17 h a 18 h El Corte Inglés, Diagonal
18 h a 19 h El Corte Inglés, Diagonal

Punteat, distribuirà 100.000 punts de llibres cadascun amb un codi que dona dret a un preu especial de 15 euros pel registre d'un domini.cat. Els punts es podran trobar en 500 llibreries de les ciutats on se celebra Sant Jordi.

La Fundació Vicent Ferrer més que pels llibres ha apostat per unes roses molt originals, fetes amb fulles de plàtans premsades per dones amb discapacitat dels tallers d'artesanía que l'entitat té a Anantapur. Amb el benefici de les vendes es contribuirà a la integració social

laboral d'aquestes dones. Les flors les trobareu a la paradeta 80 del passeig de Gràcia.

Igual que anys anteriors, l'entitat Amics de la Gent Gran farà una jornada solidària. En la campanya hi col·laboraran diferents personalitats del món de la política, l'espectacle, els mitjans de comunicació i l'esport. El punt de trobada serà el vestíbul del Teatre del Liceu. Uns 150 voluntaris i 360 estudiants també portaran llibres i roses a casa de les persones grans que estan soles.

93 573 81 91
Protecció passiva contra el foc
RECRESCUTS LLEUGERS AMB MORTER I PERLITA
www.bristol2000.com

BEEP
www.beep.es
REDDIS A3500+
Processor AMD Athlon™ 3400+ - 812 MB RAM - Disc dur 80 GB SATA - Gravadora DVD Dual Double Capa LightScribe - Lector de targetes de memòria - Total i tot el que s'aplica: 2 anys de garantia TOTAL - 3 O. FreeDOS
299 €
Només: 8,31 €/mes. Ho Avaluat
C/ Alcalde Vendrell, 5, baixos
08490 TORDERA - Tel./Fax 937 645 714

Sant Jordi.- Julia Navarro, Espinàs, Martí Gironell, Falcones y Pàmies, entre los autores más vendidos

'La sangre de los inocentes', de Julia Navarro, 'El pont dels jueus', de Martí Gironell, 'Si et menges una llimona sense fer ganyotes', de Sergi Pàmies, 'Relacions particulars', de Josep Maria Espinàs, y 'El secreto de la felicidad', de Sebastián Serrano, se han encaramado a los primeros puestos en un ranking provisional de ventas facilitado por el Gremi de LlibreTERS de Barcelona i Catalunya.

En ficción en lengua castellana, el libro más vendido ha sido 'La sangre de los inocentes', de Julia Navarro, seguido de 'La catedral del mar', de Ildefonso Falcones, 'La ciudad sin tiempo', de Enrique Moriel (seudónimo de Francisco González Ledesma), 'El pedestal de las estatuas', de Antonio Gala, y 'Cien años de soledad', de Gabriel García Márquez.

En castellano de no ficción, el más vendido ha sido 'El secreto de la felicidad', de Sebastián Serrano. Tras él, se han situado '20 pasos hacia delante', de Jorge Bucay, y 'El alma está en el cerebro', de Eduard Punset.

En catalán, en ficción se ha producido un empate entre 'El pont dels jueus', de Martí Gironell, y 'Si et menges una llimona sense fer ganyotes', de Sergi Pàmies. Tras ellos, se ha situado 'La clau Gaudí', de Andreu Carranza y Esteban Martín, 'El conte número tretze', de Diane Stterfield, 'L'església del mar', de Ildefonso Falcones, y 'La ciutat sense temps', de Enrique Moriel.

En no ficción, el libro más vendido ha sido 'Relacions particulars', de Josep Maria Espinàs, seguido de la segunda edición del 'Diccionari de **l'Institut d'Estudis Catalans**', 'El preu de ser catalans', de Patricia Gabancho, y 'Catalunya sota Espanya', de Alfons López Tena.

En el apartado de los libros mediáticos, según las mismas fuentes, se ha dado un empate entre 'El llibre mediàtic de Polònia' y 'Me'n vaig', de Pepe Rubianes.

Las previsiones apuntan a que Sant Jordi generará unas ventas de 21 millones de euros

Los profesionales coinciden en el éxito que tendrá el Diccionari de la Llengua Catalana

La tradicional celebración del día de Sant Jordi en Catalunya generó el año pasado una facturación de 19 millones de euros, lo que significa cerca de un millón de libros vendidos, si tomamos como precio medio de un libro 20 euros. Las editoriales, semanas antes, realizan sus apuestas literarias: entre los títulos favoritos destacan el Diccionari de la Llengua Catalana del Institut d'Estudis Cata-

lans; *El conte número tretze*, de Diane Setterfield; *La fortuna de Matilde Turpín*, de Álvaro Pombo; y *La bruja de Portobello*, de Paulo Coelho. Pág. 5

El año pasado se vendieron cerca de un millón de libros, a un precio medio de veinte euros

La Rambla de Barcelona es uno de los lugares de compra preferidos.

Durante varias semanas, los editores catalanes han publicitado sus títulos más vendidos. En Sant Jordi del año pasado se compraron 950.000 ejemplares de media.

Las apuestas de las editoriales para un día de libros y rosas

Escribe Teresa Ferreirós Criado

Un 23 de abril de hace 25 años, los libreros catalanes empezaron a montar expositores en las calles de Barcelona con los libros más exitosos del momento. La iniciativa coincidía con el día de celebración de la Diada de Sant Jordi, cuya oficialidad se remonta a finales del siglo XV. Siglos después, en 1930, se trasladaba el Día del Libro al 23 de abril, en conmemoración de la muerte de dos grandes escritores: William Shakespeare y Miguel de Cervantes.

Desde entonces, la festividad de Sant Jordi se ha convertido, según Imma Bellafont, presidenta del Gremi de Llibreters de Catalunya, en "un fenómeno enorme, una fiesta popular de identificación catalana". En 2006, el 23 de abril aportó a la caja de las librerías catalanas 19 millones de euros, cerca de un millón de libros vendidos, si tomamos como precio medio de un libro 20 euros. Las previsiones para este año son alcanzar los 21 millones de euros.

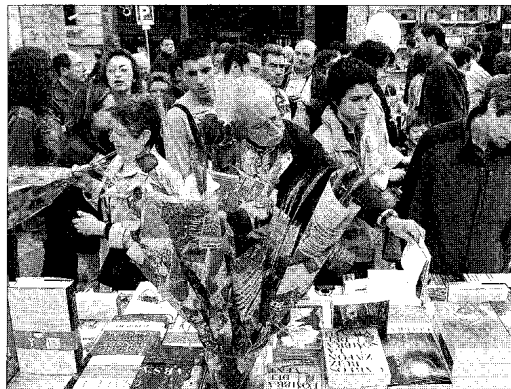
Estrategias

Las editoriales catalanas vienen realizando, desde hace ya varias semanas, intensas campañas de publicidad tradicional -inusuales en el sector-, con carteles de las novedades bibliográficas situados en las estaciones de metro, paradas de autobús e incluso en televisión. Las empresas afirman que no disponen de la cifra de presupuesto invertido en marketing para Sant Jordi. Entre otras estrategias que siguen las empresas del sector del libro destacan sus recomendaciones para esta fiesta: listas con los libros que han registrado ventas más altas

Los libreros esperan facturar hoy 21 millones de euros, un 10,5% más que en 2006

en los últimos meses. Las apuestas de los editores para un día como hoy son múltiples. A pesar de la gran variedad de títulos recomendados por los profesionales del mundo editorial, tanto Imma Bellafont como Félix Riera, director editorial de Grup 62, ponen nombre al que parece que será uno de los éxitos de hoy: el Diccionari de la Llengua Catalana (DIEC) del Institut d'Estudis Catalans, editado por Grup 62.

Bellafont explica que el DIEC es una edición renovada, que se identifica con el "espíritu" del día y que el ritmo de ventas que está manteniendo lo sitúa, desde hace unas semanas, en los primeros puestos de libros más vendidos. La nueva edición incluye 2.400 artículos más que la anterior, de 1995, más de 340 subentradadas nue-

Una imagen de las Ramblas el día de Sant Jordi de 2006. / Elena Ramon

Las sugerencias de los profesionales de la edición

Título	Autor	Precio (euros)	Año de edición	Editorial
Toda la vida	Ada Castells	18,5	2007	Edhasa
Catalunya sota Espanya	Àlfons López de Tena	15	2007	La Magrana (RBA)
La fortuna de Matilde Turpin	Álvaro Pombo	21,5	2007	Planeta
Un lugar llamado nada	Amy Tan	22,5	2007	Planeta
El pedestal de las estatuas	Antonio Gala	22	2007	Planeta
Rastros de sándalo	Asha Miró y Anna Soler Pont	19,5	2007	Planeta
Svein, el del caballo blanco	Bernard Cornwell	24	2007	Edhasa
Coco	Cristina Sánchez-Andrade	20	2007	RBA
El conte número tretze	Diane Setterfield	21,9	2007	Empúries (Grup 62)
L'ànima és el cervell	Eduard Punset	18,5	2007	Destino (Grup 62)
La catedral del mar	Ildefonso Falcones	19,9	2006	Grijalbo (RHM)
Un home de paraula	Imma Monsó	17	2006	La Magrana (RBA)
Nelson Mandela	Jack Lang	18	2007	Anagrama
Max Aub, novela	Javier Quiñones	24	2007	Edhasa
En busca de la edad de oro	Javier Sierra	17	2006	Grijalbo (RHM)
Llegendes de Barcelona	Joan de Déu Prats	19	2007	Publicacions de l'Abadia de Montserrat
El raptor de Gnoms	Jordi de Manuel	16	2007	La Magrana (RBA)
El caballero del templo	Jose Luis Corral	26,5	2006	Edhasa
Laura y Julio	Juan José Millás	17,5	2006	Seix Barral (Planeta)
La sangre de los inocentes	Julia Navarro	21,9	2007	Plaza & Janés (RHM)
Margen bruto	Laurent Quintreau	16	2007	El Aleph (Grup 62)
Cosmofobia	Lucía Etxebarria	20,5	2007	Destino (Grup 62)
Llévame contigo	M. J. Hyland	20	2007	Roca Editorial
Todo bajo el cielo	Matilde Asensi	21	2006	Planeta
El esnobismo de las golondrinas	Mauricio Wiesenthal	36	2007	Edhasa
Viajes por el Scriptorium	Paul Auster	16	2007	Anagrama
La bruja de Portobello	Paulo Coelho	18	2006	Planeta
El secreto del mal	Roberto Bolaño	16	2007	Anagrama
Sangre joven.	Simon Scarrow	37,5	2007	Edhasa
Napoleón vs. Wellington	Simon Scarrow	37,5	2007	Edhasa
El llibre mediàtic de Polònia	Toni Soler	22,5	2007	Columna (Grup 62)

Fuente: Elaboración propia

vas y 12.460 acepciones a mayores, además de 3.000 referencias de palabras normativizadas (bingo, mòdem, lifting y tsunami, entre otras). El Institut d'Estudis Catalans ha puesto en la calle 30.000 ejemplares.

Entre los géneros por los que apuestan las editoriales destaca la novela de ficción, tanto en catalán como en castellano. Bellafont afirma que el hecho de que el día de Sant Jordi no se compre mayo-

ritariamente en lengua catalana responde a una "incipiente despolitización de la lengua" y a que, socialmente, la literatura en catalán "está algo menospreciada". A pesar de que la literatura sigue siendo protagonista en este día, en los últimos años, según la presidenta del Gremi de Llibreters, el ensayo político "está tomando fuerza" en autores como Alfons López Tena, con su libro *Catalunya sota Espanya* (La Magrana-

RBA). Otros títulos de no ficción que salen de boca de casi todos son *La catedral del mar* (Grijalbo-Random House Mondadori), de Ildefonso Falcones -que ya fue el más vendido en Sant Jordi 2006-; *El conte número tretze* (Empúries - Grup 62), de Diane Setterfield; *La fortuna de Matilde Turpin* (Planeta), de Álvaro Pombo; y *La bruja de Portobello* (Planeta), de Paulo Coelho. La mayoría de ellos son libros mediáticos desde su salida al mercado.

La editorial barcelonesa Edhasa recomienda tres autores: Mauricio Wiesenthal, con *El esnobismo de las golondrinas*; Javier Quiñones, con *Max Aub, novela*; y Simon Scarrow, con *Sangre joven. Napoleón vs. Wellington*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat apuesta este año por *Llegendes de Barcelona*, de Joan de Déu Prats; y Anagrama recomienda, entre otros muchos títulos, *Viajes por el Scriptorium*, de Paul Auster.

En Japón, sobre todo en Tokio, los libreros también montan expositores en las calles

La tradición catalana, en la que las mujeres reciben una rosa y los hombres un libro, hace años que no se mantiene: tanto ellos como ellas regalan libros y flores a su pareja. Imma Bellafont asegura que, además, esta celebración no tiene edad: "Tanto jóvenes como mayores salen a la calle el 23 de abril y cada vez más padres llevan a sus hijos pequeños para inculcarles esta tradición".

Los expositores de la calle y las pequeñas y medianas librerías son los sitios de compra preferidos por los que celebran Sant Jordi. Bellafont afirma que "no es un día para entrar en el Fnac o en El Corte Inglés. La gente se queda en las calles paseando". Además, explica que las grandes superficies forman parte del Gremi de Llibreters y, normalmente, tienen su propio espacio en la calle.

A través de los mares

Esta festividad catalana también se ha visto afectada por la globalización. En muchas ciudades japonesas, pero sobre todo en Tokio, hace ya varios años que se celebra, el 23 de abril, *Sant Jordi's Day*. Según explica Shigeo Suzuki, profesora de Lengua y Literatura Japonesa en la Universitat Autònoma de Barcelona, es una fiesta "más comercial, no tan tradicional como en Catalunya" y también las librerías llevan sus productos a las calles. Parece ser que los japoneses prefieren la letra a las flores, ya que según Suzuki triunfan más los libros.

Montilla apuesta por fomentar el placer de la lectura ante el protagonismo de la cultura audiovisual

El presidente de la Generalitat, José Montilla, aboga por una mayor presencia del placer por la lectura, en un momento en que 'la cultura audiovisual y las nuevas tecnologías están monopolizando la atención y dedicación de la juventud del país'.

Montilla realiza estas afirmaciones en un artículo publicado hoy en 'El Periódico' recogido por Europa Press. El presidente catalán señala que 'el Govern se ha comprometido a introducir estrategias que mantengan y mejoren el prestigio del libro y que eduquen en el placer de la lectura'.

También afirma que el gusto por la lectura no sólo tiene que fomentarse en los centros educativos, sino que 'el entorno familiar y social' han de invitar a ello.

El líder socialista catalán destaca varios hechos que coinciden con la festividad de Sant Jordi, entre los que destaca la publicación de una nueva edición del 'Diccionari de la Llengua Catalana' del **Institut d'Estudis Catalans**.

Asimismo remarca la presencia de las últimas novedades de editores y autores catalanes que llegan al Sant Jordi con la mirada puesta en la Feria del Libro de Frankfurt del próximo octubre, así como una respuesta activa de la ciudadanía que hace 'inigualable la fiesta de Sant Jordi'.

25è Saló Internacional del Còmic

Pàgina 68 <<<

La fira tanca amb un rècord de 100.000 visites

Les editorials registren augments de vendes d'entre el 25% i el 50%

GEMMA TRAMULLAS
BARCELONA

Les xifres corroboren que la historieta viu un moment dolç a Catalunya. La 25a edició del Saló del Còmic va tancar ahir les portes amb un balanç rècord de 100.000 visitants, 5.000 més que l'any passat, i amb increments de vendes impressionants tant per a les grans editorials com per a les independents. «Ha vingut més gent i amb més ganes de comprar», va confirmar Carles Santamaria, director de la mostra.

Per a algunes empreses editores, l'increment de vendes ha estat de fins a un 50% respecte al 2006. Aquest és el cas d'Ediciones Sins Entido, de caràcter independent. El seu

director editorial, Jesús Moreno, atribueix principalment el fenomen al canvi de dates del Saló, que abans se celebrava al juny i aquest any ha estat abans de Sant Jordi. «Hi havia moments que això semblava Nadal», comentava ahir.

Altres editorials de dimensions més grans també han notat l'augment de compradors. En el cas de Glénat, s'han venut un 25% més d'àlbums que l'any passat: «És una bona notícia, perquè es trenca la tendència d'altres anys i s'equilibra una mica el desnivell entre el còmic europeu i el manga», van indicar fons de l'empresa. Norma Editorial també va registrar una forta tendència a l'alça de les vendes dels seus àlbums.

Aquestes dades confirmen l'èxit de l'aposta per la novel·la gràfica de caire polític. Precisament, Glénat presentava a la mostra el còmic *La cara oculta de Sarkozy*, una àcida biografia del candidat de la dreta a la presidència francesa (160.000 exem-

El públic va formar llargues cues per entrar al Saló durant els quatre dies que va durar la fira.

ELS MÉS VENUTS

Entre el cine i la mirada femenina

▶▶ 300 (*Norma*) i *Absolute Watchmen* (*Planeta*) estan entre els més venuts al costat de sorpreses com *Forgotten* (*Norma*), l'àlbum gòtic de la jove Cris Ortega, i *Mi madre era una mujer hermosa* (*Glénat*), de Karlien de Villiers.

▶▶ Aquest últim títol confirma l'auge d'un tipus de novel·la gràfica escrita per dones que se situa entre l'autobiografia i la crònica social. La pionera en aquest estil va ser la iraniana Marjane Satrapi amb *Persèpolis* (2002).

plars venuts al seu país). Una de les taules rodones més concorregudes de la fira va ser la que va reunir el guionista de *La cara oculta*, Richard Malka, i altres autors al voltant del tema de la política francesa vista a través dels còmics.

Segons fons del Saló, va triomfar més l'edició en tapa dura que el còmic de grapa, perquè el públic es va dedicar a comprar llibres de regal per a Sant Jordi. ≡

Dilluns, 23 d'abril d'11 a 20 h.
Vine a La Rambla del Raval!

St Jordi al Raval 2007

FIRA DE LIBRES, ROSES, ARTESANIA... I MOLT MÉS!

- Representació intercultural de la llegenda de Sant Jordi (11.30 h i 17.30 h)
- Ludoteca, biblioteca infantil i taller de roses de reciclatge (17 h)
- Titlitzos a càrrec del Grup Taller de Marionetes Pepe Otal (18 h)
- Exposició de llibres sobre el Raval (11 h a 20 h)
- Parada d'intercanvi de llibres (11 h a 20 h)
- Creació d'un conte col·lectiu a la Rambla del Raval (11 h a 20 h)

amb la participació de:
Arrels Centre Obert • Arrels Taller Ocupacional La Troballa • El Mirador de l'omnigra • Associació Punt d'Intercanvi • APIP • Ass. per a Joves TEB-Ravalnet • Ass. Sociocultural Ibn Barbuta • Atra Associació • Biblioteca Sant Pau-Santa Creu • Bori Jan Diques • Casa del llibre arabe • Casal Jove Calassanç • Casal dels Infants del Raval • C.M.G.G. Josep Trueta • C.M.G.G. Josep Tarradellas • Cederia • C.C. Orsanes • CIP Catalunya 81 • Centre de Serveis Socials Raval Nord-Projecció Cultural Erasme Jazer • C.O. Joan Salvador Gavina • Fundació Jolbert Piqueres • GORAB • Grup Taller de Marionetes de Pepe Otal • Llibreria La Roca de Foc • Llibra Sant Andreu • Observatori Permanent per a la Comunitat • Districte de Ciutat Vella • Papapicots • Setem • Societat Catalana de Medicina Familiar i Comunitària (CAMFIC) • Taller Escola "Vol i Bòlot" • Taller de gravat Mònica Negra • Voluntaris 2007.

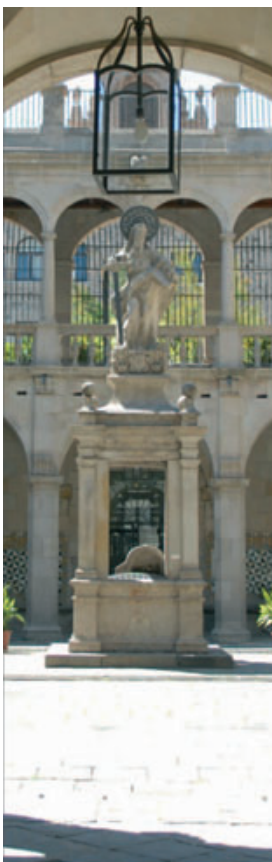
amb el suport de:

organitzat per:

col·labora:

Consulta el programa a www.totraval.org

BARCELONA
RAVAL

**Institut
d'Estudis
Catalans**

Avui,
diada de Sant Jordi,
l'IEC, l'Acadèmia catalana
de les ciències i les humanitats,
obre les seves portes al públic

Obert de bat a bat

Visites guiades

A partir de les 10:00 h.

La visita inclou la projecció d'un vídeo sobre l'IEC i l'atenció del president de l'Institut, Salvador Giner, a les preguntes dels assistents.

Parada de llibres i roses

Pati de l'IEC, durant tota la jornada.

Concert de presentació de la nova tenora*

A càrrec de Jaume Vilà, Jordi Campos i la Cobla Sant Jordi, dirigida per Xavier Pagès.
Pati de l'IEC, 19 h.

*Per assistir al concert, cal disposar d'invitació

Seu de l'IEC:

Carrer del Carme, 47, Barcelona

IECcentany19072007

www.iec.cat

Amb el suport de **el Periódico**

URBANISME

L'Hospitalet inaugura la gran plaça

L'Hospitalet de Llobregat va inaugurar ahir la plaça d'Europa, una zona verda de 33 hectàrees que permetrà cosir la trama urbana amb la zona comercial Gran Via, informa **Josep Ferrer**. Al voltant de la plaça, que és més gran que la de Catalunya de Barcelona, s'hi faran 28 gratacels i una dotzena d'edificis singulars. ■ PERE VIRGILI

LA NOTÍCIA DEL LECTOR

Sant Boi • Els veïns asseguren que és habitual que els vehicles municipals aparquin malament

Un cotxe municipal ignorant els vianants i els ciclistes que passen pel carrer Vidal i Barraquer de Sant Boi ■ AVUI

Li trauria algun punt del carnet a aquest cotxe?

Gemma Aguilera
SANT BOI DE LLOBREGAT

Sobre la vorera i el carril bici, però sense el paper groc de la multa al parabrisa que correspondria per aquesta doble infracció. El cotxe pertany a l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat.

L'Imma Tugas és una veïna de la zona i assegura que utilitzar aquest carril bici del carrer Cardenal Vidal i Barraquer és tota una odissea. "El carril té 50 metres i no té continuïtat. Quan arribes al final, has de baixar i arrossegar la bicicleta per la vorera estreta dels carrers a mà dreta o esquerra", explica.

A banda d'aquest problema, el que més molesta l'Imma és que s'hi poden trobar "obstacles com aquesta furgoneta, que obliguen els ciclistes i vianants a utilitzar l'espai reservat pels vehicles de motor". Segons Tugas, els estacionaments incorrectes es produeixen "en horari de matí, entre setmana, quan les cafeteries són obertes per esmorzar...". Per acabar de reblar el clau, tot just a 20 metres hi ha un garatge de pagament gestionat per

l'Ajuntament, circumstància que fa que aquesta lectora consideri que "la Guàrdia Urbana sempre fa els ulls grossos amb els cotxes que duen el logotip de l'Ajuntament". El consistori assegura que la infracció

La xifra

50

metres té el carril bici habilitat al carrer Cardenal Vidal i Barraquer de Sant Boi de Llobregat.

de la fotografia va ser una circumstància excepcional, ja que "la furgoneta treballava per a la Festa de la Carxofada i carregava material que hi havia al soterrani del parking, però era massa alt i no hi passava. Per això va estacionar uns minuts sobre la vorera". ■

barcelona@avui.cat

Aquesta informació ha estat elaborada gràcies a la trucada d'**Imma Tugas**, veïna de Sant Boi de Llobregat

Institut
d'Estudis
Catalans

Avui,
diada de Sant Jordi,
l'IEC, l'acadèmia catalana
de les ciències i les humanitats,
obre les seves portes al públic

Obert
de bat a bat

Visites guiades
A partir de les 10:00 h.

La visita inclou la projecció d'un vídeo sobre l'IEC i l'atenció del president de l'Institut, Salvador Giner, a les preguntes dels assistents.

Parada de llibres i roses
Pati de l'IEC, durant tota la jornada.

Concert de presentació de la nova tenora*
A càrrec de Jaume Vilà, Jordi Campos i la Cobla Sant Jordi, dirigida per Xavier Pagès. Pati de l'IEC, 19 h.

*Per assistir al concert, cal disposar d'invitació

Seu de l'IEC:
Carrer del Carme, 47. Barcelona

IEC centanys 19072007

www.iec.cat

Amb el suport de: **AVUI+**

SANT JORDI 2007 ► El encuentro entre el autor y su lector

Los caminos de la lectura

El Palau Moja cruza en una muestra la creación de libros y la de lectores

ROSA MARIA PIÑOL
Barcelona

El encuentro entre el libro y su lector, el momento mágico en que el escritor transmite su mensaje a su anónimo receptor, es fruto de un doble proceso: la laboriosa conversión de un manuscrito en volumen y la configuración del bagaje personal del lector y los factores que le llevan a elegir aquel libro concreto y no otro. Estos dos itinerarios se ilustran en la exposición *El món i un llibre: de l'escriptor al lector*, recién inaugurada en el Palau Moja de Barcelona.

Producida por la Institución de les Lletres Catalanes, la muestra cierra una trilogía que tuvo dos anteriores entregas dedicadas respectivamente a los escritores y a la lectura. En este caso se rehace la evolución de un libro desde su estadio mecanográfico hasta que llega a manos del lector. Un proceso en el que intervienen muchos agentes anónimos, desde editores, traductores y correctores hasta distribuidores, libreros y críticos. "Ilustramos el encuentro entre el libro y el lector, una reunión en la que confluyen las historias de ambos.

Una visitante de la muestra, ante las miradas de varios críticos

Y en ellas participan una serie de personas mediadoras, capaces de modificar o influir en aspectos del proceso", explica el librero Antonio Ramírez, comisario de la muestra junto con Núria Solsosa y Txuma Sánchez.

Destacan en el montaje un mural del ilustrador Arnal Ballester que mezcla referentes literarios (de Patufet a Kafka) con formas de difusión de libros (del bookcrossing al SMS de móvil); un videocollage de escenas de cine alusi-

vas a libros realizado por Andrés Hispano, y la reconstrucción, a base de objetos y libros, de la *biografía* lectora de tres lectores.●

EL MÓN I UN LLIBRE: DE L'ESCRIPTOR AL LECTOR

Barcelona. Palau Moja. Portaferriassa, 1. Tel. 93-316-27-40

Hasta el 23 de junio

LOS AUTORES FIRMAN SUS OBRAS

- **Tomás Alcoverro.** FT: 11-12 horas; CIPA: 13-14; LA: 16-17; CID: 19-20; FI: 20-21.
- **Matilde Asensi.** Abacus (rambla Catalunya): 11-12; FI: 12-13; CID: 13-14; CIG: 17-18; CIPA: 18-19; CL: 19-20.
- **Jordi Hereu y Oriol Bohigas.** FT: 13-14; CL: 17-18; CIG: 18-19.
- **Joana Bonet.** FI: 12-13; CID: 13-14; FT: 17-18; CAT: 18-19; CIPA: 19-20.
- **Andreu Buenafuente.** Carpa propia, plaza Universitat.
- **Màrius Carol.** CAT: 11-12; CL: 12-13; CID: 13-14; CIFM: 17-18; CIG: 18-19; FT: 19-20.

- **Josep M.ª Espinàs.** CL: 11-12; FT: 12-13; CAT: 13-14; ONA: 17-18; LC: 18-19; PE: 19-20; LA: 20-21.
- **Lucía Etxebarria.** CIPA: 11-12; CIG: 12-13; FT: 13-14; LA: 17-18; LC: 18-19; CL: 19-20; VIPS rambla Catalunya: 20-21.
- **Ildefonso Falcones.** CL: 11-12; Museo Egipcio: 12-13; CAT: 13-14; LA: 17-18; FT: 18-19; CIPA: 19-20.
- **Patricia Gabancho.** CL: 19-20; LA: 20-21.
- **Antonio Gala.** CAT: 11-12; CL: 12-13; CIG: 13-14; CIFM: 17-18; FI: 18-19; CID: 19-20.

- **Ian Gibson.** FT: 11-12; LC: 13-14; CAT: 17-18; VIPS: 18-19; LA: 19-20.
- **Roger de Gràcia.** FI: 11-12; CIG: 12-13; PE: 16-17; CIPA: 18-19; ONA: 19-20; LC: 20-21.
- **Almudena Grandes.** CIG: 11-12; LC: 12-13; LA: 13-14; CID: 17-18; FI: 18-19; CAT: 19-20; CL: 20-21.
- **G. Janer Manila.** CIG: 11-12; ONA: 12-13; FT: 13-14; Alibrí: 17-18; VIPS rambla Catalunya: 19-20.
- **Alfons López Tena.** CL: 11-12; FT: 12-13; Abacus rambla Catalunya: 13-14; PE: 17-18; ONA: 18-19; CAT: 19-20; LA: 20-21.
- **Imma Monsó.** CL: 11-12; LC: 12-13; FT: 13-14; PRO: 17-18; LA: 18-19; Abacus plaza de Catalunya: 19-20; Grup Muntanyes: 20-21.
- **Enrique Moriel** (Francisco González Ledesma). FT: 11-12; CL:

- PA: 12-13; VIPS rambla Catalunya: 13-14; FI: 17-18; CIG: 19-20; CAT: 20-21.
- **Julia Navarro.** CIPA: 11-12; VIPS (rambla Cat.) 12-13; CL: 13-14; FI: 17-18; CID: 19-20.
- **Polònia.** Carpa propia situada en paseo de Gràcia/Diagonal.
- **Álvaro Pombo.** CL: 11-12; CIG: 12-13; FT: 13-14.
- **Paul Preston.** Alibrí: 12-13; CL: 13-14; CAT: 16-17; LA: 17-18; CL: 18-19; PE: 19-20.
- **Eduard Punset.** CL: 11-12; LC: 12-13; CIPA: 13-14; DIS CLUB: 17-18; Abacus rambla Catalunya: 18-19; Excellence: 19-20; CAT: 20-21.
- **Sebastià Serrano.** CIG: 11-12; FT: 12-13; CIPA: 13-14; Excellence: 17-18; ONA: 18-19; CL: 19-20; CAT: 20-21.
- **Santiago Tarín.** Alibrí: 11-12; Alibrí: 12-13; LC: 13-14; FI: 18-19; CIG: 19-20.

Siglas de las librerías:

CL: Casa del Libro. CAT: Catalònia. CIG: El Corte Inglés pl. de Catalunya. CID: El Corte Inglés Diagonal. CIFM: El Corte Inglés F. Macià. CIPA: El Corte Inglés Portal de l'Àngel. FI: Fnac Illa Diagonal. FT: Fnac Triangle. LC: La Central. LA: Laie. ONA: Ona LLibres. PE: Proa Espais. PRO: Pròleg. VIPS: Vips.

ORIOL PI DE CABANYES

El coronel Macià

De la docena y media de películas que suelen estrenarse cada viernes en Barcelona, la casi totalidad de ellas desaparece de las salas de exhibición a la semana siguiente. No duran en pantalla. Salvo cuando obtienen ya de entrada un éxito de taquilla, muy a menudo inducido por las expectativas creadas por una promoción de gran presupuesto. Pero a las películas que no vienen de Hollywood les es difícil mantenerse hasta captar el interés del espectador. Muchas veces, cuando empieza a funcionar el boca a oreja la película ya no está en cartelera.

Hago esta previa porque creo que nos convendría a todos apoyar más a los creadores de aquí. Comprar preferentemente productos de cercanía es la mejor manera de solidarizarse con la creatividad y con la industria local. Y esto vale tanto para los libros de autor vivo y de referentes de proximidad como para las obras artísticas, de teatro o de cine hechas en casa. Como consumidores de productos culturales también tenemos nuestra parte de responsabilidad en cómo se va configurando el mercado, si no queremos que sea sólo un mercado de importación totalmente subsidiario de los intereses de las grandes multinacionales.

Así que vayan a ver en seguida que puedan *El coronel Macià*, el último largometraje de Josep Maria Forn, que ya demostró su buen hacer no sólo en *La piel quemada*, sobre la inmigración, sino también en *Companyys. Procés a Catalunya*. Forn es un director que se interesa por lo cercano y que no elude nunca la realidad y sus problemas de fondo. Y que realiza películas como ésta a partir de haberse hecho preguntas sobre la actualidad. Porque, a pesar de que *El coronel Macià* nos explique una historia aparentemente del pasado, está aludiendo a una cuestión muy del presente. Y es de la si es posible ser catalán con conciencia diferencial sin ser español de segunda.

Macià creyó hasta un momento dado que ser catalán, militar de profesión, y sentirse español como el que más era perfectamente compatible. Pero el asalto de parte de la guarnición de Barcelona contra *Cu-cut!* y la redacción de *La Veu de Catalunya*, una agresión de connotaciones catalanofóbicas que no tuvo consecuencias disciplina-

TENEMOS

nuestra parte de responsabilidad en cómo se configura el mercado

rias, le situó en una disyuntiva que vino a marcar su evolución personal y su compromiso político. Obligado a escoger entre su continuidad como oficial de carrera y su condición de diputado electo por la coalición

Solidaritat Catalana (que aglutinó todo el descontento por una interpretación de España estructuralmente separadora), Francesc Macià, muy a su pesar, tuvo que dejar el ejército cuando llevaba en él treinta y dos años de servicio. Y su caso tiene mucho de caso Dreyfus.

Francesc Macià nació y vivió en Vilanova i la Geltrú hasta los quince años. Su vocación militar creció bajo el mito del general Prim y viendo las oscilaciones de la guarnición de caballería en nuestra plaza de los cuarteles. En la película de Forn ya se ve cómo de niño Macià solía "calar la bóta", o echar a volar cometas, en la playa de Vilanova. En 1714 Felipe V lo había prohibido a los catalanes (como también en su momento los talibanes a los afganos). Un compañero de aquellos juegos infantiles le recordaba al Macià ya presidente que *su estel* volaba siempre más alto. Y sí, fue un soñador con suerte, un luchador por el ideal de una Catalunya más libre, cuya vida se ha convertido en un mito.●

Obert de bat a bat

Avui, diada de Sant Jordi, l'IEEC, Facadèmia catalana de les ciències i les humanitats, obre les seves portes al públic

Institut d'Estudis Catalans

Visites guiades
A partir de les 10:00 h.

La visita inclou la projecció d'un vídeo sobre l'IEEC i l'atenció del president de l'Institut, Salvador Giner, a les preguntes dels assistents.

Parada de llibres i roses
Patí de l'IEEC, durant tota la jornada.

Concert de presentació de la nova tenora*
A càrrec de Jaume Vilà, Jordi Campos i la Golla Sant Jordi, dirigida per Xavier Pagès. Patí de l'IEEC, 19 h.

*Per assistir al concert, cal disposar d'invitació

Seu de l'IEEC:
Carrer del Carme, 47. Barcelona

IECent anys 19072007
www.iec.cat

LA VANGUARDIA

'Abrazo' contra el canon en la Biblioteca Nacional

MADRID. - Un *abrazo* colectivo alrededor de la Biblioteca Nacional fue el modo de protesta que ayer por la mañana eligieron varios cientos de personas, en su mayoría bibliotecarios, para oponerse al pago de un canon compensatorio de 0,20 euros a las sociedades de autores y editoriales por libro prestado. En la manifestación se leyó un manifiesto escrito por José Luis Sampedro en el cual el autor se pregunta si "Europa prefiere autores más ricos pero menos leídos", y apuntó: "Prefiero que me lean". Darío Fo, José Saramago, Luis Landero, Rosa Regas o Andrés Trapiello figuran entre los firmantes del manifiesto.●

Las previsiones apuntan a que Sant Jordi generará unas ventas de 21 millones de euros

Los profesionales coinciden en el éxito que tendrá el Diccionari de la Llengua Catalana

La tradicional celebración del día de Sant Jordi en Catalunya generó el año pasado una facturación de 19 millones de euros, lo que significa cerca de un millón de libros vendidos, si tomamos como precio medio de un libro 20 euros. Las editoriales, semanas antes, realizan sus apuestas literarias: entre los títulos favoritos destacan el Diccionari de la Llengua Catalana del Institut d'Estudis Cata-

lans; *El conte número tretze*, de Diane Setterfield; *La fortuna de Matilde Turpín*, de Álvaro Pombo; y *La bruja de Portobello*, de Paulo Coelho. **Pág. 5**

El año pasado se vendieron cerca de un millón de libros, a un precio medio de veinte euros

La Rambla de Barcelona es uno de los lugares de compra preferidos.

Durante varias semanas, los editores catalanes han publicitado sus títulos más vendidos. En Sant Jordi del año pasado se compraron 950.000 ejemplares de media.

Las apuestas de las editoriales para un día de libros y rosas

Escribe Teresa Ferreirós Criado

Un 23 de abril de hace 25 años, los libreros catalanes empezaron a montar expositores en las calles de Barcelona con los libros más exitosos del momento. La iniciativa coincidía con el día de celebración de la Diada de Sant Jordi, cuya oficialidad se remonta a finales del siglo XV. Siglos después, en 1930, se trasladaba el Día del Libro al 23 de abril, en conmemoración de la muerte de dos grandes escritores: William Shakespeare y Miguel de Cervantes.

Desde entonces, la festividad de Sant Jordi se ha convertido, según Imma Bellafont, presidenta del Gremi de Llibreters de Catalunya, en "un fenómeno enorme, una fiesta popular de identificación catalana". En 2006, el 23 de abril aportó a la caja de las librerías catalanas 19 millones de euros, cerca de un millón de libros vendidos, si tomamos como precio medio de un libro 20 euros. Las previsiones para este año son alcanzar los 21 millones de euros.

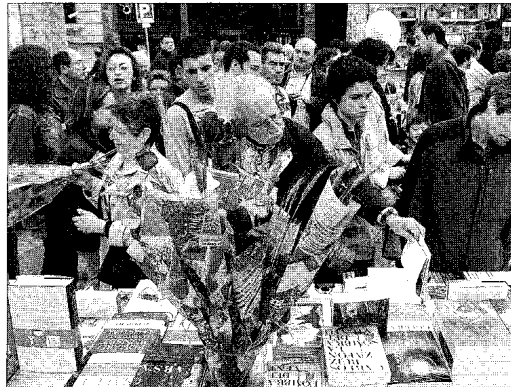
Estrategias

Las editoriales catalanas vienen realizando, desde hace ya varias semanas, intensas campañas de publicidad tradicional -inusuales en el sector-, con carteles de las novedades bibliográficas situados en las estaciones de metro, paradas de autobús e incluso en televisión. Las empresas afirman que no disponen de la cifra de presupuesto invertido en marketing para Sant Jordi. Entre otras estrategias que siguen las empresas del sector del libro destacan sus recomendaciones para esta fiesta: listas con los libros que han registrado ventas más altas

Los libreros esperan facturar hoy 21 millones de euros, un 10,5% más que en 2006

en los últimos meses. Las apuestas de los editores para un día como hoy son múltiples. A pesar de la gran variedad de títulos recomendados por los profesionales del mundo editorial, tanto Imma Bellafont como Félix Riera, director editorial de Grup 62, ponen nombre al que parece que será uno de los éxitos de hoy: el Diccionari de la Llengua Catalana (DIEC) del Institut d'Estudis Catalans, editado por Grup 62.

Bellafont explica que el DIEC es una edición renovada, que se identifica con el "espíritu" del día y que el ritmo de ventas que está manteniendo lo sitúa, desde hace unas semanas, en los primeros puestos de libros más vendidos. La nueva edición incluye 2.400 artículos más que la anterior, de 1995, más de 340 subentradadas nue-

Una imagen de las Ramblas el día de Sant Jordi de 2006. / Elena Ramon

Las sugerencias de los profesionales de la edición

Título	Autor	Precio (euros)	Año de edición	Editorial
Toda la vida	Ada Castells	18,5	2007	Edhasa
Catalunya sota Espanya	Àlfonso López de Tena	15	2007	La Magrana (RBA)
La fortuna de Matilde Turpin	Álvaro Pombo	21,5	2007	Planeta
Un lugar llamado nada	Amy Tan	22,5	2007	Planeta
El pedestal de las estatuas	Antonio Gala	22	2007	Planeta
Rastros de sándalo	Asha Miró y Anna Soler Pont	19,5	2007	Planeta
Svein, el del caballo blanco	Bernard Cornwell	24	2007	Edhasa
Coco	Cristina Sánchez-Andrade	20	2007	RBA
El conte número tretze	Diane Setterfield	21,9	2007	Empúries (Grup 62)
L'ànima és el cervell	Eduard Punset	18,5	2007	Destino (Grup 62)
La catedral del mar	Ildefonso Falcones	19,9	2006	Grijalbo (RHM)
Un home de paraula	Imma Monsó	17	2006	La Magrana (RBA)
Nelson Mandela	Jack Lang	18	2007	Anagrama
Max Aub, novela	Javier Quiñones	24	2007	Edhasa
En busca de la edad de oro	Javier Sierra	17	2006	Grijalbo (RHM)
Llegendes de Barcelona	Joan de Déu Prats	19	2007	Publicacions de l'Abadia de Montserrat
El raptor de Gnoms	Jordi de Manuel	16	2007	La Magrana (RBA)
El caballero del templo	Jose Luis Corral	26,5	2006	Edhasa
Laura y Julio	Juan José Millás	17,5	2006	Seix Barral (Planeta)
La sangre de los inocentes	Julia Navarro	21,9	2007	Plaza & Janés (RHM)
Margen bruto	Laurent Quintreau	16	2007	El Aleph (Grup 62)
Cosmofobia	Lucía Etxebarria	20,5	2007	Destino (Grup 62)
Llévame contigo	M. J. Hyland	20	2007	Roca Editorial
Todo bajo el cielo	Matilde Asensi	21	2006	Planeta
El esnobismo de las golondrinas	Mauricio Wiesenthal	36	2007	Edhasa
Viajes por el Scriptorium	Paul Auster	16	2007	Anagrama
La bruja de Portobello	Paulo Coelho	18	2006	Planeta
El secreto del mal	Roberto Bolaño	16	2007	Anagrama
Sangre joven.	Simon Scarrow	37,5	2007	Edhasa
Napoleón vs. Wellington	Simon Scarrow	37,5	2007	Edhasa
El llibre mediàtic de Polònia	Toni Soler	22,5	2007	Columna (Grup 62)

Fuente: Elaboración propia

vas y 12.460 acepciones a mayores, además de 3.000 referencias de palabras normativizadas (bingo, mòdem, lifting y tsunami, entre otras). El Institut d'Estudis Catalans ha puesto en la calle 30.000 ejemplares.

Entre los géneros por los que apuestan las editoriales destaca la novela de ficción, tanto en catalán como en castellano. Bellafont afirma que el hecho de que el día de Sant Jordi no se compre mayo-

ritariamente en lengua catalana responde a una "incipiente despolitización de la lengua" y a que, socialmente, la literatura en catalán "está algo menospreciada". A pesar de que la literatura sigue siendo protagonista en este día, en los últimos años, según la presidenta del Gremi de Llibreters, el ensayo político "está tomando fuerza" en autores como Alfons López Tena, con su libro *Catalunya sota Espanya* (La Magrana-

RBA). Otros títulos de no ficción que salen de boca de casi todos son *La catedral del mar* (Grijalbo-Random House Mondadori), de Ildefonso Falcones -que ya fue el más vendido en Sant Jordi 2006-; *El conte número tretze* (Empúries - Grup 62), de Diane Setterfield; *La fortuna de Matilde Turpin* (Planeta), de Álvaro Pombo; y *La bruja de Portobello* (Planeta), de Paulo Coelho. La mayoría de ellos son libros mediáticos desde su salida al mercado.

La editorial barcelonesa Edhasa recomienda tres autores: Mauricio Wiesenthal, con *El esnobismo de las golondrinas*; Javier Quiñones, con *Max Aub, novela*; y Simon Scarrow, con *Sangre joven. Napoleón vs. Wellington*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat apuesta este año por *Llegendes de Barcelona*, de Joan de Déu Prats; y Anagrama recomienda, entre otros muchos títulos, *Viajes por el Scriptorium*, de Paul Auster.

En Japón, sobre todo en Tokio, los libreros también montan expositores en las calles

La tradición catalana, en la que las mujeres reciben una rosa y los hombres un libro, hace años que no se mantiene: tanto ellos como ellas regalan libros y flores a su pareja. Imma Bellafont asegura que, además, esta celebración no tiene edad: "Tanto jóvenes como mayores salen a la calle el 23 de abril y cada vez más padres llevan a sus hijos pequeños para inculcarles esta tradición".

Los expositores de la calle y las pequeñas y medianas librerías son los sitios de compra preferidos por los que celebran Sant Jordi. Bellafont afirma que "no es un día para entrar en el Fnac o en El Corte Inglés. La gente se queda en las calles paseando". Además, explica que las grandes superficies forman parte del Gremi de Llibreters y, normalmente, tienen su propio espacio en la calle.

A través de los mares

Esta festividad catalana también se ha visto afectada por la globalización. En muchas ciudades japonesas, pero sobre todo en Tokio, hace ya varios años que se celebra, el 23 de abril, *Sant Jordi's Day*. Según explica Shigeo Suzuki, profesora de Lengua y Literatura Japonesa en la Universitat Autònoma de Barcelona, es una fiesta "más comercial, no tan tradicional como en Catalunya" y también las librerías llevan sus productos a las calles. Parece ser que los japoneses prefieren la letra a las flores, ya que según Suzuki triunfan más los libros.

PREVISIÓ DE LA JORNADA

5,5 milions
de roses
al carrer

20 milions
d'euros
en llibres
venuts

400
parades a
Catalunya

EL TEMPS D'AVUI

màx. 19°	mín. 12°	màx. 26°	mín. 11°	màx. 26°	mín. 9°	màx. 19°	mín. 10°
BARCELONA		GIRONA		LLEIDA		TARRAGONA	

► Un dels espais del Sant Jordi infantil, Món llibre.

► La prediada de Sant Jordi a Mataró, ahir al matí.

LA COBERTURA

Tele i ràdios catalanes es bolquen en la festivitat

EL PERIÒDIC
BARCELONA

Com és tradicional, les ràdios i tele catalanes ofereixen avui una programació especial. TV-3 obre la jornada amb *Els matins*, que compta amb el president José Montilla, entrevistat al Palau de la Generalitat pel director i presentador de l'espai, Josep Cuní (8.30 h). Fins a les 10.00 hi haurà tertúlies al plató de la plaça de Catalunya i connexions amb les parades de roses i llibres, l'esmorzar que ofereix el president, i amb la Rambla, entre altres.

A *El Club* (16.25), Albert Om oferirà a la plaça de Catalunya una tertúlia amb Josep Maria Espinàs, Andreu Buenafuente, Màrius Carol, Sebastià Serrano, Silvia Tarragona i Ernest Folch. El 33 emetrà en directe (23.05) la segona part del concert de Paco Ibáñez al Liceu.

TV-3 i Catalunya Ràdio tenen platós instal·lats a la plaça de Catalunya

Barcelona TV segueix la jornada amb l'equip del magazin literari *Querty* (12.30). *La tarda* (18.00) també connectarà amb la Rambla i la plaça de Catalunya.

TVE-1 obre la Diada a les 14.00 hores des de la rambla de Santa Mònica, amb Francesc Cruanyes, i la continua per la 2 (19.30) amb un altre especial des de la Rambla, a càrrec d'Oriol Nolis. La 2 ofereix a les 21.30 la gala d'entrega dels premis Sant Jordi de Cine, que presenten Jordi Hurtado i Silvia Tarragona. La festa es tanca amb *Especial Continuarà...* (23.15), en què Montse Mompó entrevista Eduard Márquez, Alicia Giménez Barlett, Andreu Carranza, Màrius Serra i Cristina Fallaràs.

Catalunya Ràdio realitza des de la plaça de Catalunya *El matí de Catalunya Ràdio*, d'Antoni Bassas, i *On vols anar a parar?*, de Lluçà Ferrer (amb actuacions de Beth i Gossos). I des de l'Institut d'Estudis Catalans l'espai *L'Oracle*, de Xavier Grasat.

COM Ràdio porta els seus programes al Palau de la Virreina (de 8.30 a 20.00) i Ràdio 4, a la plaça de Catalunya (de 13.00 a 18.00). ≡

SEGONA EDICIÓ D'UNS GUARDONS EMBLEMÀTICS

Gimferrer, Almodóvar i Pou guanyen els premis Terenci Moix

► El jurat també distingeix Monsó, Reverte i la periodista Anna Politkóvskaia

NÚRIA MARTORELL
BARCELONA

El jurat dels Premis Internacionals Terenci Moix va fer ahir pública la llista dels guanyadors, en les diferents disciplines: Imma Monsó, per *Un home de paraula* (millor novel·la); Jorge Martínez Reverte, per *La caïda de Catalunya* (millor assaig); Pere Gimferrer, per la seva trajectòria literària; *Volver*, de Pedro Almodóvar (millor pel·lícula del 2006); Irene Pápas, per la seva trajectòria musical; Josep Maria Pou, com a millor treball en arts escèniques; i Margarita Lozano, per la seva carrera cinematogràfica.

A més a més, s'ha creat una distinció especial per homenatjar la periodista russa Anna Politkóvskaia, que va ser assassinada a finals de l'any passat mentre seguia amb les seves investigacions sobre la repres-

► Ana María Moix i Núria Espert, ahir, a Casa Leopoldo.

sió a Txetxènia. El premi el recollirà Galina Mursalièna, amiga i companya de redacció durant set anys al *Nóvaia Gazeta* -la publicació més crítica amb el Kremlin-, que ahir va voler recordar «l'alt preu que Politkóvskaia va haver de pagar per la llibertat. Hi va haver moltes perso-

nes que la van amenaçar i van intentar espantar-la, però ningú la podia fer callar».

La cerimònia d'entrega serà aquesta nit, coincidint com sempre amb la diada de Sant Jordi, a la sala Luz de Gas. La gala, amenitzada per Àngel Pavlovsky -amic personal de

Terenci Moix- comptarà amb nombroses referències a la guerra civil espanyola, de la qual l'any passat es van commemorar els 70 anys de l'inici, i oferirà emotives referències a García Lorca, que també va morir fa 70 anys, a l'inici del conflicte. Per cert, l'historiador Ian Gibson -que tant ha escrit sobre les ferides de la guerra civil- serà l'encarregat de donar el premi a Reverte per *La caïda de Catalunya*.

La presidenta del jurat, Ana María Moix -germana de l'escriptor Terenci Moix, que va morir l'any 2003- va subratllar que, un any més, han «valorat la qualitat de l'obra, així com els valors humanitaris i ideològics dels premiats». L'han ajudat en l'elecció 33 personalitats del món cultural, entre les quals destaquen noms com José Saramago, Núria Espert, Isabel Coixet, Román Gubern, Alfredo Conde, Felipe Benítez i David Trueba.

A l'acte hi assistiran els premiats (menys Almodóvar, que en lloc seu vindrà el seu germà, Agustín) i el president Montilla, que entregará la majoria de les distincions. ≡

¿Problemes d'erecció?
¿Ejaculació precoç?

- Només és necessària una consulta
- Tractaments personalitzats
- Sales d'espera individuals
- Més de 100 clíniques al món

902 903 555
www.boston.es

Els llibreters afirmen que «L'església del mar» continuarà arrasant

Els llibreters confien en el bon temps per poder vendre el màxim nombre possible de volums.

Les llibreries més prestigioses ja fan apostes sobre quins creuen que seran els llibres més venuts demà. La majoria coincideix a assenyalar alguns títols que podrien encapçalar la llista dels més venuts, entre ells la segona edició del Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC) o l'últim llibre de Josep M.Espinàs, *Relacions particulars*. Les llibreries consultades asseguren, a més, que enguany continuarà arrasant *L'església del mar*, el llibre més venut del passat Sant Jordi.

Tot i tractar-se d'una obra de referència, gènere poc habitual entre els regals que la gent s'acostuma a fer per Sant Jordi, les llibreries tenen clar que la nova edició del DIEC serà un dels títols més demanats en les parades. Segons un dels llibrers consultats, el motiu és que, tenint en compte l'elevat preu del volum (67 euros), «molta gent aprofita la celebració de Sant Jordi per animar-se a gastar-se aquests diners i emportar-se l'obra a casa o regalar-la a algú».

El nou volum conté 488 articles nous referents a la nomenclatura, revisió de categories gramaticals, revisió i addició d'exemples, i accepcions, revisió del lèxic especialitzat i actualització de les definicions. Aquesta segona edició del DIEC pretén actualitzar el català, respectant l'estructura general i el model de llengua utilitzada per Pompeu Fabra l'any 1932, quan va publicar el Diccionari general de la llengua catalana (DGLC). Aquesta segona edició conté 2.422 paraules noves, com són zàping i sommelier, d'un total de gairebé 70.000.

Dins de l'apartat de no-ficció, les llibreries aposten també per Relacions particulars, amb el qual Josep Maria Espinàs celebra el seu vuitantè llibre recopilant les anècdotes de l'autor viscudes amb grans escriptors, com Salvador Espriu, J.V. Foix, Miguel Delibes, Josep Pla, Camilo José Cela i Josep Maria de Sagarra.

Els assajos de caire polític també podrien triomfar aquest Sant Jordi, segons els llibreters, amb títols com El preu de ser catalans, de Patricia Gabancho, o Catalunya sota Espanya. L'opressió nacional en democràcia, d'Alfons López Tena. La persecució religiosa, analitzada per Jordi Albertí a El silenci de les campanes, o El cerebro femenino de la neuropsiquiatra Louann Brizendine, són altres dels títols que proposen les llibreries per a aquesta data.

L'èxit de les intrigues religioses

Pel que fa a les novel·les, les llibreries pronostiquen la continuació de l'èxit de L'església del mar, tant en català com en castellà. Les intrigues amb escenaris religiosos podrien continuar triomfant, a més, amb altres títols com El Quart Reich. El secret de Montserrat, de Francesc Miralles; La clau Gaudí, d'Esteban Martín i Andreu Carranza, o L'abadia profanada, de Montserrat Rico.

Altres apostes segures per a aquest Sant Jordi són, segons les llibreries, les últimes novetats d'autors consolidats com Almudena Grandes (El corazón helado), Isabel-Clara Simó (El caníbal), Antonio Gala (El pedestal de las estatuas),

Maruja Torres (La amante en guerra), Paul Auster (Viatges per l' Scriptorium) o Paulo Coelho (La bruja de Portobello).

Els llibres premiats són també candidats, com és tradicional, a entrar en la llista dels més venuts. Així, les llibreries aposten per l' últim premi Sant Jordi, Sayonara Barcelona, de Joaquim Pijoan, o el Premi Llibreter 2006, El quinto en discordia, de Robertson Davies, recentment traduït al català (El cinquè en joc). El premi Planeta d'enguany (La fortuna de Matilde Turpin d'Álvaro Pombo) també entra a les travesses, de la mateixa manera que l' obra finalista, En tiempos de prodigios, de Marta Rivera de la Cruz. En l' apartat esportiu destaca El Barça del canvi de Jordi Basté i per als més petits el tercer volum d'Una mà de contes. Completen la llista els llibres mediàtics com ara el del popular Polònia de TV3, On vols anar a parar? del locutor de Catalunya Ràdio Lluçà Ferrer, o Como iba diciendo del sempre present per Sant Jordi Andreu Buenafuente.

A TRAVÉS DEL ESPEJO

Asombrosa realidad

Un arte complejo, versátil y plural que pone en cuestión la pintura, la función protagonista del artista y las maneras tradicionales de presentación pública de las obras. Un arte, en suma, que va más allá del dadá y desdeña los calificativos formales al uso para exigir del espectador la participación activa y, en ocasiones, el compromiso directo en la realización del espectáculo visual. El nuevo realismo cobra vida en París a finales de la década de los cincuenta, cuando la sociedad de consumo empezaba a dibujar los perfiles democratizadores y populistas del gusto y la producción industrial adquiría hegemonía en una economía europea que a duras penas lograba superar los angustiosos racionalismos posbélicos.

Le nouveau réalisme es una magna exposición que presenta el Grand Palais de París hasta primeros de julio, en calidad de homenaje, creo entender, a la pionera muestra que el Museo de Arte Moderno de París rindió a las estéticas que configuraron el grupo en 1986. Entonces como ahora, el personaje central es la figura del audaz crítico Pierre Restany, artífice del manifiesto fundacional pero sobre todo hábil manipulador de voluntades artísticas y mago de la persuasión en un momento de conflicto formal con la abstracción pictórica.

Firmada el 20 de octubre de 1960, la declaración constitutiva del nuevo realismo asociaba un haz de artistas, ya entonces notables, de distintas querencias estéticas y constructivas pero de idéntica actitud renovadora: Klein, Raysse, Dufrene, Villeglé, Hains, Spoerri y Tinguely, abanderados por el infatigable Restany. En seguida secundaron la iniciativa Christo, Cesar, Deschamps, Rottella y Nicki de Saint Falle. Sin embargo, en opinión de la comisaria Cécile Debray, el motivo de la exposición no sólo pretende hacer justicia a la singularidad creativa de cada uno de los artistas que compartieron la aventura, sino, más bien, diferenciar el movimiento como una ambiciosa empresa de estetización subversiva de la cultura visual.

Herederos confesos pero siempre críticos de Marcel Duchamp, los nuevos realistas franceses asimilan la destrucción deslumbrante del lenguaje plástico efectuada por el dadá y recuperan los *ready made* como alternativas todavía cuajadas de posibilidades comunicativas. El cartelismo de Dufrene, Hains o Villeglé

diversifica hasta lo indecible las maneras de representación en obras que llenan la sala con fragmentos pegados y rotos de imágenes publicitarias.

Un arte, en definitiva, de gestión y actitudes que compromete el cuerpo humano –antropometrías, *frottages*, disfunciones– y los objetos comunes –sillas, mesas, utillaje doméstico– en una ceremonia de representación que articula la renovación diría magnética de la sensibilidad. “Carteles publicitarios lacerados anónimamente sobre el muro callejero, considerados la expresión estética del inconsciente colectivo a su más alto nivel de sublimación, la manifestación perfecta de un arte hecho para todos”, en didáctica descripción de Dufrene en 1958. Y así lo demuestran los rotundos carteles de Mimo Rotella –*Marilyn Monroe*, 1963, por ejemplo–.

Acciones espectáculo, escribía Pierre Restany en 1963, que piden la interven-

ciones de dibujar –*eta-matics*– y las *comidas* de Spoerri convierten en tablas de representación física, material, sugerentes sobremesas, en arte de dimensión viva y ocurren, que Restany supo dirigir a lo largo de diez años y difundir además en memorables festivales: Niza en 1961, Munich en 1963 y Milán en 1970.

A la mirada del visitante, la exposición de París resulta una sorpresa de primera magnitud. Tanto por la diversidad de obras y maneras de llamar la atención como por la imaginación ilimitada puesta en juego, pero por encima de todo por la saludable ironía que establecen las obras entre sí: el caballito de juguete envuelto en lona y ajustadamente empaquetado de Christo, el ensamblaje motorizado de Tinguely, el informalismo agreste a su pesar de algunos carteles de la serie *ABC* de Villeglé, la manzana de los inocentes –un desmadejado conjunto de muñecas rotas embutidas en un cajón de madera– de Arman, o su bellísima *Chopin Waterloo*, escultura de fragmentos de un piano destrozado y pegados a una tabla.

Tuve la fortuna de frecuentar a Pierre Restany. Era de origen fronterizo, había nacido en el Pirineo francés, se había educado en Italia, Dublin y París, y alardeaba de sensibilidad políglota: profesor de historia del arte por inmersión y crítico militante de lo nuevo. Era recio e hiperactivo, enlaidado en grandes gafas negras; lucía un bigote poblado cuando le conocí. Siempre divertido, imprevisible y cordial.

En la exposición de París se adivina la energía a tope de Pierre. A algunos artistas les molestaba su tutelaje, pero lo cierto es que ninguno dudó jamás de su entusiasmo y vehemencia artística. Sin duda, los artistas nuevos realistas llevaron a cabo con humor e invectiva lo que el dadá apenas había apuntado y Duchamp jamás se atrevió a hacer. Los manifiestos del *nouveau réalisme* marcaron la orientación del grupo y señalaron como una propuesta de intenciones los resultados. Hoy son un documento de primer orden para entender qué cabe esperar aún del arte en plena sociedad urbana y sobreindustrializada, pero sobre todo nos proponen una reflexión tensa y poco descendiente acerca de las relaciones entre el mundo del arte y el mundo de la producción tecnológica, en el momento de conversión de la modernidad en el último *ismo* de ilusiones estéticas todavía por definir. ●

J.F. YVARS

Cartel de la exposición *Le nouveau réalisme*

ción del público para alcanzar su eficacia. La acción espectáculo es sin duda el concepto clave de las estéticas del grupo. El artista huye de las paredes del estudio y recupera los materiales callejeros, a partir de los que organiza rituales colectivos de participación que no dejan indiferente a nadie. Klein pone en práctica pinceles vivos, modelos que refuguran con su cuerpo gestos sobre el espacio plástico, que la mirada transforma en signos de arte; Christo cierra la popular y céntrica Rue Visconti con una barricada de barriles de alquitrán vacíos; Nicki construye una gigantesca muñeca pasaje, como describió días pasados Teresa Sesé, que todos podemos penetrar impunemente. Tinguely inventa complicadas

con humor e invectiva lo que el dadá apenas había apuntado y Duchamp jamás se atrevió a hacer. Los manifiestos del *nouveau réalisme* marcaron la orientación del grupo y señalaron como una propuesta de intenciones los resultados. Hoy son un documento de primer orden para entender qué cabe esperar aún del arte en plena sociedad urbana y sobreindustrializada, pero sobre todo nos proponen una reflexión tensa y poco descendiente acerca de las relaciones entre el mundo del arte y el mundo de la producción tecnológica, en el momento de conversión de la modernidad en el último *ismo* de ilusiones estéticas todavía por definir. ●

LLÀTZER MOIX

Ella

La inclusión de María de la Pau Janer en las listas electorales del PP mallorquín ha causado cierto revuelo. En especial porque la escritora, que antaño coqueteó con el PSOE, se reclama musa de CiU. La prensa isleña ha hablado de "fichaje estrella" y de "golpe de audacia" del presidente Matas. Su correligionario Piqué, fino analista, ha interpretado el giro de Janer como una respuesta a la "radicalización soberanista" de CiU. Y en la coalición que encabeza Puigol el suceso ha causado "tristeza". Por su parte, en sincrético e intrépido volatín, la autora ha defendido su opción popular en Baleares –pese a asegurar que no comparte el ideario de los de Rajoy– al tiempo que verbalizaba su lealtad en Catalunya a Mas (CiU).

Este inusual caso de bigamia partidista se presta a diversas interpretaciones. Freud o Klein habrían hallado en él material clínico para sus estudios sobre la ambivalencia. Y un castizo podría calificarlo como paradigma del dicho "no se puede estar en misa y repicando". Pero entre los bloggers, que son quienes se dedican con más ilusión al comentario político, el fenómeno ha causado desorientación. Algunos de ellos han concluido que la escritora es de derechas, como si eso fuera intrínsecamente malo. Otros aseguran que Janer sólo busca visibilidad en vísperas de Sant Jordi, como si en su caso eso fuera bueno. Ahora bien, el comentario más frecuente es menos alambicado: "No logro entender cómo se puede estar con dos partidos a la vez".

Desde luego, lo de esta autora no es un caso de partidismo clásico. El diccionario define partidismo como la "adhesión o sometimiento a las opiniones de un partido con preferencia a los intereses generales". Y Janer no va por ahí: escapa a la disciplina y no está claro que obre movida por intereses de partido. Más bien parece que actúe *ad maiorem gloriam suam*. Una visita a su web oficial así lo sugiere también: en la portada nos recibe una foto de Janer y una triple opción: *català*, castellano y premio/premi Planeta 2005. Empezio pulsando la última opción (¿la lengua preferida de Janer?) y se despliega un dossier sobre su victoria en el más mediático de los premios literarios. Pulso la opción castellano, donde

LA CONDUCTA

de María de la Pau

Janer, en tanto que

'celebrity victim', es

coherente, y cargante

lardones y sus tareas mediáticas en prensa, radio y televisión (todo ello sazonado con más fotos, en alguna de las cuales Janer recuerda a Michael Jackson).

Me despidió de la web y, de inmediato, me asalta un temor: Janer, más que escritora, es una *celebrity victim*. Si las *fashion victims* se pierden por la última prenda de moda, Janer se pierde por cualquier pasarela mediática, ya sea en la tele, en las letras o en la política. Un programa televisivo quizás pudo ser antaño una ventana al conocimiento, pero ahora es ante todo un plató donde exhibirse. Una gala literaria quizás fue una apuesta por la buena escritura, pero ahora suele ser carne de marketing editorial y autoral. Un partido político quizás fue concebido como un esfuerzo colectivo, pero hoy puede usarse como escenario para el progreso de las ambiciones personales. Janer sabe todo eso y no desaprovecha nada. De ahí que según se mire, y pese a las apariencias, su conducta sea bastante coherente. Y muy cargante. ●

Saló immobiliari
Costa DauradaTarragona 4, 5 i 6 de maig
Palau Firal i de Congressos

Busques pis? Una casa adossada? Un terreny? Un apartament?

No busquis més!!

Durant 3 dies trobaràs reunida la major oferta d'habitatges.

Vine i et sorprendràs!

Patrocinadors:

LA VANGUARDIA

Organiza:

Horari: de 10h a 21h

ninots del diumenge TONI BATLLORI

TONI SOLER

QUÉ HAY DE LO NUESTRO
Los Países Peperos

EL FICHAJE. Se podría decir que Maria de la Pau Janer se ha metido en un buen berenjenal. A lo mejor en Baleares la jugada le sale bien, pero no ocurre lo mismo en Catalunya, donde, como es sabido, el PP contamina todo lo que toca. Tampoco en Madrid, donde la ven como una catalanista peligrosa (a ella y a Jaume Matas, que ya es decir). Con todo, si somos objetivos, tenemos que admitir que el fichaje de Janer por el PP balear es una estupenda noticia para la lengua y la cultura comunes, y lo será aún más si —como se dice— la escritora se convierte en consellera de Cultura del Gobierno balear. Maria de la Pau Janer no ayudará a crear los Països Catalans, desde luego; pero seguro que intentará fortalecer el catalán en las islas, sin caer en desvarios segregacionistas. Y si convence a Jaume Matas, puede que en un futuro próximo (en Frankfurt, sin ir más lejos) la proyección internacional del catalán se haga de forma coordinada. Se oyen lamentos nacionalistas porque Maria de la Pau Janer se ha pasado al otro bando. Si a alguien le sirve de consuelo, hay que reseñar que en el otro bando se oyen lamentos parecidos porque el presidente Matas se está apartando del sendero fácil del anticatalanismo. Y esto, aunque sea difícil de aceptar, es más de lo que el nacionalismo catalán conseguirá jamás en Baleares.

La escritora Maria de la Pau Janer, en la sede del PP de Palma de Mallorca

Habrà que assumir que Catalunya, Valencia y Baleares sólo se sienten unidas cuando Piqué, Camps y Matas —que son buenos amigos— se reúnen a hablar de sus

cosas: son los Países Peperos. Menos da una piedra.

RAJOY. La carrera electoral entre Mariano Rajoy y José Luis Rodríguez Zapatero se ha dirimido, por una vez, en un plató de televisión repleto de ciudadanos preguntones. Ambas intervenciones tuvieron envidia, pero sólo ha

trascendido la anécdota, el precio del café según Zapatero y el sueldo mensual de Rajoy. Politiquilla, demagogia y poco más. Pero esto no sólo ocurre en España: a Ségolène Royal también la pusieron en un brete al preguntarle cuántos submarinos nucleares tiene Francia. “Un... deux?”, masculló la Zapatera. “Sept”, repuso su entrevistador. ¿Es una carrera electoral o

un concurso? En este duelo catódico, ganó el líder de la oposición por medio millón de espectadores. No son votos, pero significan algo. Lo cierto es que Rajoy estuvo muy bien, demostrando una vez más que está muy por encima de su partido. Lo cual es a la vez su mérito y su problema.

ROCA Y DURAN. El tiempo todo lo cura, y consigue incluso reunir en una mesa a fieros adversarios de otros tiempos. Miquel Roca apadrinó a Duran Lleida en la presentación de su último libro, y ambos intercambiaron sonrisas y parabienes. Sólo han pasado 13 años desde que Roca dejó la vida política tras perder su pulso con Pujol, utilizando como excusa las ansias de poder de Duran. Tras ver pasar el cadáver de su rival, Duran Lleida llegó a pensar que Pujol le nombraría sucesor, pero pronto comprendió que un convergente siempre es un convergente. Son cosas de la política: está todo olvidado. En el 2007, Duran y Roca tienen horizontes bien distintos, pero son socios del mismo club, el de los ministros sin cartera. Les une una misma experiencia, la de ser números 2 que quieren librarse del número 1.

RIDAO. Los dos tendrán sus méritos, pero ¿por qué un mitinero como Carod y un hombre de partido como Puigercós están en el Govern, y en cambio está fuera el circunspecto Joan Ridoa, a quien se le está poniendo una cara de *conseller* que no puede con ella?

<p>Dejese mirar</p>	<p>PUENTE DE MAYO en Riu Hotels</p> <p>IVA incluido. Consulte condiciones. Precios sujetos a disponibilidad de plazas. Información reservas: www.riu.com - 902 400 502</p>	<p>FORMENTERA • PLAYA DE MIGJORN</p> <p>Hotel Riu La Mola ****</p> <p>Precio por persona y noche en habitación doble estándar, Media Pensión. Consulta descuento para niños. Validez del 28 de abril al 3 de junio incluidos.</p> <p>51,00€</p>
		<p>MÁLAGA • TORROX</p> <p>Hotel Riu Ferrara ****</p> <p>Precio por persona y noche en habitación doble estándar, Media Pensión. Consulta descuento para niños. Validez del 27 de abril al 2 de mayo incluidos.</p> <p>55,00€</p>
		<p>CÁDIZ • CHICLANA</p> <p>ClubHotel Riu Chiclana ****</p> <p>Precio por persona y noche en habitación doble estándar. Toda Inklusiv. Consulta descuento para niños. Validez del 27 de abril al 2 de mayo incluidos.</p> <p>82,00€</p>

COMPRO PISOS Y EDIFICIOS CON INQUILINOS
En cualquier situación jurídica
Teléfono 660-444-961

ÚNETE AL CICLO QUE CAMBIA VIDAS
Apadrina a un niño

llamada al 902 20 13 20

www.gift.comunicacion.org

La forma más cómoda y rápida de poner un anuncio.

902 17 85 85

clasificados

El diario más vendido en Catalunya www.lavanguardia.es

Últimos días para recoger tu robot de cocina Superchef

Recuerda, tienes hasta el **VIERNES 27 DE ABRIL** para pasar a recoger tu robot de cocina Superchef por la tienda BEEP donde hayas hecho tu reserva.

Tiendas de recogida **BEEP**

LA VANGUARDIA
www.lavanguardia.es

PROMOCIÓN VÁLIDA EN CATALUNYA

Espinàs, Gabriel Janer Manila i el llibre de «Polònia» es preveuen entre els més venuts

Javier Cercas. L'escriptor, ahir a Girona, amb el llibreter de La Llibreteria

L'escriptor Josep Maria Espinàs, que als seus 80 anys presenta el seu llibre número 80, *Relacions Particulars*, el mallorquí Gabriel Janer Manila, amb *Tigres*, o els televisius de Polònia amb *El llibre mediàtic de Polònia* s'apunten com alguns dels autors que més vendran en català per Sant Jordi.

El veterà Espinàs es preveu que sigui un dels autors que més signaran demà, amb una obra en la qual evoca i s'aproxima a Salvador Espriu, Josep Vicenç Foix, Miguel Delibes, Josep Pla, Camilo José Cela i Josep Maria de Sagarra, autors als quals va conèixer de prop.

Els premiats Gabriel Janer Manila amb *Tigres*; Joaquim Pijoan amb *Sayonara Barcelona*; *El retorn de Voltaire*, de Martí Domínguez; *La gran rutina*, de Valentí Puig; *Blau de Prússia*, d'Albert Villaró; *Aigua Bruta*, de Pau Vidal; *La matèria primera*, de Francesc Serés; *Arqueologia de l'amor*, de Joan Mañas; *La decisió de Brandes*, d'Eduard Márquez, i *Un home de paraula*, d'Imma Monsó, són altres escriptors i títols que viuran de ple la jornada del llibre.

En narrativa en castellà, a més de *La catedral del mar*, d'Ildefonso Falcones, les novel·les més ben situades per al rànquing de vendes del Dia del Llibre són *El corazón helado*, d'Almudena Grandes, *El pedestal de las estatuas*, d'Antonio Gala, *La sangre de los inocentes*, de Julia Navarro, i *La clau Gaudí*, d'Esteban Martín i Andreu Carranza, una novel·la amb aspiració a convertir-se en una nova *L'església del mar*.

Altres autors que promocionaran llibre són Lucía Etxebarria, Juan José Millas, Felipe Benítez Reyes (premi Nadal), Álvaro Pombo (premi Planeta), Javier Sierra, Maruja Torres o Javier Quiñones.

En narrativa també tindran el seu pes el periodista Martí Gironell amb *El pont dels jueus*, en el qual relata la construcció del pont de Besalú, el qual se suma a la tradició de la novel·la històrica amb ingredients de suspens, mentre que la sabadellenca Lluïsa Forrellad veu reeditada la seva novel·la *Sempre en capella*, amb la qual va guanyar en castellà el Nadal de 1953.

Altres obres que ocuparan el seu espai a les llibreries durant tot el dia seran *Rastres de sàndal* d'Asha Miró i Anna Soler-Pont; *Clara i les ombres*, de Jordi Cussà; *Qui vam ser*, de Lolita Bosch o *El caníbal*, d'Isabel-Clara Simó.

Com cada any, competiran amb aquests títols els dels denominats autors mediàtics, que aquest any encapçalen els periodistes i actors del programa Polònia; el ja tradicional Andreu Buenafuente amb els

seus monòlegs, i No em ratllis! Coses de grans vistes per nens, basat en el programa que presenta Júlia Otero a TV3.

Del mateix gènere són Caçadors de paraules, de Roger de Gràcia; El bloc de Pere Brunet, escrit per la guionista Mercè Sarrias, amb la complicitat de Joel Joan i Núria Furió; La República de Guerrilla, del grup Teatre de Guerrilla o On vols anar a parar?, dels radiofònics Llucià Ferrer, Jaume Esquius i la banda.

Què pensa Antoni Bassas, un compendi del pensament del comunicador, transcrit per Núria Escur, també serà un dels llibres de Sant Jordi, igual que Els secrets de la Felicitat, del doctor Sebastià Serrano.

Altres llibres amb tirada, de caràcter gastronòmic, poden ser el de la cuinera Ada Parellada Més enllà dels macarrons; el de Carme Rusalleda La cuina més fàcil i moderna; La cuina de l'Isma, d'Ismael Prados i el clàssic receptari La cuina d'avui, de Glòria Baliu, publicat per primera vegada el 1967.

En assaig, ressalten les obres Idealistes sota les bales, de l'historiador anglès Paul Preston, premi Ramon Trias Fargas; El silenci de les campanes, de Jordi Albertí; El fantasma de la mort del català, del secretari de política lingüística, Miquel Pueyo, o Dones contra Franco, de Jordi Creus, o A fil d'espasa, de Manuel Forcano.

Altres títols, entre la crònica i l'assaig, són Jo he servit al tripartit, de Rafael Vallbona; Humor de combat. Com sobreviure a les dictadures, una recopilació dels millors acudits que Josep Pernau ha anat recollint en societats sota el domini de dictadures o L'engany, de Vicens Villatoro.

Durant el dia, tindran, així mateix, el seu espai llibres com Sobre l'amor, de Joan Barril; El naixement d'una nova consciència, del paleocòleg Eudald Carbonell, Pornografia i vestits de núvia, de Gemma Lienas o El preu de ser catalans, de Patrícia Gabancho.

En l'àmbit polític destaquen el líder d'Unió, Josep Antoni Duran i Lleida, amb Entre una Espanya i l'altra i l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, que juntament amb l'arquitecte Oriol Bohigas presentarà Converses a Barcelona. El plaer de viure a la ciutat.

Una vida enmig del poble, del bisbe emèrit Pere Casaldàliga i els de poesia de Joan Margarit Casa de Misericòrdia i Vol de cendres, de Jaume Pont, són altres llibres d'aquest Sant Jordi, al costat del diccionari de la llengua catalana de l'**Institut d'Estudis Catalans (IEC)**, convertit ja en un best-seller.

En total seran prop de 500 novetats editorials per al Dia del Llibre, en una jornada festiva en la qual les editorials facturen un 10% de les vendes anuals.

A Catalunya, país amb més tradició d'aquesta celebració, unes 600 llibreries col·locaran les seves parades als carrers per acostar els llibres al públic, una xifra que, segons han explicat fonts del Gremi de Llibreters, es manté en la línia d'anys anteriors.

Sant Jordi vela armas con los 'mediáticos'

Hasta 26 títulos escritos por figuras de los medios y famosos aparecen por el Día del Libro

CARLES GELI, Barcelona

Con el buen tiempo garantizado y la presencia en los tenderetes y librerías de la oferta más grande de libros mediáticos que se recuerda, cerca de una treintena de títulos, la diada de Sant Jordi se presenta mañana, aunque sea día laborable, con los mejores augurios para vivir otra de sus más espectaculares ediciones, así en lo popular como en lo económico. El Gremi de Llibreteres de Barcelona i Catalunya cifra en 26 los libros escritos o protagonizados por gente del mundo de la radio o la televisión, u otras figuras populares aparecidos de cara al Día del Libro, de los cuales son mayoría los escritos en catalán. Lejos, por ahora, de la polémica generada hace unos años, el sector asume esta presencia entre la naturalidad y la resignación. "Son títulos que salvan de muchos compromisos y que a lo mejor hasta pueden ser una futura introducción a la lectura de otro tipo de libros; en cualquier caso, las librerías, amén de puente cultural, somos un negocio y esto hace facturar", apunta con sinceridad el secretario técnico del gremio, Eduard Garrell.

La presencia de los libros mediáticos, sin embargo, influye lo suficiente como para que las previsiones de facturación de los librerías para la jornada se fijen entre los 20 y los 20,5 millones de euros (19 millones el 2006), según el tirón que acaben teniendo algunos de esos títulos. Asimismo, y para no dar una imagen distorsionada, a la tradicional lista de libros de ficción y no ficción más vendidos durante la diada que ofrece el gremio se añadirá este año la categoría de *mediáticos*.

Algunos de esos libros empezaron a marcar ya la tendencia de ventas que ayer se registró en las librerías catalanas e, incluso, el pasado viernes, fechas previas a la diada que cada vez más a menudo algunos aprovechan para adelantar la compra, impulsada por la tradición de firmas de autores especialmente fuera de Barcelona y más cuando la fiesta roza el fin de semana y porque se aplica ya el famoso 10% de descuento en principio sólo reservado al día 23 (hoy domingo las librerías no abrirán en Cataluña, excepto en algunas poblaciones costeras o donde hay la tradición de abrir en festivos, además de aquellos libreros con venta de prensa).

El pont dels jueus, la novela del presentador de TV-3 Martí Giro-

Preparativos ayer en la barcelonesa Casa del Libro para Sant Jordi. / JOAN SÁNCHEZ

C. G.
¿Delatan a uno las palabras? Quizá. 'Navegar con un rumbo muy determinado' es el significado de la palabra catalana casi en desuso *singlar*.

Ese es el verbo que el presidente de la Generalitat, José Montilla, ha decidido rescatar, junto a la castellana *jarana* (en su acepción de 'hacer ruido

Montilla 'singla'

para estropear proyectos de otros'), en el marco de la singular campaña *Apadrina una paraula*.

Promovida por la Escuela de Escritura del Ateneu Barcelonès, junto a la Escuela de Escritores de Madrid, la iniciativa quie-

re recuperar vocablos en vías de extinción.

En la idea han participado también, entre otros políticos catalanes, Artur Mas, que ha escogido *messell* ('persona de insensibilidad absoluta') "para que no se pueda atribuir a la política ni a

los políticos", argumenta; el alcalde Jordi Hereu, con *baula* ('cada anillo de una cadena'), y el consejero Joan Puigercós, que ha apadrinado *tempestri* ('tempestad').

Mañana se volcarán todas (unas 3.000 en catalán y 6.200 en castellano) en las páginas www.reservadeparaulas.com y www.reservadepalabras.org.

nell, *El llibre mediàtic de Polònia y Me voy*, del actor Pepe Rubianes, apuntarían en esa línea. Pero no fueron los únicos que han presentado ya candidatura a los más vendidos. También lo hicieron, entre otros, *La ciudad sin tiempo*, de Enrique Moriel, pseudónimo recién desvelado de Francisco González Ledesma; *El cuento número trece*, de Diane Setterfield; *Si menges una llimona sense fer ganyotes*, de Sergi Pàmies, *La sangre de los inocentes*, de Julia Navarro, la edición conmemorativa de *Cien años de soledad*, de García Márquez y el nuevo *Diccionari de la llengua*

catalana, del Institut d'Estudis Catalans. Sorprendentemente, entre los candidatos a éxito de ventas de la diada figura también, un año después, *La catedral del mar*, de Ildefonso Falcones.

Todos ellos estarán en la primera línea de las 400 paradas "sólo de libros" que el gremio controla que habrá en Cataluña, 201 de las cuales en Barcelona, amén de las de partidos políticos y entidades. La Rambla de la ciudad concentrará, como mínimo, 46 de ellas, que irán casi alternándose con los puestos de rosas.

Por las librerías y paradas de

Cataluña está previsto el paso de numerosos escritores para el ritual de las firmas. Algunas de estas firmas estarán rodeadas de cierto aparato escenográfico: Simon Scarrow, autor de novelas de romanos, firmará acompañado de legionarios con armadura y Leo Basi dedicará su libro *La revelación*, transcripción de su polémica obra teatral, disfrazado de eclesiástico.

El sector considera que en Sant Jordi se concentra entre un 8% y un 9% de la facturación total del año. Cerca de 500 novedades editoriales han aparecido estos días de cara a la gran cita de mañana.

vuit i nous | MANUEL CUYÀS

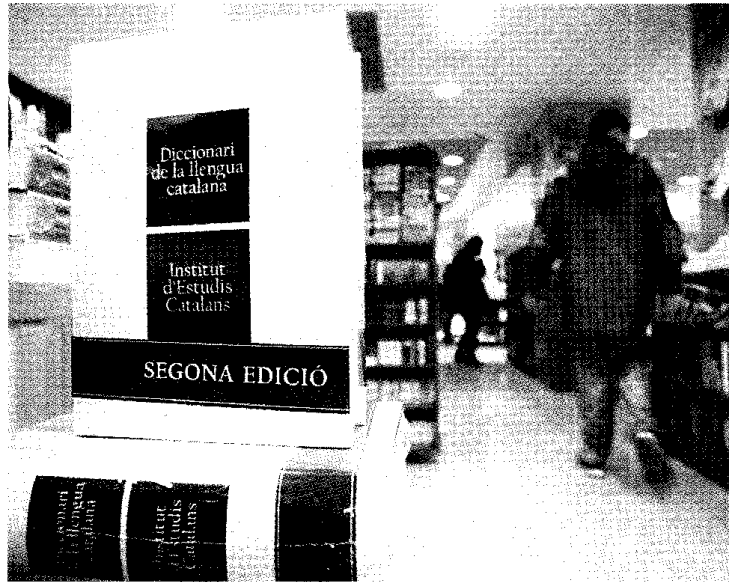
Llibreries petites

El frenesí de Sant Jordi dona valor a les llibreries que tenen el gènere imprescindible

Quan jo complia el servei militar a Menorca –parlo d'una colla d'anys–, em vaig fer client d'una llibreria que hi havia al carrer de ses Moreres, prop de la plaça de s'Esplanada. Per les dimensions que avui tenen les llibreries que dringuen i compten, aquell era un establiment molt petit, mínuscul. Hi entraves i ja s'havia acabat. Si no havies de comprar res, si només volies mirar, en tenies prou amb la contemplació de l'aparador. El formava un vidre molt gran, desproporcionat, que permetia abastar tot l'interior. Exagero. La llibreria tenia els seus racons, i pagava la pena travessar la porta i fer-hi una visitació.

Es comprendrà que una llibreria tan encongada no podia disposar d'un gran fons bibliogràfic. Oferia només les novetats, alguns clàssics de venda sostinguda i tots els llibres publicats sobre Menorca. Cada setmana o cada quinze dies la llibreria renovava les publicacions recents. En vaig comprar unes quantes, sobretot de producció catalana. Hi vaig adquirir també el plànol arqueològic de Josep Mascaró Parsarius, eina necessària per conèixer les restes talaïòtiques de l'illa i els noms de tots els accidents orogràfics i costaners, i un dia que vaig tenir més diners que habitualment vaig aconseguir el *Compendio de geografia e historia de la isla de Menorca*, de Joan Hernández Sanz, en una edició facsímil de l'original del 1908. Hernández Sanz (1863-1949) havia estat una figura important de l'Ateneu de Maó, una docta i noble casa de cultura que es trobava en un carrer de molt a prop.

La llibreria era portada per un dona gran i el seu fill, un xicot alt, prim i pensatiu. Eren dues persones eixutes, lacòniques, l'antífesi d'un comerciant. Ell es comunicava amb el client a la seva manera. Quan havies triat un llibre i l'hi donaves perquè l'emboliqués, posava en joc un moviment de cella i parpella que era com una felicitació per l'elecció. Estic segur que aquell home n'amagava alguna i que si en comptes de ser jo un foraster vestit de militar hagués estat un client que hagués projectat més confiança, hauria tret de sota el taulell algun paper clandestí o

Tret segur per a aquest Sant Jordi: el diccionari de l'IEC. / QUIM PUIG

m'hauria fet entrar a la rebotiga per presentar-me un escamot de conspiradors.

Quan sortia de la llibreria, baixava Hannover avall, girava a un carreró de mà dreta i entrava en un portal d'on arrencaven unes escales. Al capdamunt, en una sala que devia ser l'antic dormidor amb alcova de la casa, hi havia un taulell, damunt el taulell, unes balances, i darrere el taulell i les balances, dues senyores enfarinades. Era la pastisseria més autènticament casolana que s'hagi vist mai. No solament per la situació, un pis on les senyores efectivament vivien, sinó perquè els productes eren cuits a la mateixa cuina on bullia la minestra del sopar familiar. Només hi vaig veure tres classes de pastissos: el púding de panses, les mitges llunes i unes empanades que ara no recordo quin nom tenien. Eren, això sí, els millors púdings, mitges llunes i empanades de Maó.

Jo no voldria posar aigua al vi de la festa de Sant Jordi. Comprenc i afirmo que és la festa major de la cultura, del llibre i de

Catalunya. Ara bé: també és veritat que quan demà em trobaré davant una parada amb una estesa de llibres que no em podré acabar o dins una llibreria amb tres pisos i tres subterranis o enmig de tot de gent que no deixa veure res o davant uns dependents que no donen l'abast i no poden estar per tu, jo no hi podré fer més i, com cada any, evocaré aquella llibreria del carrer de ses Moreres de Maó.

Com que fa molt temps que no he tornat a Menorca, no sé si la llibreria és oberta o tancada, com no sé res –però m'ho puc imaginar– d'aquella pastisseria amb alcova i llunes en quart minvant. Emportat pel frenesí del dia, jo, per Sant Jordi, he comès els errors de compra més greus: m'he endut a casa tot de llibres que he deixat a mitges perquè no es podien llegir. En la lacònica llibreria del carrer de ses Moreres de Maó vaig encertar sempre, i si algun cop anava per agafar un llibre que no feia per a mi, la cella i la parpella del llibreter me'n feien desdir.

Sant Jordi, en construcció

Els llibreters qüestionen el model de la diada perquè concentra tot l'esforç de vendes en un sol dia

VALÈRIA GAILLARD/Barcelona
 ● Sant Jordi és una festa. Sí. Per a altres, però, és una «creu». Concretament per als llibreteres, que, dos mesos abans, han de començar a fer travesses per endevinar

quins títols tindran més sortida entre el públic (a banda dels mediàtics), preparar les comandes a les editorials i organitzar les signatures amb els autors. Això, i preparar-se per una allau de clients. La diada

concentra un 9% de la facturació anual. La jornada, plena d'anècdotes de tota mena, comença a les sis del matí amb el muntatge de les parades i acaba a mitjanit. Després segueix un mes ben bo per posar-

ho tot de nou al seu lloc. En vista d'aquest gros de feina, alguns llibreteres qüestionen el model de Sant Jordi, ja que preferirien allargar la festa una setmana, de manera que la diada en fos la traca final.

«Sant Jordi és com un tsunami. Exigeix una gran capacitat per preveure quins llibres et demanaran i de reacció. Cada any, facis el que facis, sempre t'equivoques, perquè cada cop hi ha més novetats que surten una setmana abans de la diada.» Quim Jubert, llibreter de la llibreria L'Odissea de Vilafranca del Penedès, plega aquests dies a les dues de la matinada. Per organitzar Sant Jordi, una de les grans dificultats, a banda de les previsions de vendes, és que tota la demanda es concentra en un sol dia, amb els problemes d'espai que això suposa. «Demanam uns cinc mil llibres extra i estem aprofitant tots els raconets disponibles entre les estanteries.» Jubert està convençut que aquest sistema només beneficia les grans llibreries, que tenen capacitat per emmagatzemar un estoc generós de llibres.

El llibre de Polònia, de Toni Soler; *La clau Gaudí*, d'A. Carranza i E. Martín; *El conte número 13*, de Diane Setterfield, i els llibres relacionats amb Montserrat (*El quart Reich*, de Francesc Miralles, i *L'abadia profanada*, de Montserrat Rico) són algunes de les previsions que fa dels títols més venuts. «El panorama està canviant. Abans hi havia només un llibre mediàtic que tenia molt èxit, el de Buenafuente. Ara n'hi ha quaranta i suposo que es faran mal entre ells.» L'explicació sobre l'èxit dels mediàtics Jubert ja la té: «Sant Jordi acostia els llibres a la gent, no la literatura.»

Festa literària o negoci?

La llibreria Laie de Barcelona compra els llibres mediàtics només per Sant Jordi. Després els retiren dels prestatges. «A la que posem a passeig de Gràcia intentem mantenir l'especificitat de la llibreria, oferint altres títols menys populars d'assaig, poesia, etc., que són els que habitualment oferim, més

En el magatzem de la llibreria Laie, al Poblenou, aquests dies s'hi treballa de valent. / QUIM PUIG

Envelats personals per als vips

● La majoria de llibreries opten per instal·lar parades estàndard per Sant Jordi. Algunes les decoren amb la senyera o algun altre motiu, però la major part en tenen prou amb el cartell de l'establiment. Una de les novetats que s'estén ràpidament és l'ús d'envelats personalitzats. És una opció que es va

V.G.

posar en marxa amb l'aparició dels llibres mediàtics. Fonts de l'editorial d'Andreu Buenafuente, Columna, expliquen que pràcticament era impossible satisfer totes les llibreries que el sol·licitaven per anar a signar llibres. «Les cues eren interminables, quan tocava el canvi de llibreria la gent s'enfadava i no el deixaven marxar.»

Aquesta diada, Buenafuente continuarà atenent el públic al seu estand de plaça Universitat per signar *Com anava dient* (de 12 h a 14 h i de 17 h a 20 h). Toni Soler signarà *El llibre mediàtic de Polònia* en una vela al passeig de Gràcia, 107 (d'11 h a 14 h i de 17 h a 21 h.) Els llibres, contràriament a la resta de parades, no es venen.

enllà dels èxits de venda.» Lluís Morral, director de l'establiment, lamenta que Sant Jordi, més que una festa literària, ha esdevingut un «negoci». A la llibreria Laie mobilitzen tots els recursos de l'empresa per al dia 23, fet que suposa gairebé cinquanta persones que van fent tornos per atendre les dues parades a la llibreria. «És un malson. Si vols et pots arribar a divertir però cada vegada és més cansada la preparació.» Després de la marató, però, tot l'equip se'n va a prendre una copa

al final del dia. D'anècdotes mai en falten.

Les previsions de Laie són prudentes: *Sayonara Barcelona*, de Joaquim Pijoan (Premi Sant Jordi); *La clau Gaudí*, encara que segons Morral se n'ha parlat poc; el darrer títol de Josep M. Espinàs, *Relacions particulars: L'art de viure*, de Goliarda Sapienza, i el darrer de Paul Auster, (*Viatges per l'Scriptorium*), sense oblidar *La catedral del mar*, que tot i no ser novetat, creu que tindrà bona sortida.

En vista de la concentra-

ció de vendes —en un sol dia venen el que normalment facturen en quinze dies—, el llibreter proposa allargar els dies de la festa. «Estaria bé ampliar-ho una setmana o fer-ho coincidir amb la Setmana del Llibre, de manera que Sant Jordi fos la festa final. Això també permetria tenir més capacitat de reacció i no t'obligaria a jugar-ho tot a una carta.»

Llibre barat, rosa cara

Miquel Colomer, director de la llibreria Catalunya de Barcelona, està d'acord a

buscar un altre sistema per no concentrar totes les vendes en un sol dia, tenint en compte que cada cop més clients avancen les seves compres per evitar cues: «Es podria fer una primavera del llibre durant una setmana amb descomptes del 5% i el darrer dia, coincidint amb Sant Jordi, un 10%. Colomer assenyala que d'aquesta manera els clients estarien més ben atesos i anirien més relaxats: «La gent no pot absorbir en un sol dia tot l'allau de llibres. És com un emborratament!»

El llibreter denuncia que, contràriament a l'opinió generalitzada, els llibreteres no es fan d'or per Sant Jordi. «Les parades suposen una inversió important, mentre que la seva incidència és relativament petita. A més, és el dia que el llibre es ven més barat i la rosa més cara.»

Buidada de fons

De la seva banda, Marta Ramoneda, de la llibreria La Central de Barcelona, no ho veu tan clar allargar Sant Jordi: «Sempre que s'ha intentat ha estat un fracàs. No es pot demanar més al públic.» A La Central comencen a fer les comandes a finals de febrer i les allarguen fins al darrer moment. Per assumir el volum de feina contracten vint «extres». Aquest any aposten particularment per la nova edició d'*Incerta glòria*, de Joan Sales, la traducció catalana dels *Assajos* de Montaigne i la nova edició del diccionari de l'IEC, sense oblidar els premi literaris i els títols de Sergi Pàmies, Quim Monzó, J.M. Espinàs i Emma Monsó. «A banda dels mediàtics, que només venem per Sant Jordi a les parades, és impressionant veure com al final del dia els prestatges han quedat buits de llibres de fons.»

La llibreria Robafaves de Mataró allarga la diada organitzant al voltant de Sant Jordi una sèrie d'activitats culturals que van començar divendres i s'acabaràn dilluns. «En ser una llibreria de comarques potènciem molt el català i apostem bàsicament per premis literaris de difusió mediàtica, els mediàtics per a gent que no llegeix gaire, i sempre hi ha algun llibre que a última hora es perd i no es ven», diu Joan Poch.

El responsable de la llibreria comenta que pel que fa a vendes Sant Jordi representa com uns Reis. «És un dels pitjors dies pel que fa a feina, però en vendes puja molt. Podem dir que és un mal necessari.»

TEMAS DE DEBATE

Leer en voz alta

LA CELEBRACIÓN MAÑANA DE LA FIESTA DE SANT JORDI, el gran acontecimiento cívico anual en torno al libro y la lectura, brinda la oportunidad de reflexionar sobre una práctica casi perdida: la lectura en voz alta, la lectura compartida. Una forma de acercarse a los textos con una tradición milenaria, pero hoy prácticamente olvidada. Aprovechamos la ocasión

ANÁLISIS JOSÉ ANTONIO MILLÁN

Compartir la lectura

Leo libros a mis hijos en voz alta. Muchos padres lo hacen: es una especie de rito vespertino. Pero lo curioso de mi caso es que es una práctica que sigo desde hace bastantes años...

En casa comenzamos a leer cuentos a nuestros hijos cuando eran francamente pequeños. Quizás sea excesivo hablar de leer: nos sentábamos con el niño en el regazo y un cuento sin letras, de esos con colores y figuras contrastadas, que tanto atraen a los pequeños, y empezábamos a contárselo: "Este es un oso, y...". En realidad estábamos familiarizándonos con un objeto, el libro, y un acto: el de hacerle cobrar vida.

Poco a poco, casi sin darnos cuenta, ya teníamos libros con letras grandes, ya distinguían la o redonda de la i con un puntito, ya reconocían algunas palabras, ya leían dificultosamente, ya te corregían cuando te confundías en una palabra, ya leían de corrido, ya devoraban los libros... Llegados a este punto, era el momento de dejarlos solos. ¿O no?

Tenían ocho o nueve años. Habíamos pasado de los ositos a las brujas, de las brujas a los

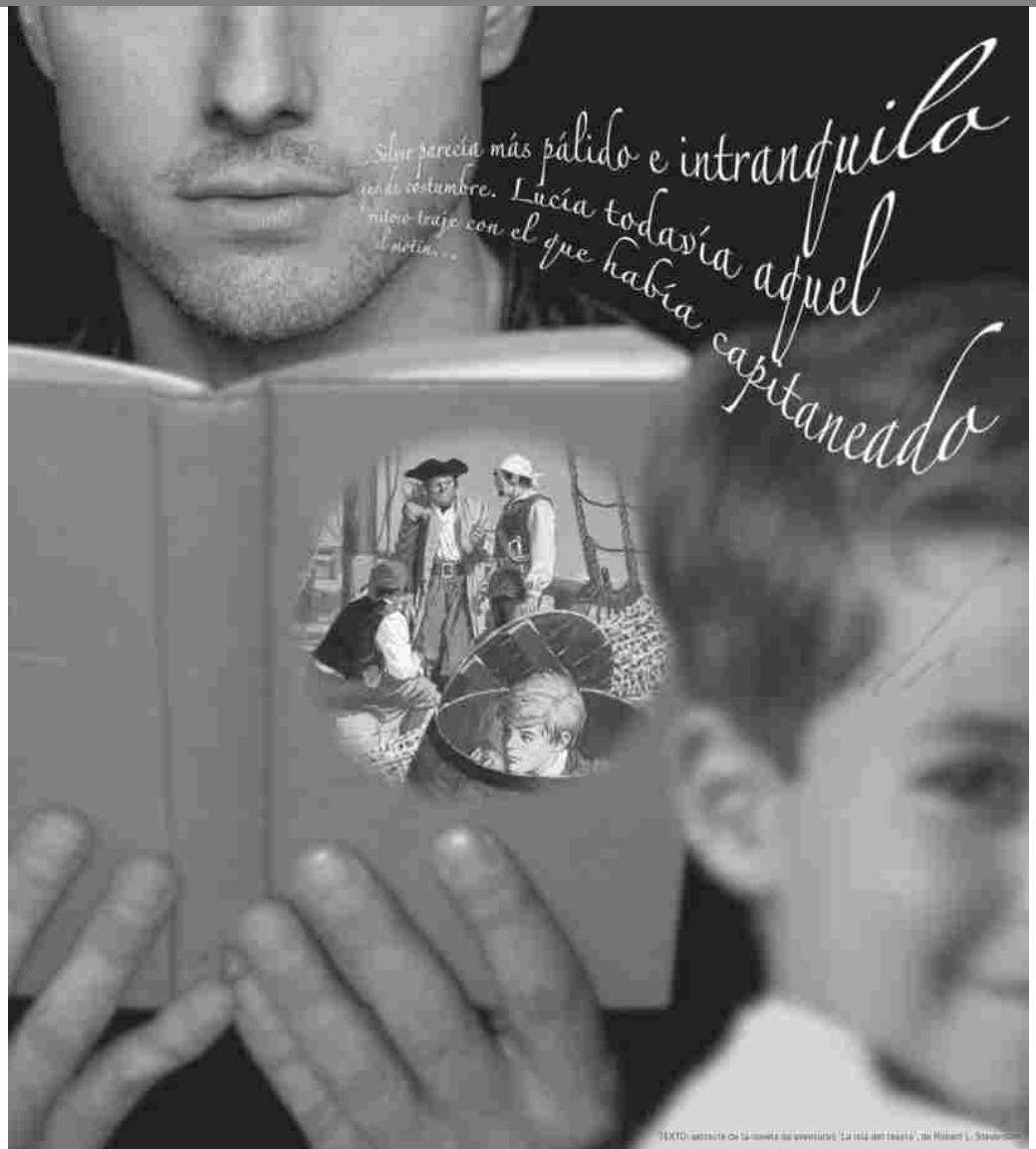
'El Lazarillo', 'El Quijote' están escritos para la voz, hasta tal punto que leídos en silencio no se entienden ciertos pasajes

piratas, a los bosques de Narnia, a los tramperos del Canadá. Habíamos navegado, luchado, explorado pirámides juntos, bajado al centro de la Tierra... ¿Y ahora íbamos a separarnos? Se suponía que uno no leía a los niños mayores, aunque... ¿por qué no? Los padres de niños de la edad de los míos estaban dejando de leerles, o quizás los hijos no querían ya que se les leyera...

Y, de golpe, lo vi clarísimo. Había que seguir. No fue muy fácil al principio, claro: había varios retos. El primero, la competencia por el tiempo disponible. Luego, la elección de las obras. Empecé a tantear con los clásicos infantiles, o, mejor dicho, con los clásicos que una tradición extraña ha confinado a los niños. Eran con frecuencia los mismos ejemplares que leí en mi juventud, y por suerte, porque resulta asombrosamente difícil encontrar en librerías muchos de esos títulos. Se trataba de obras que ya habíamos dado a nuestros hijos para que leyeran autónomamente, pero muchas veces los habían abandonado sin acabarlos. Así que cogí *La isla del tesoro*, un libro que había pasado por esa triste suerte, y empecé a leerlo. En la primera sesión escuché un comentario que me confirmó que estaba en el buen camino: "¿Pero eso venía en el libro? ¡No sabía que estaba tan bien...!".

Leer en voz alta significa verse inmerso en una práctica de siglos de antigüedad. Las novelas de la saga artúrica se leían a un público mayoritariamente analfabeto, que luego bautizaba a sus hijos con los nombres de sus héroes. *El Lazarillo*, *El Quijote* están escritos para la voz (hasta tal extremo que leídos en silencio no se entienden ciertos pasajes). Los obre-

JOSÉ ANTONIO MILLÁN, editor digital; escribe sobre lectura y edición en el blog de 'El futuro del libro' <http://jamillan.com/>

JOSEP PUIGDÓ

LA CLAVE MANUEL GUERRERO

Vuelta a la poesía oral

Si desean ofrecer un libro perdurable este Sant Jordi, les recomiendo fervientemente el magnífico volumen de la *Obra completa*. *Poesía i prosa* de Joan Salvat-Papasseit, en cuidada edición de Carme Arenas, acabado de publicar por Galàxia Gutenberg / Cercle de Lectors, a partir de ahora, sin duda, de referencia obligada. Aunque parezca difícil de entender, tratándose de uno de los clásicos más populares de la poesía catalana del siglo XX, no existía aún una edición con toda la obra de Salvat reunida. Les sorprenderá, nuevamente, el sincero y vibrante optimismo vital de su poesía tierna y cotidiana. Entre la exhaustiva documentación incluida me ha impresionado la gran cantidad de dis-

M. GUERRERO, escritor y crítico. Autor de la antología *Sense contemplacions. Nou poemes per al nou segle'* (Empúries, 2001)

cos que se han editado con poemas de Salvat. Entre otras cosas, hay que agradecer a Guillermina Motta, Rafael Subirachs, Joan Manuel Serrat, Xavier Ribalta, Teresa Rebull, Lluís Llach, Ovidi Montllor, Ramon Muntaner, La Voss del Trópico, Toti Soler o Maria del Mar Bonet su impagable contribución a prestigiar y popularizar la poesía de Salvat, la poesía catalana. Gracias a los cantautores la poesía ocupó un espacio privilegiado en nuestro imaginario colectivo.

¿A quién interesa desterrar a la poesía, con toda su carga lírica, subversiva y utópica, del espacio público, de la escuela? Por suerte, en nuestro mundo altamente tecnificado, la voz y el cuerpo, signos esenciales de la condición humana, han cobrado una nueva fuerza como emblemas de la libertad creadora, de la comunicación más directa. Y voz y cuerpo son los instrumentos básicos para la difusión oral de la poesía. ¿Quién mejor que el poeta para recitar su propia poesía? Ahí está Josep Palau i Fabre, con felices 90 años recién cumplidos. Mientras su voz no se apague, oír recitar a Palau alguno de sus propios poemas o de sus autores preferidos es una experiencia única e irrepetible que enlaza su voz profunda con la poesía extrema de algunos de los grandes poetas que admiró y trató, como Lorca, Artaud o Foix.

Afortunadamente las nuevas generaciones de poetas han vuelto a la poesía oral. Ya hace unos cuantos años que Enric Casasses, Carles Hac Mor, Albert Roig, David Castillejo, Dolores Miquel, Josep Perdrals, y otros, han devuelto la poesía catalana a la calle, al espacio público. Palau i Fabre es un supervi-

¿Por qué renunciar al aprendizaje eficaz y al saber profundo que proporciona el arte verbal?

viente de una generación que, por influencia de la educación francesa, acostumbraba a memorizar las composiciones más destacadas de la tradición poética. La casi desaparición de los ejercicios de memoria de nuestras escuelas es uno de los grandes despropósitos del sistema educativo. El arte de la memoria es una de las fuentes de conocimiento más poderosas de todas las civilizaciones. ¿Por qué renunciar al aprendizaje eficaz y al saber profundo que proporciona el arte verbal? ¿Por qué no empezar, en serio, con un poema de Salvat y otro de Palau?

POLÍTICA

Xavier Trias va presentar ahir el seu programa amb els membres de la seva llista ■ JORDI SOTERAS

Trias promet més pisos i més policies

■ Resumeix en un decàleg el seu programa "pel canvi" ■ Critica la despesa d'Hereu en propaganda

Cristina Palomar
BARCELONA

La seguretat, l'habitatge i els serveis per a les persones són els tres pilars sobre

els quals l'alcalde de CiU, Xavier Trias, ha elaborat el seu programa electoral de 329 pàgines, que ahir va resumir en un decàleg que esdevindrà el "full de ruta" de la seva gestió en cas que guanyi els comicis del 27 de maig. "Nosaltres havíem de fer el programa del canvi perquè fa 28 anys que governen els mateixos i això ha exigint molta feina perquè és un programa per governar, no per estar a l'oposició", va remarcar.

Oportunitats per a tot hom, més serveis i de més qualitat, foment de l'habitatge de lloguer, més civisme i més autoritat, més seguretat i menys multes, potenciar el transport públic, més qualitat en l'educació, canviar l'estil de governar, Barcelona com a capital de Catalunya i la reivindicació d'un bon servei de rodalies i un bon aeroport centren el decàleg de la federació nacionalista. "Ni Iberia ni Renfe es rifaran més de l'alcalde", va assegurar.

Conscient que la seguretat i l'habitatge són dos dels principals problemes de la ciutat, Trias va reiterar la necessitat de recuperar el policia de barri com a eina més eficaç per evitar els delictes i es va comprometre a arribar a 4,5 policies per cada miler d'habitants. Pel que fa a l'habitatge, l'alcalde de CiU va proposar la creació en els pròxims deu anys d'un parc públic de pisos de lloguer.

Després de consultar l'horòscop de l'AVUI – "sóc lleó i avui diu que em prepari per als millors canvis", va comentar– Xavier Trias va centrar les seves críti-

ques en Jordi Hereu, a qui va acusar d'haver-se dedicat aquests nou mesos de mandat a "fer-se conèixer gastant els diners públics en propaganda". En aquest sentit, va lamentar el milió d'euros que s'ha pagat perquè Woody Allen faci una pel·lícula a Barcelona o "els 800 milions de les antigues pessetes que es van gastar en els Premis Laureus, que no serveixen per a res".

Com a alternativa a una gestió que busca potenciar Barcelona com a seu de grans esdeveniments, Trias va defensar una política més propera que fugirà del "sectarisme" del PSC. "Vam viure amb il·lusió els Jocs Olímpics amb Maragall com a alcalde, però ara aquest

La frase

"La predicció astrològica del diari AVUI per avui diu que em prepari per als millors canvis"

Xavier Trias
ALCALDABLE DE CIU

model ja no funciona. Ho van voler tornar a repetir amb el Fòrum i va ser un fracàs", va explicar.

Tanmateix, CiU és conscient que Barcelona és un objectiu difícil. Per això ahir Trias demanava "un gran esforç perquè ens ho juguem tot". Ho va fer en solitari ja que, tret de Jordi Vilajoana, no hi havia a l'acte cap dirigent més de primera línia de la federació. "Per no tapar el candidat", van justificar. ■

POLÍTICA

El PP vol superar els nou regidors de CiU

Redacció
BARCELONA

L'alcalde del PP, Alberto Fernández Díaz, va mostrar-se ahir convençut que el pròxim 27 de maig superarà els set regidors actuals i passarà per davant dels nou de CiU. "Aspirem a tot, fins i tot a governar la ciutat", va explicar durant la presentació de la llista a les

escales del Saló del Tinell.

La seguretat, l'habitatge i la lluita contra la immigració il·legal centren les propostes del PP per a aquestes eleccions. Pel que fa a la candidatura, Fernández Díaz va destacar la presència de més dones que homes i l'aposta per la continuïtat. "És una llista formada per persones previsibles", va explicar. ■

**Institut
d'Estudis
Catalans**

Demà,
diada de Sant Jordi,
l'IEC, l'acadèmia catalana
de les ciències i les humanitats,
obre les seves portes al públic

Obert de bat a bat

Visites guiades

A partir de les 10:00 h.

La visita inclou la projecció d'un vídeo sobre l'IEC i l'atenció del president de l'Institut, Salvador Giner, a les preguntes dels assistents.

Parada de llibres i roses

Pati de l'IEC, durant tota la jornada.

Concert de presentació de la nova tenora*

A càrrec de Jaume Vilà, Jordi Campos i la Cobla Sant Jordi, dirigida per Xavier Pagès. Pati de l'IEC, 19 h.

*Per assistir al concert, cal disposar d'invitació

Seu de l'IEC:

Carrer del Carme, 47. Barcelona

IECentanys19072007

www.iec.cat

Amb el suport de: **AVUI+**

AP / AARON HARRIS

► Joni Mitchell actua a Toronto, l'octubre del 2001.

MÚSICA ▶ LLANÇAMENT

Un disc recupera l'inquiet llegat de la cantant Joni Mitchell

► Björk, Veloso i Costello, entre altres, graven peces de l'autora canadenca

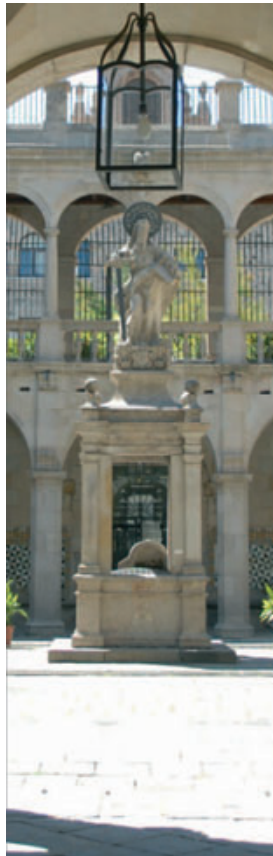
NÚRIA MARTORELL
BARCELONA

La gran dama de la música canadenca, la influent Joni Mitchell, rebrà dimarts que ve un homenatge en forma de disc, gravat per artistes de la talla de Björk, Prince, James Taylor, Elvis Costello, Annie Lennox, Sarah McLachlan, Emmylou Harris, Cassandra Wilson i Caetano Veloso, entre altres. Un bon aperitiu per als seguidors de l'autora de *Blue*, que esperen ansiosos noves cançons. Mitchell prepara des de l'any 2002 un pròxim treball que segueix sense data de sortida, però del qual ja ha transcendit el títol, *Shine*, i la càrrega política del seu contingut: en les lletres carrega contra les guerres en nom de la religió i contra els terroristes i Bush.

Tribute to Joni Mitchell suposa una

encertada revisió del llegat de *La Dylan*, com també se la coneix, una incansable innovadora, amb una música que va evolucionar d'uns arranjaments folk profundament personals fins a fondre's en el pop, el jazz, l'avantguarda i fins i tot la *world music*, presagiant l'experimentació multicultural dels 80 i 90. Entre les peces i participants que hi figuren, destaquen Björk amb les penetrants textures electròniques (*The Boho Dance*); Sarah McLachlan i el seu profund lament (*Blue*); Elvis Costello i el seu *ensemble* de jazz (*Edith and the Kingpin*); Sufjan Stevens i la festiva *Free man in Paris*; la interpretació a ritme de samba percussiva i sensual de *Dreamland* per part de Caetano Veloso (amb arranjaments del seu fill, Moreno Veloso); i l'original conversa en què Brad Mehldau ha convertit *Don't interrupt the sorrow*.

«És com si ella l'estigués parlant, o parlant-se a si mateixa», explica l'imaginatiu pianista a www.tributejoni.com. Una web en què a més a més de les declaracions dels músics, es pot escoltar part de les seves gravacions. ■

**Institut
d'Estudis
Catalans**

Demà,
diada de Sant Jordi,
l'IEC, l'acadèmia catalana
de les ciències i les humanitats,
obre les seves portes al públic

Obert de bat a bat

Visites guiades
A partir de les 10:00 h.

La visita inclou la projecció d'un vídeo sobre l'IEC i l'atenció del president de l'Institut, Salvador Giner, a les preguntes dels assistents.

Parada de llibres i roses
Pati de l'IEC, durant tota la jornada.

Concert de presentació de la nova tenora*
A càrrec de Jaume Vilà, Jordi Campos i la Cobla Sant Jordi, dirigida per Xavier Pagès.
Pati de l'IEC, 19 h.

*Per assistir al concert, cal disposar d'invitació

Seu de l'IEC:
Carrer del Carme, 47, Barcelona

IECentanys19072007

www.iec.cat

Amb el suport de **el Periódico**

Cultura

Entra i coneix la Biblioteca de Catalunya

Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació

Sant Jordi Jornada de Portes Obertes

Dilluns, 23 d'abril
De les 10 h a les 19:30 h

Amb llibres i cava celebrem el centenari de la Biblioteca

C. Hospital, 56, Barcelona
www.bnc.cat

Biblioteca de Catalunya

**1907
2007**

ALEC BALDWIN
MATT DAMON
ANGELINA JOLIE
ROBERT DE NIRO

BILLY CRUDUP
MICHAEL GAMBON
WILLIAM HURT
JOHN TURTURRO

Todos nuestros sucios secretos comienzan aquí.

★★★★★
FOTOGRAMAS

★★★★★
CINEMANIA

OSO DE PLATA
a la Contribución Artística (Reparto)
Festival Internacional de Cine de Berlín 2007

EL BUEN PASTOR

La historia jamás contada de la agencia secreta más poderosa del mundo.

DIRECCIÓ: TONY GILROY. GUIÓ: TONY GILROY. MUNTATGE: JAMES NEWTON HOWARD. MÚSICA: JAMES NEWTON HOWARD. EDICIÓ: JAMES NEWTON HOWARD. DISTRIBUCIÓ: MCA HOME ENTERTAINMENT. www.thegoodpastor.com

CONSULTAR CARTELERA

El Institut d'Estudis Catalans (IEC) ha decidido adentrarse en internet y ha puesto en marcha una excelente página de búsqueda para su *Diccionari de la Llengua Catalana* (DIEC) **52**

El 'Diccionari' salta a la red

La segunda edición del DIEC llega a internet con múltiples posibilidades de búsqueda

MAGÍ CAMPS
Barcelona

Los miembros del Institut d'Estudis Catalans (IEC), transmutados en internautes, están resueltos a navegar por la red a toda vela, por lo que han puesto en marcha una excelente página de búsqueda (<http://dlc.iec.cat/>) para su *Diccionari de la llengua catalana* (DIEC). Así lo anunció el director de las Oficinas Lexicogràfiques, Joaquim Rafel, en la presentación de la segunda edición de esta obra.

Las webs de diccionarios constituyen un mundo semioculto. Aparte de las obras normativas, pocas editoriales ofrecen sus productos de forma gratuita. En el caso del catalán, destaca el *Gran diccionari de la llengua catalana*, de Enciclopèdia (www.grec.net/home/cel/dicc.htm), y en castellano, el *Clave*, de SM (<http://clave.librosvivos.net/>), que funcionan con búsqueda por aproximación y con comodines.

Sin embargo, en el caso de los diccionarios normativos en línea, el de la Real Academia Española (DRAE, www.rae.es) no permite emplear los asteriscos para indicar que una palabra empieza o acaba por unas letras determinadas (*embarca** por ejemplo, para buscar *embarcación*, *embarcadero* o *embarcar*) y si se introduce una grafía inexistente –las tildes son obligadas–, ofrece alguna palabra próxima, gracias a un servicio incorporado hace escaso tiempo. La primera edición del DIEC sólo ofrecía la búsqueda básica.

TRIPLE SALTO. El miércoles pasado, sin embargo, el Institut dio un triple salto y presentó la web con más prestaciones de las que se pueden encontrar en internet:

1. En la búsqueda básica, para saber el signi-

La nueva web del DIEC permite bucear por las entradas y también por las definiciones

ficado de *embarcació*, por ejemplo, basta con escribir esta palabra. La respuesta –*nau*– remite al lema que contiene toda la información (dos entradas, más cinco acepciones y seis subacepciones). Y gracias a la mejora, aunque sólo se indique una parte de la palabra, el buscador la encontrará.

2. En la búsqueda avanzada, la página despliega varias casillas para acotar el objetivo. Así, si se busca el significado de *deu*, dado que una misma grafía responde a realidades distintas, la homonimia se resuelve si se le

indica que se trata de un sustantivo masculino, uno femenino o bien un adjetivo.

3. Pero lo más destacable es que también permite bucear en las definiciones, con lo que las posibilidades se multiplican exponencialmente. Por ejemplo, si se busca un verbo relacionado con una embarcación, hay que asignar estos dos parámetros: la categoría gramatical de verbo y la palabra *embarcació*. El resultado son 22 registros, que empiezan por *abordar*, *acular*, *aferrar*... y acaban con *remar*, *remolcar*, *virgar*. Sólo hay que leer las

El acceso a las definiciones es la clave

Los diversos niveles de búsqueda mediante casillas dan a la obra normativa una nueva dimensión, acrecentada por el hecho de que se pueda buscar en las definiciones, lo que supone el aspecto más destacable de la web. Al poder señalar una palabra clave de la definición, la obra se convierte automáticamente en un multidiccionario, porque ofrece sinónimos y funciona como un diccionario ideológico o de ideas afines.

Del mismo modo, todas estas casillas ayudan a afinar la puntería si se trata de encontrar adjetivos acabados en unas sílabas determinadas (para un poema, por ejemplo), porque la web también funciona como diccionario inverso.

Y si lo que interesa es ampliar el vocabulario sobre un grupo semántico, basta introducir una palabra clave en la definición para obtener todos aquellos lemas que tengan algo en común.

acepciones para saber cuál es la precisa.

Con esta avanzada web, el IEC ofrece una aplicación que permite adentrarse en los rincones más recónditos del gran libro de las palabras y descubrir sus secretos de un modo rápido y preciso. La directora del centro de terminología catalana Termcat, Rosa Colomer, lo resume acertadamente: "La decisión del Institut es muy valiente. La web resulta muy útil, pero también permite penetrar en las entrañas del diccionario y descubrir las posibles incongruencias, lo que muestra el espíritu abierto de la academia catalana".

CONSULTAR CARTELLERA

"Una cinta ambiciosa rodada amb un sentit del ritme trepidant"

A. Quintana. El Punt. Girona

"Convencerà tant a l'espectador casual com al més exigent"

J. Tarragonà. La Mañana. Lleida

El coronel Macià

UN FILM DE JOSEP MARIA FORN

ABEL FOLK

MARTA MARCO

MOLLY MALCOLM

FÈLIX PONS

Una oportunitat perduda

● Com és possible que el nou Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans valgui 67 euros? Com és possible que els responsables lingüístics no hagin tingut la brillant idea de regalar-lo per Sant Jordi? Regalar-lo hauria estat una espina menys per al viacrucis que està patint la nostra llengua. És que

no han trobat prous patrocinadors per arribar a un preu simbòlic i així fer-lo arribar a tothom?

Amb els actuals dirigents del tripartit, l'agonia final de la llengua catalana està anunciada. És això el que volem els catalans? Emplaço la societat civil catalana a dir prou i a emprendre serioses accions si volem salvar la nostra llengua. / JOAN NAVARRO. Santa Agnès de Malanyanes (Vallès Oriental).

ninots del diumenge TONI BATLLORI

TONI SOLER

QUÉ HAY DE LO NUESTRO
Los Países Peperos

EL FICHAJE. Se podría decir que Maria de la Pau Janer se ha metido en un buen berenjenal. A lo mejor en Baleares la jugada le sale bien, pero no ocurre lo mismo en Catalunya, donde, como es sabido, el PP contamina todo lo que toca. Tampoco en Madrid, donde la ven como una catalanista peligrosa (a ella y a Jaume Matas, que ya es decir). Con todo, si somos objetivos, tenemos que admitir que el fichaje de Janer por el PP balear es una estupenda noticia para la lengua y la cultura comunes, y lo será aún más si —como se dice— la escritora se convierte en consellera de Cultura del Gobierno balear. Maria de la Pau Janer no ayudará a crear los Països Catalans, desde luego; pero seguro que intentará fortalecer el catalán en las islas, sin caer en desvarios segregacionistas. Y si convence a Jaume Matas, puede que en un futuro próximo (en Frankfurt, sin ir más lejos) la proyección internacional del catalán se haga de forma coordinada. Se oyen lamentos nacionalistas porque Maria de la Pau Janer se ha pasado al otro bando. Si a alguien le sirve de consuelo, hay que reseñar que en el otro bando se oyen lamentos parecidos porque el presidente Matas se está apartando del sendero fácil del anticatalanismo. Y esto, aunque sea difícil de aceptar, es más de lo que el nacionalismo catalán conseguirá jamás en Baleares.

La escritora Maria de la Pau Janer, en la sede del PP de Palma de Mallorca

Habrà que assumir que Catalunya, Valencia y Baleares sólo se sienten unidas cuando Piqué, Camps y Matas —que son buenos amigos— se reúnen a hablar de sus

cosas: son los Países Peperos. Menos da una piedra.

RAJOY. La carrera electoral entre Mariano Rajoy y José Luis Rodríguez Zapatero se ha dirimido, por una vez, en un plató de televisión repleto de ciudadanos preguntones. Ambas intervenciones tuvieron envidia, pero sólo ha

trascendido la anécdota, el precio del café según Zapatero y el sueldo mensual de Rajoy. Politiquilla, demagogia y poco más. Pero esto no sólo ocurre en España: a Ségolène Royal también la pusieron en un brete al preguntarle cuántos submarinos nucleares tiene Francia. “Un... deux?”, masculló la Zapatera. “Sept”, repuso su entrevistador. ¿Es una carrera electoral o

un concurso? En este duelo catódico, ganó el líder de la oposición por medio millón de espectadores. No son votos, pero significan algo. Lo cierto es que Rajoy estuvo muy bien, demostrando una vez más que está muy por encima de su partido. Lo cual es a la vez su mérito y su problema.

ROCA Y DURAN. El tiempo todo lo cura, y consigue incluso reunir en una mesa a fieros adversarios de otros tiempos. Miquel Roca apadrinó a Duran Lleida en la presentación de su último libro, y ambos intercambiaron sonrisas y parabienes. Sólo han pasado 13 años desde que Roca dejó la vida política tras perder su pulso con Pujol, utilizando como excusa las ansias de poder de Duran. Tras ver pasar el cadáver de su rival, Duran Lleida llegó a pensar que Pujol le nombraría sucesor, pero pronto comprendió que un convergente siempre es un convergente. Son cosas de la política: está todo olvidado. En el 2007, Duran y Roca tienen horizontes bien distintos, pero son socios del mismo club, el de los ministros sin cartera. Les une una misma experiencia, la de ser números 2 que quieren librarse del número 1.

RIDAO. Los dos tendrán sus méritos, pero ¿por qué un mitinero como Carod y un hombre de partido como Puigercós están en el Govern, y en cambio está fuera el circunspecto Joan Ridoa, a quien se le está poniendo una cara de *conseller* que no puede con ella?

<p>Dejese mirar</p>	<p>PUENTE DE MAYO en Riu Hotels</p> <p>IVA incluido. Consulte condiciones. Precios sujetos a disponibilidad de plazas. Información reservas: www.riu.com - 902 400 502</p>	<p>FORMENTERA • PLAYA DE MIGJORN</p> <p>Hotel Riu La Mola ****</p> <p>Precio por persona y noche en habitación doble estándar, Media Pensión. Consulta descuento para niños. Validez del 28 de abril al 3 de junio incluidos.</p> <p>51,00€</p>	<p>MÁLAGA • TORROX</p> <p>Hotel Riu Ferrara ****</p> <p>Precio por persona y noche en habitación doble estándar, Media Pensión. Consulta descuento para niños. Validez del 27 de abril al 2 de mayo incluidos.</p> <p>55,00€</p>
		<p>CÁDIZ • CHICLANA</p> <p>ClubHotel Riu Chiclana ****</p> <p>Precio por persona y noche en habitación doble estándar. Toda Inklusiv. Consulta descuento para niños. Validez del 27 de abril al 2 de mayo incluidos.</p> <p>82,00€</p>	

COMPRO PISOS Y EDIFICIOS CON INQUILINOS
En cualquier situación jurídica
Teléfono 660-444-961

ÚNETE AL CICLO QUE CAMBIA VIDAS
Apadrina a un niño

llamada al 902 20 13 20

www.gifts.comunicacion.org

La forma más cómoda y rápida de poner un anuncio.

902 17 85 85

clasificados

El diario más vendido en Cataluña www.lavanguardia.es

Últimos días para recoger tu robot de cocina Superchef

Recuerda, tienes hasta el **VIERNES 27 DE ABRIL** para pasar a recoger tu robot de cocina Superchef por la tienda BEEP donde hayas hecho tu reserva.

Tiendas de recogida **BEEP**

LA VANGUARDIA
www.lavanguardia.es

PROMOCIÓN VÁLIDA EN CATALUNYA

El plaer de llegir

SOL Gasch
Historiadora.

S'atansa Sant Jordi i, tot i que hi ha molts temes de l'actualitat interessants per comentar, no em puc sostreure a la necessitat anímica de parlar de la lectura i dels llibres, ja que una de les coses que més m'agraden és llegir, i el meu interès es variat, va des de la història, més ben dit, la historiografia actual, fins a la literatura i l'assaig. M'agrada llegir i sobretot m'agradaria tenir més temps per dedicar a la lectura. Avui vivim en un món en què la imatge ho emplena tot i es fa difícil trobar un raconet del temps de lleure per llegir. La televisió, el cinema, internet són també fonts d'entreteniment i a vegades d'aprenentatge, però per mi res és tan apassionant com l'interès que em desperta un llibre que m'agradi, no puc parar; sóc de les persones que llegeixen al llit i he de reconèixer que a vegades són altes hores i he de plegar perquè l'endemà no em puc llevar. La gent que em coneix i m'estima em regala llibres, sobretot per Sant Jordi, a mi també m'agrada regalar-ne i comprar-ne. Parlant amb un amic que també té la mateixa dèria per la lectura comentàvem que els llibres ja no ens caben a casa, que no sabem on posar-los. De moment, enguany abans de Sant Jordi ja m'han arribat a les mans tres obres importants: primer, Una vida al mig del poble, de Pere Casaldàliga, llibre impressionant per la tendresa, pel compromís amb els més pobres, i que en el meu cas incrementa la meva fe en la transcendència. El recomano a totes les persones interessades en les contradiccions del nostre món. El segon és la segona edició del Diccionari de la llengua catalana, de **l'Institut d'Estudis Catalans**, que posa al dia el vocabulari emprat per la gent i és una bona eina de treball. El tercer és El mundo es así, de Pío Baroja, un regal que em va fer ahir un amic i en què l'univers del gran escriptor espanyol ens mostra les eternes contradiccions de la naturalesa humana. Per acabar, felicito els escriptors que estrenen per Sant Jordi i especialment els més propers, com ara l'amic Joan Obiols, que a Cucota, emmarcada al Pirineu i la poesia de la història, ens presenta una vegada més la seva fidelitat al territori de l'Alt Pirineu.

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

 CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

 ANTONI CAMBRÉDÓ, president executiu
 JOAN ODINA, conseller delegat
 CARLES FLO, director general
 BERTA CASTELLET, directora de màrqueting i subscripcions
 IVAN GRAU, director financer
 ORIOL GALLISSÀ, director comercial
 JOAN SERRA, director de producció
 PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució
 QUICO DOMÍNGO, cap de sistemes

**QUIN ÉS L'ESTAT PRESENT I
PREVISIBLE DE LA LITERATURA**

Joan F. Mira

Escriptor

EN SÍNTESI
**Vénen
eleccions**

Libres, literatura

El futur no és mai cert: ni tan sols quan es parla o s'escriu de futurs econòmics, ecològics, militars i civils. L'error, en aquests casos, sol ser l'únic element comú de tota previsió. No sé, per tant, quin futur ens espera com a habitants del planeta Terra, com a dependències del gran imperi nord-americà, com a subordinats del petit imperi espanyol, o com a membres d'aquesta imprevisible comunitat de llengua i de cultura que en diem Països Catalans. Deixeu-me fer una única afirmació categòrica: aquest futur, qualsevol que siga, està lligat al poder i a la política. Vull dir que la dependència en el camp del poder és i serà també, necessàriament, una dependència en el camp de la cultura i de la llengua, i per tant de la literatura. Dit en termes més concrets: si la *normalitat* literària va lligada a una normalitat lingüística, no sé quina normalitat és aquesta quan fins i tot les hores que les nostres escoles poden dedicar a una llengua a una altra depenen de decisions preses en centres externs de poder. I si els mecanismes de difusió de la pròpia producció literària i cultural estan permanentment limitats per condicions que imposen la difusió intensa i constant, a casa nostra, d'una altra llengua, una altra cultura i una altra literatura.

QUANT AL FUTUR D'AQUESTS FULLS DE PAPER relligat que en diem llibres (novetat que el cristianisme, fa prop de dos mil anys, va impulsar per la clara eficàcia de l'invent: abans eren *volums*, és a dir, rotllos incòmodes), no cal que patim excessivament: a pesar de la competència d'invents molt cridaners, com la lectura en pantalla, podem estar segurs que entre l'any 2000 i el 2007 se n'han fabricat i distribuït, al nostre país o països, més que en els set anys anteriors. Més llibres publicats, i potser fins i tot més llibres llegits. Hi ha més llibreries que en cap altre temps de la història, més quioscos i més grans magatzems que venen llibres, més autors i qui sap si també més lectors. En tot cas, *ara* –en el rigorós present històric– tothom té pocs o molts llibres a casa, encara que siga només a la prestatgeria del saló menjador: i l'any 1000, o el 1500, o fins i tot el 1900, qui en tenia, de llibres a casa? Ja sé que aquests llibres són sobretot enciclopèdies, col·leccions introduïdes a força de publicitat, sèries de "les millors obres de", o algun *best seller* de fàcil lectura. Però això, que als *intel·lectuals* ens fa somriure, és un formidable progrés. Entre altres coses, perquè augmenta els beneficis de la indústria editorial, sense els quals els altres llibres, els *bons*, els llibres de *bona literatura*, inclosa la catalana, tindrien molt escasses probabilitats d'arribar al mercat.

I SI L'ESTAT DEL LLIBRE COM A PRODUCTE comercial no és tan dolent, quin és l'estat present i previsible de la literatura, i especialment de la literatura catalana? La literatura va bé, gràcies, inclosa la nostra. Encara que el seu estat l'hauríem de considerar més bo o menys bo per comparació amb d'altres literatures equivalents, o per la manera com els altres ens

XAVIER PORRATA

“Cada any en català (pamflets a banda) es publiquen més de vuit mil llibres, xifra ben respectable i que no correspon a una llengua en perspectiva de liquidació imminent”

consideren; i això, per a mi, és matèria incerta i en la qual no em reconec competent. No sabria dir, ara mateix (i supose que la major part de vostès tampoc), qui són els nous i bons i grans autors de literatures com la danesa, la sèrbia, la búlgara, la romanesa, la sueca o la grega, i quines són les seues perspectives de futur. I els suecs o els grecs o els búlgars, segurament tampoc no sabrien dir qui són els nous i bons i grans autors de la literatura en llengua catalana, o quin futur l'espera. No som millors ni pitjors que molts d'altres, probablement, tant si els nostres llibres circulen per les fires internacionals de l'ample món com si no ho fan.

ALLÒ QUE IMPORTA, PER COMENÇAR, és que cada any en català (pamflets a banda) es publiquen més de vuit mil llibres, xifra ben respectable i que no correspon a una llengua en perspectiva de liquidació imminent. Són més llibres dels que es publiquen en bona part de les llengües europees de dimensions semblants o fins i tot superiors. Suposem, per continuar, que d'aquests vuit mil llibres, vuit-cents puguen considerar-se més o menys *literaris* (és a dir, no únicament *utilitaris*), que d'aquests vuit-cents, vuitanta siguen de qualitat mínimament respectable, és a dir, *bons llibres* i de lectura satisfactòria per a l'amant de les lletres, i finalment que, d'aquests vuitanta, set o vuit arriben a la condició d'excel·lents. Salvarem cada any vuitanta llibres, només vuit? Si és així, i crec que sí que ho és, potser que ens salvarem tots, com els deu justos, o fins i tot només cinc, haurien salvat de la pluja de sofre i de foc els habitants de Sodoma i Gomorra. Això és, doncs, el que hauríem de saber fer: saber discernir aquella cosa tan ambigua que se'n diu qualitat, saber quin llibre val més i quin no tant i quin no val res, saber separar les vendes de l'estètica, diferenciar la facilitat de l'art. Perquè, o la literatura és una de les belles arts, o no és res més que pur producte comercial. No sé si la bona literatura pot salvar o donar consistència a un país com el nostre: sí que sé que la literatura dolenta no li fa cap favor.

**Marçal
Síntes**

“N'hi hauria d'haver cada any, d'eleccions”, exclama el meu amic, emprant una frase que és bastant vella, mentre contempla com treballen els obrers. Ara es tracta d'acabar el que no s'ha acabat i de prendre o anunciar mesures. Per exemple, fer que a Barcelona el metro circuli de nit, però no entre setmana, sinó el cap de setmana, potser per facilitar el retorn a casa, més que dels treballadors, dels joves que surten de marxa. S'espera, suposo, que el diumenge 27 de maig, un cop llevats, es recordaran d'anar a votar pel tripartit. Hi ha, però, actuacions més descarades, com la de Bartomeu Muñoz, que, en la línia del que va prometre durant la campanya de la tardor Montilla, pagarà els llibres escolars a tothom, ho necessitin o no, perquè, ja se sap, tothom vota. L'alcalde ha recalcat que és una mesura “pionera”. Abans de repetir aquestes declaracions Barto Muñoz faria bé de preguntar quants anys fa que, per exemple, un conegut alcalde convergent de les Terres de l'Ebre regala els llibres als escolars i, a més a més, per Nadal obsequia tots els jubilats de la vila. No es pensin, doncs, que l'electoralisme és una cosa només d'alguns. Entre els partits els bons i els mals vicis estan increïblement ben repartits. “N'hi hauria d'haver cada any, d'eleccions”. Es dona per obvi, per tant, que el polític és un animal primari que només entén el bastó i la pastanaga. “I encara sort, perquè, si no, ni el que fan per guanyar les eleccions no farien”. No ho diu el meu amic, però és implícit, són els fonaments de la seva frase. La desconfiança, fins el menyspreu, no paren d'estendre's.
m.sintes@hotmail.com

Espinàs, Janer Manila i llibre "Polònia" es preveu seran dels més venuts

Barcelona, 21 abr. (EFE).- L'escriptor Josep Maria Espinàs, que als seus 80 anys presenta el seu llibre número 80 "Relacions Particulars", el mallorquí Gabriel Janer Manila, amb "Tigres", o els televisius de "Polònia" amb "El llibre mediàtic de Polònia" s'apunten com alguns dels autors que més vendran en català per Sant Jordi.

El veterà Espinàs es preveu que sigui un dels autors que més signaran dilluns, amb una obra en la qual evoca i s'aproxima a Salvador Espriu, Josep Vicenç Foix, Miguel Delibes, Josep Pla, Camilo José Cela i Josep Maria de Sagarra, autors als quals va conèixer de prop.

Els premiats Gabriel Janer Manila amb "Tigres"; Joaquim Pijoan amb "Sayonara Barcelona"; "El retorn de Voltaire", de Martí Domínguez; "La gran rutina", de Valentí Puig; "Blau de Prússia", d'Albert Villaró; "Aigua Bruta", de Pau Vidal; "La matèria primera", de Francesc Serés; "Arqueologia de l'amor", de Joan Mañas; "La decisió de Brandes", d'Eduard Márquez, i "Un home de paraula", d'Imma Monsó, són altres escriptors i títols que viuran de ple la jornada del llibre.

En narrativa també tindran el seu pes el periodista Martí Gironell amb "El pont dels jueus", en el qual relata la construcció del pont de Besalú, sumant-se a la tradició de la novel·la històrica amb ingredients de suspens, mentre que la sabadellenca Lluïsa Forrellad veurà reeditada la seva novel·la "Sempre en capella", amb la qual va guanyar en castellà el Nadal de 1953.

Altres obres que ocuparan el seu espai a les llibreries durant tot el dia seran "Rastres de sàndal" d'Asha Miró i Anna Soler-Pont; "Clara i les ombres", de Jordi Cussà; "Qui vam ser", de Lolita Bosch o "El caníbal", d'Isabel-Clara Simó.

Com cada any, competiran amb aquests títols els dels denominats autors mediàtics, que aquest any encapçalen els periodistes i actors del programa "Polònia"; el ja tradicional Andreu Buenafuente amb els seus monòlegs, i "No em ratllis! Coses de grans vistes per nens", basat en el programa que presenta Júlia Otero a TV3.

Del mateix gènere són "Caçadors de paraules", de Roger de Gràcia; "El bloc de Pere Brunet", escrit per la guionista Mercè Sarrias, amb la complicitat de Joel Joan i Núria Furió; "La República de Guerrilla", del grup Teatre de Guerrilla" o "On vols anar a parar?", dels radiofònics Lluçia Ferrer, Jaume Esquius i la banda.

"Què pensa Antoni Bassas", un compendi del pensament del comunicador, transcrit per Núria Escur, també serà un dels llibres de Sant Jordi, igual que "Els secrets de la Felicitat", del doctor Sebastià Serrano.

Altres llibres amb tirada, de caràcter gastronòmic, poden ser el de la cuinera Ada Parellada "Més enllà dels macarrons"; el de Carme Rusalleda "La cuina més fàcil i moderna"; "La cuina de l'Isma", d'Ismael Prados i el clàssic receptari "La cuina d'avui", de Glòria Baliu, publicat per primera vegada el 1967.

En assaig, ressalten les obres "Idealistes sota les bales", de l'historiador anglès Paul Preston, premi Ramon Trias Fargas; "El silenci de les campanes", de Jordi Albertí; "El fantasma de la mort del català", del secretari de política lingüística, Miquel Pueyo, o "Dones contra Franco", de Jordi Creus, o "A fil d'espasa", de Manuel Forcano.

Altres títols, entre la crònica i l'assaig, són "Jo he servit al tripartit", de Rafael Vallbona; "Humor de combat. Com sobreviure a les dictadures", una recopilació dels millors acudits que Josep Pernau ha anat recollint en societats sota el domini de dictadures o "L'engany", de Vicens Villatoro.

Durant el dia, tindran, així mateix, el seu espai llibres com "Sobre l'amor", de Joan Barril; "El naixement d'una nova

consciència", del paleocòleg Eudald Carbonell, "Pornografia i vestits de núvia", de Gemma Lienas o "El preu de ser catalans", de Patrícia Gabancho.

En l'àmbit polític destaquen el líder d'Unió, Josep Antoni Duran i Lleida, amb "Entre una Espanya i l'altre" i l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, que juntament amb l'arquitecte Oriol Bohigas presentarà "Converses a Barcelona. El plaer de viure a la ciutat".

"Una vida enmig del poble", del bisbe emèrit Pere Casaldàliga i els de poesia de Joan Margarit "Casa de Misericòrdia" i "Vol de cendres", de Jaume Pont, són altres dels llibres d'aquest Sant Jordi, al costat del diccionari de la llengua catalana de **l'Institut d'Estudis Catalans (IEC)**, convertit ja en un best-seller. EFE.

El català: un diccionari i un debat

MARTA COSTA-PAU

Possiblement, les primeres paraules que el lector buscarà al nou *Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans* no seran precisament les que en desconeix el significat. Potser en començar-lo a fullejar, la curiositat el durà a mots com *cabró*, *pixel*, *lifting*, *morrejar*, *light*... per citar alguns termes dels que han estat més comentats als mitjans de comunicació arran de la presentació de la nova obra, el passat 26 de març. La segona edició del *Diccionari* de l'IEC, que apareix 12 anys després de la primera, ja és a les llibreries esperant convertir-se aquesta Diada de Sant Jordi en un èxit de vendes. L'ampli ressò mediàtic i la potent campanya publicitària que han acompanyat la seva aparició fan preveure que serà un dels llibres més venuts, tot i que l'IEC insisteix que el diccionari no neix amb voluntat de *best-seller*, sinó de ser "l'eina més consultada per als aclariments lèxics dels parlants".

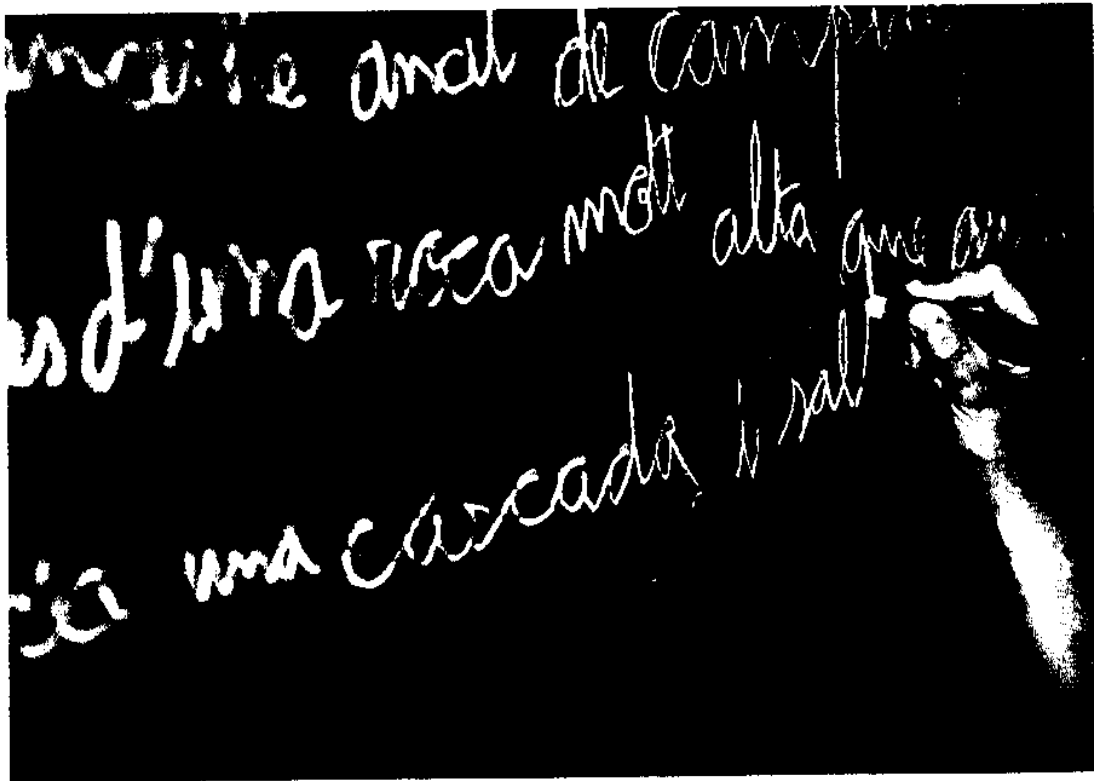
Patricia Gabancho. / TEJEDERAS

El nou *Diccionari* inclou 70.000 entrades, de les quals 3.213 són noves. Són el resultat de la depuració de les quasi 6.000 propostes que la darrera dècada han rebut les Oficines Lexicogràfiques de l'IEC i amb les quals es pretén posar al dia el diccionari. En aquesta tasca s'ha buscat la "neutralitat ideològica" en àmbits com el religiós o el del gènere, i una

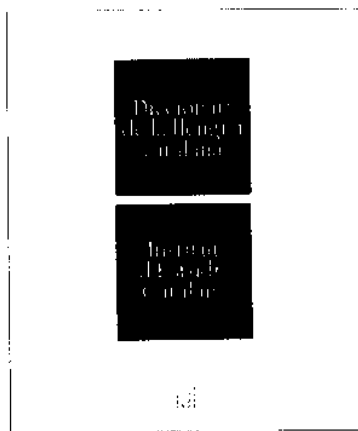
harmonia entre el català del carrer i el literari, i també entre el català estàndard i el dialectal.

A banda del seu valor com a eina de consulta lingüística, l'IEC destaca del diccionari l'aportació que significa per a la normalització de la llengua catalana, un tema en permanent debat i que aborden, des de perspectives oposades, dos llibres apareguts recentment. A *El preu de ser catalans*, Patricia Gabancho adverteix que la mort de la cultura i la llengua catalanes és cosa de dues generacions si no s'intervé de forma decidida. Menys alarmista, Miquel Pueyo rebutja, a *El fantasma de la mort del català*, les tesis "estèrils" que situen el català entre les llengües en vies d'extinció.

Diccionari de l'IEC, diversos autors. Enciclopèdia Catalana/ Edicions 62, 1.840 pàgines. 67 euros. / *El preu de ser catalans*, Patricia Gabancho. Meteora. 245 pàgines. 18 euros. / *El fantasma de la mort del català*, Miquel Pueyo. Proa. 128 pàgines. 12,50 euros

Una edició més ben feta

**DICCIONARI DE LA
LLENGUA CATALANA**
Institut d'Estudis Catalans. 67 €

Dotze anys després de la primera edició, l'Institut d'Estudis Catalans ensenya com ha posat al dia el diccionari normatiu, aquell que serveix per determinar què és ortodox en català. Amb una sobrecoberta que recorda el diccionari de la Real Academia Española (potser per reforçar subliminalment l'autoritat lingüística que n'emana), la novetat més important que presenta és una reestructuració general del contingut de les entrades, amb una tipografia més rica i visible que permet consultar-lo amb més comoditat (les accepcions i subaccepcions apareixen numerades, i les locucions en negreta). Destaca també l'admissió de noves entrades (més de dues mil: *lífting*, *estatunidenc*, *xaria*) d'acord amb els usos actuals, i la revisió dels exemples. Un interrogant: ¿hi veurem algun dia la pronúncia de les paraules?

RICARD FITÉ

L'INSTITUT D'ESTUDIS CELEBRA CENT ANYS

EL GUARDIÀ CENTENARI DE LA CULTURA CATALANA

El claustre de la Casa de la Convalescència, l'edifici que alberga l'Institut d'Estudis Catalans, al carrer del Carme de Barcelona.

La dictadura de Primo de Rivera primer i la de Franco després no van poder extingir, -encara que ho intentaren-, l'Institut d'Estudis Catalans, nascut ara fa un segle. Durant tots aquests anys ha estat, tant a la llum pública com a la clandestinitat, el guardià de la cultura catalana.

TEXT: ÀNGELS VILLAR FOTOS: ÒSCAR ESPINOSA

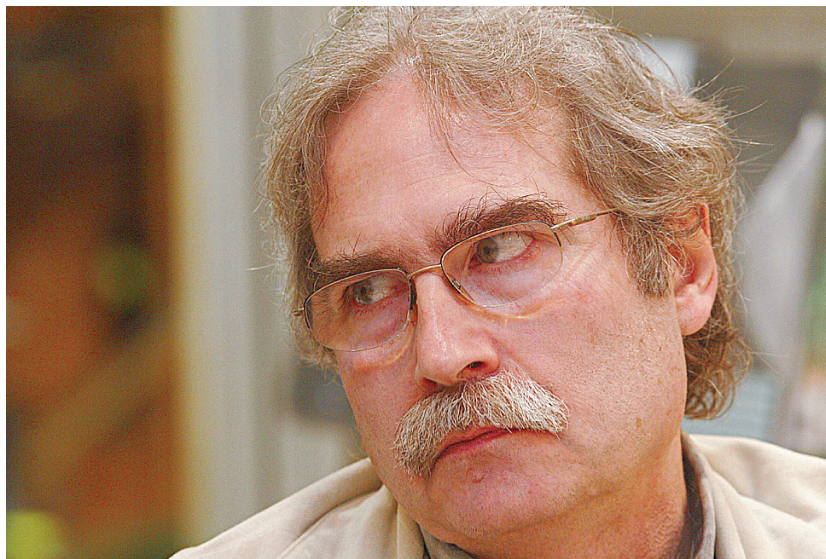
» Si volem saber el significat de qual-sevol paraula catalana o bé dubtem de si un terme com "pica-pica", "aiatol-là" o "pírcing" estan acceptats és evident que buscarem ajuda en un diccionari. Però sabem qui decideix què és correcte en català o quina és l'accepció de cada vocable que utilitzem en el nostre dia a dia? La gran majoria de la societat no s'ha plantejat mai aquesta qüestió. No obstant això, el cert és que sí que hi ha una institució que vetlla per l'ús correcte de la llengua. Es tracta de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), que enguany celebra el seu centenari.

"M'agradaria saber fins a quin punt hi ha una relació entre l'Institut i la gent. Com a conseqüència de la pròpia història de l'entitat -que va viure en la clandestinitat durant el franquisme- no hi ha hagut una comunicació directa entre la institució i el poble. Però fa vint anys que s'actua en democràcia... Ara, amb la celebració del centenari, és un bon moment per apropar-se més a la societat", reflexiona Santiago Riera, membre de la secció Històrico-arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans, establert a Terrassa.

Aquest pensament també el comparteix l'escriptor Jaume Cabré, que forma part de l'Àrea Filològica de l'entitat des de l'any 2000. El literat -que des de fa temps resideix a Matadepera- considera que "el pes social de l'entitat va en augment" i una fita tan senyalada com els cent anys de vida pot ajudar a difondre més les activitats de

l'Institut. "Encara és poc coneguda la seva existència i la seva raó de ser. Hi haurà persones que enguany en sentiran a parlar per primera vegada. De fet, normalment se senten accions o activitats puntuals que fem com ara la segona edició del 'Diccionari de la llengua catalana'. Per a mi, ell és la finestra que acostava més l'entitat a la societat." Si bé és cert que el diccionari és potser la feina més palpable de l'IEC, les seves cinc seccions estan constantment en funcionament. Parlem de l'Àrea Filològica -d'on ha sorgit l'esmentat diccionari- que comporta l'estudi científic de la llengua, l'establiment de la normativa lingüística i el seguiment del procés d'aplicació d'aquesta normativa en l'àmbit que li és propi. Però a més a més tenim la secció Històrico-arqueològica, que emet informes i dictàmens sobre escuts municipals, banderes i béns d'interès cultural a Catalunya, i la de Filosofia i Ciències Socials, creada el 1968 per subratllar el caràcter d'acadèmia científica de l'Institut.

UN SECTOR DE CIÈNCIES Tanmateix trobem la secció de Ciències Biològiques, on es desenvolupen programes de recerca encabits en l'àmbit de la catalanística, de caire terminològic o orientats a l'estudi del patrimoni biològic i genètic, i la de Ciències i Tecnologia, que comprèn els departaments de Matemàtiques, Física, Química i Geologia i les àrees Industrial, de la Construcció, de la Informació i Comunicació i de la Terra.

Jaume Cabré és membre de l'Institut des de juny de l'any 2000.

La façana de l'edifici de l'IEC és plena de detalls escultòrics.

LES FITES MÉS IMPORTANTS

- **1907** Es funda l'Institut per iniciativa d'Enric Prat de la Riba. El primer nucli està dedicat als estudis històrics.
- **1912** Creació de societats filials. La primera d'elles va ser la Societat Catalana de Biologia.
- **1914** Institució del cartell de premis de l'Institut i de la festa anual de lliurament per Sant Jordi, que han continuat fins avui en dia, amb els parèntesis imposats per la primera i segona dictadura. S'obren al públic les portes de la Biblioteca de Catalunya.
- **1921** Es crea el Servei Meteorològic de Catalunya.
- **1923** L'Institut s'incorpora a la Unió Acadèmica Internacional.
- **1939** La Diputació de Barcelona, sota el règim franquista, s'apropia dels locals de l'Institut. L'entitat és considerada extingida per les autoritats de la dictadura.
- **Anys quaranta** Manteniment de les activitats però a la clandestinitat. Malgrat la dictadura franquista es van poder publicar obres científiques en català, encara que de manera il·legal, com "Assaig d'un vocabulari meteorològic català", que contenia un índex de termes en francès i en anglès.
- **1977** Retorn a la plena legalitat i reconeixement oficial de l'Institut com a "corporació acadèmica, científica i cultural, l'àmbit d'actuació de la qual s'estén a les terres de llengua i cultura catalanes".
- **1985** Inici del projecte de "Diccionari del català contemporani".
- **1989** Posada en marxa del "Atlas lingüístic del domini català".
- **1995** Publicació de la primera edició del "Diccionari de la llengua catalana", normatiu per a tot l'àmbit lingüístic català.
- **1999** Inauguració de la seu territorial de Perpinyà.
- **2001** S'obren les noves instal·lacions de la Casa de Convalescència restaurada.
- **2004** Per primera vegada l'Institut publica un anuari territorial.
- **2005** Inauguració de les seues territorials de Lleida i Alacant.

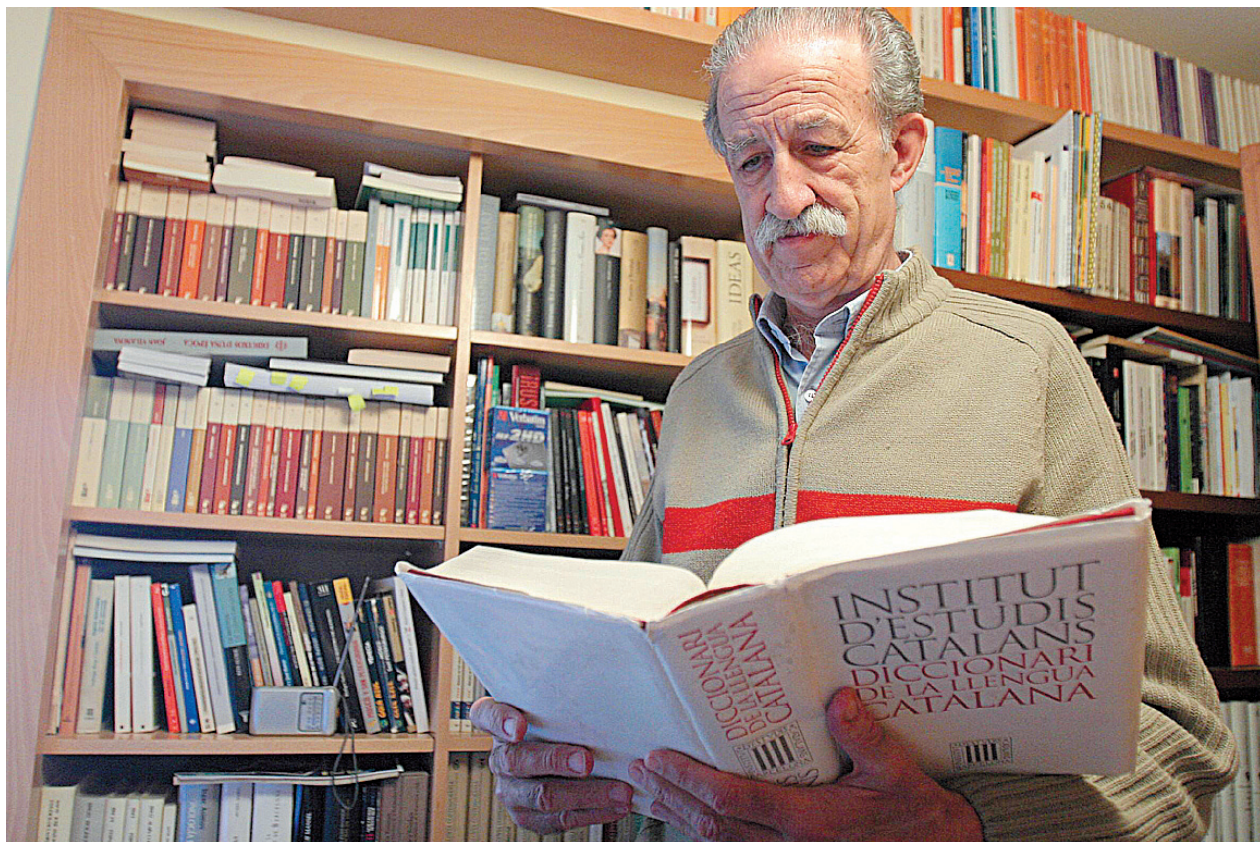
DIADA DE SANT JORDI

- El dilluns 23 d'abril l'Institut d'Estudis Catalans fa una jornada de portes obertes. Es presentarà la segona edició del "Diccionari de la llengua catalana" i hi haurà un concert de cobla de sardana a càrrec de la Cobla Sant Jordi.
- El 24 d'abril, a les 18.30 hores, a la seu de l'Institut, es lliuraran els Premis Sant Jordi 2007. - Carrer del Carme 47 (Barcelona). - www.iec.cat

L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS CELEBRA CENT ANYS

La biblioteca de l'IEC conté nombrosos documents que guarden la història de les terres de parla catalana.

Santiago Riera és membre de l'Institut des de l'any 2002.

Però, al marge del pes social de l'entitat, el cert és que durant deu dècades els seus membres han treballat per convertir l'IEC en l'acadèmia de les "terres de llengua i cultura catalanes" que té com a objectiu "l'alta recerca científica com el conreu i la difusió de tots els camps de la cultura catalana". De fet, la tasca que es realitza des de l'Institut constitueix un referent d'assessorament i consulta ineludible per als poders públics i altres institucions en totes les "grans qüestions que afecten els països de parla catalana", segons expliquen des de l'IEC. Santiago

Riera és mostrat categòric en la definició que planteja d'aquesta entitat. Per a l'historiador resident a Terrassa és una institució que ha de potenciar la història del país "trobar les respostes al passat més llunyà i el més recent". Tanmateix, defensa que ha de fer sentir la seva veu a la societat i com a "acadèmia de les acadèmies" ha d'impedir que hi hagi punts morts a la nostra història, fets que hagin estat silenciats fins ara, com per exemple el de les presons franquistes. "És una veu històrica de consciència de la nació", conclou.

El 1907, el dirigent de la Lliga Regionalista Enric Prat de la Riba va ser l'encarregat de fundar, segons els acords de la Diputació de Barcelona, l'Institut d'Estudis Catalans. En aquells moments la situació política es mantenia en calma i poc s'imaginava la societat de llavors que uns anys més tard Espanya viuria la seva primera dictadura del segle XX. Amb l'arribada del general Primo de Rivera al poder moltes institucions catalanes van desaparèixer o varen viure un període de canvis o activitat limitada. Aquest és el cas de l'Institut

d'Estudis Catalans. I és que durant els anys del nou règim es va suprimir la Mancomunitat de Catalunya i, per aquest motiu, l'IEC va perdre el reconeixement, la subvenció oficial i els serveis que tenia encomanats i que no li serien retornats fins al 1930, tot just abans de l'arribada de la II República. Però quan l'Institut realment va veure perillar la seva existència va ser al finalitzar la Guerra Civil, el 1939. Amb la instauració de la dictadura franquista es va produir a Catalunya un genocidi cultural que va topar amb una resistència que treballà des de la clandestinitat per mantenir la cultura viva. L'IEC va contribuir-hi.

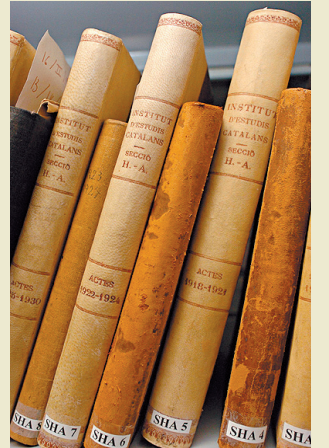
RETORN A LES FOSQUES La primera reunió que va celebrar l'entitat des de l'arribada de Franco va ser el 1942 a casa de l'arquitecte catalanista Josep Puig i Cadafalch. De fet, va ser com una refundació -segons s'estableix a "Història de l'Institut d'Estudis Catalans. Volum II", publicat recentment- ja que s'hagueren de cobrir les places vacants dels membres desapareguts o que s'havien vist forçats a exiliar-se. A més a més es van haver d'adoptar una sèrie de canvis orgànics de gran transcendència a causa de la nova situació política del país. Malgrat tot, l'Institut va aconseguir sobreviure i aviat va convertir-se en una referència cultural a la clandestinitat. "Van ser 38 anys de precarietat i estretors, durant els primers vint dels quals, com a mínim, l'Institut estigué amenaçat i obligat a una pública clandestinitat malgrat que les gestions per recuperar el local i el reconeixement començaren ben prompte", narra la "Història de l'Institut d'Estudis Catalans". Durant el franquisme es van anul·lar actes i festes de l'entitat i es va patir una forta persecució, però tot i això es van editar -amagat de la censura- i publicar llibres de gran rellevància (vegeu el requadre). El 1976, un cop iniciat el camí de la democràcia, es va atorgar de nou a l'IEC el seu "reconeixement oficial".

LES DADES

- **Membres** Hi ha 123 membres numeraris, 54 emèrits i 57 de corresponents.
- **Seccions adscrites** l'Institut acull 26 societats filials amb un total de 8.758 socis registrats.

LES PUBLICACIONS

- **1913** S'editen les "Normes ortogràfiques" per part de l'Institut, declarades oficials un any més tard per la Mancomunitat de Catalunya sota la presidència de Prat de la Riba.
- **1914** Surt el primer "Diccionari ortogràfic".
- **1918** Editen la "Gramàtica catalana" de Pompeu Fabra, referència normativa primordial.
- **1932** "El diccionari de la llengua catalana" de Pompeu Fa-

bra és publicat i adoptat per l'Institut com a referència normativa. ■ **1968** Comença a publicar-se la "Gran enciclopèdia catalana" amb l'assessorament lingüístic del secretari general de l'Institut i la participació de la majoria de membres de l'entitat a més a més de nombrosos experts de les diferents filials. ■ **1985** Inici del projecte de

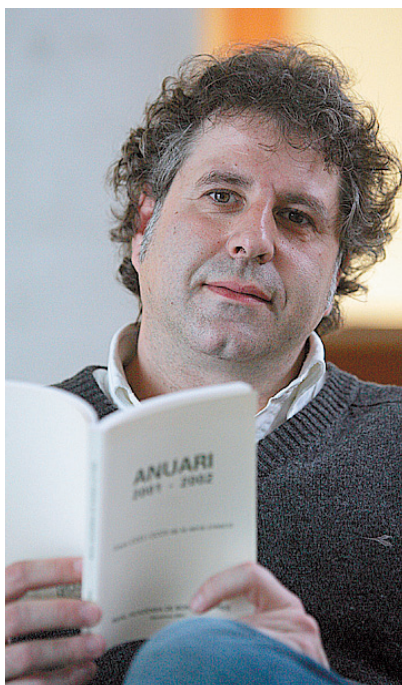
HISTÒRIA DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS
Volum II
De 1942 als temps recents
Albert Balcells
Santiago Izquierdo
Enric Pujol

"Diccionari del català contemporani". ■ **1989** Posada en marxa de l'"Atles lingüístic del domini català". ■ **1995** Publicació de la primera edició del "Diccionari de la llengua catalana". ■ **2004** Per primera vegada es publica un anuari territorial. ■ **2007** Surt a la llum la segona edició del diccionari normatiu de la llengua catalana.

REIAL ACADÈMIA DE BONES LLETRES DE BARCELONA

L'ANY 1700, EL PUNT DE PARTIDA

Ramon Bosch entrà al 1996.

» Ramon Bosch, regidor de l'Ajuntament de Terrassa i integrant de l'àrea de Presidència de la Diputació de Barcelona, és un dels membres anomenats corresponents de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona. "Més per amistat i reconeixement a la tasca realitzada com a secretari de l'entitat durant deu anys que per mèrits", ressalta el polític egarenc que elogia la feina realitzada pels membres numeraris i corresponents de l'entitat entre els que destaca l'escriptor Mario Vargas Llosa, autor d'una tesi sobre "Tirant lo Blanc". La història d'aquesta institució ca-

talana fundada el 1700 ha tingut al llarg de tres-cents anys un seguit d'interrupcions. Es tracta de la successora d'una agrupació d'aficionats a la literatura i la història, en la seva majoria nobles i eclesiàstics, fa tres segles, i que llavors va prendre el nom d'Acadèmia Desconfiada. De fet, presentada sota aquest nom només va durar tres anys i no va ser fins uns vint anys després que un grup de persones interessades per l'estudi de les lletres es van reunir amb l'objectiu de construir una corporació acadèmica. La seva finalitat "era instruir la joventut en un moment en què Barcelona es trobava

privada d'Universitat". Les reunions de l'Acadèmia, que encara no tenia nom, consistien principalment en comunicacions de temes històrics de tot tipus, així com la lectura de versos o debats i discussions sobre els més diversos aspectes. Però les funcions de la institució han anat variant, sobretot des de la irrupció al panorama català de l'Institut d'Estudis Catalans. Actualment realitza tasques d'investigació i divulgació de la cultura catalana i en ocasions "hi ha parcel·les en què l'Institut i l'Acadèmia coincideixen i d'altres parcel·les queden buides", en paraules de Ramon Bosch.

Per al polític egarenc, "l'Acadèmia té un pes social relatiu, però, sens dubte, té un gran prestigi científic i això gràcies a la talla de molts dels membres que en formen part". De fet, defensa l'existència d'aquesta entitat com un espai amb "un rendiment cultural amb un efecte multiplicador en la investigació científica". Tot i això, destaca que més enllà de la rellevància social que puguin tenir les publicacions de l'entitat considera de gran importància el fet que posi a disposició del públic la seva biblioteca "amb una gran col·lecció de literatura medieval".

El DIEC serà una de les estrelles d'aquest Sant Jordi i 'L'església del mar' continuarà arrasant, segons les llibreries

Barcelona.- Les llibreries més prestigioses de Barcelona ja fan apostes sobre quins creuen que seran els llibres més venuts durant aquest Sant Jordi. La majoria coincideix en assenyalar alguns títols que podrien encapçalar la llista dels més venuts el pròxim dilluns, entre d'ells la segona edició del **Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC)** o l'últim llibre de Josep Maria Espinàs, 'Relacions particulars'. Les llibreries consultades asseguren, a més, que enguany continuarà arrasant 'L'església del mar', el llibre més venut del passat Sant Jordi.

Tot i tractar-se d'una obra de referència, gènere poc habitual entre els regals que la gent s'acostuma a fer per Sant Jordi, les llibreries tenen clar que la nova edició del **DIEC** serà un dels títols més demandats en les parades del pròxim dilluns. Segons un dels llibrers consultats, el motiu és que, donat l'elevat preu del volum (67 euros), 'molta gent aprofita la celebració de Sant Jordi per animar-se a gastar-se aquests diners i emportar-se l'obra a casa o regalar-la a algú'.

El nou volum conté 488 articles nous referents a la nomenclatura, revisió de categories gramaticals, revisió i addició d'exemples, i accepcions, revisió del lèxic especialitzat i actualització de les definicions. Aquesta segona edició del **DIEC** pretén actualitzar el català, respectant l'estructura general i el model de llengua utilitzada per Pompeu Fabra l'any 1932, quan va publicar el Diccionari general de la llengua catalana (DGLC). Aquesta segona edició conté 2.422 paraules noves, com són 'ingo', 'zàping' i 'sommelier', d'un total de gairebé 70.000.

Dins de l'apartat de no ficció, les llibreries aposten també per 'Relacions particulars', amb el qual Josep Maria Espinàs celebra el seu vuitantè llibre recopilant les anècdotes de l'autor viscudes amb grans escriptors, com Salvador Espriu,

J.V. Foix, Miguel Delibes, Josep Pla, Camilo José Cela i Josep Maria de Sagarra.

Els assajos de caire polític també podrien triomfar aquest Sant Jordi, segons els llibreters, amb títols com 'El preu de ser catalans', de Patricia Gabancho, o 'Catalunya sota Espanya. L'opressió nacional en democràcia', d'Alfons López Tena. La persecució religiosa, analitzada per Jordi Albertí a 'El silenci de les campanes', o 'El cerebro femenino' de la neuropsiquiatra Louann Brizendine, són altres dels títols que proposen les llibreries per a aquesta data.

L'èxit de les intrigues religioses

Pel que fa a les novel•les, les llibreries pronostiquen la continuació de l'èxit de 'L'església del mar', tant en català com en castellà. Les intrigues amb escenaris religiosos podrien continuar triomfant, a més, amb altres títols com 'El Quart Reich. El secret de Montserrat', de Francesc Miralles; 'La clau Gaudí', d'Esteban Martín i Andreu Carranza, o 'L'abadia profanada', de Montserrat Rico.

Altres apostes segures per a aquest Sant Jordi són, segons les llibreries, les últimes novetats d'autors consolidats com Almudena Grandes ('El corazón helado') o Isabel-Clara Simó ('El caníbal').

Els llibres premiats són també candidats, com és tradicional, a entrar en la llista dels més venuts. Així, les llibreries aposten per l'últim premi Sant Jordi, 'Sayonara Barcelona', de Joaquim Pijoan, o el Premi Llibreter 2006, 'El quinto en discordia', de Robertson Davies, recentment traduït al català ('El cinquè en joc'). Els guanyadors de les diverses edicions dels premis Planeta, les novel•les de Paul Auster i llibres mediàtics com ara el del popular 'Polònia' de TV3 completen la llista d'apostes de les llibreries consultades per elaborar aquesta informació, que han estat La Casa del Llibre, Laie i Catalònia.

DEBAT SOBRE LA POLÍTICA COMUNICATIVA DE LA GENERALITAT

El Parlament demana unit que València pugui rebre TV-3

► CiU posa ERC en un mal pas al culpar dels problemes d'emissió l'exministre Montilla

MARC ANDREU
BARCELONA

El Govern català ha de fer les gestions necessàries davant la Generalitat Valenciana perquè TV-3 es pugui seguir veient a València i, en reciprocitat, les emissions del Canal 9 valencià es rebin a Catalunya. Així ho va aprovar ahir per unanimitat el Parlament com a tercer punt d'una moció transaccionada sobre la política informativa presentada per CiU amb la intenció de desgastar el Govern. Potser per això en el conjunt del debat només hi van assistir dos consellers: els de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, i de Justícia, Montserrat Tura.

Mentre penja sobre TV-3 l'amenaça del president valencià, el popular Francisco Camps, de tancar les emissions de la televisió catalana a València, la moció del Parlament recolza la tasca desenvolupada per Acció Cultural del País Valencià en les

dues últimes dècades en favor de la recepció «dels canals de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) al País Valencià».

El Partit Popular i Ciutadans-Partit de la Ciutadania van votar en contra d'aquest punt, així com d'un altre que afirma que s'ha de «preservar i potenciar l'existència de l'espai comú de cultura, llengua i comunicació de tots els territoris de parla catalana». Amb tot, durant el debat, el PP i Ciutadans ja van donar mostres de la sensibilitat que després es va traduir en la unanimitat favorable a la reciprocitat d'emissió entre TV-3 i Canal 9.

Tothom va reconèixer les gestions que el conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras, fa sobre aquest tema. A més, el popular Daniel Sirera va dir que el seu grup està mediant davant del PP valencià. I Albert Rivera, de Ciutadans, va argumentar que qualsevol televisió autònoma s'hauria de veure a tot Espanya.

ERC NO CAU A LA TRAMPA DE CIU // El tripartit va rebutjar, en canvi, la part de la moció presentada per CiU que culpava José Montilla de l'amenaça que penja sobre TV-3. En concret, s'al·ludia a la seva etapa com a

El tripartit fa pinya amb el director de comunicació del president

►► En el mateix debat de política comunicativa que va aprovar defensar TV-3 a València, el PSC, ERC i ICV-EUIA van rebutjar la reprovació del director de comunicació de Presidència, Antonio Bolaño. CiU va demanar la seva dimissió arran de les pressions del col·laborador del president Montilla a un periodista, per les quals després es va disculpar.

►► Tots els grups –fins i tot el PP i Ciutadans, que van votar a favor del cessament de Bolaño– van criticar que CiU barrejés aquesta reprovació amb el debat de TV-3. El tripartit, a més, va al·legar que un «episodi puntual» no es podia prendre com a referència de la política comunicativa del Govern. CiU va proposar que la votació sobre Bolaño fos secreta, però la negativa en bloc del tripartit ho va impedir.

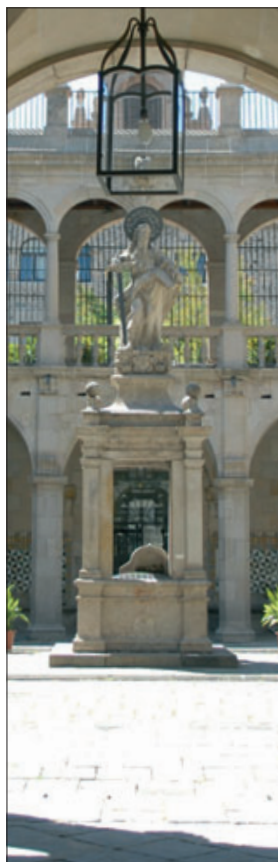
RICARD CUGAT

►► Vendrell (ERC) parla amb Antonio Bolaño, ahir al Parlament.

ministre d'Indústria, quan es va concedir a La Sexta la freqüència analògica per la qual emetia TV-3 a València i, a canvi, es va oferir a la CCRTV els canals 55 i 47 de la TDT.

El convergent Oriol Pujol va reclamar «fer les gestions necessàries da-

vant el ministeri» per fer complir aquest acord, en termes semblants a una resolució votada pel consell nacional d'ERC el 24 de març. Després de denunciar la instrumentalització, els republicans no van caure a la trampa de votar amb CiU. ▬

Institut
d'Estudis
Catalans

Dilluns,
diada de Sant Jordi,
l'IEC, l'acadèmia catalana
de les ciències i les humanitats,
obre les seves portes al públic

Obert de bat a bat

Visites guiades

A partir de les 10:00 h.

La visita inclou la projecció d'un vídeo sobre l'IEC i l'atenció del president de l'Institut, Salvador Giner, a les preguntes dels assistents.

Parada de llibres i roses

Pati de l'IEC, durant tota la jornada.

Concert de presentació de la nova tenora*

A càrrec de Jaume Vilà, Jordi Campos i la Cobla Sant Jordi, dirigida per Xavier Pages. Pati de l'IEC, 19 h.

*Per assistir al concert, cal disposar d'invitació

Seu de l'IEC:
Carrer del Carme, 47, Barcelona

IECent anys 1907 2007

www.iec.cat

Amb el suport de: **el Periódico**

TRANSPORTS

Menys esperes per agafar el Nitbús

■ Es millora a 20 minuts la freqüència de les vigílies de feiners ■ L'ús de l'autobús nocturn puja un 6,1%

Q.T.
BARCELONA

Només una setmana després de l'inici de la prova pilot del metro nocturn, el seu principal competidor, el Nitbús, augmenta des d'ahir la seva freqüència de pas totes les nits de dies feiners. Les disset línies de bus nocturn passaran a tenir ara la mateixa freqüència de 20 minuts que tenen les nits de dijous, divendres i dissabte. El reforç del transport nocturn, reivindicat des de fa temps per sindicats, associacions i usuaris, arriba just quan falta només un mes per a les eleccions municipals.

L'Entitat del Transport de l'Àrea Metropolitana espera que l'extensió de l'augment de freqüències a tots els dies de la setmana tingui la mateixa resposta que a les vigílies de festius. Amb el pas de trenta a vint minuts de freqüència des del mes de novembre fins ara s'ha aconseguit un increment entre el 10% i el 15% de passatgers.

En conjunt, l'ocupació dels autobusos grocs segueix una tendència crei-

xent. Durant l'any 2006 en van transportar 4,4 milions, cosa que representa un increment del 6,1% respecte al 2005. Aquestes dades ratifiquen la tendència a l'alça d'aquest tipus de transport els últims anys.

Diferent percepció

Tot i aquest creixement sostingut, el cert és que l'ús del Nitbús encara no ha acabat de quallar entre els usuaris. La dificultat per memoritzar els recorreguts és el principal handicap entre els qui volen desplaçar-se per la ciutat de Barcelona. En canvi, aquest transport és més apreciat pels residents en altres indrets de l'àrea metropolitana que es desplacen a la capital per motius lúdics o de feina. En total, les 17 línies de Nitbus donen servei a 18 municipis. El servei arriba fins a Tiana, al nord, i fins a Gavà, al sud. Són 400 quilòmetres de recorregut amb unes 1.200 parades.

Entre els usuaris, la majoria són homes, un 56%, i la mitjana d'edat és de només 32 anys. La majoria dels passatgers de menys de 22 anys que l'utilitzen ho

fan per anar de festa, mentre que s'incrementa l'edat dels usuaris quan aquests són treballadors que el fan servir per desplaçar-se per motius laborals. ■

Amb l'augment de freqüències es pretén millorar l'ús del Nitbús ■ CRISTINA CALDERER

TRANSPORTS

Badalona farà una llista d'esquerdes

■ L'Ajuntament només té constància d'una queixa oficial per les obres de la L2

Jordi Alcover
BADALONA

L'Ajuntament Badalona va donar a conèixer ahir que només ha rebut una queixa d'un veí del barri del Progrés, a qui ha aparegut una esquerda atribuïble a les obres de la L2 del metro. L'arquitecte municipal Josep Maria Massot va assegurar que no cal témer per la seguretat de cap edifici, però va trobar raonable pensar que en un carrer de cases antigues com el de Francesc Macià pugui aparèixer alguna fissura. En aquest sentit, va instar els veïns a comunicar a l'Ajuntament qualsevol esquerda que pugui ser atribuïble a

les perforacions del metro.

L'Ajuntament també es va queixar del retard de la conselleria de Política Territorial i Obres Públiques a l'hora de facilitar els informes d'unes inspeccions prèvies que va executar GISA per avaluar l'estat dels edificis abans de les obres. Segons el consistori, governat per la socialista Maite Arqué, el fet que els informes no haguessin arribat fins dimecres va contribuir a l'alarma d'alguns veïns en detectar fissures en parets dels seus comerços.

El consistori també va lamentar el retard acumulat de les obres de més de mig any. L'arquitecte Massot va atribuir un 80% de culpa a les companyies de gas i electricitat que són les encarregades d'informar els tècnics de les obres sobre quines connexions de serveis hi ha sota terra. ■

Institut
d'Estudis
Catalans

Dilluns,
diada de Sant Jordi,
l'IEC, l'acadèmia catalana
de les ciències i les humanitats,
obre les seves portes al públic

Obert de bat a bat

Visites guiades
A partir de les 10:00 h.

La visita inclou la projecció d'un vídeo sobre l'IEC i l'atenció del president de l'Institut, Salvador Giner, a les preguntes dels assistents.

Parada de llibres i roses
Pati de l'IEC, durant tota la jornada.

Concert de presentació de la nova tenora*
A càrrec de Jaume Vilà, Jordi Campos i la Cobla Sant Jordi, dirigida per Xavier Pagès. Pati de l'IEC, 19 h.

*Per assistir al concert, cal disposar d'invitació

Seu de l'IEC:
Carrer del Carme, 47. Barcelona

IECentanys19072007

www.iec.cat

Amb el suport de: **AVUI+**

JORDI BALLÓ

El imperio de los signos

Aunque no seamos muy amigos de los aniversarios, anotemos que hace cincuenta años Barthes publicó un libro esencial, *Mythologies*, donde recogía sus artículos de *Letres nouvelles*. La obra nunca sería vista como una recopilación sino como mucho más, como una propuesta sarcástica a partir de microanálisis de fenómenos culturales, entendiendo como tales el teatro de Racine, el Citroën DS o un combate de lucha libre como gesto supremo de la ficción ritual. Lo que hizo Barthes fue proponer un modelo para armar, una actitud ante la cultura como representación de la naturaleza que se presentaba como inocente y que el autor diseccionó cual obstinado forense: vivíamos en el imperio de los signos y no había mejor denuncia que desmontarlos, leerlos, aclararlos y volverlos a presentar desnudos de todo su oropel, de aquello que los convertía en pequeña mitología.

Cincuenta años después estamos tan metidos en este imperio que lo único que debemos añadir es que el sistema ha aprendido tanto de sí mismo que se vanagloria de conocer todos sus detalles, con lo que se siente capaz de engañar sabiendo que engaña y que el que lo recibe también lo sabe. Una muestra la tenemos en las sucesivas puestas en escena cruzadas de los soldados detenidos en Irán y luego devueltos a casa: hemos asistido a un episodio más de la guerra de imágenes entre Oriente y Occidente, uno con sus mapas de fondo, otros con la bandera, intentando administrar la batalla por la opinión, sin convicción. Como en la lucha libre de Barthes, una parte y la otra sabían que era un juego de ficción.

Ante esta desfachatez cabe preguntarse por el sentido actual de indagar en los signos visibles de este tipo de representación. ¿Qué puede doler si se desmenuza un acto de representación que ya no se pretende inocente sino como resultado de la propia estrategia comunicativa? ¿Qué sentido puede tener ahora demostrar que un anuncio publicitario manipula, si esta manipulación ya ha pasado a formar parte del acervo arrogante, y a veces irónico, de los propios publicistas? Sin embargo, la inspiración de las *Mythologies* sigue mostrándose fértil, y creo que incluso útil, ante aquellos fenómenos que se parapetan en la oscuridad de la luz radiante. Fenómenos que piensan que todo el mundo acepta las reglas del juego y que han llevado su desfachatez hasta olvidar el factor humano del receptor, su capacidad crítica. Las fotos de Abu Graib fueron un caso extremo y revelador, al crear un monstruo fruto de cruzar algo tan inocente como las fotos de familia con la evidencia de la humillación, la tortura y la muerte.

La conciencia de que, tras una representación, se esconde un secreto revelador se debe a la única obra que añade algo a la propuesta de las *Mythologies*: el filme *Blow up*. No basta con saber que nada es inocente, sino que al indagar y encontrar aquello que se quiere esconder, el sistema de representación salta por los aires. Como en el filme de Antonioni, y en el cuento de Cortázar que lo inspiró, siempre hay un detalle oculto a la primera vista que acaba demostrando las intenciones. Por eso es importante observar cómo todo se instala con la máxima voluntad de control, como esos directos por televisión que se preparan al detalle, sabiendo que, pese a todo, siempre quedará un cadáver escondido entre la maleza. ●

SIEMPRE HAY un detalle oculto a primera vista que acaba mostrando las intenciones

LA FURA DELS BAUS

Un ensayo del montaje *Imperium*, que se estrenará el 1 de mayo en Pekín, donde se eliminarán los desnudos

La 'Tetralogía' e 'Imperium', dos grandes retos para La Fura

■ El grupo catalán estudia cómo burlar la censura china, que les exige que no aparezcan desnudos ni violencia en *Imperium*

MARINO RODRÍGUEZ

BARCELONA. – Tratar de burlar lo máximo posible a los censores chinos y escenificar la más compleja creación operística de la historia. Ahí es nada los retos que afrontará en breve La Fura del Baus, quizá los mayores de sus 28 años de historia.

La lucha contra la censura china comenzará en unos días, cuando el equipo dirigido por Jürgen Müller –uno de los seis integrantes de La Fura– viaje a Pekín para ultimar el es-

Otros proyectos

TEATRO. Àlex Ollé prepara un montaje de texto –al estilo de su *Metamorfosis*– inspirado en el caso de los terroristas chechenos que secuestraron el público de un teatro moscovita con trágicas consecuencias. Podrían coproducirlo el TNC y el Centro Dramático Nacional

ÓPERA. Pep Gatell dirigirá en Las Palmas la "ópera guanche" *La hija del cielo*

EVENTOS. La Fura organizará montajes para inaugurar un festival en Singapur y el teatro de Sevilla que gestionará la SGAE

treno mundial, el 1 de mayo, de *Imperium*, espectáculo que trata de recuperar el lenguaje furero inicial, primigenio (espectadores en movimiento, multidisciplina, predominio del cuerpo, de lo físico...). Les esperan los funcionarios, que ya les han advertido de viva voz y en repetidos e-mails que no admitirán desnudos ni violencia gratuita.

El primer asunto no es problemático. Los pechos de las ocho mujeres que interpretan la pieza –es el primer montaje furero sólo con féminas–, que se lucirán ampliamente en Europa y Sudamérica, serán convenientemente cubiertos en Pekín, pero el segundo asunto es bastante más problemático: la violencia es un elemento central en *Imperium*, que empieza con un atentado terrorista con quince mochilas bomba

Continúa en la página siguiente

Obert de bat a bat

Dilluns, diada de Sant Jordi, l'IEC, l'acadèmia catalana de les ciències i les humanitats, obre les seves portes al públic

Institut d'Estudis Catalans

Visites guiades

A partir de les 10:00 h.

La visita inclou la projecció d'un vídeo sobre l'IEC i l'atenció del president de l'Institut, Salvador Giner, a les preguntes dels assistents.

Parada de llibres i roses

Pati de l'IEC, durant tota la jornada.

Concert de presentació de la nova tenora*

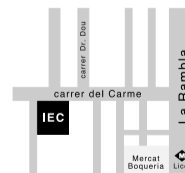
A càrrec de Jaume Vilà, Jordi Campos i la Cobla Sant Jordi, dirigida per Xavier Pagès. Pati de l'IEC, 19 h.

*Per assistir al concert, cal disposar d'invitació

Seu de l'IEC:
Carrer del Carme, 47. Barcelona

IEC cent anys 1907-2007
www.iec.cat

LA VANGUARDIA

Pequeños paraísos ARACALADANZA

www.madeinmad.org

29/04 > Mercat de les Flors
12 y 17.30 h

Entradas: 6 €

L'olla que bull

Salvador Cot

scot@avui.cat

Aigua...

LA MINISTRA QUE, CANTA 'AENA CAÑI'

"Diu vostè: l'aeroport és fonamental per al desenvolupament del territori. I és clar que sí, senyoria, totalment d'acord, però, de quin territori? De Catalunya o d'Espanya? Joestic parlant d'Espanya. Jo sóc la ministra de Foment d'Espanya". I Magdalena Álvarez va baixar del faristol del Congrés d'una revolada, amb el nas aixecat i el pas ferm, igual com abans ho havia vist fer a Rocío Jurado o Lola Flores. A baix quedava el seu interlocutor, un home petit i mesquí, gasiu i innoble, calculador i usurer, català, en definitiva. L'escena el deixava retratat en la mesura que es mereix, a la manera que pintaven els holandesos del Barroc els prestamistes jueus, amb la vista abaixada i comptant monedes a l'ombra de la intimitat. Quina sort, poder ser com la ministra d'Espanya. "Tengo el cuerpo empapado / de mi patria, soy de tierra caliente, / tengo raza. / Defendiendo a mi gente / soy montañía, / siempre miro de frente, / soy de España", cantava Rocío Jurado.

...i foc

L'AENA DE DOÑA MAGDALENA

I la Jurado continuava: "No consiento al que de ella / mal me habla. / El que no esté contento / que se vaya. / No me gustan los hombres / que se callan. / Y que rompen mi tierra / en voz baja"... No sé, però a mi, francament, sempre m'ha semblat que la qüestió és això de la veu baixa. Amb veu baixa, posem per cas, es van reclamar les balances fiscals, aquelles que figuraven al pacte del Majestic. Amb veu baixa s'ha seguit insistint en el mateix amb el del Tinell i amb veu baixa se seguiran demanant les balances famoses fins que ens morim de vells. I el mateix passa amb les Rodalies de Renfe, les beques escolars o l'espanyolíssima AENA, que tanta passió gitana suscita en la ministra de Foment. I nosaltres, mentrestant, amb veu baixa intentant trencar no només la terra, sinó el cel a qui cantaven les tonavilleras. Com el diputat Jordi Jané, que va haver d'escoltar com la ministra l'acabava de renyar dient-li que allò és el Congrés de Diputats i que des d'allà s'ha de parlar a tots els espanyols.

De tu a tu

Alfred Bosch

LLUÍS GENE / AFP

JUGADOR DEL BARÇA

Messidona

La puça llesta

Es diaris s'afanyen a dir que ets el nou Maradona. Es veu que el teu gol contra el Getafe s'assembla tant i tant a aquell del Pelusa, i és clar, els teus orígens argentins han acabat d'arrodonir una comparació vestida d'enorme originalitat. Vés a saber, potser sí que la teva cavalcada amb cinc driblatges seguits, i diana final, és calcada a alguna d'en Dieguito. No sóc cap expert en aquell impossible que anomenen tècnica futbolística, o sigui que no penso discutir l'assumpte. Però en el terreny del perfil personal, no veig el clon per enlloc. Tu em sembles molt més llest, beneït Pulga, o, per dir-ho amb propietat, molt més prometedor. Per començar, no arrossegues la carrosseria rabassada que, en el cas del teu compatriota, ja ens anunciava d'entrada el globus Montgolfier que vindria. Allò que en l'altre era cos i empenta, en tu és astúcia, allotjada en un cap que sembla àgil. Juraria que el teu cervell no té res de puça, sinó que presenta unes dimensions prou generoses per entendre la humilitat, la paciència o el respecte a l'equip. No t'imagino, francament, acabant a la napolitana la teva carrera boja, penjat d'estupefaents i envoltat de camorristes, pronunciant bajanades i acompanyat d'una secta d'il·lustrats de la Pampa. Espero no equivocarme, pel teu bé, però també pel bé dels meus fills, que es mereixen idols amb cara i ulls. Continua corrent al camp i caminant sense pressa per la vida, Messi. Messi a seques.

Engrunes Joan Oliver

Diccionari

Entre les noves paraules que incorpora el diccionari de l'IEC hi ha *ucronia*, que està definida així: "Concepció imaginària de fets esdevinguts en un temps ideal". És una definició prou diferent a la que dona el diccionari de la RAE: "Reconstrucció lògica, aplicada a la història, d'aconteïments no succeïts, però que haurien pogut succeir." Aquest és el sentit en què jo he vist utilitzar el terme i no el que proposa el DIEC. Bé, si s'escau, algun savi ja ens explicarà a què ve tanta diferència entre el diccionari normatiu català i el diccionari normatiu espanyol.

Ucronia

En els darrers temps es porta d'allò més fabricar ucronies, en el sentit d'especular amb com haurien anat les coses si en el passat s'hagués fet blanc en lloc de negre. Un parell d'exemples recents: les informacions sobre el judici aquest de l'11-M que fan a Madrid dediquen molt espai a explicar que abans dels atemptats ja hi havia pistes que indicaven que aquests es produirien i a dir que ves que com és que no es van evitar. De pistes sempre n'hi ha i, un cop els fets han passat, és molt fàcil veure la importància que tenien. Allò que és difícil, gairebé impossible, és saber, abans que passin els fets, quines dels milions de pistes de què disposen els serveis de seguretat són importants i quines no. Amb la recent carnisseria de la Universitat de Virgínia, tres quarts del mateix. Ara és molt fàcil dir que la policia va badar durant dues hores, però qui podia preveure que aquest per totat assassí només estava fent una pausa en la manxa per enviar uns vídeos i unes fotos?

Governar

La ucronia està tan de moda que fins i tot el govern es dedica a fabricar-ne. Em refereixo a la informació elaborada per Presidència de la Generalitat i reproduïda amb servil delit per *El Periódico* i *El País*, explicant que CiU hauria pogut reclamar en el passat el traspàs de Rodalies de Renfe i no ho va fer. Francament, em sembla que no té el més mínim interès especular sobre com haurien anat les coses si s'hagués fet això o allò altre. No ho sabrem mai. El que sí que sabem és que avui Rodalies és un problema greu i que la feina del govern és resoldre problemes i no pas fabricar ucronies.

Ens ha arribat

L'AVUI CONFIDENCIAL

Però quina garantia tenim que vostès donaran un bon servei?

Sobre la reunió de la comissió bilateral entre la Generalitat i el govern de l'Estat en contem de ben sucuses. Expliquen, per exemple, que en el moment en què la part catalana va demanar el traspàs del servei de Rodalies de Renfe, Víctor Morlans, secretari

d'Estat d'Infraestructures i Planificació de Foment, se'ls va quedar mirant i va deixar anar: "Però quina garantia tenim que vostès donaran un bon servei"? L'expressió dels representants catalans -indignació i estupefacció- els va acompanyar fins al final de la sessió.

Qui vulgui, que s'emprenyi

El «Diccionari de la llengua catalana» de l'Institut d'Estudis Catalans es presenta en societat

A. VIVES / Barcelona

● Per què la segona edició del Diccionari de la llengua catalana ha admès *cabró* i no el verb *cabrejar* que en deriva? El president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), Joan Martí i Castell, va donar l'explicació en la presentació en societat de l'obra marc de l'acadèmia de la llengua. «En primer lloc –va apuntar–, per una qüestió de freqüència. L'extensió de la forma *cabró* és notablement més documentada que no pas la de *cabrejar*.» Després, i més important encara, perquè el català disposa d'una forma que n'és sinònima, que és el verb *emprenyar*. «*Cabrejar* hauria pogut marginar i eliminar el recurs ben nostre a *emprenyar*. Vet aquí que no es bo deixar-se emportar per impressions immediates, encara que creguem amb seguretat que ens donen tota la raó.»

Aquesta no va ser la primera esperonada de Martí cap als detractors del DIEC2. Després de recor-

El president de l'IEC entra acompanyat del seu equip. /O.D.

dar que «és substancial no confondre un diccionari normatiu amb un diccionari d'ús de la llengua; hauríem de renunciar a la pretensió d'un grau d'exhaustió excessiu», va deixar anar unes paraules de Pompeu Fabra adreçades «als pocs adversaris del sistema de l'Institut –recordant– que no farien pas, ells tampoc, un sistema que complagués a tothom. Aquesta considera-

ció els hauria de portar a depositar llur actitud d'intransigència». Malgrat la defensa mesurada en el seu conjunt, Martí es va presentar «obert» a les observacions que es faran per millorar la segona edició.

Després-ahir vespres, ningú va qüestionar el DIEC2. «S'ha fet un pas molt important per modernitzar l'obra, més enllà no puc dir res», baixava a correcuita les escales Joan

Solà acompanyat de Carles Miralles, president de la Comissió de Lexicografia. Ester Franquesa, directora del Centre de Terminologia (Termcat) entre el 1997 i el 2002, ho qualificava d'«èxit». «Ens hem de felicitar pel fet de tenir una obra com aquesta i una institució que ha estat capaç de tirar-la endavant.» Rosa Colomer, l'actual directora del Termcat, va recordar que cada quinze dies enviaven termes a la Secció Filològica perquè valoràs si era adient entrar-los al DIEC2. Colomer també va fer ressaltar una de les seves propostes que han arribat a bon port: «*família monoparental*, molt important pel que implica de canvi social». La directora de l'Institut Universitari de Lingüística Aplicada, Mercè Lorente, avançava que avui «hi jugaria» per internet. *Internet* no ha entrat al DIEC2. I el doctor Antoni Maria Badia i Margarit aventurava que «portarà bona cua tot plegat».

Llibres NO FICCIÓ

Setmana del 12 al 18 d'abril

POSICIÓ RESPECTE A LA SETMANA PASSADA
 XXX p. XX€
 ↑ PÀGINES ↑ PREU DE VENDA
 SETMANES A LA LLISTA

EL RANQUING D'EL PERIÓDICO

Català		Castellà	
1	'Diccionari de la llengua catalana' Diversos autors. Institut d'Estudis Catalans. Nova edició del diccionari normatiu. 1.762 p. = 67 €	1	'El cerebro femenino' Louann Brizendine. RBA. Claus per entendre com funciona la ment de les dones. 288 p. = 18 €
2	'Relacions particulars' Josep Maria Espinàs. La Campana. L'escriptor català evoca alguna de les seves amistats literàries. 155 p. 15 €	2	'El economista camuflado' Tim Harford. Temas de Hoy. Clara i didàctica lliçó d'economia quotidiana. 320 p. 19,50 €
3	'El llibre mediàtic de Polònia' Diversos autors. Columna - TV3. Els secrets més ben guardats del programa televisiu. 64 p. 22,50 €	3	'La autoestima' Luis Rojas Marcos. Espasa. Consells pedagògics per consolidar la personalitat. 280 p. 20,90 €
4	'Catalunya sota Espanya' Alfons López Tena. La Magrana - Dèria. Desavinences polítiques. 259 p. 15 €	4	'Nunca renuncies a tus sueños' Augusto Cury. Planeta. Consells per ser feliç. 176 p. 15 €
5	'El preu de ser catalans' Patricia Gabancho. Meteora. Una visió pessimista de la salut de la cultura catalana. 245 p. 18 €	5	'De cuerpo y alma' Borys Cirulnik. Gedisa. La interacció física i espiritual en el creixement personal. 256 p. 17,50 €
6	'Els secrets de la felicitat' Sebastià Serrano. Ara Llibres. Afectes positius. 128 p. 18 €	6	'El club de los 50' Màrius Carol. La Esfera de los Libros. Encants de la maduresa. 160 p. 19 €
7	'Com anava dient' Andreu Buenafuente. Columna. Monòlegs del popular <i>showman</i> de televisió. 250 p. 21 €	7	'20 pasos hacia adelante' Jorge Bucay. RBA / Integral. Consells psicològics per guanyar confiança en un mateix. 95 p. 15 €
8	'El silenci de les campanes' Jordi Albertí. Proa. La persecució religiosa durant la guerra civil espanyola. 432 p. 23 €	8	'La venganza de la tierra' James Lovelock. Planeta. Solucions per afrontar l'escalfament global. 250 p. 19 €

Els mediàtics prenen posicions

Sant Jordi està molt a prop i els llibres mediàtics ja irrompen en la llista dels més venuts. De moment, la sàtira política de Toni Soler i els humoristes del programa *Polònia* de TV3 supera els monòlegs d'Andreu Buenafuente; dos consagrats que aquest any compartiran protagonisme literari amb noms tan populars com Júlia Otero o Pepe Rubianes.

INFANTILS

Català		Castellà	
1	'La llegenda de Sant Jordi' Estel Baldó. Barcanova. Recreació il·lustrada de la llegenda del cavaller i el drac. 24 p. 4,95 €	1	'En el reino de la fantasía' Geronimo Stilton. Destino. Aventures del ratolí periodista en un llibre amb olors. 384 p. 19,95 €
2	'Tina superbruixa i les seves bromes màgiques' Knister. Brúixola. Embuixos infantils. 15 p. 8,50 €	2	'Fairy Oak. El encanto de la oscuridad' Elisabetta Gnone. Mare Nostrum. Un poble encantat. 284 p. 14 €

LLIBRERIES CONSULTADES: Abacus, Al·lòs-El Petit Príncep, Casa del Llibre, Catalònia, Documenta, El Corte Inglés, Etcètera, Fnac, La Central, Laie i Roquer (Barcelona), Saltamartí (Badalona), La Llopa (Català), La Gralla (Granollers), Rotafaves (Mataró), La Llar del Llibre (Sabadell), El Cau Ple de Lletres (Terrassa), La Tralla (Vic), Llorens (Vilanova i la Geltrú), La Capona (Tarragona), Galatea (Reus), Caselles (Lleida), Geli i Llibreria 22 (Girona) i Mallart (Figueres)

La segona edició del diccionari del IEC ja es pot consultar en línia

La versió electrònica permet consultes selectives

La segona edició del **Diccionari de la llengua catalana** ja es pot consultar lliurement **en línia**. Ara, la pàgina del **IEC** no és una mera reproducció digital de la versió impresa del diccionari, ans permet de fer-hi **consultes selectives i específiques**, com ara cerques per seqüències de caràcters (inicials i finals d'un mot o no), cerques per categories gramaticals, per àrees temàtiques o per la llengua d'origen d'un mot.

El DIEC2 es **va presentar** als mitjans de comunicació a final de març. Ahir se'n féu, tanmateix, una altra presentació, adreçada a lingüistes, correctors, traductors i escriptors (fet i fet, dos centenars d'assistents).

19 abril 2007

Una notícia de VilaWeb.com

Enllaç permanent: http://www.vilaweb.cat/www/noticia?p_idcmp=2361386

El presidente del IEC cree que el nuevo 'Diccionari' es la "expresión más alta" de la lengua catalana

El presidente del **Institut d'Estudis Catalans (IEC)**, Salvador Giner, aseguró hoy que la segunda edición del 'Diccionari de la llengua catalana' es la "expresión más alta" de esta lengua, "corazón de nuestra cultura e identidad".

Durante la presentación del diccionario esta tarde a los profesionales y escritores y coincidiendo con el día que ya es posible consultarlo en línea, Giner subrayó que la lengua es "una característica diferencial y decisiva" para el pueblo catalán y es "capital para la definición, permanencia y prosperidad de la nación".

Salvador Giner concluyó que "quitándonos la lengua catalana, dejaremos de existir. Socavándola, comenzaremos a dejar de ser y ser, ciertamente, otra cosa, otro país".

La segunda edición del 'Diccionari de la llengua catalana', con 69.988 entradas, ha incorporado 2.422 entradas más que en la primera, publicada en 1995, y se ha posicionado en el primer lugar de las listas de libros más vendidos en catalán.

El 'Diccionari', ya un best seller

Con una tirada inicial de 30 mil ejemplares, anda ya en librerías la segunda edición del 'Diccionari' del Institut d'Estudis Catalans, que se está convirtiendo en best seller. Doce años después del tomo originario, el nuevo IEC viene con 2.422 voces nuevas, y da rango normativo a palabras o expresiones como 'zàping', 'discjòquei', 'bala perduda', 'pizzer', 'pircing', 'xat', 'aiatol·là', 'xador', 'internauta', 'ràfting', 'homofòbia' o 'clicar'. Desde ya, si buscamos 'cabró' sabremos que es "una persona que fa males

jugades", y si 'morrejar', "besar a algú a la boca perllongadament". Los expertos en fin han tenido en cuenta la lengua de la calle, pero sin pasarse, celosos de que no se pierdan las esencias genuinas. La obra suma ahora 69.988 artículos y resulta una herramienta indispensable para cualquiera que desee expresarse correctamente en catalán. Por otra parte, el nuevo 'Diccionari' puede leerse (tal como proponía Salvador Espriu) como un libro cualesquiera, disfrutando de las palabras en sí mismas y de su polisemia.

Diccionari de la Llengua Catalana

IEC, 1.762 PÁGS.,
67 EUROS

ESCRITURAS

Panorama para Sant Jordi En las páginas siguientes este suplemento propone un amplio recorrido por las novedades editoriales, en los distintos géneros, a cargo de **Carles Barba**. Y con fotografías de **Jordi Oliver**

Libros y librerías

SERGIO VILA-SANJUÁN

Cuando quien esto firma era estudiante solía trabajar, durante las Navidades y en el Día del Libro, en el que entonces era un importante establecimiento del paseo de Gràcia, la librería Argos, que había sido fundada por el escritor Ignacio Agustí y regía con mano de hierro la infatigable Núria. Aquellas eran, siempre, unas horas fascinantes que de tanto en tanto ofrecían un momento especialmente creativo: cuando un cliente se acercaba con una idea entre vaga y complicada en la cabeza ("me gustaría una novela de aventuras que transcurra en

tón literario con personajes *bigger than life*: novelones cargados de incidentes, a veces truculentos, que dan una vuelca de tuerca postmoderna a las fórmulas decimonónicas, como la *Historia de un amor maravilloso* de Carl-Johan Vallgren o *El cuento número trece* de Diane Setterfield. Se mantiene, entre tanto, el prestigio centroeuropeo (*La hermana* de Sándor Márai, *El retorno de Filip Latinovicz*, de Miroslav Krleža) junto al esoterismo aún rampante en la narrativa de consumo (*El evangelio según Judas Iscariote*, de Archer y Moloney, con correlatos hispanos como *El enigma Gaudí*,

autoayuda. *El alma está en el cerebro*, de Eduard Punset, *De cuerpo y alma* de Boris Cyrulnik, *La autoestima*, de Luis Rojas Marcos, o *Els secrets de la felicitat* de Sebastià Serrano inciden en este terreno. Al tiempo que Fernando Savater se enfrenta a *La vida eterna*.

No nos despegamos de la guerra civil: *El corazón helado* de Almudena Grandes, *El silencio de las campanas* de Jordi Alberti, *Idealistes sota les bales* de Paul Preston... En cuanto al periodo que siguió, es indispensable consultar *Los secretos del franquismo*, de Eduardo Martín de Pozuelo.

algún lugar con mar", "¿tienen algún libro con argumento romántico pero que también recoja historias de humor?") y a partir de su indicación uno tenía que encontrar el volumen que se ajustara a lo que quería y luego inspirarle bastante confianza para que lo comprara. Y ése era un instante de gran satisfacción.

Quienes elaboramos suplementos culturales a menudo nos vemos como una especie de libreros delegados. Entre nuestros retos figura el de ofrecer una información lo bastante amplia para servir de base a aquellos que quieren comprar un libro pero aún no tienen decidida su opción. En ocasiones especiales, como las de este especial Sant Jordi, el panorama es más amplio y a la vez más sintético del que se propone habitualmente: una selección de las obras más destacadas de los últimos meses cuya sinopsis ha realizado Carles Barba con su habitual pulcritud y agudeza.

Como ante todo paisaje general, resulta casi imposible no distinguir algunas tendencias que se dibujan entre la magnitud de la oferta. Digamos, por ejemplo, que en el terreno de la narrativa extranjera sube el género del neofolle-

de Esteban Martín y Andreu Carranza).

La narrativa en catalán atraviesa un momento de potencia (las últimas obras de Martí Domínguez, Valentí Puig o Albert Roig lo atestiguan) mientras el campo de la novela en español aparece marcado por el aniversario de *Cien años de soledad* y el relevo generacional en clave metaliterario y pop que señala *Nocilla dream*, de Agustín Fernández Mallo.

En no-ficción cabe celebrar varios ejemplos excepcionales de ensayo cultural: el autobiográfico de Mauricio Wie-

Preocupa, cosa lógica tras los meses que hemos pasado, el cambio climático: ver *Una verdad incómoda*, de Al Gore, o *La venganza de la Tierra*, de James Lovelock. En el capítulo de grandes recuperaciones, destaca el *Boswell* de Acantilado. Y el diccionario del IEC se ha convertido en un best seller reseñable.

El 23 de abril es el día de las librerías: un librero que quiere conservar el anonimato nos ofrece su personal apuesta para estas fechas. Y no muy lejos de la desaparecida librería Argos, también

El neofolletón literario, el ensayo cultural, los libros sobre el cambio climático y las indagaciones sobre el alma están de moda

senthal con *El esnobismo de las golonriñas*. El de historia del libro de Philipp Blom sobre la *Encyclopédie* de Diderot y D'Alambert. Y el retrato de todo un ámbito histórico-geográfico por August Rafanell en *La il·lusió occitana*.

Una de las formas en que nuestra época se entiende a sí misma es mediante la combinación de psicología y lo que se ha venido a llamar desarrollo personal y

en el corazón de Barcelona, se alza y afortunadamente sigue alzándose otra librería, que tras cambiar de nombre recuperó el de Catalònia. En las páginas finales de este suplemento Daniel Vázquez Sallés reconstruye su historia de espacio veterano, a través del que puede reconstruirse una parte significativa de la historia de Barcelona, y de la historia cultural de Catalunya. |

El rito de la adquisición del libro llega un año más a su gran cita

culturas

PATROCINADO POR

El presidente del IEC cree que el nuevo 'Diccionari' es la "expresión más alta" de la lengua catalana

El presidente del **Institut d'Estudis Catalans (IEC)**, Salvador Giner, aseguró hoy que la segunda edición del 'Diccionari de la llengua catalana' es la "expresión más alta" de esta lengua, "corazón de nuestra cultura e identidad".

Durante la presentación del diccionario esta tarde a los profesionales y escritores y coincidiendo con el día que ya es posible consultarlo en línea, Giner subrayó que la lengua es "una característica diferencial y decisiva" para el pueblo catalán y es "capital para la definición, permanencia y prosperidad de la nación".

Salvador Giner concluyó que "quitándonos la lengua catalana, dejaremos de existir. Socavándola, comenzaremos a dejar de ser y ser, ciertamente, otra cosa, otro país".

La segunda edición del 'Diccionari de la llengua catalana', con 69.988 entradas, ha incorporado 2.422 entradas más que en la primera, publicada en 1995, y se ha posicionado en el primer lugar de las listas de libros más vendidos en catalán.

La segona edició del diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, en línia

● **Barcelona.** A partir d'avui, la segona edició del *Diccionari de la llengua catalana*, de l'Institut d'Estudis Catalans, ja es pot consultar per internet, a l'adreça www.iec.cat. El primer dia de consulta en línia es fa coincidir amb l'acte de presentació pública als professionals de la llengua —des de correctors i assessors lingüístics fins a escriptors—, avui a les 7 de la tarda a l'auditori de la Casa de Convalescència de l'hospital de Sant Pau. / EL PUNT

Cupó Parcs naturals de Catalunya

18/04

18/04

18/04

Una família argentina arriba a sis generacions de dones vives

La nounada té una rebesàvia de 71 anys i una quadràvia de 90.

►► SOCIETAT 35

Pla per rescatar la dieta mediterrània

EXEMPLE DE MENÚ:

PRIMERS PLATS
25% de verdures, hortalisses i/o llegums

SEGONS
50% de peix i/o carns magres

POSTRES
50% de fruita fresca o de fruita seca

►► SOCIETAT 30

Batxillerat amb pocs repetidors

Els alumnes de batxillerat no repetiran si aprofiten cinc matèries. Podran cursar només les assignatures pendents i algunes de 2n curs.

►► SOCIETAT 29

Les semifinals de la Copa del Rei

AVUI
Barça
Getafe

Demà
Deportivo
Sevilla

(TORNADA)
9 de maig

►► ESPORTS 62

Onada de calor a la primavera

Després de més de tres setmanes amb fred, neu i pluja, els termòmetres registren temperatures a Catalunya de fins a 27 graus en algunes zones.

►► SOCIETAT 31

La sort

ONCE > 17 ABRIL
85.413

BONOLOTO > 17 ABRIL
1 - 27 - 33 - 34 - 45 - 47
C: 26 R: 5

TRIO > 17 ABRIL
312

SUPER 10 > 17 ABRIL
01 - 02 - 06 - 08 - 16 - 18 - 19 - 26 - 27 - 28 - 29 - 35 - 38 - 39 - 41 - 44 - 52 - 53 - 55 - 64 - D: 28

►► PÀGINA 45

el Periódico

www.elperiodico.cat ISSN 1578-746X

Ediciones Primera Plana SA. Atenció al lector: tel. 902 100 575. Subscripcions: tel. 93 484 66 76 i 93 484 66 77. Club del lector: tel. 902 100 575. Ediciones Primera Plana es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es pugui reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD. Any XXX. Número 10.124. D.L. B 36.860-1978

L'entrevista

Maria de la Pau Janer

Esriptora i candidata del PP balear

«Espero seguir sent la musa de CiU»

NÚRIA NAVARRO

L'únic que li sap greu a Maria de la Pau Janer, mallorquina irreductible, escriptora premiada, esposa del pulcre doctor Corbella i dona propensa a centrar polèmiques, són els judicis ràpids que aquests dies li estan muntant pel seu salt al PP balear. Només demana que escoltin amb atenció els seus arguments.

-A veure, ¿vostè no era la musa de CiU?
-El espero seguir sent-ho!

-Vostè no va acompanyar Artur Mas al notari...
-Artur Mas té el meu suport total a Catalunya. El tindrà sempre. És la millor opció a la presidència de la Generalitat. L'Artur sap el que he fet i per què ho he fet. Tinc el meu absolut respecte.

-Deu estar content, Piqué.
-No he donat el meu suport a Piqué, que jo sàpia.

-Expliqui's, tingui la bondat.
-Per circumstàncies biogràfiques, conec dues realitats molt diferents: Catalunya i les illes Balears. Sóc conscient que és molt difícil entendre la meua decisió a Catalunya.

-Doni-ho per fet.
-Matas em va proposar anar a la seva llista com a independent, amb el número 8. M'ho vaig pensar molt, la veritat. I al final vaig arribar a la conclusió que la realitat de les Balears és peculiar.

-Però el PP és el PP.
-El de Balears no té res a veure amb el PP crispat de Madrid -jo rebutjo el vídeo emès a Telemadrid-, ni amb el PP valencià que ataca la llengua catalana d'una manera tan bèstia. El de Matas és un PP moderat, obert, que creu en la unitat de la llengua, que vol contrarestar els efectes tan negatius del PP a la resta de l'Estat.

-Hi ha una cosa que se'n diu disciplina de partit.
-Jo dic el que penso! Només sé que, després d'haver construït una carrera, m'han ofert l'oportunitat de servir el meu país i ho he acceptat.

-El seu partit està vinculat a la corrupció urbanística a Andratx.
-Estic en contra de l'explotació del territori! El cas d'Andratx assenyalava una persona -del PP des de fa només un any i escaig- que mereix pagar la seva culpa. Però Matas projecta rehabilitar les zones turístiques més degradades i enderrocar hotels aixecats durant el boom dels anys 60. Jo recolzo aquest Matas conciliador.

-Li ha promès la cartera de Cultura, ¿eh?
-Seria de molt mal gust repartir càrteres abans de les eleccions. Només m'ha promès respectar-me absolutament. Ell vol Maria de la Pau Janer tal com és.

-¿I com és? Perquè comença a no quedar-me clar...

-¿Políticament? Sóc una persona de centre, moderada, que advoca pel diàleg, que estima la seva terra.

-Ja. Però abans vostè va coquetejar amb el PSOE.

-La gent té memòria d'elefant quan es tracta d'anècdotes relacionades amb la meua vida! El 1995, el PSOE de Palma em va proposar anar com a independent a les llistes. Les dones del partit es van posar en contra meu. Van dir que era una aposta florent. I jo vaig contestar que no. El totum revolutum va durar 48 hores.

-Unes l'anomenen florero, altres enfonsen la seva prosa... D'aguant en té.

-Sóc una dona amb capacitat per generar polèmica. Encenc grans amors i grans odis. No és una cosa fàcil de portar, però t'hi acostumes.

-L'important és el que digui el doctor Corbella...

-El doctor Corbella és un gran home i un gran marit. És un incondicional meu i em recolza en tot.

-No sé si els seus lectors catalans pensaran igual.

-Això de les vendes sempre és un misteri, ¿oi? Entenc l'al·lèrgia visceral al PP a Catalunya. Fins i tot puc arribar a compartir-la... Dit això, sí, m'he plantejat que hi hagi gent a Catalunya que no m'entengui. Però qui compregui que visc en dues realitats diferents entendrà que vulgui aire fresc i nou per al meu país.

-Preparada, doncs, per a la tornada en futures firmes de llibres.

-No tinc por. El meu amor per Catalunya és inqüestionable. I si m'emporto una tomata, doncs què hi farem... Jo continuaré escrivint. I els que em censurin serà perquè no hauran volgut escoltar les meves explicacions. Jo actuo amb coherència.

-Doncs a l'Institut d'Estudis Catalans necessiten un desfibril·lador.

-¿...?

-Vostè els anuncia el Diccionari de la llengua catalana a la tele.

-I també és el meu diccionari! I el de Jaume Matas, ¿eh? No s'han de treure les coses d'òrbita.

-Digui el que digui, li van les experiències extremes.

-Sóc una persona complexa, amb personalitat polièdrica. Per alguna cosa vaig escriure una novel·la titulada *Les dones que hi ha en mi...* Tot i que, si mai escric les memòries, potser començaran dient: «Jo hauria volgut una vida tranquil·la...». ≡

Set x set

El concepte de veritat

La veritat és relliscosa. Ningú n'està en possessió absoluta però, de tota manera, tots ens aferram a les nostres minúscules certeses. Un mateix fet afecta dues persones de forma diferent. Quan es recorda una anècdota familiar de fa un grapat d'anys, poques vegades es consensua una versió unívoca dels fets: «Estàs equivocada; després d'allò, la tieta Adela no va tornar a trobar nòvio».

Malgrat la seva naturalesa elusiva, ens obcequem per exprèmer la veritat, per posseir-la, fins i tot quan llegim una novel·la, en l'absurda fal·lèria d'esbrinar què hi ha de cert o de viscut en el que relata l'autor. La bona literatura, l'art autèntic, ho és perquè va darrere d'una veritat més alta, més lliure, eterna. Pura i d'una sola peça, més o menys com la que cantava **Serrat**: «Nunca es triste la verdad; lo que no tiene es remedio».

Des dels presocràtics, la filosofia va estar donant voltes al concepte de veritat. Diuen els que n'entenen el que qui va marcar la pauta del debat va ser **Aristòtil**. Per al savi grec, la veritat estava en el judici. Ics és verdader quan el que jutja procedeix de conformitat amb les coses. Sembla que ho va explicar amb una frase entre l'embarbussament i el casticisme aquell torero sentencios que va ser **Guerrita**: «Dir del que és que no és, o del que no és que és, això és fals; dir del que és que és, i del que no és que no és, això és una cosa verdadera». Irrefutable.

Sembla que el dia que el professor va explicar a classe la teoria aristotèlica, el senyor **Acebes**, ministre de l'Interior l'11-M, no va anar a classe. De via de fer campanya i se'n va anar al cine. En sessió contínua passaven *Titadine i els argonautes*.

Llengua Presentació de la segona edició del *Diccionari de la llengua catalana (DIEC)*. Hi intervindran **Salvador Giner, Joan Martí, Xavier Mallafré i Joaquim Rafel**. Casa de Convalescència. Sant Antoni Maria Claret, 171. A les 19.00 hores.

El nou DIEC ja es pot consultar en línia

L'Institut d'Estudis Catalans (IEC) presenta aquest dimecres la segona edició del seu Diccionari de la llengua catalana (DIEC2), el diccionari normatiu del català, en un acte reservat als professionals de la llengua. Aquest presentació que es fa dues setmanes després que el llibre sortís a la venda, coincideix amb el dia que ja es podrà la segona edició a la web de **l'Institut d'Estudis Catalans**, que fins ara encara oferia la primera edició, del 1995.

En la sessió hi intervindran Salvador Giner, president de l'IEC; Joan Martí i Castell, president de la Secció Filològica de l'Institut, i Joaquim Rafel, director de les Oficines Lexicogràfiques de l'IEC. Els responsables de l'IEC volen explicar directament als professionals implicats en l'estudi o en l'ús de la llengua, així com als escriptors, que intervenen de manera decisiva a crear-la i renovar-la, com s'ha efectuat la segona edició del DIEC i quins són els continguts i les aportacions més destacades.

El DIEC2, que incorpora 3.213 articles nous i en suprimeix 791 de la primera edició, publicada l'any 1995, es va posar a la venda el 29 de març passat i ja s'ha posicionat en el primer lloc de les llistes de llibres més venuts en català, segons diversos mitjans de comunicació. Està previst que, durant les pròximes setmanes, el DIEC2 es lliuri a autoritats dels altres territoris de llengua i cultura catalanes, així com a les altres tres acadèmies de la llengua existents a l'Estat espanyol: la basca, l'espanyola i la gallega.

Presenten una segona edició diccionari IEC a professionals i escriptors

Barcelona, 18 abr. (EFE).- La segona edició del Diccionari de la Llengua catalana, auspiciada per **l'Institut d'Estudis Catalans (IEC)**, ha estat presentada avui als professionals de la llengua i als escriptors, coincidint amb el dia en que ja es pot consultar en línia a través de la pàgina d'internet www.iec.cat.

L'acte ha comptat amb la intervenció del president de l'IEC, Salvador Giner; el president de la Secció Filològica d'aquest organisme, Joan Martí; el director de les Oficines Lexicogràfiques de l'**IEC**, Joaquim Rafel; el director general del grup Enciclopèdia Catalana, Albert Pèlach, i el director general del Grup 62, Xavier Mallafrè.

Salvador Giner ha subratllat que la llengua "és el tret distintiu i decisiu del nostre poble, bàsic per a la definició, la permanència, la prosperitat i el devenir de la nació", ha informat l'IEC en un comunicat.

En referència a la nova edició de l'obra de consulta, Giner ha destacat que la llengua catalana té "en el Diccionari normatiu la seva expressió més alta".

El nou diccionari, que es va posar a la venda el passat 29 de març, incorpora 3.213 articles nous i suprimeix 791 de la primera edició, publicada el 1995.

D'altra banda, està previst que durant les pròximes setmanes el nou volum s'envii a autoritats d'altres territoris de llengua i cultura catalanes, així com a altres tres acadèmies de llengua existents a l'Estat: l'espanyola, la basca i la gallega. EFE

El presidente del IEC cree que el nuevo 'Diccionari' es la "expresión más alta" de la lengua catalana

El presidente del **Institut d'Estudis Catalans (IEC)**, Salvador Giner, aseguró hoy que la segunda edición del 'Diccionari de la llengua catalana' es la "expresión más alta" de esta lengua, "corazón de nuestra cultura e identidad".

Durante la presentación del diccionario esta tarde a los profesionales y escritores y coincidiendo con el día que ya es posible consultarlo en línea, Giner subrayó que la lengua es "una característica diferencial y decisiva" para el pueblo catalán y es "capital para la definición, permanencia y prosperidad de la nación".

Salvador Giner concluyó que "quitándonos la lengua catalana, dejaremos de existir. Socavándola, comenzaremos a dejar de ser y ser, ciertamente, otra cosa, otro país".

La segunda edición del 'Diccionari de la llengua catalana', con 69.988 entradas, ha incorporado 2.422 entradas más que en la primera, publicada en 1995, y se ha posicionado en el primer lugar de las listas de libros más vendidos en catalán.

Antoni Pitxot assenyalant 'El Crist de les escombraries', instal·lat al jardí de la casa de Portlligat ■ EDDY KELELE/CLICK ART FOTO

Els visitants de la casa de Portlligat podran accedir a l'espai exterior, on hi ha 'El Crist de les escombraries'

S'obre el jardí de Salvador Dalí

Elisabet Escriche
CADAQUÉS

La Casa-Museu Dalí de Portlligat ha obert al públic el jardí exterior, on s'exposa l'obra inèdita del pintor altempordanès *El Crist de les escombraries*, feta amb diverses restes d'una ruïna que es va produir a finals dels anys seixanta al municipi.

Salvador Dalí va fer pujar totes les restes de l'aiguat que van anar a parar a la platja de Portlligat, entre les quals hi havia l'esquelet

de mitja barca, trossos de pneumàtics i restes de construccions, i darrere la casa les va unir fins a aconseguir la figura d'un Crist. "Va demostrar, amb aquest episodi, que tots els catalismes són importants per a la creativitat", va explicar el director dels museus Dalí i amic íntim del pintor, Antoni Pitxot. L'obra va ser utilitzada en alguns dels projectes cinematogràfics fets pel geni empordanès.

En aquest nou espai també es pot veure un colomar, on el pintor va incor-

porar dos ous, i un petit habitacle a l'exterior del qual va penjar olles de terrissa foradades que fan soroll quan bufa la tramuntana.

L'obertura d'aquest jardí ha estat una demanda del mateix públic, que trobava que el recorregut de la casa-museu era massa breu. De fet, la singularitat de l'edifici fa que s'hagi de visitar en grups formats per vuit persones com a màxim i que poden entrar cada deu minuts. "Amb el nou espai el visitant podrà gaudir del paisatge de Sal-

vador Dalí i de més temps", va reconèixer el secretari general de la Fundació Dalí, Lluís Peñuelas.

La Casa-Museu de Portlligat, a Cadaqués, es va obrir al públic l'any 1997. L'any següent la Generalitat va declarar l'habitatge i el seu entorn bé cultural d'interès nacional. En l'espai de Portlligat, Salvador Dalí va pintar obres com *La Madona de Portlligat* o també *El Crist de Sant Joan de la Creu*. Cada any la visiten uns 100.000 persones. ■

Cultura en breu

LLENGUA El diccionari de l'IEC es presenta avui a autors i correctors

La segona edició del *Diccionari de la Llengua Catalana de l'Institut d'Estudis Catalans* (IEC) es presentarà avui a professionals de la llengua com ara correctors, professors, assessors lingüístics o escriptors. D'altra banda, és previst que avui ja es pugui consultar en línia, a través del web de l'Institut (www.iec.cat). L'acte de presentació als professionals i escriptors es farà a l'auditori de la Casa Convalescència de la Universitat Autònoma de Barcelona, al recinte de l'Hospital de Sant Pau.

POESIA Gamoneda parlarà de la influència de la pobresa en Cervantes

El poeta Antonio Gamoneda, que rebrà dilluns el premi Cervantes de mans del rei Joan Carles, va anunciar ahir que el seu discurs d'agraïment se centrarà en la influència de la pobresa en l'obra de Cervantes. La ministra de Cultura, Carmen Calvo, va agrair públicament al poeta que hagi sabut "transformar el sofriment en bellesa".

NOVES TECNOLOGIES Màrius Serra escriu una novel·la per ser llegida al mòbil

L'escriptor Màrius Serra va presentar ahir el seu llibre *La veritable història de Harald Bluetooth*, la primera novel·la curta escrita i enregistrada per ser descarregada al mòbil mitjançant Bluetooth. És la primera vegada que s'utilitza aquesta tecnologia per difondre continguts culturals i literaris. El centre comercial l'Illa Diagonal ha fet una edició limitada, en paper, de la novel·la.

Llibres de l'Índex proposa història i humor per Sant Jordi

Aina Mercader
BARCELONA

Sis dies abans del desgavell literari de Sant Jordi, l'editorial Llibres de l'Índex va presentar ahir les seves sis novetats. Hi ha una mica de tot: novel·la, novel·la històrica, humor, relats de desamor i, fins i tot, una cartografia d'edificis barcelonins.

Enguany, els de l'editorial han fet doblat amb humor: *Polònia*. *Aplec d'humor i saviesa popular catalana* i *L'hereu del trenca-closques*. El primer, que agafa el nom d'un programa de TV3, el firma Jordi Cantavella, un veterà en llibres d'humor negre. En aquest cas, ha fet un recull d'humoristes catalans del segle XX i fins avui. "Hi ha Buenafuente, Eugenio, Rubianes i, encara que pugui semblar estrany, Calders".

Joaquim M. Pujals és l'autor de *L'hereu del trenca-closques*, "un recull de les ximpleries i barbaritats que va dir Clos quan era alcalde i que s'haurien de declarar patrimoni humorístic", segons l'autor.

Si ens posem més seriosos, l'editorial també té *Memòries de sal*, la segona novel·la de Ramon Surroca, ambientada en el curs d'estiu que va promoure el govern republicà a bord del Ciudad de Cádiz. Seguint el fil de la República, Jordi Peñarroja presenta *El president a París*, una novel·la històrica ambientada als trenta, entre el complot de Prats de Molló i els bombardejos de Barcelona del 37.

Aquest mateix autor fa doblat amb *Edificis viatgers de Barcelona*, un recorregut per edificis que han canviat d'emplaçament. I per seguir fent boca, *D'Eros a Antieros*, on l'autor Ramon Besora tracta l'etern tema de l'amor. ■

El Comentari

J.M. Hernández Ripoll

Entre allò que és bo i allò que és dolent

El més indignant de documentals estràbics com els de Telemadrid no són les mentides que diuen, sinó les veritats que callen. Aquesta cadena autonòmica a les ordres de la veu del seu amo, com aquell gosset assegut al costat del gramòfon, hauria de mirar les audiències i així sabria com està de marginada la música catalana pels mateixos catalans. Però, evidentment, això no ho diran. En van tenir prou a gravar els noms dels carrers

i uns quants cartells indicatius. Gran investigació!

Al bloc que escriu Joan Carles Doval, director del segell Picap, lleigeix una dada més que curiosa. Després del debat programat per Josep Cuní el passat dia 2 per parlar de l'estat de la música en català, el periodista va afirmar *off the record* als tertulians que quan a *Els matins* va sortir Carmen Sevilla es va doblar l'audiència en relació amb quan ho va fer en Lluís Llach.

Potser ha fet bé el de Verges de retirar-se de la moguda diària i guardar energies per dedicar-se a veure com creixen els ceps. Però, per sort, encara queden iniciatives com les d'homenatjar els Setze Jutges. Un tribut que es va poder seguir pel 33 i que desconec si als informatius de Telemadrid se'n va fer alguna mena de ressò o si van demanar l'opinió a l'Albert Boadella.

L'extravagància de tot plegat és que a aquestes alçades de la pel·lícula

Quan a 'Els matins' de Cuní va sortir Carmen Sevilla es va doblar l'audiència en relació amb quan ho va fer Lluís Llach

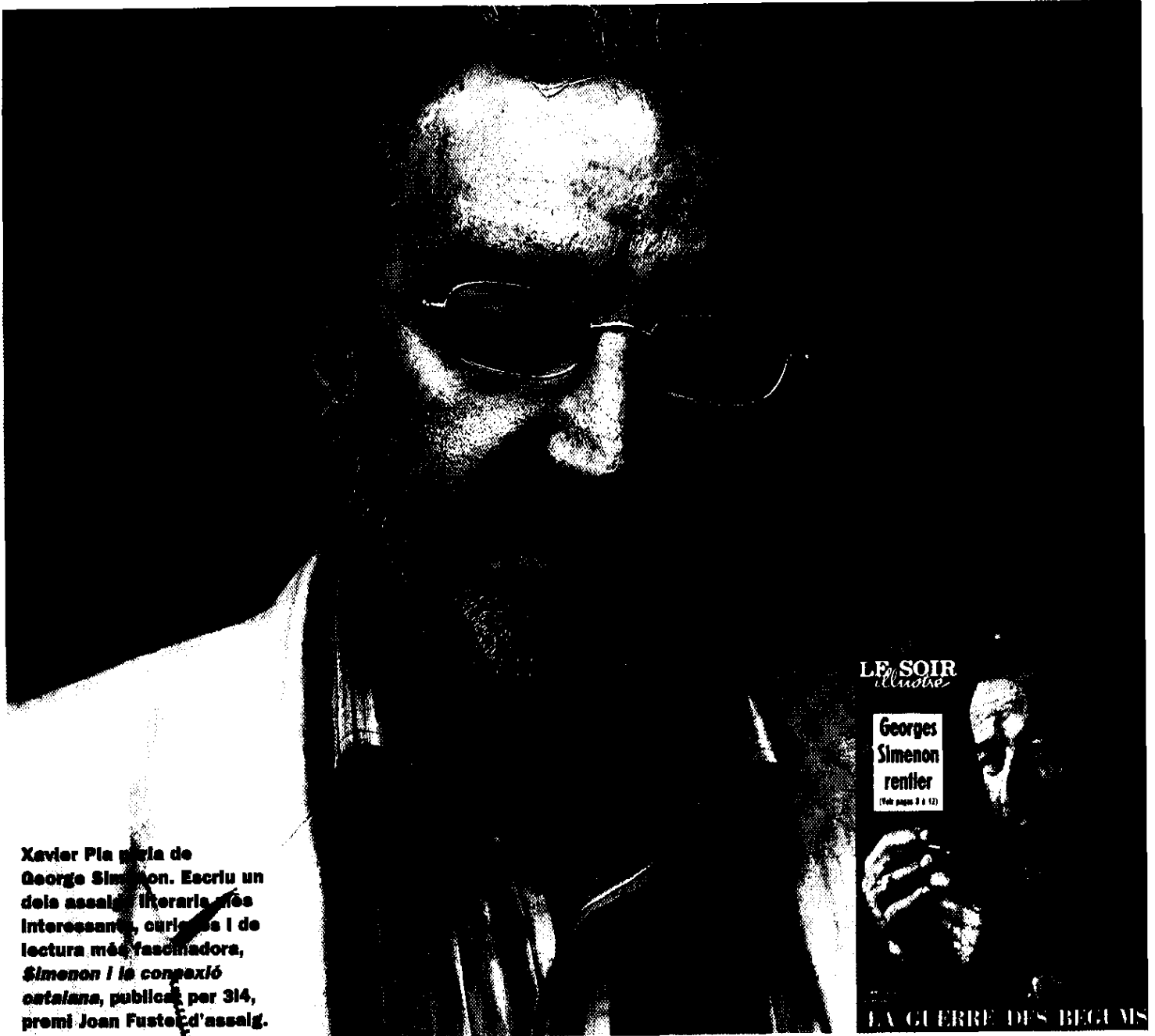
cula encara hi ha qui es planteja si la música en català és de qualitat. A més d'un li he sentit dir que no té nivell en comparació amb altres llengües, com l'anglès o el castellà. Discutir això és com tornar vint anys enrere. De vegades la diferència entre el que és bo i el que és dolent es troba a les orelles de qui escolta. Si més no, com passa també amb els ulls que donen les audiències. Ningú no mira el que vol, només el que programen.

La segona edició del Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans es pot consultar en línia

Girona.- **L'Institut d'Estudis Catalans** ha posat en línia la segona edició del diccionari normatiu al seu web, que fins ara oferia la del 1995. Des d'aquest dimecres, el disseny està totalment renovat i ofereix una consulta avançada que permet acotar les recerques. El nou web conté els 3.213 articles nous i en suprimeix 791 igual que l'edició impresa. L'adreça és <http://dlc.iec.cat/>.

Diccionari de la llengua catalana (DIEC). Presentación de la segunda edición de este diccionario por Salvador Giner, presidente del Institut d'Estudis Catalans.

*Casa Convalescència-UAB,
Antoni M. Claret, 171 (19.00 h).*

Xavier Pla parla de George Simenon. Escriu un dels assaigs literaris més interessants, curiosos i de lectura més fascinant, *Simenon i la connexió catalana*, publicat per 314, premi Joan Fuster d'assaig.

Un dels assaigs literaris més interessants, curiosos i de lectura més fascinant és *Simenon i la connexió catalana* (314), de Xavier Pla, premi Joan Fuster d'assaig. Un dels llibres més ben escrits de testimonis de la Guerra Civil és *Cartes a Màrius Torres*, de Joan Sales, reeditat pel Club Editor. Un dels millors dietaris de l'exili és *L'exiliada. Dietari de l'exili, 1939-1940*, d'Artur Bladé i Desumvila, reeditat per Cossetània, llibre que es pot completar amb un gran descobriment: *Els dietaris trobats (1939-1943)*, de l'historiador Ferran Soldevila (314).

Les novel·les i els llibres d'història formen els dos blocs més importants de novetats editorials del Sant Jordi 2007. I l'assaig és escadusser, però interessant. De Simenon a Companys, les temàtiques són variades

**DE SIMENON
A COMPANYS**

El Temps

Novetats

Una de les cròniques més reeixides sobre la relació entre un escriptor i una ciutat és *Istanbul*, d'Orhan Pamuk, publicada per Bromera i traduïda per Carles Miró i Emma Piqué. Un dels millors assaigs de filosofia és *La força d'existir. Manifest hedonista* (Edicions de 1984), de Michel Onfray, traduït per Anna-Maria Corredor. Els retrats més bons del moment els signa Josep Maria Espinàs, amb *Relacions particulars* (La Campana).

Entre les traduccions més bones hi ha, sens dubte, les que signa Anna Casassas. La darrera és la novel·la *L'art de viure* (La Campana), de Goliarda Sapienza. La traductora també excel·leix en el nou Camilleri, *Sense títol* (Edicions 62). Una de les novel·les traduïdes amb força tensió narrativa és *Abril a París* (Columna), de l'austríac Michael Wallner, servida magníficament per Ramon Farrés, acreditat traductor de l'alemany. I una de les novel·les més ben traduïdes és *L'edifici Iaquibian* (Edicions de 1984), de l'egipci Alaa Al Aswani, en versió de Pius Alibek. Finalment, cal destacar un dels monuments a l'erudició medieval més espectaculars que s'hagin aixecat mai: l'edició que Antònia Carré ha fet de *l'Espill* de Jaume Roig, a Quaderns Crema. Però no tot s'acaba aquí.

Novel·les. El lector que busqui la novel·la novel·la, d'autor català, haurà de rumiar-s'ho molt: entre autors consagrats i autors nous, la llista és llarga. Hi ha les novel·les d'Isabel-Clara Simó (*El cantabat*), Gabriel Janer Manila (*Tigres*), Lluís-Anton Baulenas (*Àrea de servei*), David Nel·lo (*Les geografies de les veus*), Martí Domínguez (*El retorn de Voltaire*), Esperança Camps (*Eclipsi*), Imma Monsó (*Un home de paraula*), Jaume Benavente (*Llums a la costa*), Xavier Roca-Ferrer (*Les raons de Venus*), Antònia Vicens (*Ungles perfectes*), Jordi Cussà (*Clara i les ombres*), Gemma Lienas (*Pornografia i vestits de núvia*) o Jordi de Manuel (*El raptor de gnoms*).

Pel que fa als novel·listes nous, o encara no gaire coneguts, hi ha Manuel Forcano (*A fil d'espasa*), Teresa Pous (*La cançó dels deportats*), Salvador Balcells (*La taca negra*), Lluís Oliván Sibat (*Un pare possible*), Joan Mañas (*Arqueologia de l'amor*), Martí Gironell (*El pont dels jueus*), Francesc Miralles (*El Quart Reich. El secret de Montserrat*), Carles Decors (*Aquell món idíl·lic*), Maite Salord (*La mort de l'ànima*), Joaquim Pijoan (*Sayo-*

nara Barcelona). Ferran Ramon-Cortés (*Virus*), Neus Canyelles (*L'alè del búfal a l'hivern*) i Guillem Sala (*Imagina un carrer*). Finalment, cal fixar-nos en la primera novel·la del poeta i assagista Pere Rovira, *L'amor boig*, i també en el consell del jurat del premi Joan Crexells, que acaba d'indicar que la novel·la finalista del Sant Jordi del 2005, *La victòria de la creu*, de Miquel M. Gibert, publicada per Proa, és la millor novel·la del 2006.

Pel que fa al rescat de clàssics catalans, quan encara és fresc l'impacte que produeixen en tots els lectors *La tragèdia de*

cal Pere Llarg i *L'estrella amb cua*, d'Eduard Girbal Jaume, ens arriba un Juli Vallmitjana inèdit. *Albi*, novel·la recuperada, com els Girbal Jaume, per Enric Casassas, a Edicions de 1984. La va escriure poc abans de morir, el 1937 i no té res a veure amb el Vallmitjana que coneixem. L'enamorat dels gitanos se'n va a pescar a un poblet de vora mar, en aquesta ocasió, per fer un testament espiritual ple de tendresa. I si parlem d'inèdits, cal esmentar el recull de contes eròtics de Guillem Viladot, *Orgànic*, escrit el 1992 i publicat per l'editorial Fonoll. Tornant a Edicions de

Una de les millors cròniques sobre la relació entre un escriptor i una ciutat és *Istanbul*, d'Orhan Pamuk (dalt a l'esquerra). Esperança Camps presenta la novel·la *Eclipse*. El poeta i assagista Pere Rovira (a la dreta).

1984, recordem que l'editorial, en l'Any Rusiñol, ha tingut l'encert d'editar *El poble gris*, un dels llibres més bons de l'autor. Finalment, tenim dos Verdaguers "nous", perquè s'editen per primera vegada, bo i respectant la llengua de l'autor. *Jovenívols* (Galerada), a cura de Narcís Garolera, i *Perles* (Selecta), a cura d'Enric Casasses i Agnès Prats.

Els llibres de narracions hauran de competir amb Sergi Pàmies. Si menges una lli-

mona sense fer ganyotes, publicat l'any passat per Quaderns Crema, ha obtingut, a més d'un gran èxit, el premi Lletra d'Or i el Ciutat de Barcelona i per tot això serà una de les "novetats" per a molts compradors aquest Sant Jordi. Maria Antònia Oliver trenca un silenci de set anys amb un nou recull de contes, *Colors de mar*; Pere Guixà publica *No pots no sentir-ho*; Miquel de Palol, *El lleó de Böcklin i altres contes*; Ramon Erra, *Pólvora del quatre*

de juliol; i Borja Bagunyà, narrador jove i prometedor, *Defensa pròpia*.

Traduccions. Pel que fa a traduccions, hi ha el premi Llibreter, *El cinquè joc*, de Robertson Davies; un nou Sandor Márai, *La germana*; les *Petites memòries* de José Saramago; la nova Donna Leon, *Deixeu estar els nens*; *Escolta la meua veu*, de Susanna Tamaro; *Les cendres d'Àngela*, de Frank McCourt; *Aquesta història*, d'Alessandro Baricco; *El mesurament del món*, de Daniel Kehlmann; *Arthur i George*, de Julian Barnes; *El conte número tretze*, de Diane Setterfield; *Al país dels homes*, de Hisman Matar; *Terra de ningú*, de Duong Thu Huong; *La fadeta*, de George Sand; *Set contes fronterers*, de Georges Moustaki; *Profecies i altres textos*, de Leonardo da Vinci; *Diari d'un boig*, de Lu Xun; *Trista vida*, de Chi Li; *Bessones vestides de blau*, de Mary Higgins Clark; o *Tres poemes dramàtics*, del grec Iannis Ritsos, en versió de Joan Casas.

Hi ha dues traduccions que ens afecten directament: *Es pot beure te amb porró?* (Mina), del periodista i novel·lista Martin Kirby, és la crònica d'una família anglesa instal·lada en una masia del Priorat. Publicada en anglès el 2005, ja s'ha traduït al portuguès i al neerlandès. I *Un llarg hivern* (La Campana), de l'irlandès Colm Tóibín, traduïda de l'anglès pel prestigiós traductor Víctor Compta, situada al Pirineu català. En un poblet a cavall del Pallars i l'Alt Urgell, hi fa viure dos germans i el pare, trasbalsats per la desaparició de la mare en un paisatge de neu. És un relat de 136 pàgines.

Poesia. En poesia destaquen els llibres de Joan Margarit (*Casa de Misericòrdia*), Feliu Formosa (*Centre de brevetat*), Jaume Pont (*Enlloc*) i Jordi Julià (*Principi de plaer*). I en poesia traduïda, sobresurt *La ciutat i el nen*, d'Ales Debeljak, poemari traduït directament de l'eslovè per Xavier Farré, amb la supervisió de Simona Skrabec i Jaume Creus. L'obra evoca la tragèdia de la guerra dels Balcans.

Llibres d'història. Els editors estan molt atents als llibres d'història i a les cròniques d'actualitat i aquest Sant Jordi presenten moltes novetats. Jordi Albertí publica *El silenci de les campanes*. De l'anticlericalisme del segle XIX a la persecució religiosa durant la guerra civil a Catalunya. Paul Preston, *Idealistes sota les*

D'esquerra a dreta, Lluís Companys protagonitza dos estudis; L'historiador Josep Termes publica dos llibres, *La catalanitat obrera*, i *Història de combat*. Jacint Verdaguer és novetat, amb *Jovenívoles i Perles*.

bales. Històries de la Guerra Civil, la Guerra Civil des d'un angle inèdit, la dels corresponsals estrangers, americans, anglesos o russos, que van enviar les seves cròniques a tot el món. Tres autors, Daniel Díaz, Fermí Rubiralta i Jaume Renyer, rellaten *Una història del FNC (1940-1990)* ilaia_campos Jordi Creus parla de les dones antifranquistes en l'obra *Dones contra Franco*. A Jaume Renyer, el trobem també parlant del republicanisme català contemporani, amb *L'esquerra de la llibertat*. Ferran Aisa, de *La Internacional*. Enric Vila, de Companys, amb *Lluís Companys. La veritat no necessita màrtirs*. Però també Arnau González i Gisela Bou, que estudien *La creació del mite Lluís Companys*. Jordi Llaonart Larios publica *Per*

entendre l'Iraq. Jaume Mestres, *Vietnam*. Robert Saviano, amb *Gomorra*, entra a l'interior de la camorra. Francesc Serés, a la Catalunya del moment, amb *La matèria primera*. Lluís Duran refà la història de Palestra, organització de la joventut catalana dels anys trenta, amb *Intel·ligència i caràcter. Palestra i la formació dels joves*. I Joaquim Roglan, la del boxejador Josep Gironès, amb *Combat a mort. Gironès i els boxejadors perseguits pel franquisme*.

La realitat d'un somni. Trenta anys d'escoles catalanes a la Catalunya del Nord, de La Bressola, és el llibre aniversari de l'experiència d'escolarització en català a la Catalunya del Nord. *Històries de Catalunya* és el llibre de la sèrie de TV3, escrit per Enric Calpena i Esther Rodríguez. *Veus de*

l'exili, basat en el programa *Veus de l'exili de Catalunya Ràdio*, recull 20 testimonis de la diàspora catalana. L'autor n'és Josep M. Figueres. Teresa Pàmies refà la vida de *Ràdio Pirenaica, les Emissions en llengua catalana de Radio España Independiente (1941-1977)*. I amb *La Biblioteca Museu Balaguer, un projecte nacional català*, Montserrat Comas i Güell demostra com Víctor Balaguer va convertir la ciutat de Vilanova i la Geltrú en el laboratori per posar en pràctica el model liberal d'organització social que va defensar en els diferents llocs de responsabilitat de la política espanyola de la segona meitat del XIX.

Josep Termes publica dos llibres de cop a l'editorial Afers: *La catalanitat obrera*,

Novetats **El Temps**

una descripció detallada de la història, del pensament i de les idees d'uns partits i sindicats obrers en relació amb Catalunya i el dret d'autogovern durant els anys de la II República, i *Història de combat*, un recull de treballs esparsos de l'historiador fets al llarg de més de quaranta anys, bàsicament sobre història política i obrerisme. Un altre historiador també publica dos llibres, Xavier Torres i Sans. A Eumo/Pagès, *La Guerra dels Segadors*, i a Farell, *Cavallers i Bandolers. Nyerros i Cadells a la ciutat i vegueria de Vic*. Aquest llibre es concentra en la pugna local de nyerros i cadells, tan intensa com tràgica, a la ciutat de Vic i rodalia entre els anys 1590 i 1605.

Tres llibres de memòries, és a dir, d'història personal i col·lectiva, criden l'atenció. Un és de l'escriptor Josep Piera (*Putà postguerra*), el segon, del periodista Agustí Pons (*Temps indòcils*) i el tercer, del polític Macià Alavedra (*Entre la vida i la política*), records recollits per Enric Vila.

Epistolaris. Pel que fa a l'erudició popular, històrica o literària, tenim dos episto-

Apareixen dos epistolaris inèdits, un de Joan Maragall, i un altre de Salvador Espriu, amb Antoni Comas.

laris interessants. El primer és *Del seu afm. Espriu. Correspondència de Salvador Espriu amb Antoni Comas*, a cura de Mercè Comas Lamarca. El llibre presenta la relació epistolar al llarg d'una trentena d'anys (1949-1980) entre el poeta Salvador Espriu i el professor de la Universitat de Barcelona Antoni Comas. A partir de les cartes es dibuixa la història d'una amistat que comença en un "d'aquells dies feixucs, llargs i tristos" de la postguerra i que durant tres dècades pren com a fil conductor l'amistat entre els corresponents i el respecte i admiració mutus.

El segon és *Com si entrés en una pàtria*, de Joan Maragall, a cura de Glòria Casals i Nogués. El llibre dona a conèixer un epistolari inèdit, conservat a l'Arxiu Maragall, integrat per seixanta-dues cartes

que Joan Maragall va escriure entre els anys 1882 i 1895, al seu company a la Facultat de Dret, Josep Maria Lloret, i unes notes de dietari de Maragall. Glòria Casals posa en relleu la importància d'aquests textos primerencs en el procés d'aprenentatge de Maragall i en la conformació de la seva personalitat literària a partir de la tria d'uns camins i del rebuig d'uns altres.

Erudició. El capítol d'erudició comprèn també l'etnografia. *La Fia-faia: ancestral, màgica, única*, de Xavier Pedrals i Costa. La Fia-faia és una festa del solstici d'hivern, la part més visible de la qual consisteix a encendre una foguera a la muntanya a la posta del sol. Posteriorment, un grup de fallaires adults conduirà aquest foc a les

poblacions i el repartirà entre els qui els esperen amb les seves faies disposades. Reminiscència d'antics ritus agraris, sobretot ramaders, el conjunt de la festa evoca altres sensibilitats religioses i festives.

Erudició local: *Recull de documents i articles d'història guixolencs*, d'Ernest Zaragoza i Pascual, aplec de documents i articles referents a la història de la ciutat de Sant Feliu de Guíxols.

I un llibre per conèixer una comarca a través del llegendari, *Llegendes de la Conca de Barberà*, de Rosa Canela i Balcebre, dedicat a una terra de marca, de castells, de pobles i poblets, d'herois, de sants, d'esglésies i ermites, farcida d'herois populars, com sant Magí, el rector de Vallfogona, sant Jordi, sant Pere Ermenegol i, a més, un seguit de bandolers i mon-

jos de Poblet, entre d'altres. Al llibre també trobem temes de religiositat popular (les marededús i imatges trobades per pastors humils); la idealització de lladres i bandolers (com a personatges que lluiten pel poble); l'engany al dimoni; els passadissos secrets; els defensors de l'islam, que simbolitzen l'amenaça i el perill; els tresors ocults com a esperança de fortuna; la idea del bé i del mal; el càstig diví i molts més.

Finalment, pel que fa als llibres d'art, destacariem: *Joaquim Mir a Vilanova*, de Francesc Miralles; *Els paisatges de la Barcelona de Picasso*, de Claustra Rafart i Planas; i el llibre de fotografies *La pell de Catalunya*, amb imatges d'Oriol Almany i Kim Manresa.

Lluís Bonada

Entre aquestes noves editorials, es poden comptar Ensiola de Muro, El Gall i El Salobre de Pollença, que s'han afegit a la històrica Editorial Moll, i a d'altres que, si bé no són tan veteranes, compten ja amb un catàleg prou divers i abundant, com són per exemple Lleonard Muntaner editor i Documenta Balear.

Com és lògic, i com passa cada any, ara que s'acosta Sant Jordi les editorials han preparat una sèrie de títols nous per llançar al mercat. Entre les novetats, es poden destacar quatre grans blocs que no són estrictament genèrics, i que marquen el panorama literari illenc. Aquestes blocs són: a) les novetats de poesia; b) les novetats d'autors ja consagrats; c) les obres en llengua estrangera que, per primera vegada, estan disponibles en la pròpia llengua per als lectors catalans; i d) els assaigs o llibres de no-ficció.

Les novetats de poesia. Una de les novetats més importants pel que fa a la poesia no és pròpiament una novetat. Més aviat es pot considerar una fita històrico-literària. Es tracta d'una edició de la *Poesia completa* d'un dels noms més il·lustres -i dels cap-pares fundadors- de la poesia catalana moderna: Joan Alcover. Publicat per El Gall Editor, el volum, monumental, consta de 1020 pàgines, porta un llarg estudi introductor de Mª Antònia Perelló, que ha tingut cura de l'edició, i recull la producció tant castellana (cinc llibres) com catalana (dos llibres)

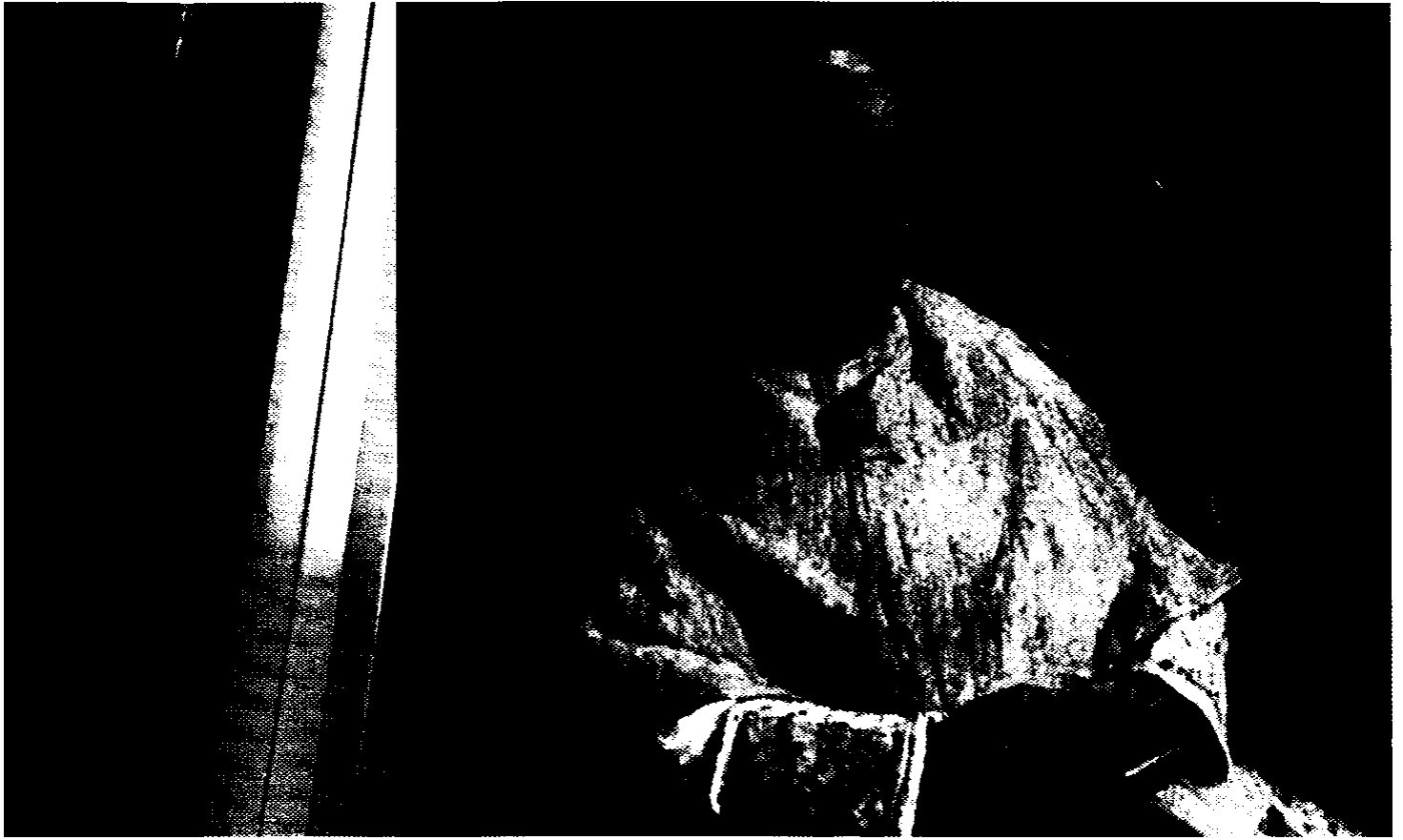
Pere Joan Martorell. A la dreta, Miquel Costa i Llobera

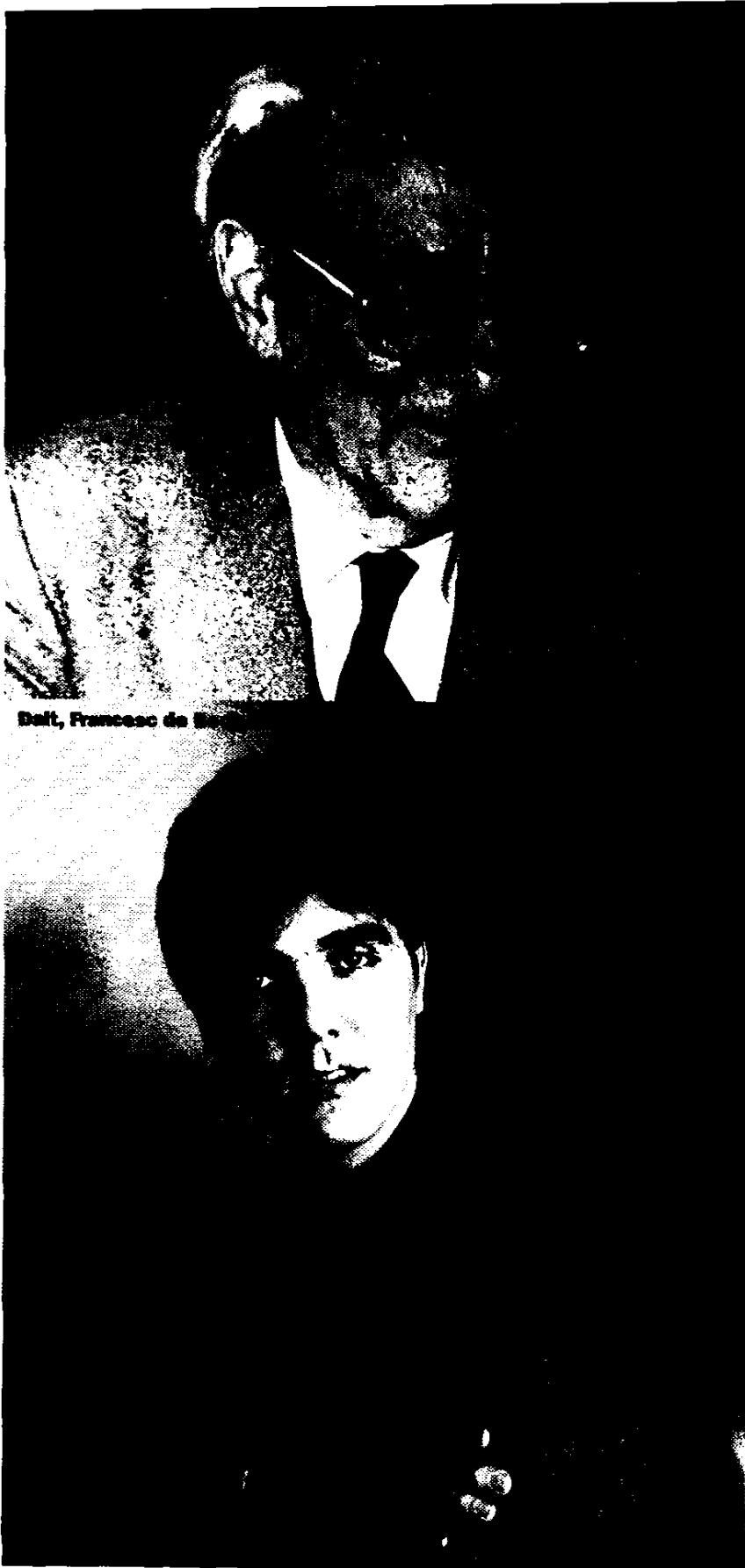
d'Alcover. En la línia de recuperació de les obres poètiques d'alguns dels noms més importants de la poesia mallorquina del segle XX, s'ha d'encabir l'edició, per part de l'Editorial Moll, d'un volum amb dues obres inèdites d'un dels poetes més oblidats, però

més importants, de la generació dels 50, Llorenç Moyà: *Panegírics blancs* i *Una toga per a cada home*. L'estudiós de la literatura catalana Miquel Àngel Vidal s'ha encarregat de l'edició i ha escrit la introducció que encapçala el volum.

NOVETATS PER SANT JORDI DE LES EDITORIALS DE LES ILLES BALEARS

Durant aquests últims anys, el món editorial de les Illes Balears ha vist com, principalment a Mallorca, sorgien tot un seguit de nous segells que, amb uns recursos més aviat limitats però amb molta imaginació i voluntarisme, han contribuït a diversificar la producció editorial mallorquina, així com també a descentralitzar-la, localitzant el seu centre d'operacions, no a Palma, sinó a la Part Forana.

Dalt, Francesc de Borja Moll

ètica de Florit: l'encant per les coses i els paisatges de la natura, i un gust vitalista i esmolat per la ironia. L'altra novetat lírica que presenta El Gall és *La mateixa història*, de Jaume Bosquet, obra guanyadora del Premi Pollença de Poesia 2006, en què predomina la presència dels elements quotidians, exposats en un to eminentment discursiu.

Josep Noguerol presenta *El mussol i la musa*, un recull de poemes i breus, proses líriques, amb il·lustracions d'Alexandre Clariana, en què els temes primordials són la natura, el pas del temps i el viatge. El volum ha estat publicat per Documenta Balear. Aquesta mateixa editorial també presenta el nou llibre de Miquel Julià Prohens, *La vida en vers*, un recull de Gloses publicades anteriorment a la premsa balear. Entre les novetats dels poetes més joves, són remarcables la publicació, a la col·lecció "La Butzeta" de l'editorial Leonard Muntaner, del llibre *El neve*, la cinquena producció lírica d'Oscar Aguilera, així com també el llibre col·lectiu que han elaborat tres poetes molt joves, *Els (in)continentes eufòrics*. El llibre ha estat publicat per l'Editorial Jujube, i inclou els reculls, d'un irrealisme cru i impertinent, de Pere Perelló i Nomdedéu, Jaume C. Pons Alorda o Emili Sánchez.

Una de les novetats poètiques més destacades del Sant Jordi serà, com cada any, el guanyador del Premi Joan Alcover de Poesia Ciutat de Palma, que enguany ha estat per *Dansa nocturna*, de Pere Joan Martorell, un poeta d'una obra dura, però emocional. El llibre serà publicat per l'Editorial Moll.

Autors consagrats, i clàssics recuperats (o completats). Entre les novetats dels autors clàssics i consagrats, és ineludible esmentar la publicació, per part de l'editorial Leonard Muntaner, d'una de les obres més desconegudes de l'altre cappare, juntament amb Joan Alcover, de la literatura catalana a Mallorca, Miquel Costa i Llobera. El llibre -el segon volum de les seves *Obres completes*- és *De l'agre de la terra*, on l'autor pollencí va recrear els costums i les llegendes mallorquines. Així mateix, és una de les millors mostres de l'obra narrativa de l'autor, fonamentalment conegut com a poeta líric. Un altre nom clàssic de les lletres illenques és el de Francesc de Borja Moll, de qui l'Editorial Moll acaba de publicar el tercer volum de les seves *Obres completes*. S'hi apleguen els seus treballs sobre dialectologia i onomàstica, i inclou, entre molts altres, els estudis *Els llinatges catalans* i *El parlar de Mallorca*.

Pel que fa a les novetats de poetes que estan en plena carrera creativa, El Gall tot just ha publicat l'últim llibre de Gabriel Florit,

intitulat *El salt de l'àngel*, i que és l'onzè de la seva obra. En aquest llibre, el lector trobarà els elements més habituals en l'obra po-

Pel que fa a la novel·la, són remarcables les aparicions de dues novel·les d'autors de la generació dels setanta, que alhora defineixen clarament quins són els temes més recurrents d'aquests autors d'obra ja sòlida i consagrada. Són *L'illa dels dòlmens* d'Antoni Vidal Ferrando, i *El mirador dels secrets* de Xesc Barceló, i ambdues han estat publicades per l'editorial Ensiola. *L'illa dels dòlmens* és la tercera novel·la de Vidal Ferrando, i ofereix un fresc dels darrers seixanta anys de l'illa de Mallorca, un relat dels canvis profunds que ha sofert l'estructura social, política, econòmica i cultural de l'illa. Amb *El mirador dels secrets*, Xesc Barceló presenta una novel·la que, juntament amb la de Vidal Ferrando, confirma que una de les tendències principals en la novel·listica mallorquina actual és la recapitulació de les grans transformacions que ha viscut l'illa durant els últims cinquanta o seixanta anys. En el seu cas, però, hi ha una tintada de nostàlgia, d'evocació d'un passat infantil.

Una de les novetats narratives més importants per aquest Sant Jordi és l'obra guanyadora de l'últim Premi Llorenç Villalonga de Novel·la Ciutat de Palma, que en l'edició

d'enguany va ser per a l'obra *El llibre dels plaers immensos* de Melcior Comes, que amb aquesta tercera novel·la es confirma com una de les promeses més fermes del panorama literari català. El llibre serà publicat per l'Editorial Moll.

Traduccions d'obres estrangeres. L'aparició de tantes petites editorials, que tenen una vocació menys mercantil que artística, ha fet que, des de fa uns anys, es vagin publicant moltes obres de literatura estrangera de molt alta qualitat o, si més no, d'un gran interès, que, a més, per les raons que fos, mai abans no havien estat publicades en la nostra llengua.

Entre les principals novetats per a aquest Sant Jordi d'obres estrangeres traduïdes al català per editorials mallorquines, destaquen les publicacions, a la col·lecció TRAUS de l'editorial Leonard Muntaner, de *La neu de l'any passat*, d'Ales Debeljak, i *Nota sobre la fotografia*, un dels assaigs més valorats del pensador i escriptor francès Roland Barthes, que ha estat traduït per Joaquim Sala-Sanahuja. Una altra novetat prometedora és *Reflexions sobre el procés de Maria Antonieta*, de Madame de Staël, que ha estat edi-

tat per Ensiola en traducció de Gabriel de la S.T. Sampol. Per la seva banda, l'editorial Moll acaba de treure, a la col·lecció La Balaguera, una monumental *Antologia de poesia russa*, en traducció del poeta i diplomàtic Guillem Nadal. L'antologia inclou, entre d'altres, poemes de Púixkin, Tolstoi, Blok, Akhmàtova i Maiakovski.

Novetats de no-ficció. També és important la presència de les obres d'assaig o de pensament entre les novetats de les editorials mallorquines. Destaquen, entre altres, *Catalana i criminal*, un assaig d'Àlex Martin i Adolf Piquer publicat per Documenta Balear, que segueix el rastre que ha deixat la literatura policíaca internacional en la literatura catalana; el dietari intel·lectual -recull d'aforismes i reflexions- que Lluís Calvo ha publicat a El salobre, titulat *Les interpretacions; i també, Mundialització, interculturalitat i multilingüisme*, d'Isidor Marí, un assaig publicat per Leonard Muntaner que tracta, des de l'òptica dels Països Catalans, alguns dels temes més candents de l'actualitat.

Pere Antoni Pons

El Temps

Entrevista

Imma Bellafont, de La Tralla, de Vic i Ripoll, presideix el Gremi de Llibreters de Barcelona i Catalunya des de febrer de 2006

Imma Bellafont (Vic, Osona, 1949), mestressa de les llibreries La Tralla de Vic i de Ripoll, presideix el Gremi de Llibreters de Barcelona i Catalunya des del dia 15 de febrer del 2006.

-Quina importància té la diada de Sant Jordi per als llibreters, en té més que anys anteriors?

-Importància, pel que fa a vendes, la té tota. Moltes llibreries venen una tercera part dels llibres que venen durant tot l'any. D'altres, no tant, només el que venen en un mes. Depèn de cada llibreria. Però sí, la venda és increïble. I és una diada important no només per la quantitat de llibres venuts sinó perquè recorda que el llibre és un article de primera necessitat. I pel que fa a les variacions dels darrers anys, tam-

bé depèn de les llibreries. A la nostra, n'hi ha hagut poques. En trenta anys no he vist augmentar gaire les vendes.

-Però hi ha hagut pobles més petits que Vic que no acostumaven a celebrar el Sant Jordi com ho fan ara.

-És possible, sí. A veure, us he dit que sempre he vist igual la diada, però cal dir que sí que ha crescut. Quan vam començar a la plaça de Vic érem sols i ara no hi cabem, perquè a més s'hi ha afegit la parada del partit, que hauríem de mirar que no fos així. Aniria bé que només hi haguessin parades de llibres i de flors, i no dels partits polítics. Sant Jordi és el dia del llibre i la rosa. I que mai no sigui declarat festiu.

-Penseu que, per diguem-ne patriotisme, alguns compren aquest dia un llibre en català i són habitualment lectors en castellà?

-Suposo que hi ha gent per tot, però penso que la lectura és un costum i la persona que llegeix en castellà comprarà un llibre en castellà. Jo sóc d'una zona on el que domina és el lector en català.

-Com va veure la protesta d'alguns escriptors contra la signatura de llibres que es fa aquest dia?

-Personalment, a la nostra llibreria no tenim escriptors que signin llibres per Sant Jordi. No ho faig perquè entenc l'autor. Per a un autor és molt fòmut estar assegut, sense signar, al costat d'altres que signen sense parar. A banda d'això, el llibreter, penso, ha d'estar al costat de l'autor, i un dia que no pots estar al costat seu, perquè has d'atendre els clients, no el pots tenir signant llibres. El que sí crec és que això de les firmes és una mica aigua passada,

neficia a tots. Beneficia el llibreter, l'editor i l'autor, perquè fa que augmentin les vendes. I el lector deixa de ser un element passiu. El fet és que la majoria n'estem farts, de les firmes, cansats de tants anys. I només un tant per cent petit fa signar llibres a l'autor, a la majoria ja no els diu res tenir un llibre signat.

-El llibreter generalment preveu, endevina, quins seran els llibres d'èxit del Sant Jordi?

-Sí, força. Però força, eh? Tenim un sisè sentit que fa que ho endevinem bastant. I si els editors ens els presentessin una mica abans, que ja n'hi ha que ho fan, i cada cop més, encara els endevinaríem més. Sobre tot, si ens donessin més pistes. Per exemple, quanta publicitat en faran i quina en serà la promoció. T'ho diuen, però a vegades és massa tard, quan ja no tens temps a demanar més exemplars. I l'altre problema és que d'aquest llibre que nosaltres preveiem que serà un èxit, a vegades l'editor n'ha fet una edició curta, perquè té por de picar-s'hi els dits, no n'està tan segur com nosaltres.

-Per tant, ja ens podeu anunciar quins seran els llibres d'èxit d'aquest Sant Jordi. Som-hi.

-Som-hi. *El llibre mediàtic de Polònia*, de Columna; la nova edició del *Diccionari de la Llengua Catalana de l'IEC*; *L'art de viure*, de Goliarda Sapienza, de La Campana; *Dones contra Franco*, de Jordi Creus, d'Ara Llibres; *El preu de ser catalans*, de Patrícia Gabancho, de Meteora; *Àrea de servei*, de Lluís-Anton Baulenas, de Destino; *Tigres*, de Gabriel Janer Manila, de Planeta; *El caníbal*, d'Isabel-Clara Simó, de Columna; *El Quart Reich*, de Francesc Miralles, d'Edicions 62; *La petita història dels tractors en ucraïnès*, de Marina Lewycka, de La Campana; *El sol dels Scorta*, de Laurent Gaudé, de La Campana; *El cinquè en joc*, de Robertson Davies, premi Llibreter, d'Asteriode; *El pont dels jueus*, de Martí Gironell, de Columna; *Relacions particulars*, de Josep M. Espinàs, de La Campana, i, en general, la novel·la històrica, que cada vegada interessa més arran de l'èxit de *L'església del mar*. I, finalment, el que ens agradaria que es vengués molt aquest Sant Jordi, el que recomanem a La Tralla, és *La tragèdia de cal Pere Llarg*, finalista del premi Llibreter, d'Eduard Girbal Jaume, recuperat per Edicions de 1984, un llibre publicat l'any passat que ens ha enamorat a tots, a la gent de la nostra llibreria, fins al punt que

EMMA

BELLAFONT

Els llibreters saben quins seran els llibres d'èxit de cada Sant Jordi. Imma Bellafont, presidenta del Gremi de Llibreters de Barcelona i Catalunya, ens diu els títols que més es vendran enguany

que hem d'anar cap a d'altres formes per acostar el lector a l'autor. Ara, al Gremi de Llibreters mirarem d'impulsar la creació

de clubs de lectors on l'autor es trobi amb gent que hagi llegit el llibre. Hauríem d'anar cap aquí. Aquest diàleg actiu ens be-

El Temps Entrevista

aquest Sant Jordi li hem dedicat l'aparador.

-Com han evolucionat aquests darrers anys les relacions entre llibreter i editor?

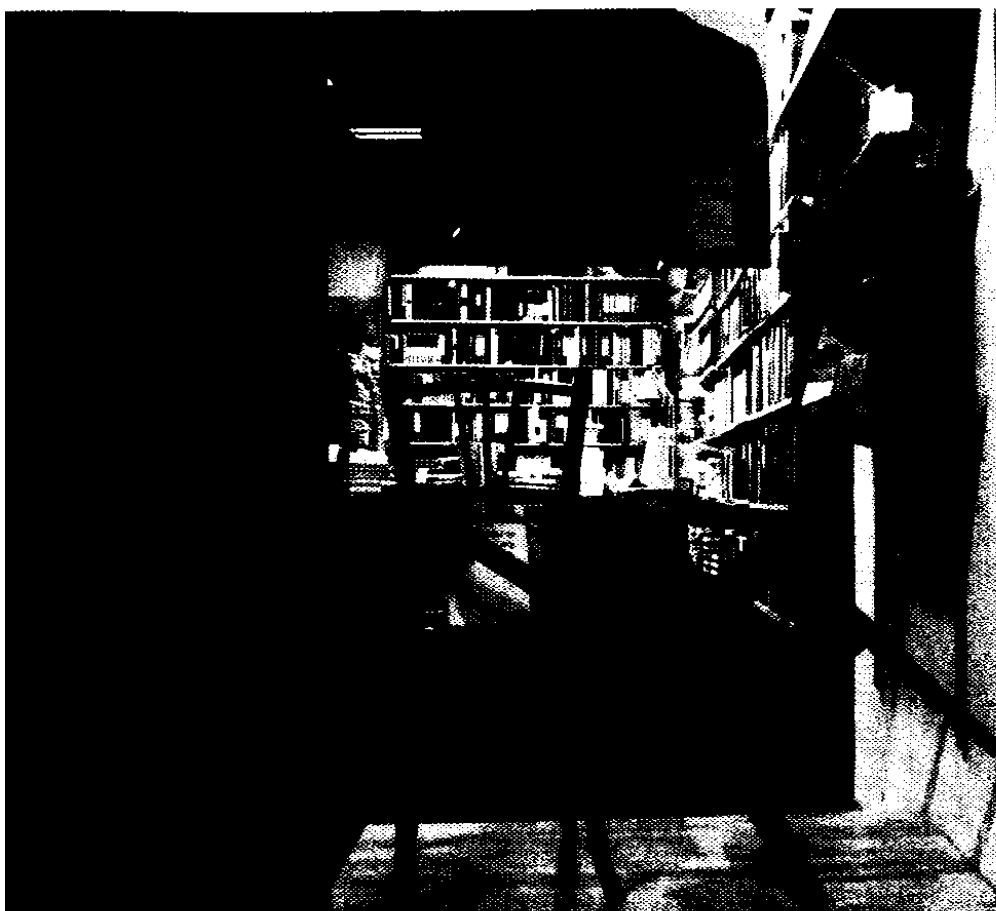
-Jo diria que han millorat moltíssim. Diria que la relació és bastant, bastant bona. S'ha obert una línia de diàleg molt positiva. El que passa és que estem molt lluny d'Alemanya, on el gremi de llibreters i editors són un únic gremi. El que sí que ha de quedar clar és que tenim els mateixos interessos. Estic molt engrescada perquè la relació és oberta i professional i anem plegats en els objectius comuns. Les vies de resolució estan obertes. Però hauríem de ser més contundents, com a Alemanya, on la FNAC va voler instal·lar-s'hi fent descomptes i van haver de tancar la llibreria de Berlín perquè els editors no els van servir els llibres. Ens cal molt de temps per arribar aquí.

-Suprimiríeu, per tant, el 5 per cent que pot fer tot llibreter, i que és el que aplica la FNAC?

-Sí. Que els editors rebaixin els llibres un 5 per cent i es venguin al mateix preu a tot arreu. El que no pot ser és que a Puig-

“Els llibreters sabem quins seran els guanyadors del Sant Jordi”

cerdà el lector hagi de comprar un llibre un 5 per cent més car que a Barcelona. Li demanem al llibreter que faci una funció social amb descomptes que després ens obliguen a demanar ajuts. És absurd.

-La nova llei promesa, que acabarà amb la violació legal del preu del llibre únic que fa la cooperativa Abacus, sembla que costa d'arribar.

-Ara sembla que a la primavera de maig sortirà. Hi ha alguns problemes que la podrien endarrerir. Què passarà amb la nova llei? Que el llibre serà a un preu, absolutament igual per a tothom i que s'haurà de respectar per part de tots, llibreters, cooperatives, associacions de pares: tothom. El que em sembla molt, molt greu és que la llei s'hagi hagut de fer a Madrid, que aquí no hàgem estat capaços de canviar quatre frases de la llei de cooperatives per obligar-les a respectar el preu únic. A Catalunya no s'ha fet cap pas, cap polític no l'ha fet. Els llibreters hem hagut d'anar a Madrid per defensar els interessos culturals de Catalunya. I, a més, sols.

Lluís Bonada

La nova edició del DIEC i les memòries de Pere Casaldàliga i Günter Grass, entre les apostes d'Edicions 62 per a Sant Jordi

Barcelona.- La no ficció protagonitzarà algunes de les principals novetats literàries d'Edicions 62 per a aquest Sant Jordi. Entre les apostes de l'editorial per a aquesta data destaquen la nova edició del Diccionari de la Llengua Catalana de **l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC)**, l'autobiografia 'Una vida enmig del poble. Biografies i memòries', de Pere Casaldàliga, i la traducció al català de la polèmica autobiografia de l'alemany Günter Grass, 'Tot pelant la ceba'.

Entre les obres de referència, el més destacat d'aquest Sant Jordi serà sens dubte la nova edició del Diccionari de la Llengua Catalana de l'Institut d'Estudis Catalans. Aquest nou volum conté 488 articles nous referents a la nomenclatura, revisió de categories gramaticals, revisió i addició d'exemples, i accepcions, revisió del lèxic especialitzat i actualització de les definicions.

Aquesta segona edició del DIEC pretén actualitzar el català, respectant l'estructura general i el model de llengua utilitzada per Pompeu Fabra l'any 1932, quan va publicar el Diccionari general de la llengua catalana (DGLC). Aquesta segona edició conté 2.422 paraules noves, com són 'ingo', 'zàping' i 'sommelier', d'un total de gairebé 70.000.

Les 1.840 pàgines del diccionari recullen paraules que a partir d'ara ja estan reconegudes per la normativa, com són 'lífting', 'pica-pica', 'pírcing' o 'progre' i d'altres procedents d'un lèxic anomenat especialitat, com són 'internauta', 'tsunami', 'píxel' o 'càsting', que han estat supervisats per 117 experts.

Pel que fa a les autobiografies, una de les apostes d'Edicions 62 per a aquest Sant Jordi serà 'Una vida enmig del poble', un recopilatori en català dels tres llibres que el

bisbe Pere Casaldàliga ha escrit i que narren les seves experiències des de la seva infància fins a l'any 1983.

Es tracta de 'Yo creo en la justicia y en la esperanza. El credo ha dado sentido a mi vida', 'En rebelde fidelidad. Diario 1977.1983' i 'La muerte que da sentido a mi credo. Diario 1975-1977', tots tres publicats durant els anys 70 i 80 per l'editorial Desclée de Brouwer de Bilbao.

Una altra autobiografia destacada entre les apostes d'Edicions 62 per a Sant Jordi serà 'Tot pelant la ceba', la traducció al català de la polèmica autobiografia de l'escriptor alemany Günter Grass, 'Beim Haeuten der Zwiebel'. L'obra, que es troba a les llibreries des del 12 d'abril, va quedar pràcticament esgotada el dia que va sorgir al mercat en Alemanya, l'any passat, ja que en ella Grass revela per primera vegada que en la seva joventut va participar uns mesos en les SS nazis.

Dies abans de la publicació de l'obra, Grass va anunciar en una entrevista que el llibre parlava per primer cop del període que va passar en aquest cos hitlerià, quan tenia 17 anys, poc abans del fi de la Segona Guerra Mundial. Aquesta confessió va desencadenar un gran escàndol a Alemanya, ja que fins llavors les biografies de Grass explicaven que havia servit a l'exèrcit com a auxiliar d'artilleria.

Les apostes de l'editorial inclouen encara una altra obra de caire autobiogràfic, 'Petites memòries', de José Saramago. El portuguès hi recupera el seu passat més llunyà per mostrar les seves arrels i la seva formació com a persona, repassant els seus humils orígens rurals.

Tanca la llista d'apostes de no ficció l'últim llibre del periodista Joan Barril, 'Sobre l'amor', s un catàleg d'emocions, situacions i experiències compartides que expressen les mil cares del sentiment més universal.

Grans noms de ficció

Pel que fa a la ficció, Edicions 62 compta per a aquest Sant Jordi amb una aposta segura, Paul Auster, amb una de les seves novel·les més suggeridores: 'Vatges per l'Scriptorium', on condensa tot el seu univers literari per fer dialogar ficció i realitat.

Un altre nom consolidat que figura entre les apostes de l'editorial és el John Le Carre amb 'La cançó dels missioners', una novel·la realista de denúncia que esbossa un paradigma del fracàs cíclic al Congo, així com un qüestionament a la consciència de les persones que se'n beneficien.

D'altra banda, les trames religioses que tant d'èxit van tenir amb 'El Codi Da Vinci' o 'L'església del mar' tornaran, en aquest cas amb Montserrat com a escenari, de la mà de Francesc Miralles, amb 'El Quart Reich'.

La segona edició diccionari IEC es presenta demà a professionals llengua

Barcelona, 17 abr. (EFE).- La segona edició del Diccionari de la Llengua catalana, auspiciada per **l'Institut d'Estudis Catalans (IEC)**, es presentarà demà a diferents professionals de la llengua com correctors, professors, assessors lingüístics o escriptors, segons un comunicat fet públic avui.

La presentació serà a l'auditori de la Casa Convalescència de la Universitat Autònoma de Barcelona, al recinte de l'Hospital de Sant Pau, en una sessió en la qual intervindran el president de **l'IEC**, Salvador Giner; el president de la Secció Filològica d'aquest organisme, Joan Martí, i del director de les Oficines Lexicogràfiques de **l'IEC**, Joaquim Rafel.

Coincidint amb aquesta presentació, l'Institut informa que demà ja podrà consultar-se en línia aquest diccionari, a través de la pàgina d'internet www.iec.cat.

El nou diccionari, que es va posar a la venda el passat 29 de març, incorpora 3.213 articles nous i suprimeix 791 de la primera edició, publicada el 1995.

D'una altra banda, està previst que durant les pròximes setmanes el nou volum s'envii a autoritats d'altres territoris de llengua i cultura catalanes, així com a altres tres acadèmies de llengua existents a l'Estat: l'espanyola, la basca i la gallega. EFE.

El Sant Jordi es prepara per acollir un bon nombre de títols per Anna Jiménez.

Falta una setmana per a Sant Jordi i les presentacions de llibres andorrans se succeiran durant aquests dies. Tot a punt per deixar empremta nacional, i la majoria de publicacions amb premi sota el braç, als estants dilluns que ve. La setmana passada va ser el premiat amb el Ramon Llull, Gabriel Janer Manila, que va presentar la seva obra Tigres al públic andorrà. I avui ho faran el mateix Vicent Fausto i Maurici Bellmunt, tots dos escriptors guardonats en la Nit Literària. Fausto, que es va endur el premi Sant Carles Borromeu, parlarà d'Això va anar així, i Bellmunt, sobre El cuc, premi Meritxell d'història gràfica.

Precisament, la Nit Literària deixa molts premiats a les diferents categories, i en aquesta línia dijous vinent la Casa de la Vall rebrà els autors de La farga Pal. Història d'una família andorrana, Albert Pujal i Josefina Lladós, premiats amb el premi Principat d'Andorra de recerca històrica, concedit pel Consell General.

A banda d'aquestes quatre obres, encara n'hi ha dues més premiades durant el 2006 i que continuaran sent un reclam per al lector, tot i que no es tracta de novetats. Blau de Prússia, d'Albert Villaró, premi Carlemany, i Un pare possible, de Lluís Oliván, premi Fiter i Rossell. I no premiat però no menys meritori és el llibre del crític literari d'Andorra Televisió, Marià Cerqueda, El gust (i les ganes) de ser pirinenc, de l'editorial Edicions Salòria, que també ocuparà un espai propi.

I pel que fa a les obres acadèmiques, les previsions, segons Anna Riberaygua, de la llibreria La Puça, asseguren una bona tirada del Diccionari Enciclopèdic d'Andorra, elaborat pel periodista Àlvar Valls, i del nou Diccionari de **l'Institut d'Estudis Catalans**.

Obres en català i castellà

Però el panorama literari va més enllà de les fronteres andorranes, i Sant Jordi representa un bon mercat per a obres que just es publiquen coincidint amb la diada. Pel que fa a la llengua catalana, alguns dels títols que es podran trobar a les llibreries són *Rastres de Sàndal*, d'Asha Miró i Anna Soler-Pont; *El Caníbal*, d'Isabel-Clara Simó, i *Relacions Particulars*, de Josep Maria Espinàs. Aquesta última és, segons Riberaygua, una les publicacions que pot tenir una acollida més bona.

En llengua castellana, i també segons la responsable de la llibreria La Puça, sonen dos noms i femenins: Maruja Torres, amb *Amante en guerra*, en què torna a recordar els seus viatges a la ciutat de Beirut, i Almudena Grandes, amb *El corazón helado*, en què explica les herències sentimentals, ideològiques i materials que va deixar la Guerra Civil Espanyola. Planeta i Tusquets són les editorials respectives.

L'èxit ineludible dels llibres mediàtics

La televisió és sens dubte el mitjà de comunicació que aprofita el Sant Jordi per a la publicació de llibres relacionats amb els programes de televisió. Personatges mediàtics i populars ocupen també el catàleg de les novetats literàries.

Andreu Buenafuente torna amb els seus monòlegs amb el llibre *Com anava dient.../Como iba diciendo...*, sota el paraigua de Planeta, editorial que també acapara l'edició de Polònia, en què es descobreixen tots els secrets del programa televisiu que triomfa a la graella de TV-3 i que condueix Toni Soler.

I continuant amb Televisió de Catalunya, i amb Columna Edicions, Júlia Otero presenta *No em ratllis!*, títol que dóna nom al programa que presenta.

Finalment, Pepe Rubianes és un altre dels personatges que signa una altra obra, *Me'n vaig*, de l'editorial Ara Llibres.

El “Diccionari” del IEC

El Institut d'Estudis Catalans presenta una edición corregida y ampliada del diccionario normativo de la lengua catalana.

Josep Maria Martí, presidente de la Secció Filològica del IEC.

En los últimos 75 años, la lengua catalana ha generado solamente tres diccionarios normativos. El primero fue el *Diccionari general de la llengua catalana* de **Pompeu Fabra**, que se publicó en 1932 como recurso provisional mientras el Institut d'Estudis Catalans (IEC) elaboraba el que debía sustituirlo. Un relevo que, por trágicas circunstancias históricas, nunca llegó a consumarse. La situación se mantuvo hasta el año 1995, fecha de la aparición de la primera

edición del *Diccionari de la llengua catalana* del IEC, y finalmente ahora se publica una segunda edición corregida, revisada, puesta al día y ampliada con la aplicación de los criterios lexicográficos más actuales. Esta nueva versión del *Diccionari* consta de 69.988 entradas, 2.400 más que la anterior.

Tal como se hizo público el pasado mes de septiembre, de las diecinueve editoriales englobadas en seis grupos diferentes que manifestaron su interés en optar al concurso público que en su día se convocó, la oferta más interesante fue la que presentaron Enciclopèdia Catalana y Edicions 62. Se da la circunstancia de que estos dos sellos, conjuntamente con 3 i 4, Publicacions de l'Abadia de Montserrat y Moll, fueron también los elegidos para la edición que se llevó a cabo hace doce años. En aquella ocasión, se obtuvieron unos resultados comerciales que superaron todas las expectativas: 145.000 ejemplares vendidos, más 10.000 de la edición de bolsillo y cerca de 2.000 en formato CD-ROM.

El precio de venta del *Diccionari*, del cual se publicarán 30.000 ejemplares en la primera edición, será de 67 euros. Son pocos los que dudan que se va a convertir en una de las obras más buscadas en la próxima fiesta de Sant Jordi.

Llibres NO FICCIÓ

Setmana del 5 a l'11 d'abril

POSICIÓN A LA SEMANA PASADA
XXX p. 1 PÁGINES
REFSPGCTF
XXE
SFTINMNFIS A LA LLISTA
PREU DE VENDA**EL RÀNQUING D'EL PERIÓDIC****Català**

1	'Diccionari de la llengua catalana' Diversos autors. Institut d'Estudis Catalans. Segona edició del diccionari normatiu. 1.762 p. = 2 67 €
2	'Relacions particulars' Josep Maria Espinàs. La Campana. L'escriptor català evoca alguna de les seves amistats literàries. 155 p. 15 €
3	'Catalunya sota Espanya' Alfons López Tena. RBA. Anàlisi d'una relació política complexa i difícil. 259 p. 15 €
4	'El llibre mediàtic de Polònia' Diversos autors. Columna - TV3. Els secrets més ben guardats del programa televisiu. 264 p. 22,50 €
5	'El preu de ser catalans' Patricia Gabancho. Meteora. Una visió pessimista de la salut de la cultura catalana. 245 p. 18 €
6	'El naixement d'una nova consciència' Eudald Carbonell. Ara Llibres. El col·lapse de l'espècie. 184 p. 18 €
7	'El silenci de les campanes' Jordi Albertí. Proa. La persecució religiosa durant la guerra civil espanyola. 432 p. 23 €
8	'Ciència a un euro' Dani Jiménez. Ara Llibres. Insòlits experiments per a amants de la ciència. 224 p. 16 €

Castellà

1	'El cerebro femenino' Louann Brizendine. RBA. Claus per entendre com funciona la ment de les dones. 288 p. = 6 18 €
2	'El economista camuflado' Tim Harford. Temas de Hoy Clara i didàctica lligat d'economia quotidiana. 320 p. 19,50 €
3	'La autoestima' Luis Rojas Marcos. Espasa. Consells pedagògics per consolidar la personalitat. 280 p. 20,90 €
4	'De cuerpo y alma' Borys Grulnik. Gedisa. La interacció física i espiritual en el creixement personal. 256 p. 17,50 €
5	'20 pasos hacia delante' Jorge Bucay. RBA / Integral. Consells psicològics per guanyar confiança en un mateix. 95 p. 15 €
6	'La venganza de la Tierra' James Lovelock. Planeta. Solucions per afrontar l'escalfament global. 250 p. 19 €
7	'El club de los 50' Màrius Carol. La Esfera de los Libros. Encants de la maduresa. 160 p. 19 €
8	'La música de los números primos' Marcus Du Sautoy. El Acanalido. Enigmes matemàtics. 528 p. 29 €

Interès per la memòria històrica

L'interès pels episodis més controvertits de la guerra civil espanyola no es limita als excessos del bàndol nacional. Bona prova d'això és la irrupció entre els títols més venuts d'**'El silenci de les campanes'**, un estudi en què l'historiador Jordi Albertí analitza la fanàtica persecució que, en només sis mesos, va acabar amb la vida de 2.000 religiosos a Catalunya.

INFANTILS**Català**

1	'Tina superbruixa i les seves bromes màgiques' Krister. Bruixola. La bruixa preferida dels nens fa bromes amb els seus amics. 15 p. 8,50 €
2	'És primavera!' Diversos autors. Cadi. Quadern d'activitats per als més petits. 34 p. 5,75 €

Castellà

1	'En el reino de la fantasía' Geronimo Stilton. Destino. Aventures del ratolí periodista en un llibre amb olors. 384 p. 19,95 €
2	'Cars. Aventuras a todo gas' Diversos autors. Planeta Junior. Llibre per a nens basat en la pel·lícula de Disney. 16 p. 5,95 €

LIBRERIES CONSULTADES: Alacuzs, Ahoà - El Peix (Prínceps), Casa del Llibre, Catalunya, Documenta, El Corle (Aguiló), Dicetera, Fnc, La Central, La i Rouer (Barcelona), Sàlta'marti (Badalona), La Llipa (Calella), La Grelia (Granollers), Pobla de les Mataró, La Llar del Llibre (Sabadell), El Cau Ple de Llibres (Terrassa), La Tralla (Vidr), Llorens (Manova i la Geltrú), La Capona (Terragona), Galtea (Reus), Caselles (Lleida), Gell i Llibreria 22 (Girona) i Mallari (Figueras)

MÚSICA ▶ CONCERT**El recital de Paco Ibáñez al Liceu es veurà a internet**

▶ El cantant debuta al coliseu el 23 d'abril amb poemes en diferents idiomes

MARTA CERVERA
BARCELONA

Tip de la «porqueria que ens inunda», Paco Ibáñez reivindicarà el valor de la poesia amb un concert que oferirà al Liceu el pròxim 23 d'abril, coincidint amb la Diada de Sant Jordi. Amb el títol *Nos queda la palabra* debutarà al Liceu, un escenari des del qual la seva veu arribarà a moltíssimes persones més que les 2.286 que caben al recinte gràcies a una retransmissió per internet (a través de www.alfordetiempo.com).

Un total de set càmeres retransmetran l'esdeveniment a tot el món a través de la xarxa, en particular a 900 universitats, entre les quals figuren les més de 60 que estan adherides al programa Opera Oberta. Moltes d'aquestes han aprofitat el con-

▶▶ Paco Ibáñez, ahir.

cert per organitzar taules temàtiques interactives sobre diferents aspectes de l'obra del cantant, que al llarg de la seva carrera ha interpretat obres de poetes diversos que van des dels trobadors provençals i l'Arcipreste de Hita fins a autors dels nostres dies.

«Tots els concerts són especials,

però aquest més», va dir ahir Ibáñez. «El Liceu és una meravella, un lloc màgic on només cal obrir la boca perquè surti la cançó», va afegir. El concert es dividirà en dues parts. La primera constarà de cançons en castellà de poetes espanyols i llatinoamericans. En la segona abordará peces en castellà, euskera, català, francès, italià, galleg i portuguès. «Tots són idiomes que parlo o que sento pròxims», va explicar ahir. Amb ells reivindicarà no només la paraula sinó la seva adhesió a aquestes cultures en una jornada en què intentarà «fer reflexionar la gent», amb cançons com *Vientres sentados*, de Luis Cernuda, i *Gràndola, vila morena*, composta per José Afonso. «La gent no s'adona que li estan tallant la consciència i la identitat», va assegurar.

Interpretarà la major part del seu repertori sol, encara que en ocasions estarà acompanyat per César Strocio al bandoneó; Gorka Benítez, al saxo; Emiliano Roca, al contrabaix; Virgilio Rojas, a la guitarra; i Joxan Goikoetxea, a l'acordió. ≡

DAVID CASTRO

LA LLUITA OBRERA DE LES MINES DE HUELVA ARRIBA A LA PANTALLA

Madrid ▶ A finals del segle XIX, les mines de Riotinto (Huelva) es van convertir en un lamentable exemple d'exploitació obrera on els treballadors perdien la vida si reclamaven els seus drets. Amb l'objectiu de treure a la llum aquesta cruel pàgina de la història d'Andalusia, el director Antonio Cuadri ha realitzat *El corazón de la tierra*, una pel·lícula en què la consciència ecològica té el mateix protagonisme que l'amor i l'amistat. El cineasta i diversos dels actors —entre ells, Catalina Sandino i Joaquim de Almeida (foto)— van presentar ahir el film.

Més informació en el suplement *Exit*.

www.laprimaverarepublicana.cat

CICLE DE CINEMA AL SALÓ DEL TINELL
"La República a través dels ulls de Buñuel"
activitat gratuïta

Dijous 12 d'abril
19:30h - 22:00h

Presentació a càrrec de Félix Frankel, prefactor d'història de l'art LMAI

> "Las Huelvas, tierra sin paz"
> "Amor y odio"
> "España 1936"

Dissabte 14 d'abril
19:00h - 21:30h

"La hija de Juan Simón"
> "Mojibé"

MUSEU D'HISTÒRIA DE LA CIUTAT

LA FESTA! DE LA PRIMAVERA REPUBLICANA
BARCELONA, 1931-1939
12, 13, 14 I 15 D'ABRIL
PORTES OBERTES A L'EXPOSICIÓ

Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona (MHCB)
C/Plaça Remondoulet de la Plaça del Rei, Plaça del Rei, s/n. Barcelona
www.museuhistoria.barcelona.cat

Ajuntament de Barcelona